ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 825

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

ΔΙΑΝΟΜΗ

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
1
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 15 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 47
ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 16.7 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 12.1 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΝΔ. ΜΕΤΡ. ΙΣΧ. ΘΑΛΑΣ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡΑΓΜ. ΚΥΜΑΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 751.5

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΙ Η ΠΑΟΥΕΡ

Ἡ ἐπίθεσις τὴν ὁποίαν τὸ πρωϊνὸν ὄργανον τοῦ κ. Ἐλευθ. Βενιζέλου διεξάγει ἐναντίον τοῦ κ. Ἀλεξ. Διομήδους, ἰδίᾳ δὲ ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς της ἀποτελεῖ προσωπικὴν ὑπόθεσιν τῶν κ. κ. Διομήδους καὶ Σίμου μὲ τὴν ὁποίαν ὁ τύπος δὲν ἔχει ν' ἀσχοληθῇ.

Κατόπιν ὅμως τῆς πρώτης ἐπιστολῆς τοῦ κ. Διομήδους πρὸς τὴν «Πατρίδα» ὡς καὶ τῆς χθεσινῆς του πρὸς αὐτὴν ἀπαντήσεως ἣν ἐν ἄλλῃ στήλῃ δημοσιεύομεν, μοιραίως ἔρχεται ἐπὶ τάπητος τὸ ὅλον ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως, αἱ κολοσσιαῖαι εὐθῦναι της, αἱ εὐθῦναι τὰς ὁποίας συνυπέχει, ἐν ἥσσονι μοίρᾳ βεβαίως, καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὡς οἰκονομικὸς τῆς κυβερνήσεως σύμβουλος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αἱ εὐθῦναι τὰς ὁποίας ἔχει καὶ ὁ ἐκ τῶν παρασκηνίων δρῶν κ. Βενιζέλος.

* * *

Ἡ κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ τόπου βασίζει εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων, εἰς τὴν ἐξόφλησιν παντὸς κυμαινομένου χρέους καὶ εἰς τὴν νόμῳ σταθεροποίησιν τῆς δραχμῆς. Ἐπίσης ἔθετο ἐν τῷ προγράμματί της καὶ τὸν ἀναγκαῖον διακανονισμὸν τῶν πολεμικῶν χρεῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τῶν δημοσιονομικῶν τούτων ἀρχῶν οὐδεὶς ἐχέφρων ἄνθρωπος ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀντίρρησιν καὶ διὰ τοῦτο ὑπεστηρίζομεν πάσῃ δυνάμει τὴν οἰκουμενικὴν κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε ταύτας.

Ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως ὅμως τοῦ προγράμματος τούτου ἐκρίθη ὑφ' ἡμῶν ὡς μέλλων νὰ δημιουργήσῃ, μετ' οὐ πολύ, πραγματικὸν οἰκονομικὸν χάος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐγκαίρως ἐχωρίσαμεν τὰς εὐθύνας μας ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν.

Καὶ ἡ μὲν ἐξεύρεσις τῶν χρημάτων διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων ἠδύνατο νὰ γίνῃ, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, πρὸ τῆς ἄρσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ ὅστις ἐβάρυνε τὴν Ἑλλάδα. Ἡ κυβέρνησις ὅμως ἐνόμισε ὅτι ἔπρεπε νὰ συνδέσῃ καὶ τὴν ἐτύχην τοῦ δανείου τούτου μὲ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐλλειμμάτων τῶν παρελθόντων προϋπολογισμῶν καὶ τῶν ὅσων νομίζει ὅτι ἀρκοῦν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν νόμῳ σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος. Ἡ κυβέρνησις ἔπεισεν εὐκόλως τὴν πειθήνιον πλειοψηφίαν της, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας μας καὶ τὰς διαμαρτυρίας ὅσων μεθ' ἡμῶν νομίζουν ὅτι δὲν ἐπετεύχθησαν αἱ ἀναγκαιοῦσαι προϋποθέσεις διὰ τὸ τοιοῦτον οἰκονομικὸν ἐγχείρημα, ὅτι ἔπρεπε ἀμέσως νὰ διαπραγματευθῶμεν τὰ πρὸς τοῦτο δάνεια. Ἀναγκαία προϋπόθεσις τούτου ἦτο ἡ ἄρσις τοῦ οἰκονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ καί, κατὰ συνέπειαν, ὁ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀνάγκης ταύτης διακανονισμὸς τῶν πολεμικῶν μας χρεῶν. Ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης σύμφωνος πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως—καὶ διὰ τοῦτο, μολονότι δὲν διαμφισβητοῦμεν τὴν καλήν του πίστιν, εἶναι συνυπεύθυνος—διεκανόνισε τὰ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν χρέη μας μὲ ὅσα μέσα τῷ παρεῖχε ἡ κατάστασις τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησε ἡ Κυβέρνησις καὶ αὐτὸς ὡς οἰκονομικός της σύμβουλος. Ἡ «Πατρὶς» ἐν τούτοις λέγει ὅτι ὁ τοιοῦτος διακανονισμὸς ἐματαίωσε τὰς.. πατριωτικὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Βενιζέλου! Ἀλλὰ περὶ ποίων ἐνεργειῶν ὁμιλεῖ τό, ἑκούσιον ἢ ἀκούσιον, ὄργανον τοῦ ἐκ τῶν παρασκηνίων πολιτευομένου ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων; Ὁ κ. Βενιζέλος ἀφ' ἑνὸς διέκοπτε τὰς ἐν Λονδίνῳ διαπραγματεύσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ συνέχαιρε τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν οἰκονομικήν της πολιτικήν, τῆς ὁποίας ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν ἀπετέλει ὁ ἄμεσος διακανονισμὸς τῶν πολεμικῶν μας χρεῶν. Πῶς ἐπεθύμει ὁ κ. Βενιζέλος νὰ ἐπιτύχῃ καὶ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο, ἀποτελεῖ πρόβλημα ἄλυτον δι' ἡμᾶς.

Κατηγορεῖ ἐπίσης τὸν κ. Τσουδερόν, ἡ νεοφανὴς ἐφημερὶς διότι νομίζει ὅτι ὁ διακανονισμὸς τῶν ὀφειλῶν Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος εἰς φράγκα χρυσᾶ, εἶνε ἐπιζήμιος διὰ τὴν Ἑλλάδα. Δὲν προτιθέμεθα νὰ ἐξετάσωμεν ἐνταῦθα τὴν γενικὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἤσκησεν ὁ κ. Τσουδερὸς ἀπὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐν προκειμένῳ ὅμως ἐὰν ἡ «Πατρὶς» ἐμελέτα τὰς συμβάσεις τοῦ 1918 καὶ 1919, ἐξ ὧν ἀπορρέουν αἱ πρὸς τὴν Γαλλίαν τοιαῦται ὑποχρεώσεις μας, θὰ ἐπείθετο περὶ τῆς ἐγκληματικῆς ἀκηδίας μεθ' ἧς συνετάχθησαν αὗται καὶ ἢ θὰ ἐσιώπα ἢ θὰ ἐπέρριπτε μέγιστον μέρος τοῦ βάρους εἰς τὸν ἐκ τῶν παρασκηνίων πολιτευόμενον Πάτρωνά της.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ βεβιασμένου καὶ πιεστικοῦ διακανονισμοῦ τῶν πολεμικῶν χρεῶν, ὀφείλονται εἰς τὴν χαραχθεῖσαν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἣν ἐνέκρινε ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἣν ἐνίσχυσε ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἐκύρωσε ἡ ἐν τῇ Βουλῇ τυφλῶς ἀκολουθοῦσα αὐτοὺς πλειοψηφία. Εἶναι κατὰ συνέπειαν πάντες συνυπεύθυνοι. Εἰς τὰς εὐθύνας δὲ τοῦ κ. Βενιζέλου ὀφείλομεν νὰ προσθέσωμεν καὶ τὸ ἀλλοπρόσαλλον καὶ ἀσυνεπὲς τῆς πολιτικῆς του διότι ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς διέκοπτε τὰς ἐν Λονδίνῳ διαπραγματεύσεις, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων ἠδύναντο νὰ δοθοῦν τὰ μέσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ὀλεθρίαν — καθ' ἡμᾶς — δημοσιονομικὴν πολιτικήν της, ἐπεκρότει αὐτήν. Αἱ πρῶται ζημίαι τῆς τοιαύτης πολιτικῆς εἶναι βεβαίως ὁ τοιοῦτος διακανονισμὸς τῶν πολεμικῶν μας χρεῶν καὶ τ' ἀποτελέσματα τῆς Τραπεζιτικῆς μας πολιτικῆς τὰ ὁποῖα δὲν θ' ἀργήσουν νὰ περιπέσουν εἰς τὴν ἀντίληψιν οἱουδήποτε. Ἐπαναλαμβάνομεν δὲ ὅτι ἀτυχῶς δὲν θὰ εἶναι καὶ αἱ μόναι.

Ἀλλ' ἐπὶ πάντων τούτων ἡ εὐθύνη τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀποτελεῖ εὐθύνην ἀπορρέουσαν ἐξ ἀπολύτου καλῆς πίστεως, εὐθύνην τὴν ὁποίαν οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα ν' ἀναλάβῃ—μετὰ τῶν συνεπειῶν της ἐννοεῖται—ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐφαρμογῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν ὁποίαν ὄχι μόνον αὐτὸς πιστεύει, ἀλλὰ καὶ τὴν ὁποίαν προέκρινεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐκύρωσεν, ἀτυχῶς, ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία. Εἶναι ἀσυγκρίτως ὅμως μεγαλυτέρα ἡ εὐθύνη τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διότι ἔθεσε τὸ πρῶτον πιστωτικόν μας ἵδρυμα ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἑταιριῶν Ἠλεκτρισμοῦ καὶ Μεταφορῶν. Αἱ ἑταιρίαι αὗται μολονότι ἀποτελοῦν ἴσως σταθμοὺς προόδου διὰ τὰ συγκοινωνιακά μας μέσα, καθίδρυσαν μονοπώλιον τὸ ὁποῖον κάθε ἄλλο παρὰ εἰς ὄφελος τοῦ τόπου δύναται νὰ καταλογισθῇ, ἀφοῦ οὔτε τὰ ἐκ τούτου κέρδη ἔχει τὸ Κράτος, οὔτε ἐλήφθη πρόνοια προνομιακῆς τοὐλάχιστον καταναλώσεως τῆς ἐντοπίου καυσίμου ὕλης. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου αἱ ἐν λόγῳ ἑταιρίαι διεπόμεναι ὑπὸ ὅλως ἰδιαιτέρων καὶ ἐξαιρετικῶν κανονισμῶν ἀποτελοῦσι κράτος ἐν κράτει καὶ καταδυναστεύουν τοὺς πολίτας. Τοῦτο ἄλλως τε φαίνεται ὅτι ἀναγνωρίζει ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀφοῦ ἐν τῇ ἐπιστολῇ του, ἣν ἐν ἄλλῃ στήλῃ δημοσιεύομεν, ἀνομολογεῖ ὅτι: Τὸ δικαίωμα τῆς ἀνωτέρας ἐποπτείας ἐπὶ τῶν ἑταιριῶν τούτων, τὸ ὁποῖον ἐπέτυχε νὰ διατηρηθῇ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κρίνει ὡς τὸ μᾶλλον ἀποτελεσματικὸν μέσον διαλλακτικῆς ρυθμίσεως τῶν ἑκάστοτε προκυπτουσῶν διαφορῶν. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο τὸ δικαίωμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὁ διοικητὴς αὐτῆς εἶναι βεβαίως εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ καλύτερον παντὸς ἄλλου τὰ δημιουργηθέντα ἀποτελέσματα, διὰ τὰ ὁποῖα εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ἔχει μεταμεληθῇ. Δικαίωμα βεβαίως τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν ἦτο νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν σύστασιν ἐπιχειρήσεως τὴν ὁποίαν ἐθεώρουν ὡς ἐξυπηρετικὴν τῶν συμφερόντων των. Δὲν ἦτο ὅμως δικαίωμα τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ἱδρύματος τῆς Ἑλλάδος νὰ πρωτοστατήσῃ εἰς τὴν δημιουργίαν ἰδιορρύθμων ὀργανισμῶν ἐχόντων προνόμια τῶν ὁποίων ἡ καθιέρωσις ἀνέτρεψε μέρος τῆς κειμένης νομοθεσίας.

Λίαν προσεχῶς εἰς τὴν «Πρωΐαν»

Ἀρίστου Καμπάνη

Ἡ δικτατορία τοῦ Βενιζέλου

Καὶ ἡ Μικρασιατικὴ περιπέτεια

Ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς τὴν δευτέραν ἐκθρόνισιν τοῦ Κωνσταντίνου

1917-1922

Τὸ τελευταῖον μέρος τῶν Ἱστορικῶν Ἀναμνήσεων ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κρίσιν

Πρωταπριλιὰ

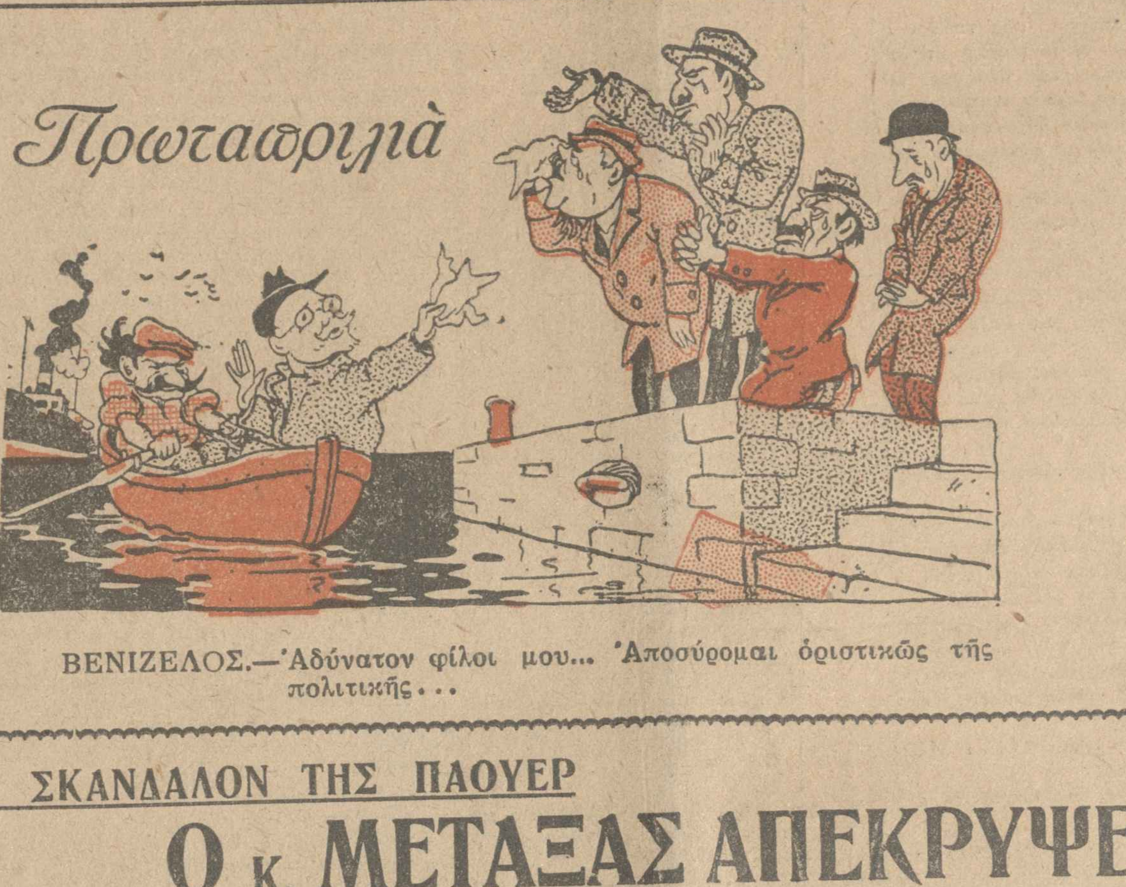

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.—Ἀδύνατον φίλοι μου... Ἀποσύρομαι ὁριστικῶς τῆς πολιτικῆς...

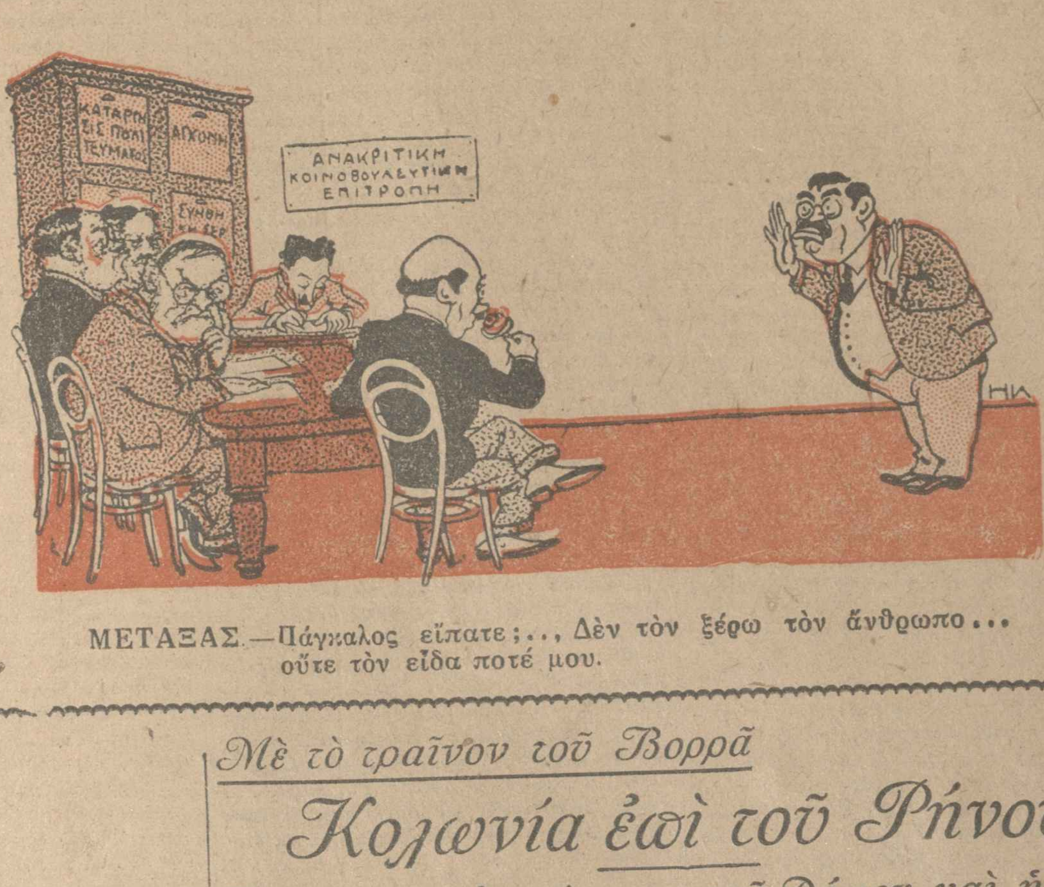

ΜΕΤΑΞΑΣ.—Πάγκαλος εἴπατε;.., Δὲν τὸν ξέρω τὸν ἄνθρωπο... οὔτε τὸν εἶδα ποτέ μου.

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΗΣ ΠΑΟΥΕΡ

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΑΠΕΚΡΥΨΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Η ΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΠΩΣ Η ΠΑΟΥΕΡ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΕΤΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΓΕΝΟΝΤΟ

Ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων τῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων, διότι αἱ ἤδη ὑπάρχουσαι δὲν ἀντέχουν εἰς τὸ ρεῦμα τὸ ὁποῖον θὰ παρέχῃ ἡ Πάουερ, προὐκάλεσε τὴν δικαιολογημένην ἀγανάκτησιν τῶν πολιτῶν, ὑποχρεουμένων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς νέας ἐγκαταστάσεως, ἐνῷ συμφώνως πρὸς ρητὴν δήλωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Ι. Μεταξᾶ, γενομένην κατὰ τὴν ἐπὶ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ ὅλου ζητήματος τῆς Πάουερ, ἡ δαπάνη αὕτη πρέπει νὰ βαρύνῃ τὴν Ἑταιρείαν.

Ἐν σχέσει μὲ τὸ σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα παρέχομεν σήμερον τὰς κάτωθι πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι θέτουν τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των καὶ κατανέμουν ἀναλόγως τὰς εὐθύνας.

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΑΠΟΚΡΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

Ἡ πρὸς τὴν Βουλὴν δήλωσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐν σχέσει μὲ τὴν δαπάνην τῆς ἀλλαγῆς ἐγκαταστάσεως ἦτο ἐλλιπής. Ὁ κ. Μεταξᾶς δηλαδὴ δὲν ἀνέφερε πλήρη τὴν ὑφισταμένην συμφωνίαν, τὸ δὲ σημεῖον τὸ ὁποῖον δὲν περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς εἶνε κολοσσιαίας σημασίας. Κατὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται μὲν νὰ προβῇ εἰς ἀλλαγὴν δι' ἰδίων αὐτῆς δαπανῶν τῶν ἐγκαταστάσεων, ἐκείνων ὅμως μόνον αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμὸν τοῦ 1911, καθορίζοντα ἐπακριβῶς τοὺς τεχνικοὺς ὅρους τῆς ἐγκαταστάσεως, κατὰ τὸ γερμανικὸν σύστημα. Τοιούτου ὅμως εἴδους ἐγκαταστάσεις δὲν ὑπάρχουν ἐν Ἀθήναις καὶ ἂν ὑπάρχουν ἡ ἀναλογία των κυμαίνεται μεταξὺ τοῦ 5 ἕως 10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐγκαταστάσεων. Συνεπῶς ἡ Ἑταιρεία ζητοῦσα ἤδη παρὰ τῶν καταναλωτῶν τὴν καταβολὴν τῆς δαπάνης διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἐγκαταστάσεων αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε σύμφωνοι μὲ τὸν ἄνω κανονισμόν, εὑρίσκεται ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς συμφωνίας, ἐξασκεῖ δὲ τὸ ἐκ τῆς συμφωνίας ταύτης ἀπορρέον δικαίωμά της.

Αἱ ἐγκαταστάσεις εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸ τῆς καθιερώσεως τοῦ ἀνωτέρω κανονισμοῦ ἐγένοντο χωρὶς κανένα περιορισμὸν καὶ χωρὶς καμμίαν καθοδήγησιν. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ 1911 καὶ ἐντεῦθεν δὲν ἐτηροῦντο οἱ ὅροι τοῦ κανονισμοῦ, διότι αἱ παρουσιαζόμεναι ἀνάγκαι, ἰδίᾳ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὁπότε ἡ πόλις ἐπεξετάθη σημαντικῶς, ἦσαν πολλαπλαῖ, ἐκτὸς δὲ τούτου δὲν ἐξησκεῖτο οὐδεὶς ἔλεγχος κρατικὸς ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε γινομένων ἐγκαταστάσεων, τὰς ὁποίας ἐνήργει ὁ πρῶτος τυχών.

Η ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ὁ λόγος ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλει σήμερον τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ κατασκευὴν νέων πληρούντων ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τοὺς ὅρους τῶν σχετικῶν κανονισμῶν, εἶνε ἡ τάσις τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Συμφώνως πρὸς τὴν σύμβασιν, ἡ τάσις αὕτη πρέπει νὰ εἶνε 220 βόλτ, διὰ τόσην ὅμως τάσιν δὲν ἐπαρκοῦν αἱ ἤδη ἐγκαταστάσεις, κατάλληλοι διὰ ρεῦμα τάσεως μόνον 110 βόλτ.

Ὅταν, ἅμα τῷ σχηματισμῷ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, προεβλήθη τὸ ζήτημα τῆς τροποποιήσεως τῆς μετὰ τῆς Ἑταιρείας Πάουερ συμβάσεως, ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας—τὰ σχετικὰ ὑπομνήματα ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν Βουλὴν—ἐπρότεινε νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Ἑταιρείαν ὅπως παρέχεται ρεῦμα τάσεως 110 βόλτ διὰ τὰς παλαιὰς ἐγκαταστάσεις, 220 δὲ διὰ τὰ νέα κατασκευαζόμενα δίκτυα. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν θὰ ἐγίνετο ἀλλαγὴ ἐγκαταστάσεως κατ' ἐλαχίστην μόνον ἀναλογίαν καὶ οὐχὶ ὅπως γίνεται σήμερον κατὰ μεγίστην.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας δὲν ἐπεδίωξε τὴν τροποποίησιν κατὰ τοῦτο τῆς συμβάσεως τὴν ὁποίαν ἴσως ἐπετύγχανε, ἔγινε δὲ οὕτω ἀφορμὴ νὰ προκληθῇ ἡ ἀναστάτωσις ἡ ὁποία γίνεται σήμερον εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα, μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἡ Ἑταιρεία εἶχε συμφέρον νὰ θεσπισθῇ ἡ τάσις τῶν 220 βόλτ, διότι διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις της χρησιμοποιεῖ λεπτὸν σύρμα, ἐνῷ ἂν ἡ τάσις ἦτο 110 βόλτ θὰ ἐχρησιμοποίει χονδρόν, τὸ ἐκ τῆς διαφορᾶς δὲ τῆς τιμῆς τοῦ σύρματος κέρδος της εἶνε σημαντικόν. Τὸ Κράτος ὅμως παρέλειψε νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν.

Εἷς λόγος διὰ τὸν ὁποῖον εἶχε προταθῇ ἡ τροποποίησις τῆς συμβάσεως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τάσιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἦτο καὶ ὅτι αἱ ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν τάσιν τῶν 220 βόλτ πρέπει νὰ εἶνε ἄρτιαι καθ' ὅλα καὶ νὰ πληροῦν μέχρι τῆς ἐσχάτης λεπτομερείας τοὺς ὅρους τῶν σχετικῶν κανονισμῶν. Αὐτὸ ὅμως εἰς τὸν τόπον μας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ, διότι δὲν ἔχομεν ἀφ' ἑνὸς ἠλεκτρολόγους ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένους, οὔτε γίνεται —ὅπως συμβαίνει εἰς τὴν Εὐρώπην— ἔλεγχος τῶν ἐγκαταστάσεων ἀμέσως ἅμα τῇ ἀποπερατώσει των ὑπὸ εἰδικῶν μηχανικῶν, οἱ ὁποῖοι βεβαιοῦν ὑπευθύνως ὅτι ἀντέχει ἡ ἐγκατάστασις, οὐδεὶς δὲ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς ἐνδέχεται νὰ προκύψῃ κίνδυνος.

ΤΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΙΣ ΑΛΛΑ ΜΕΡΗ

Περίπτωσις νέων ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων παρουσιάσθη ἐσχάτως καὶ εἰς τὴν Βιέννην. Ἐκεῖ ὅμως διετηρήθη διὰ τὰς παλαιὰς ἐγκαταστάσεις ἡ τάσις τῶν 110 βόλτ, διὰ τὸ συνεχὲς ρεῦμα, προσετέθησαν ὅμως καὶ σύρματα διὰ τάσιν 220 βόλτ. Εἰς τὰς νέας οἰκοδομάς, τὰ νέα καταστήματα κλπ. γίνονται ἀπαραιτήτως ἐγκαταστάσεις διὰ τάσιν 220 βόλτ. Ἐπίσης αἱ καταστρεφόμεναι ἐγκαταστάσεις ἀντικαθίστανται μὲ νέας καταλλήλους διὰ τάσιν 220 βόλτ. Οὕτω ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἐγκαταστάσεων θὰ γίνῃ τμηματικῶς καὶ εἰς διάστημα 15 ἕως 20 ἐτῶν καὶ οὐχὶ διὰ μιᾶς, ὡς συμβαίνει ἐδῶ.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΑΣ

Ἡ ἀλλαγὴ τώρα τῶν ἐγκαταστάσεων εἶνε ἀπαραίτητος. Ἡ μὴ ἀλλαγή των, ἀκόμη δὲ καὶ ἡ μὴ κατασκευὴ τῶν νέων συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμόν, μὴ παραλειπομένης καὶ τῆς τελευταίας λεπτομερείας, **δύναται νὰ προκαλέσῃ σοβαρωτάτους κινδύνους καὶ διὰ τὴν ζωὴν ἀκόμη τῶν ἐνοίκων μιᾶς οἰκίας ἢ τῶν εὑρισκομένων εἰς ἓν κατάστημα.** *Μοιραίως λοιπὸν τὸ ἀναστάτωμα θὰ συνεχισθῇ μέχρις ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου αὐτοῦ.*

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΝ ΚΡΙΣΙΝ

Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟΝ ΜΑΝΙΟΥ, ΤΟΝ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, Μάρτιος.— Ὁ Ἰούλιος Μανίου, ἔκφρασις τῆς νέας Ρουμανίας καὶ ἀρχηγὸς τῶν ἑκατομμυρίων χωρικῶν καὶ ἀστῶν, οἵτινες ἀποτελοῦν τὸ Ἐθνικὸν Ἀγροτικὸν κόμμα, μᾶς δέχεται εἰς τὸ γραφεῖόν του εὐγενῶς, ἀλλὰ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν εἰς προοίμια. Γνωρίζει τί ἐπιθυμοῦμεν καὶ συγκατατίθεται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν αἴτησίν μας: νὰ ἐξηγήσῃ τὰ ἐλατήρια τῆς εὐρείας ἐκστρατείας τῆς διεξαγομένης ἐντὸς τῆς χώρας ἐναντίον τῶν Φιλελευθέρων καὶ νὰ καθορίσῃ τοὺς σκοπούς, τοὺς ὁποίους οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ κινήματος προτίθενται νὰ ἐπιτύχουν.

—Ὅταν ἔλθωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν —καὶ τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ βραδύνῃ— θὰ ἀναλάβωμεν πρωτίστως ἔργον ἠθικῆς ἐξυγιάνσεως.

«Αἱ μέθοδοι αἱ χρησιμοποιούμεναι ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἐπίπεδον, πιστεύσατέ το, ἔχουν καταρρίψει πολὺ τὸ ἐπίπεδον τῆς δημοσίας ἠθικότητος. Ἕνα πρᾶγμα εἶνε βέβαιον ὅτι αἱ ἀντιλήψεις τῶν φιλελευθέρων καὶ αἱ ἀντιλήψεις τῶν τσαρανιστῶν (ἀγροτῶν) περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καθηκόντων τῶν Κυβερνήσεων, διαφέρουν ριζικῶς, ὅπως ἄλλως τε καὶ ἀντίστοιχοι πολιτικαὶ νοοτροπίαι. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὰ συστήματα τῆς παλαιᾶς Τουρκίας, ἀπὸ τὴν ἄλλην αἱ εὐρωπαϊκαὶ μέθοδοι. Εἰς τὴν Ρουμανίαν, ὅπως καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀνατολικὰς χώρας, ἀνέκαθεν χρησιμοποιοῦνται τοιαῦτα ὅπλα: ἡ βία, ἡ συκοφαντία, ἡ διαφθορά. Ὅλα αὐτὰ θὰ ἐκλείψουν, ὅταν ὑποκατασταθοῦν διὰ τῆς οὐσιαστικῆς νομιμότητος καὶ διὰ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἐλευθερίας τόσον εἰς τὸ κοινωνικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἐπίπεδον. Ἡ ὑποκατάστασις δὲ αὕτη θὰ εἶνε φυσικὴ καί, θὰ ἔλεγα, ἀκαταγώνιστος συνέπεια τῆς πολιτικῆς μας. Γνωρίζετε ὅτι ἔχομεν μὲ τὸ μέρος μας τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τῆς χώρας: εἰς πολλὰς περιφερείας οἱ ἐκλογεῖς εἶνε ὑπὲρ ἡμῶν κατ' ἀναλογίαν ἑκατὸν τοῖς ἑκατόν. Εἶνε πρόδηλον ὅτι, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν, ἡμεῖς οὐδόλως θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διαφθείρωμεν δικαστάς, νὰ καλύψωμεν, εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης, τὰς καταχρήσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, νὰ καταστῶμεν συνένοχοι τῶν βιαιοπραγιῶν τῶν διαπραττομένων ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων.

Μόλις καταρριφθῇ ἡ δικτατορία, τὸ ἔργον τῆς ἠθικῆς ἐξυγιάνσεως θὰ ἔλθῃ ἀφ' ἑαυτοῦ. Προσέξατε καλά, αὐτὴ ἡ δικτατορία εἶνε πολὺ διάφορος, καθ' ὅλα, ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν ὄψιν, τοῦ φασισμοῦ. Ἡ ἰδική μας δικτατορία χαίρει τῆς μεγαλυτέρας.... ἀντιδημοτικότητος. Ἐνῷ ὁ Μουσολίνι δὲν εἶνε παρὰ ἡ ἔκφρασις τῆς θελήσεως τῆς μεγάλης πλειονότητος τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ. Εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἡ ἀγάπη, ἡ εὔνοια, ἡ συμπάθεια καὶ ἡ ζωηρὰ προαπασχόλησις διὰ τὴν τύχην τῆς πατρίδος ἤνοιξαν τὸν δρόμον εἰς τὸν Μουσολίνι· ἐδῶ οἱ φιλελεύθεροι ἐδέησε νὰ ἀνοίξουν τὸν δρόμον μόνοι των. Ἠθέλησαν νὰ ἐπιβληθοῦν καὶ νὰ γίνουν ἀγαπητοί· ἀλλὰ ἡ ἀγάπη εἶνε ἀδύνατος. Ἐδῶ ὑπάρχει μία δικτατορία ἡ ὁποία, μεταμφιεσμένη, ἀναγνωρίζει δι' αὐτοῦ τούτου τὴν ἐνοχήν της καὶ τὸν παράνομον χαρακτῆρά της.»

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ Ἰούλιος Μανίου ἐξηγεῖ πῶς οἱ φιλελεύθεροι, διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν θέσιν των, ἐσφετερίσθησαν γρήγορα-γρήγορα ὅλους τοὺς κλάδους, εἰς τὸ οἰκονομικὸν καὶ τὸ δημοσιονομικὸν πεδίον, καὶ τὰς κυριωτέρας πηγὰς τοῦ πλούτου, εἰς τρόπον ὥστε δὲν ὑπῆρξε δι' αὐτοὺς δύσκολον νὰ δημιουργήσουν ταχέως μίαν πολιτικὴν βάσιν, ἐκ τῆς ὁποίας, εἰς ἀντάλλαγμα, ἔρχονται πρὸς αὐτοὺς συνδρομαὶ καὶ ὑποστηρίξεις πάσης μορφῆς. Οἰκονομικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ πολιτικὴ ἀλληλοβοηθοῦνται.

—Ἀπὸ μιᾶς δεκαετίας παριστάμεθα μάρτυρες τῆς παρεμβάσεως ἑνὸς περιέργου κρατικοῦ σοσιαλισμοῦ, ὅστις εὐνοεῖ, ἐν τέλει, ἐκείνους ποῦ ἔχουν στὰ χέρια των τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν οἰκονομικὴν δύναμιν. Ἡ κυβέρνησις γίνεται ἐπιχειρηματίας, ζημιουμένη φυσικὰ ἢ κερδίζουσα πολὺ ὀλιγώτερα παρ' ὅ,τι θὰ ἔπρεπεν· ἐν τούτοις οἱ συνεταῖροί της βγαίνουν πάντα κερδισμένοι. Ἡ συνεισφορὰ τοῦ κράτους πάντοτε ὑπολογίζεται πολὺ κατωτέρα τῆς πραγματικῆς της ἀξίας, ἡ συνεισφορὰ τῶν ἰδιωτῶν ὑπερτιμᾶται τεραστίως καὶ τὰ κέρδη μοιράζονται κατ' ἀναλογίαν. Δὲν θὰ ἐπεκταθῶ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν πολυαρίθμων περιπτώσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ σᾶς δώσουν μίαν ἰδέαν τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ πολιτικοῦ μονοπωλίου τοῦ κυβερνῶντος κόμματος. Θὰ σᾶς ἀναφέρω μίαν μόνον.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Μὲ τὸ τραῖνον τοῦ Βορρᾶ

Κολωνία ἐπὶ τοῦ Ρήνου

Τὸ πέτρινον δαντέλλωμα τοῦ Δόμου καὶ ἡ ἐξαφάνισις τῆς Γερμανικῆς κοτσίδας.—Τὸ Παρίσι εἰς τὰς βιτρίνες τῆς Κολωνίας

Ὁ Δόμος τῆς Κολωνίας

ΚΟΛΩΝΙΑ. Μάρτιος. — Κάθε τραῖνον ποῦ ξεκινᾷ ἀπὸ τὰ σύνορα διὰ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν Γερμανίαν, χρησιμοποιεῖται ὡς προεισαγωγὴ τῆς προπαγάνδας ὑπὲρ τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον σᾶς ὁδηγεῖ. Οἱ ταξειδιῶται χαίρονται διότι ξαναβρίσκουν τὰς προπολεμικὰς συνηθείας τῆς ἀβρότητος καὶ τῆς περιποιήσεως καὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται τὴν διάθεσιν τῆς διαφημίσεως. Τὰ βαγόνια ποῦ μεταφέρουν τοὺς ξένους ἀπὸ τὰ σύνορα, εἶνε συνήθως καινούργια. Οἱ ὑπάλληλοι μὲ τὸ κόκκινο λουρὶ διαγωνίως ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τὸ κορδωτὸν πηλήκιόν των πηγαινοέρχονται εἰς τοὺς διαδρόμους διὰ νὰ μὴ ἀφήσουν μήτε μίαν στιγμὴν καταγῆς καὶ τὸ παραμικρότερον κουρελόχαρτον. Ἐπιβλέπουν μὲ στρατιωτικὴν αὐστηρότητα τὰ διαμερίσματα τῶν καπνιστῶν, τῶν μὴ καπνιστῶν καὶ τόν...γυναικωνίτην. Προσέχουν μήπως ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ τὸ μηχάνημα ποῦ μοιράζει φετίτσες ἀπὸ ἀρωματῶδες σαποῦνι εἰς τοὺς ἐπιβάτας, ἀνάβουν καὶ σβύνουν τὰ φῶτα εἰς τὸ πέρασμα τοῦ τοῦνελ καὶ ἐξελέγχουν τὰ εἰσιτήρια ἐπάνω εἰς ἕνα μικρὸν ἐνδεικτικὸν πίνακα εἰς τὸν ὁποῖον αἱ θέσεις τῶν ἐπιβατῶν εἶνε ἠριθμημέναι. Ὅταν μία θέσις ποῦ δὲν ἦτο κατειλημμένη κατὰ τὸν πίνακα, εὑρεθῇ κατεχομένη ἀπὸ νέον ἐπιβάτην, μόνον αὐτὸς θὰ ἀνησυχήσῃ διὰ τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ εἰσιτηρίου του. Οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ ἀφεθοῦν ἥσυχοι ἕως ὅτου τελειώσῃ τὸ ταξεῖδι. Ὅποιος γνωρίζει τί ἐγίνετο εἰς τὴν Ἰταλίαν λ. χ. ὅπου κάθε τέταρτον τῆς ὥρας ἐλεγκταί, ὑποελεγκταὶ καὶ καραμπινιέροι, ἐγύρευαν διαρκῶς... «φαβορίσκα ἱ μπιλιέτι», θὰ ἐννοήσῃ τὴν σημασίαν ποῦ ἔχει ἡ γερμανικὴ καινοτομία.

Καὶ θὰ ἦσαν ἀσυνεπεῖς πρὸς τὸν ἑαυτόν των οἱ Γερμανοὶ ἐὰν δὲν ἔφερναν τὰ τραῖνα των ἕως τὴν αὐλὴν τοῦ Δόμου τῆς Κολωνίας. Πρέπει νὰ σᾶς ἁρπάσουν ἀμέσως τὸν θαυμασμὸν τὰ δύο θεόρατα βέλη τῶν γοτθικῶν πύργων τοῦ Δόμου. Πρέπει νὰ ἀνυψώσετε τὸ βλέμμα εἰς κάθετον γραμμὴν καὶ νὰ ἰδῆτε εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντος τὴν πελεκημένην ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν δαντέλλαν τῶν ἀρχαίων τεχνιτῶν.

Δὲν ἔγιναν φαντάζομαι οἱ ναοὶ αὐτοί, ὁ Δόμος τῆς Κολωνίας, ἡ Παναγία τῶν Παρισίων, ὁ Δόμος τοῦ Μιλάνου διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τοὺς Θεούς. Εἶνε ἡ ἔκφρα-

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΨΕΙΡΕΣ ΤΟΥ ΣΑΚΚΟΥΛΕ

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου, τὰ πράγματα τοῦ Κράτους αὐτὴν τὴν ὥραν εὑρίσκονται εἰς τὸ ἀκόλουθον χαριτόβρυτον σημεῖον: Οἱ ἐπαγγελματίαι ἑτοιμάζονται δι' ἀπεργίαν. Πρὸς τοῦτο κατήρτισαν πλῆρες στρατηγικὸν σχέδιον, διήρεσαν τὴν πόλιν εἰς τμήματα, ὥρισαν περιπόλους καὶ περιπολάρχας, ἐξέδωσαν ἐγκυκλίους, ὁδηγίας, διαταγάς, καὶ ἐν γένει ἔλαβον πᾶν μέτρον ὅπως ἡ ἀπεργία στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας πλήρους. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, οἱ ἰδιοκτῆται καλοῦσι τοὺς ὁμοϊδεάτας των εἰς συναγερμόν. Δέκα στρατηγοὶ ἐν ἀποστρατείᾳ καὶ ἀναρίθμητοι ἀξιωματικοὶ κατωτέρων βαθμῶν ἐτέθησαν ἤδη ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς ἀμύνης τῆς ἰδιοκτησίας, θέατρα ἐνοικιάσθησαν ὅπως χρησιμεύσουν διὰ τὴν στρατοπέδευσιν τῶν ἀγωνιστῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κινήματος, περίπολοι καὶ περιπολάρχαι καὶ στρατοπεδάρχαι καὶ φρούραρχοι, ὅλοι εἶνε ἕτοιμοι διὰ τὴν μάχην:

—Μὰ ἐμφύλιον πόλεμον θἄχουμε λοιπόν; μοῦ ἔλεγε χθὲς κάποιος κύριος ὁ ὁποῖος δὲν ἐνδιαφέρεται οὔτε διὰ τοὺς ἐπαγγελματίας οὔτε διὰ τοὺς ἰδιοκτήτας.

—Ρωτῆστε καλύτερα τὴν Κυβέρνησιν νὰ σᾶς πῇ!

—Τί φταίει, φίλε μου, ἡ Κυβέρνησις; Τὸ ζήτημα εἶνε πολὺ περιπεπλεγμένον. Νὰ ἀναστείλῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ηὐξημένων ἐνοικίων, θὰ ἐξαγριώσῃ τοὺς ἰδιοκτήτας, οἱ ὁποῖοι περιμένουν ἀπὸ τὴν πρώτην Ἀπριλίου νὰ εἰσπράξουν τὰ ἐνοίκια τῶν ἰδιοκτησιῶν των τὰ ὁποῖα χάνουν ἐπὶ τόσα ἔτη τώρα. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐφαρμόσῃ αὐστηρῶς τὰς διατάξεις τοῦ νέου ἐνοικιοστασίου, δὲν θὰ ἔχῃ καλυτέραν τύχην. Οἱ ἐπαγγελματίαι, μαστιζόμενοι ὑπὸ δεινῆς κρίσεως εἶνε ἀδύνατον νὰ πληρώσουν περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ ποῦ πληρώνουν. Ἂν ἐπιμείνῃ τὸ Κράτος νὰ τοὺς ἐπιβάλῃ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα, εἶνε ἕτοιμοι νὰ σηκωθοῦν στὸ πόδι, νὰ κλείσουν τὰ μαγαζιά τους καὶ νὰ μᾶς κάνουν νὰ ψοφίσουμε ἀπὸ τὴν πεῖνα. Ἡ Κυβέρνησις ὅθεν εὑρίσκεται μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος. Τί θέλεις νὰ σοῦ κάνῃ;

—Τώρα βέβαια τίποτε πλέον. Εἶνε ὅμως θῦμα τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν μετέρχεται εἰς ὅλα τὰ μεγάλα ζητήματα ποῦ τῆς παρουσιάζονται. Ἐξεγείρονται οἱ Κρῆτες διότι δὲν μποροῦν νὰ πληρώσουν τοὺς φόρους; Δὲν λύει τὸ ζήτημά τους. Τὸ ἀναβάλλει. Σηκώνονται οἱ ὑπάλληλοι, ζητοῦντες αὔξησιν μισθοῦ; Τὸ ἴδιο. Ἀπειλοῦν νὰ πετσοκοποῦν μεταξύ τους αἱ δύο Ἀστυνομίαι; Καμμία ὁριστικὴ ἀπόφασις, τακτοποιοῦσα τὴν διένεξιν, ἀλλὰ μόνον ἀναβολὴ καὶ ἐδῶ. Ἔτσι ἔγινε ἀκριβῶς καὶ μὲ τὸ ἐνοικιοστάσιο. Ἡ Κυβέρνησις ἔδωσε αὐξήσεις ἐνοικίων καὶ δὲν ἔδωσε, τοιουτοτρόπως δέ, κοροϊδεύουσα μὲ τὰς προθεσμίας πότε τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ πότε τοὺς ἐνοικιαστάς, ἐπέρασε τὸν καιρό της ἥσυχα. Ἔφθασε ὅμως μιὰ στιγμὴ ποῦ τὰ πράγματα δὲν ἐπιδέχονται ἄλλας ἀναβολὰς καὶ ἡ στιγμὴ αὐτὴ εἶνε ἡ σημερινή. Ὀφείλει ἀπαραιτήτως νὰ δώσῃ πλέον μίαν λύσιν εἰς τὸ ζήτημα.

—Καὶ ποίαν λύσιν φρονεῖτε σεῖς ὅτι πρέπει νὰ δώσῃ;

—Ἐκείνην ποῦ ἔδωσεν ἄλλοτε ὁ μακαρίτης ὁ Κώστας ὁ Σακκουλές, τὸν ὁποῖον βεβαίως θὰ ἐνθυμῆσθε. Ὁ Σακκουλές, ὡς γνωστόν, ὑπῆρξεν ἕνας τεμπέλης, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτός, ὅπως ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, ἐννοοῦσε νὰ ζήσῃ, ἀναβάλλων ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα τοῦ παρουσιάζοντο. Ἐπειδὴ εἶχε κάποτε ψεῖρες ἀναρίθμητες, ἀντὶ νὰ καθήσῃ στὴ σπηλιά του καὶ νὰ τὶς ξεπαστρέψῃ μιὰ γιὰ πάντα, ἐσκέφθη νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ πράγματα, κατ' ἄλλον ἀκοπώτερον τρόπον. Τὴν μίαν ἡμέραν λοιπὸν ἔβγαινε εἰς τοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, φορῶντας τὸ σακκάκι του ἀπὸ τὴν καλή, τὴν ἄλλη, ἀπὸ τὴν ἀνάποδη. Ἐννοεῖται ὅτι πουκάμισο δὲν φοροῦσε ποτέ. Ἕνας Ἀθηναῖος ποῦ εἶχε παρακολουθήσει τὸ περίεργον αὐτὸ θέαμα, τὸν ἠρώτησε μιὰ μέρα:

«—Βρὲ Κώστα, γιατί φορεῖς τὸ σακκάκι σου πότε ἀπὸ τὴν καλὴ καὶ πότε ἀπὸ τὴν ἀνάποδη;»

«—Γιὰ νὰ κερδίζω καιρό.»

«—Δηλαδή;»

«—Κοροϊδεύω τὶς ψεῖρες. Μὲ τρώνε; Βάζω τὸ σακκάκι μου ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά. Ὅσο νὰ καταλάβουν τί τοὺς συνέβη καὶ νἄρθουν ἀπὸ τὸ μέσα μέρος νὰ μὲ ξαναφᾶν, περνάω μιὰ μέρα. Τὸ πρωΐ, δεύτερο γύρισμα τοῦ σακκακιοῦ καὶ ἔτσι ηὗρα τὴν ἡσυχία μου.»

—Μιὰ φορὰ ὅμως ὁ Σακκουλὲς εὑρέθη εἰς πολὺ δύσκολον θέσιν. Μὲ τὰ καθημερινὰ φορέματα τοῦ σακκακιοῦ πότε ἀπὸ τὴν καλὴ καὶ πότε ἀπὸ τὴν ἀνάποδη, τὸ στρατόπεδον τῶν ψειρῶν ἔπαθε κάποιαν σύγχυσιν καὶ ἕνα πρωΐ ὁ Κώστας εἶδε μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ἡ πολιτική του δὲν ἠμποροῦσε πλέον νὰ τὸν ὠφελήσῃ. Ἡ μισὲς ψεῖρες εἶχαν μείνει ἀπὸ τὸ ἔξω μέρος τοῦ φορέματος, ἀλλ' ἡ ἄλλες μισὲς ἦταν ἀπὸ μέσα καὶ τὸν τρέλλαιναν στὴ φαγοῦρα.

—Τί ἔκανε τότε;

—Ἐπέταξε τὸ σακκάκι καὶ γιὰ πολὺ καιρὸ ἐκάθησε κλεισμένος στὴ σπηλιά του, χωρὶς νὰ τὸν βλέπῃ ἢ νὰ τὸν ἀκούῃ κανένας.

—Θέλεις νὰ πῇς ὅτι τὸ σακκάκι τοῦ Σακκουλὲ εἶνε ἡ Ἐξουσία;

—Δὲν ἠξεύρω ἂν τὸ σακκάκι τοῦ Σακκουλὲ εἶνε ἡ Ἐξουσία. Ἡ ψεῖρες ὅμως διὰ τὴν Κυβέρνησιν αὐτὴν τὴν στιγμὴν εὑρίσκονται καὶ ἀπὸ τὴν καλὴν καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάποδην τοῦ σακκακιοῦ.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

σις τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ ὕψους. Εἶνε ἡ δημιουργία τῆς αὐταπάτης ὅτι ἡ αἰχμὴ τοῦ πέτρινου πύργου ἐγγίζει τὸ ἄπειρον εἰς τὸ ὁποῖον κρύβονται οἱ θεότητες. Εἶνε μία διάθεσις σκηνοθεσίας τῶν αἰσθημάτων. Καὶ τὴν βρίσκει κανεὶς εἰς ὅλους τοὺς ρυθμούς. Ὁ καθεὶς ἔχει τὴν αἴγλην του καὶ ὁ καθεὶς προσαρμόζεται μὲ τὴν ἀτμοσφαῖραν ποῦ τὸν περιβάλλει. Δὲν γνωρίζω πῶς ἐφαίνετο ὁ Δόμος τῆς Κολωνίας ὅταν ἡ πελεκημένες πέτρες ἔδειχναν γυμνὴν τὴν λευκότητά των. Πιστεύω πῶς θὰ ἐταίριαζαν μὲ τὸν γκρίζον οὐρανὸν τῆς Κολωνίας αὐτὴν τὴν ἐποχήν.

Σήμερα ὅμως ποῦ ὅλον αὐτὸ τὸ δαντελλωτὸν πέτρινον δημιούργημα ἔχει προσλάβει τὴν πατίναν τοῦ χρόνου καὶ τῆς ὑγρασίας, σήμερα ποῦ ἡ σκιὲς τῶν κουφωμάτων του εἶνε βαθύτερες καὶ ἡ λάμψις τῶν τόξων του μικροτέρα, σήμερον ποῦ ἡ γραμμὲς τοῦ ρυθμοῦ τοὐναντίον ἀνεβαίνουν μὲ ὀλιγωτέραν σκληρότητα, ὁ Δόμος εἶνε ἕνα ἀνθρώπινον θαῦμα. Μοῦ εἶπαν πῶς ἡ κορυφές του ἔχουν τὸ ἴδιον ὕψος μὲ τὴν κορυφὴν τῆς μεγάλης πυραμίδος τοῦ Καΐρου. Παράξενοι παραβολαί, ποῦ ἐπιτρέπονται εἰς τοὺς ὁδηγοὺς τοῦ Μπαίντεκερ καὶ τοὺς ὁδηγοὺς τῶν περιηγητιστικῶν πρακτορείων. Ποία ἀνάγκη ὑπάρχει νὰ φέρωμεν ἐδῶ, μὲ τὴν φαντασίαν, πλάϊ εἰς τὸ εὔθραυστον αὐτὸ κομψοτέχνημα, τὴν ἁπλῆν ἐπιβλητικότητα τῶν τεσσάρων τριγώνων τῆς Πυραμίδος;

Ποία ἀνάγκη ὑπάρχει παραβολῶν καὶ ἡμερομηνιῶν, διὰ νὰ θαυμάσῃ κανεὶς τὴν δεξιοτεχνίαν τῶν παλαιῶν πελεκητῶν τῆς πέτρας καὶ νὰ μείνῃ ἔκθαμβος ἐμπρὸς εἰς τὴν ἁρμονίαν τοῦ ρυθμοῦ; Τὸ ὕψος; Ἀλλὰ τὰ ὕψη ἔχουν γίνει διὰ τὰς ἐλαφρὰς συνειδήσεις. Ὑπάρχουν πολλοὶ ποῦ δὲν ἠνόησαν τίποτε ἀπὸ τὸ Παρίσι, πρὶν ἀνέβουν εἰς τὸν πύργον τοῦ Ἄϊφελ καὶ πρὶν χαϊδεύσουν τὴν ράχιν τῆς πέτρινης χιμαίρας εἰς τὸν ἐξώστην τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων. Ἴσως τὸ ὕψος νὰ εἶναι τὸ μόνον μειονέκτημα τοῦ κομψοτεχνήματος αὐτοῦ τῆς Κολωνίας.

* * *

Εἶνε Κυριακή. Ἠμπορεῖ νὰ χαρῇ κανεὶς τὴν Κολωνίαν εἰς τοὺς δρόμους καὶ τοὺς κατοίκους της εἰς τὶς μπυραρίες. Ὁ Παῦλος ἔλεγε πρὸς τοὺς Κολοσσαεῖς ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς κρίνῃ κανεὶς «ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς... ἅ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων.» Καὶ ὁ Παῦλος εἶχεν ἀσφαλῶς δίκαιον. Ἀλλὰ εἶχεν ὑπ' ὄψιν του ὅτι θὰ τοὺς ἔκρινε κανεὶς κακῶς. Καὶ ἐφρόντιζε νὰ τοὺς προστατεύσῃ ἐκ τῶν προτέρων. Ἡ Κολωνία ὅμως μᾶς ἀρέσει καὶ οἱ κάτοικοί της εἶνε χαριτωμένοι εἰς τὴν πόζαν των. Δὲν θὰ τοὺς κατηγορήσωμεν.

Ἐν πρώτοις εἶναι ἀνάγκη νὰ κλαύσωμεν ὅλοι μαζὶ διὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς κλασσικῆς διπλῆς κοτσίδας, τὴν ὁποίαν ἐσυνηθίσαμεν νὰ φανταζώμεθα ὡς ρευστὸν χρυσάφι ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους τῶν φρόϋλαϊν. Δὲν ὑπάρχει πλέον πλεξοῦδα ξανθῶν μαλλιῶν. Οἱ νέοι Ἡρῶδαι τῆς γυναικείας κομμώσεως ἐπέβαλον καὶ ἐδῶ τὴν θέλησίν των. Ὅλοι οἱ σβέρκοι εἶναι κουρευμένοι καὶ ὅλα τὰ βλέμματα πονηρευμένα. Νὰ ὁ ἀληθινὸς διεθνισμός. Αἱ γυναῖκες καταστρέφουν κάθε προσπάθειαν τοπικιστικῆς αἰσθηματολογίας. Ἡ δύο ξανθὲς πλεξοῦδες εἰς τοὺς ὤμους ἦσαν γερμανικὸν προϊόν, μέϊντ ἴν Τζέρμαν. Ὁ κουρευμένος σβέρκος εἶναι διεθνής. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τόσον ξανθὸν χρῶμα καὶ τόσον γαλάνωμα εἰς τὰ μάτια, τὰ θηλυκὰ τῆς Κολωνίας ἠμποροῦσαν νὰ συγχυσθοῦν εἰς οἱανδήποτε πρωτεύουσαν. Ἀλλὰ τὸ μαλλὶ ἐδῶ χρυσίζει ἀλλόκοτα. Λὲς καὶ ὁ Πλάστης τὶς ἔλουσε μὲ ἄφθονον ὀξυζενέ.

Οἱ συνοδοί των εἶναι οἱ τύποι τῆς γερμανικῆς ἐμφανίσεως. Ἔχουν ὅλοι καρφώσει εἰς τὰ τακούνια των τὰ στρογγυλὰ καουτσοὺκ ποῦ ἀσχημίζουν τὸ βάδισμα. Τοὺς ἀρέσει καὶ κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τοὺς ἀμφισβητήσῃ τὴν ἐλευθερίαν των. Γιατί ὅμως φοροῦν ὅλοι τὸ καπέλλο ἐμπρὸς εἰς τὸ μέτωπον μέχρι τῶν φρυδιῶν; Πίσω ὁ σβέρκος εἶνε κουρευμένος μὲ τὴν ψιλὴ μηχανή. Αὐτὴ εἶνε ἡ μάρκα τοῦ γνησίου Γερμανοῦ. Δὲν πρέπει κανείς, ὅταν εἶνε μελαγχρινὸς καὶ φορῇ τὸ καπέλλο στραβά, ἀκουμπισμένο στὸ ἕνα αὐτί, νὰ ἐλπίσῃ ὅτι θὰ περάσῃ ἀπαρατήρητη ἡ ξενική του καταγωγή, ἀνάμεσα εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Κολωνίας. Ἀντελήφθην ὅτι τὸ καπέλλο εἰς τὸ μέτωπον καὶ τὸ ψηλὸ κολλάρο ἕως τὰς σιαγόνας, εἶνε ἐπίδειξις σοβαρότητος. Ἄχ αὐτὰ τὰ ψηλὰ κολλάρα. Τὰ εἶχα σημαδέψει ἀπὸ τὸ βαγκὸν ρεστωράν, ὅπου ὅλα τὰ γκαρσόνια εἶχαν ἀντιγράψει τὸν μακαρίτην Τρικούπην. Εἰς τὶς βιτρίνες τῆς Κολωνίας καὶ εἰς τὸ τμῆμα τῆς ἀνδρικῆς μόδας, μόνον τέτοια κολλάρα ἐκτίθενται. Τί διαφορετικὴ ὅμως ἡ γυναικεία ἀμφίεσις!

Ἄχ! ἀνάθεμά σε Παρίσι! Ἔχεις ἐκτείνει ἕως ἐδῶ, καὶ ἕως τὴν καρδιὰ αὐτῆς τῆς Γερμανίας, τὴν τυραννίαν σου. Ἐδῶ προτιμοῦν γιὰ μανεκέν, τὶς κοῦκλες ποῦ ἔχουν στάσιν χοροῦ. Εἶνε ἡ ἑλκυστι[illegible]ώτερα. Καὶ ἔχουν ἀκόμη ἐφεύρει μίαν μέθοδον ντυσίματος τῶν μανεκέν, μὲ κομμάτια ὑφάσματος καρφιτσωμένου, ποῦ νομίζεις ὅτι εἶνε ραμμένο ἀπὸ τὴν πειὸ ξακουσμένην ράπτριαν τοῦ Φωμπούργκ Σαὶν Ὀνορέ. Βιτρίνες σκηνοθεσίας, βιτρίνες παιγνίδια σκιῶν καὶ χρωμάτων, βιτρίνες μὲ λεπτότητα καὶ αἰσθητικὴν ποῦ ξαφνίζει ἐκείνους ποῦ ἐκφράζουν τὸν Γερμανισμὸν ὡς κάτι βαρὺ καὶ ἀντιαισθητικόν. Καὶ κάτω ἀπὸ τὰ φορέματα, κάτω ἀπὸ τὸ μεταξωτὰ χρωματισμένα ὑφάσματα, διαβάζομεν μὲ ἔκπληξιν τὶς ὀνομασίες [illegible]! Εἶνε Γαλλικές. Αὐτὰ ἐδῶ εἶνε τὰ [illegible] καὶ ἐκεῖνο ἐκεῖ λὲ Σουπίρ. Ἐδῶ ποῦ δὲν ὑπάρχει τίποτε Γαλλικόν, ἐδῶ ποῦ [illegible] θὰ συναντήσετε καμμίαν Γαλλικὴν ἐπιγραφήν, μήτε ἕνα Γαλλικὸν βιβλίον εἰς τὶς βιτρίνες τῶν βιβλιοπωλείων, τὰ φορέματα ἔχουν τὰ ὀνόματα τῆς Πλὰς Βαν[illegible] καὶ τῆς Ρὺ ντὲ λὰ Παί. Οἱ κινηματογράφοι εἶναι ἀσφυκτικὰ γεμᾶτοι ἀπὸ πλή[illegible] ποῦ ἔκαμαν οὐρὰν εἰς τὸ ταμεῖον [illegible] ἰδοῦν ἕνα φίλμ ποῦ ἔχει ὡς τίτλον: «[illegible] κορίτσια τῶν Φολὶ Μπερζέρ» Καὶ νὰ [illegible]λογίζεται κανεὶς ὅτι τὰ κορίτσια αὐτὰ [illegible] τὰ περισσότερα γνήσια προϊόντα τῆς [illegible]μανικῆς χάριτος. Τὸ Παρίσι εἶνε καὶ [illegible] παρόν. Ἀλλὰ ἡ Κολωνία δὲν θεωρεῖ τὸν ἑαυτόν της ἡττημένον. Ἔχει δώσει τὸ ὄνομά της εἰς τὸ ἄρωμα ὅλου τοῦ κόσμου καὶ κανεὶς δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὴν ἐκθρονίσῃ.

Πηγαίνετε εἰς μίαν ἀπὸ τὶς μπυραρίες τῆς Κολωνίας μίαν Κυριακήν, διὰ νὰ ἰδῆτε τὴν δροσιὰν καὶ τὴν χάριν τῆς Γερμανίδος. Ἡ μπυραρίες! Μὰ ἐδῶ πρόκειται περὶ μυσταγωγίας. Μεγάλες δαντελλένιες κουρτίνες σκεπάζουν τὰ τζάμια καὶ οἱ θυρωροὶ μὲ τὶς χρυσωμένες λιβρέες των ἐμπνέουν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν ὡσὰν στρατηγοί. Εἰς τὴν εἴσοδον ἄλλος φύλαξ μᾶς ὁμιλεῖ εἰς τὸ αὐτὶ καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Γκαῖτε. Προχωροῦμεν προσποιούμενοι ὅτι κάτι ἐκαταλάβαμεν. Ἀλλ' ἀμέσως δυό-τρία ἀπὸ τὸ ἀσπροφοροῦντα κορίτσια ποῦ σερβίρουν, σπεύδουν πρὸς τὴν διεύθυνσίν μας καὶ μᾶς ἐπιπλήττουν. Μά, Θεέ μου, τί ἐκάμαμεν; Μὲ χίλια βάσανα ἠμποροῦμεν ἐπὶ τέλους νὰ καθήσωμεν, βιαζόμενοι ἀπὸ τὴν ἐπίπληξιν καὶ ἀπὸ τὰ χίλια βλέμματα τῶν σοβαρῶν κυρίων πελατῶν καὶ τῶν ἀγριεμμένων γυναικῶν των. Κάποιαν γκάφαν θὰ ἐκάμαμεν καὶ ἐθίξαμεν τὰ ἔθιμά των ἂν ὄχι τὰ ἤθη των. Καὶ ὅμως τὸ καπέλλο μας τὸ εἴχαμεν ὑπὸ μάλης, ἔστω καὶ ἂν δὲν ὑπεκλίθημεν εἰσερχόμενοι, ὅπως κάμνουν εἰς τὴν χώραν αὐτήν. Παραγγέλλομεν καφὲ καὶ ἀμέσως ἐκατάλαβαν ἀπὸ ποῦ ἐρχόμεθα. Πλάϊ μας οἱ σοβαροὶ κύριοι μὲ τὸ μισὸ κρανίον ἀποψιλωμένον καὶ τὸ κολλάρο ἕως τὰ αὐτιὰ ἀποφαίνονται ὅτι εἴμεθα: — Φραντσόζεν, ὅπερ ἐσήμαινε κατ' ἀντικατοπτρισμὸν πρὸς τὴν κακὴν συμπεριφοράν μας κάτι ἀνάλογον πρὸς τό: ἀδιάκριτοι

Ἔπειτα διὰ μιᾶς ὅλα τὰ βλέμματα ἐστράφησαν πάλιν καὶ καθηλώθησαν ἐπάνω εἰς τὴν μπακέταν τοῦ μαέστρου, ἡ ὁποία διηύθυνε μίαν μεγάλην ὀρχήστραν εἰς τὸ μέσον τῆς μπυραρίας. Ἐκεῖ ἦτο τὸ μυστικὸν τῶν ψιθυρισμάτων εἰς τὸ αὐτί μας καὶ τῆς ἐπιπλήξεως τῶν θηλυκῶν γκαρσονιῶν, καὶ τῆς ἀγριότητος τῶν βλεμμάτων. Ἡ ὀρχήστρα ἔπαιζε Τανχόϋζερ καὶ ἡμεῖς ἐτολμήσαμεν νὰ εἰσέλθωμεν ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὸ κατάστημα. Ἀλλὰ διατὶ δὲν κλείουν τότε τὰς θύρας ὅπως καὶ εἰς τὰς συναυλίας; Διότι οἱ ντόπιοι δὲν μπαίνουν ποτὲ εἰς μίαν μπυραρίαν ὅταν ἀκούουν ἀπέξω τὴν μελῳδίαν τοῦ Βάγνερ. Καὶ ὅταν τὴν ἀκούουν τὴν διακρίνουν ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην. Τὸ ἰδικόν μας ἔγκλημα ἦτο αὐτό: Δὲν τὴν διεκρίναμεν καὶ ἐξεθέσαμεν τὴν ἄγνοιάν μας.

Non ragioniam di lor, ma guarda e passa, λέγει ὁ Δάντης εἰς τὴν Κόλασίν του. Τί μᾶς μέλουν ἡ συνήθειες τῶν ἀνθρώπων τῆς Κολωνίας. Εἶνε ὅλοι ἐδῶ σύμφωνοι γιὰ τὰ γοῦστα των καὶ τὶς εὐχαριστήσεις των. Καὶ ἐκεῖνο ποῦ μᾶς ἀρέσει εἶνε ὅτι καὶ ἐδῶ τὰ ὡραῖα γαλανὰ μάτια ξεύρουν ἀμέσως νὰ διαβάζουν τριγύρω των τοὺς θαυμασμοὺς καὶ κάποτε κάποτε τὸ φλέρτ, ἔστω καὶ ὅταν ὁ Βάγνερ βογγᾷ.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΑΓΡΟΤΙΚΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

»Μερικαὶ Τράπεζαι — εἶνε περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ἀνήκουν εἰς τοὺς φιλελευθέρους ἢ εἰς τοὺς φίλους των — εἶχον ἀγοράσει ἐπὶ πιστώσει τὰς μετοχὰς ὡρισμένων γαιανθρακωρυχείων μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ «λέου» θὰ ὑψώνετο· τοὐναντίον τοῦτο ἐξηκολούθησε νὰ πίπτῃ. Διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἀγοραστὰς ἡ κυβέρνησις ἀνέθεσεν εἰς αὐτὰς σημαντικὰς προμηθείας γαιάνθρακος διὰ τοὺς ρουμανικοὺς σιδηροδρόμους, ἐπιβάλλουσα ταυτοχρόνως ἰσχυρὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν εἰς τὸν ξένον γαιάνθρακα. Τοιουτοτρόπως οἱ σιδηρόδρομοι καταναλίσκουν τώρα γαιάνθρακα κατωτέρας ποιότητος καὶ ἀκριβώτερον. Καὶ ὅλα αὐτὰ διὰ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς μετόχους νὰ πληρώσουν εἰς χρυσὸν ἐν Βουδαπέστῃ τὰς μετοχάς των, τὰς ἀγορασθείσας ἐπὶ τῇ βάσει ἐσφαλμένων ὑπολογισμῶν.»

Ὁ Ἰούλιος Μανίου, συνεχίζει μὲ τὴν ἥρεμον ὁμιλίαν του, τὴν θεληματικὰ ψυχράν, θὰ ἔλεγε κανείς, σὰν νὰ ἤθελε νὰ ἀφαιρέσῃ πᾶσαν ὀξύτητα ἢ ἐχθροπάθειαν ἀπὸ τοὺς λόγους του:

— Τὸ ὑπέδαφος ἐκηρύχθη ἰδιοκτησία τοῦ κράτους. Πάει καλά. Ἀλλὰ μοιραίως ἔγινεν ἰδιοκτησία τῶν...φιλελευθέρων. Αἱ Τράπεζαι των εἶχον ἀγοράσει μετοχὰς γαιανθρακωρυχείων, πληρώσασαι αὐτὰς 2.000—3.000 γαλλικὰ φράγκα. Αἱ μετοχαὶ ἔπεσαν εἰς τὰ 300 φράγκα: διὰ νὰ βοηθηθοῦν αἱ Τράπεζαι, παρεχωρήθησαν εἰς αὐτὰς ἄλλα ὀρυχεῖα ἀσφαλοῦς ἀποδόσεως. Κυττάξετε τί κάμνει τὸ «Κράτος». Ἡ ἐπιρροὴ τῶν φιλελευθέρων ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶνε σήμερον ἀποφασιστικὴ καὶ μὲ τὰς συναλλαγματικὰς διακυμάνσεις, ὡς γνωστόν, ἠμποροῦν νὰ βοηθήσουν ἢ νὰ κτυπήσουν ὅποιον θέλουν. Αὐτὴ ἡ οἰκονομικὴ τυραννία καὶ αὐταὶ αἱ αὐθαιρεσίαι εἰς τὴν δημοσιονομικὴν πολιτικὴν εἶνε μέρος τοῦ φορτίου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ ἐλαφρώσωμεν τὴν ράχην τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ.»

Ἐρωτῶμεν ἄν, ὁπωσδήποτε, ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῶν φιλελευθέρων ὑπῆρξε κάπως ὠφέλιμος.

— Οὐδόλως. Ἡ κρίσις τῆς χώρας εἶνε σοβαρωτάτη. Πληρώνομεν τόκους 30-40 ο)ο καὶ ἀκόμη μεγαλυτέρους. Αἱ πτωχεύσεις διαδέχονται ἀλλήλας ὁλονὲν πολλαπλασιαζόμεναι, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ μεγάλαι. Τὰ ἐργοστάσια περιορίζουν τὰς ἐργασίας των, τὰ ναυπηγεῖα κλείουν, οἱ λιμένες ἐρημοῦνται καὶ ἡ ἀνεργία αὐξάνει. Καὶ αὐτὸ δὲν θὰ συνέβαινε, τοὐλάχιστον εἰς τόσον μεγάλην ἀναλογίαν, ἂν οἱ φιλελεύθεροι δὲν ἤθελαν νὰ ἐνεργήσουν μόνοι πιστεύοντες ὅτι ἦσαν ἱκανοί, αὐτοὶ μόνοι, νὰ κατορθώσουν τὰ πάντα. Ὡς σύνθημα τοῦ Βεντίλα Βρατιάνο θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ τὸ τοῦ Λουδοβίκου 14ου: «Τὸ κράτος εἶμαι ἐγώ.» Τὸ ἔργον του δὲν ὑπῆρξε παρὰ σειρὰ τεχνασμάτων, σφαλμάτων καὶ κομματικῶν ἐνεργειῶν, αἵτινες ἐπλούτισαν τοὺς φιλελευθέρους καὶ ἐπτώχυναν εἰς τὸ ἔπακρον τὴν χώραν, ὅπως ἦτο εὔκολον νὰ προβλεφθῇ ὑπὸ ὅλων, μηδὲ τῶν φιλελευθέρων ἐξαιρουμένων.»

Τὸ Δυναστικὸν ζήτημα — Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Καρόλου

— Διατί, τότε, ἠκολουθήθη αὐτὴ ἡ πολιτική, ἂν αἱ συνέπειαι ἦτο τόσον εὔκολον νὰ προβλεφθοῦν;

— Διότι ἦτο μοιραῖον, διότι ἐπέβαλλον αὐτὴν αἱ μέθοδοι τοῦ κόμματος καὶ ἡ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ μὴ χάσῃ τὴν ἐξουσίαν. Οἱ φιλελεύθεροι καθιέρωσαν τὴν καθολικὴν ψηφοφορίαν καὶ ἐφήρμοσαν τὴν ἀγροτικὴν μεταρρύθμισιν, ἀλλὰ λόγῳ τῶν σφαλμάτων τῶν διαπραχθέντων κατὰ τὸν πόλεμον, λόγῳ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον ἐφήρμοσαν τὴν μεταρρύθμισιν καὶ λόγῳ τῶν κυβερνητικῶν των μεθόδων ὄχι μόνον οὐδεὶς ἠσθάνθη εὐγνωμοσύνην πρὸς αὐτούς, ἀλλὰ ἔχασαν ἐντελῶς τὴν εὔνοιαν τοῦ κοινοῦ. Πάντως αὐτοὶ ἠθέλησαν νὰ κρατήσουν τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ κατώρθωσαν χάρις μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν παρασχεθεῖσαν αὐτοῖς ὑποστήριξιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου.»

Ἡ συνομιλία συνεχίζεται στρεφομένη περὶ διάφορα ζητήματα. Ὅταν φθάνωμεν εἰς τὸν πρίγκηπα Κάρολον, γνωρίζομεν ὅτι θίγομεν ἕνα λεπτὸν ζήτημα· εἰς τὴν Ρουμανίαν σήμερον ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἡ ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων καὶ, ἐπομένως, δημοσίᾳ. Ὁ Ἰούλιος Μανίου ἀπαντᾷ, ἐν τούτοις, σαφῶς:

— Ἐφ' ὅσον ἔζη ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος, ἠλπίζομεν πάντοτε ὅτι θὰ ἐπανήρχετο ἐπὶ τῆς ἀποφάσεώς του καὶ θὰ ἀνεκάλει τὸν Κάρολον, ἀγαπώμενον ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ καλῶς παρεσκευασμένον διὰ νὰ κυβερνήσῃ. Εἶνε βεβαίως προτιμότερος ἕνας ἀληθινὸς καὶ κατάλληλος βασιλεὺς ἀπὸ ἕνα βασιλέα ἀνήλικον, βοηθούμενον ὑπὸ ἀντιβασιλείας.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Καρόλου, τὸ ζήτημα διὰ τὸ ἐθνικοαγροτικὸν κόμμα δὲν εἶνε σήμερον τὸ σπουδαιότερον· ἐκεῖνα ποῦ προέχουν εἶνε ἡ παλινόρθωσις ἑνὸς νομίμου καθεστῶτος καὶ ἡ λύσις τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸ πεδίον μάχης τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν.»

CINO BERRI

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Καυγατζῖκος

— Τί τρέχει, ρὲ παιδιά, τί γίνεται;

— Ἄ!.. Δὲν εἶνε τίποτε!.. Ἕνας καυγατζῖκος!.. Τσακωθήκανε κάτι ναυτάκια στὴν ταβέρνα τοῦ Ἀντριώτη!

Σπουδαῖα τὰ πράγματα. Ἄντες!... Ἕνας μικρὸς καυγατζῖκος!...

Τὰ σιδερένια τραπέζια τῆς ταβέρνας χορεύουν τσάρλεστον, ἡ καρέκλες ἀνεβοκατεβαίνουν στὰ χέρια σὰν ἀλτῆρες, τὰ ποτήρια ἐγνώρισαν τὸ κοινὸν πεπρωμένον καὶ μιὰ μισὴ ἐμαγιὲ μπλὲ ἐβρόντησε διὰ τῆς ἀνοικτῆς θύρας εἰς τὸ ἀντικρυνὸν πεζοδρόμιον.

Δὲν εἶνε τίποτε, βρὲ ἀδερφέ. Τσακώθηκαν κάτι ναυτάκια εἰς τὴν ταβέρνα τοῦ Ἀντριώτη!...

Τὰ ναυτάκια ἐν τῷ μεταξὺ μαίνονται εἰς τὰ χέρια τῶν ἄλλων. Ἡ μπελαμάνες χαίνουν ἀπὸ τὸ ἅρπαγμα, μία κολαβίνα ἐπισείεται ὡς λάφυρον εἰς τὰ χέρια τοῦ ἑνός, τὰ δύο ἄσπρα καπέλλα ἀδελφωμένα οἰκτείρει τὸ ἕνα τὸ ἄλλο γιὰ τὸ χάλι τους, ἀπάνω στὸ λασπωμένο δάπεδον τῆς ταβέρνας.

Δὲν εἶνε τίποτε, βρὲ ἀδερφέ, ἕνας καυγατζῖκος!...

Τὰ στόματα ἀφρίζουν, καὶ πότε πότε, μέσα ἀπὸ τὶς ἄναρθρες φωνὲς τῆς ὀργῆς καὶ τοῦ κρασιοῦ, ξεπιτιέται μιὰ βρισιά.. μεγαλειώδης, ποῦ ξανάβει τὸν καυγᾶ.

Τὰ ναυτάκια ἑτοιμάζονται καὶ πάλιν νὰ ἐπιτεθοῦν τὸ ἕνα στὸ ἄλλο, οἱ «φίλοι» κλυδωνίζονται μαζί τους, εἰς τὴν ἐπιθετικὴν προσπάθειαν, μιὰ γροθιὰ παραστρατίζει καὶ βρίσκει κάποιο ἄλλο μάτι.

— ...Τὸν ....ρό σου!.... Δὲν κυττᾶς, ρέ, ποῦ βαρᾶς;

Ἡ παρατήρησις ἔχει ἕνα ἀπρόοπτο ἀποτέλεσμα.

— Ἐμένα, ρέ, τὸν στ....ρό μου;... Τὴν.......!.

Ἀλλαγὴ κατευθύνσεως! Οἱ μαινόμενοι γίνονται τρεῖς! Δὲν εἶνε τίποτε βρὲ ἀδερφέ!.. Ἕνας καυγατζῖκος!...

Οἱ παληοὶ μακαντάσηδες, κάθονται ἀμέριμνοι, σὲ μιὰ γωνιά, κουτσοπίνοντες καὶ κυττάζοντες μὲ περιφρονητικὴ περιέργεια τὸν καυγᾶ.

— Ἄντε, ρέ, βυζανιάρικα!.. Ἄστε τους, ρέ, νὰ κάνωμε χάζι!... Καυγᾶς εἶν' αὐτός, ποῦ δὲν ἄνοιξε οὔτε μύτη;... Ντροπή, ρὲ Ἀντριώτη!

Ἀκοῦς ἐκεῖ!.. Νὰ μὴ χυθῇ πέντε ἕξη ὀκάδες αἷμα, νὰ μὴν ἀκουστοῦν καμμιὰ δεκαριὰ κουμπουριές, νὰ μὴ φανῇ οὔτε ἕνα στιλετάκι, γιὰ ὄρκο!...

Δὲν εἶνε τίποτε, ρὲ ἀδερφέ! Ἕνας μικροκαυγατζῖκος!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Συναυλίαι

Σήμερον Κυριακήν, δίδεται εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν περὶ ὥραν 6 καὶ 3)4 ἡ συναυλία τῆς ἐκλεκτῆς καλλιτέχνιδος κ. Ἀλεξάνδρας Δημητρακοπούλου, (χρυσοῦν μετάλλιον Ὠδείου Ἀθηνῶν) ὑπὲρ τῶν νυκτερινῶν σχολῶν τῆς Πανελληνίου Ἀνθρωπιστικῆς Ἑνώσεως. Εἰς τὴν συναυλίαν θέλουσι συμπράξῃ ἡ κ. Εὐφροσύνη Λόντου Δημητρακοπούλου, σοπράνο, ὁ κ. Γρ. Καραντζᾶς βιολίον καὶ Στέφανος Βαλτετσιώτης πιάνο. Ἡ ἐπιτυχία τῆς συναυλίας εἶνε ἐντελῶς ἐξησφαλισμένη λόγῳ τοῦ ἐκλεκτοῦ προγράμματος.

— Τὴν Τετάρτην ὥραν 6 μ.μ. εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» θὰ κάμῃ τὴν ἐμφάνισίν της διὰ πρώτην φορὰν ἡ δὶς Ἰωάννα Σ. Ματσούκη, (μέτζο σοπράνο). Ἡ νέα καλλιτέχνις συνδυάζει μὲ θαυμασίαν φωνὴν καὶ τεχνικωτάτην ἀπόδοσιν.

Σπεύσατε!

Σήμερον εἰς τὴν γαλλικὴν ἔκθεσιν ἡ εἴσοδος θὰ εἶνε ἐλευθέρα. Θὰ μοιρασθοῦν δὲ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας καὶ μικρὰ δῶρα.

Ἡ σταθεροποίησις

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὅπως αὔριον τὴν 12ην ἀκριβῶς σταθεροποιήσῃ τὴν δραχμήν. Εἰς τὴν τελετὴν γενησομένην ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θὰ παραστοῦν, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὸ διπλωματικὸν Σῶμα, ὁ διοικητὴς καὶ ὁ συνδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὁ ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπείου μετὰ τοῦ μεγάλου τηλεσκοπίου καὶ λοιπῶν χρειωδῶν ὀργάνων.

Ἐκθέσεις

Ἔκθεσις Γύζη, (Ἰλίου Μέλαθρον, Πανεπιστημίου 10), ὧραι ἐπισκέψεως 10—1 καὶ 3—7 μ.μ. Σήμερον τιμὴ εἰσόδου δρχ. 5.

— Ἡ τόσας εὐμενεῖς κρίσεις προκαλέσασα καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις ζωγραφικῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» (Καραγεώργη 8) τῆς ζωγράφου Δος Εὐθ. Βλασσοπούλου θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ μέχρι τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 9 Ἀπριλίου.

— Ἡ ἔκθεσις τοῦ ζωγράφου κ. Α. Χρηστοφῆ εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου, Φιλελλήνων 17, κλείει σήμερον.

Εἰς τὴν ἰδίαν αἴθουσαν τὴν ἐρχομένην Τετάρτην εἰς τὰς 5 μ.μ. γίνονται τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τοῦ καθηγητοῦ τοῦ σχολείου Καλῶν Τεχνῶν κ. Σπ. Βικάτου.

Τοπογραφία τῆς Ἀχαΐας

Τὸ τελευταῖον ἐκδοθὲν φύλλον τοῦ ἑβδομαδιαίου περιοδικοῦ «Θεατής» περιέχει πλὴν ἄλλης ἐκλεκτῆς ὕλης καὶ τὴν ἀρχὴν νέας τοπογραφικῆς μελέτης τοῦ κ. Ἀττικοῦ μὲ φωτογραφίας περὶ τοῦ ἀχαϊκοῦ «Ὄρους Σκόλλις» (Σανταμέρι καὶ Μόβρη). Ἐπεκτείνεται ἡ τοπογραφία ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀράξου μέχρι τῶν Πατρῶν καὶ τῆς μονῆς τοῦ Ὀμπλοῦ ἐπὶ τοῦ Παναχαϊκοῦ ὄρους, μὲ περιγραφὰς τῶν χωρίων τῆς Ἀχαΐας, τῆς ὀρεινῆς ὁδοῦ ἀπὸ Σανταμέρι εἰς Ὀλυμπίαν, τῶν ἀκτῶν, τῶν κοιλάδων, τῶν ποταμῶν, τῶν βουνῶν, τῶν δασῶν, τῶν ἀρχαίων πόλεων Δύμης, Ὠλένου, Φαρῶν, τῶν μεσαιωνικῶν φρουρίων, τῆς φραγκικῆς πόλεως Σανταμέρι, τῶν ἀρχαίων Θαλαμῶν καὶ τῆς ἀκροπόλεώς των, τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Σκόλλεως, τῆς μονῆς Μαρίτσας εἰς τὸ ὄρος Μόβρην κλπ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ἀνατολὴ ἡλίου 6.13'
Δύσις » 6.46'
Σελήνη 12 ἡμερῶν
Μαρίας Αἰγυπτίας

Οἱ ξένοι μας

Ὁ παρεπιδημῶν ἐν Ἀθήναις καθηγητὴς τῆς Νεοελληνικῆς Γλώσσης καὶ Νεοελληνικῆς Φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Σορβόννης κ. Περνό

Ὁ τέως ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μ. Βρεττανίας κ. Χάρμσγουορθ μετὰ τῆς κυρίας του, εὑρισκόμενοι κατ' αὐτὰς ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ἔκθεσις τῶν Κυριῶν

Μετ' ἐξαιρετικοῦ ὄντως ἐνδιαφέροντος ἐξακολουθεῖ ὁ καλλιτεχνικὸς κόσμος ὡς καὶ ἡ καλυτέρα μερὶς τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας νὰ ἐπισκέπτεται τὴν ἔκθεσιν ζωγραφικῆς τῶν κυριῶν Ι. Σχίν, Α. Ταρσούλη καὶ Ν. Κοκκίνη, εἰς τὸν «Παρνασσόν». Ἐκ τῶν ὑπερδιακοσίων πινάκων πάρα πολλοὶ ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῶν κ.κ. Μελᾶ, Ἀλεξανδρῆ, Δοσίου, Παπαδάκη, Πανούτσου, Περάκη, Γούλα, Κουτράκη, Θεοδωρίδου, Ἀραπίδου, Γεωργαντᾶ, Τσεκλένη, Δάρα, Λαδᾶ, Μπαχώμη, Δούκα, Μάνθου, Νικολάου, Ἀραβαντινοῦ, Τσούχλου καὶ πολλῶν ἄλλων.

Ἡ ἔκθεσις θὰ κλείσῃ τὴν προσεχῆ Πέμπτην 5 Ἀπριλίου.

Τὸ Συνέδριον τῶν Κων)πολιτῶν

Ἐν ἀναμονῇ τῶν πορισμάτων τῶν ἐν Γενεύῃ διεξαγομένων συνομιλιῶν μεταξὺ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ τοῦ Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέη, τὸ συνέδριον τῶν Κων)πολιτῶν, ἀνεβλήθη διὰ τὴν Κυριακὴν 8 Ἀπριλίου.

Πατριωτικὸν ἵδρυμα περιθάλψεως

Αἱ ἑξῆς προσφοραὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Πρόεδρον Μαθητικῆς Πολυκλινικῆς κ. Καλλιόπην Χ. Ἀναγνωστίδου, χάριν τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων:

Κα Κωνστ. Σταθάτου δρχ. 500, Ἀνώνυμος Ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρεία «Σταθᾶτος» 500, κ. Ζωγραφία Νικολάου 375, Ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Κάσσος» 300, κ. κ. Ρεθύμνης καὶ Κουλουκουνδῆς 734, κ. Κωνστ. Νομικὸς 3.670, κ. Λυκιαρδόπουλος καὶ Σία 734.

Παιδικοὶ κινηματογράφοι

Σήμερον, ὥραν 11 π.μ. εἰς τὸ Μοντιὰλ καὶ εἰς τὸ Σπλέντιτ, καὶ ὥρα 3 μ.μ. εἰς τὸν «Παρνασσόν», παιδικὸς κινηματογράφος τοῦ Συνδέσμου. Τὸ πρόγραμμα τῆς τετάρτης ἑβδομάδος, μὲ μίαν θαυμασίαν ταινίαν διὰ τὴν ζωὴν τῶν μελισσῶν, μὲ διάφορα παιχνίδια, κυνήγια, ταξείδια, δύο κωμῳδίες καὶ τὴν ταινίαν τῆς πανηγυρικῆς παραστάσεως τοῦ Συνδέσμου. Ἐπίσης σήμερον ὥρα 11 π.μ. εἰς τὸ «Καπρὶς» τῆς Νέας Ἰωνίας τὸ πρόγραμμα τῆς πρώτης ἑβδομάδος Ἀθηνῶν, καὶ εἰς τὸ Σπλέντιτ τοῦ Πειραιῶς, τὸ πρόγραμμα τῆς τρίτης ἑβδομάδος Ἀθηνῶν. Ἐκτέλεσις Γ.Ε.Τ.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ καὶ ἑσπεριναί)

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ ἐξαδέλφη μου ἀπὸ τὴν Βαρσοβίαν».
ΕΘΝΙΚΟΝ. (Πρώην Βασιλικὸν) 6 μ.μ. «Ἡ πριγκήπισσα Μαλὲν» ὑπὸ τῆς ἐπαγγελματικῆς σχολῆς θεάτρου.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Τζὰζ-Μπάντ».
ΚΥΒΕΛΗΣ. Δύο παραστάσεις. «Σὰ σὲ Ἀτέν».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Οἱ Ἀχαρνεῖς» 2 παραστ. (Ἀκατάλληλον).

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ ναυμαχία τῆς Ἐλιγολάνδης».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Ἐρωτικὸ κυνῆγι».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ κυρία τοῦ βαγκὸν λὶ». 10 π.μ. παιδικὸς κινηματογράφος.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἡ κόκκινη νύχτα».
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Τέκνα διαζυγίου».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ αἰχμάλωτος τῆς Σαχάρας».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἡ φάτσες τοῦ πόκερ». 10 π.μ. παιδικὸς κινηματογράφος.
ΣΙΝΕ ΡΕΓΙΝΑ. «Τὸ τραγοῦδι τῆς ἀγάπης».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. Ὁ «Τὸμ-Μὶξ».
Α.Ο.Δ.Ο. «Τὰ δύο χαμίνια».
ΕΛΛΑΣ. «Ἰβὰν ὁ τρομερός».
ΜΑΓΕΙΑ. «Ὁ ἔνοχος».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ «Ὁ χρυσοθήρας Σαρλῶ».
ΑΧΙΛΛΑΕΙΟΝ. «Ὁ κλέπτης τῆς Βαγδάτης».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Παλάτι τῶν ὀργίων».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ «Ἡ ἀλανιάρα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τὸ παρελθὸν ἑνὸς ἀνθρώπου».

Ὁμιλίαι

— Περὶ Ἰαπωνίας

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ὡμίλησε χθὲς ὁ κ. Ἱπποκρ. Καραβίας, πρόεδρος τοῦ Ἑλληνοϊαπωνικοῦ Συλλόγου, περὶ Ἰαπωνίας γενικῶς. Εἰς τὴν διάλεξιν παρέστη καὶ ὁ πρεσβευτὴς κ. Καβασίμα.

Ἐν ἀρχῇ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Καβασίμα, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι θεωρεῖ καθῆκον, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰαπωνικῆς Κυβερνήσεως, νὰ προστατεύσῃ δι' ὅλων τῶν μέσων τὴν ἀμοιβαίαν σύμπραξιν τῶν δύο ἐθνῶν ἐπὶ διανοητικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων. Ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ παίδευσις τῆς Ἀρχαίας καὶ ἡ θαυμασία ἀνάπτυξις τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος, εἶπεν, εἶναι πασίγνωστοι καὶ τὰ μάλιστα ἐκτιμῶνται μεταξὺ τοῦ λαοῦ μας ἐν γένει ὅστις θὰ ἦτο λίαν εὐτυχὴς ἐὰν ὁ Σύλλογος οὗτος δυνηθῇ νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ ὠθήσῃ τὴν μελέτην τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ὑπὸ τῶν Ἰαπώνων.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Καραβίας, ὁ ὁποῖος κατ' ἀρχὰς ἐξήτασεν ἀπὸ γεωγραφικῆς ἀπόψεως τὴν Ἰαπωνίαν. Ἡ χώρα αὕτη, ὡς γνωστόν, ἀποτελεῖται ἀπὸ 3800 νήσους περίπου, μεταξὺ τῶν ὁποίων προέχουσι αἱ Νιπόν, Σικόκ, Κιοῦ-Σιοῦ καὶ Γιεζό, διαβρέχεται δὲ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Ἰαπωνικῆς θαλάσσης.

Ἐν Ἰαπωνίᾳ, ἐξηκολούθησεν ὁ ὁμιλητής, εὑρίσκονται πολλὰ ἀνθρακωρυχεῖα καὶ χρυσωρυχεῖα, ἀκμάζει δὲ ἐπίσης ἡ μεταξουργία καὶ ἡ χαρτοποιΐα. Ἡ βλάστησις ἐπίσης ὑπὸ κλῖμα γλυκὺ καὶ θερμὸν εἶναι πλουσιωτάτη.

Ἡ Ἰαπωνία ἀρχίζει νὰ περιλαμβάνεται εἰς τὴν χορείαν τῶν ἰσχυρῶν κρατῶν ἀπὸ τοῦ 1894, ὁπότε ἐνίκησε τὴν Κίναν καὶ ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1905, μετὰ τὴν κατατρόπωσιν τῆς Ρωσσίας, σήμερον δὲ κατέχει κραταιότατον στόλον ἐρχομένη ἀμέσως μετὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Ἡ ὑπάτη ἐξουσία ἐν Ἰαπωνίᾳ ἀνήκει εἰς τὸν αὐτοκράτορα (Μικάδον) τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον. Παρ' αὐτῷ ὑπάρχει Γερουσία ἐκ 328 προσώπων ἀποτελουμένη, καὶ Βουλὴ ἐκ 250, ἐκλεγομένη ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ἐν Ἰαπωνίᾳ καλλιεργοῦνται δύο θρησκεῖαι: ὁ Σιντοϊσμὸς καὶ ὁ Βουδδισμός· σήμερον ὅμως ὑπάρχουν καὶ ἀρκετοὶ ὀρθόδοξοι Ἰάπωνες.

Ἐν τέλει ὁ ὁμιλητὴς ἔκαμε λόγον διὰ μακρῶν περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἰαπώνων, καταδείξας τὴν ἀφοσίωσιν των πρὸς τὸ καθῆκον καὶ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν πατρίδα, ἐχόντων δὲ ἀνεπτυγμένον εἰς τὸ ἔπακρον τὸ αἴσθημα τῆς τιμῆς, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν διστάζουν οὔτε τὴν ζωήν των νὰ θυσιάσουν.

Καταλήγων ὁ κ. Καραβίας ἐπέδειξε τὴν ἑλληνοϊαπωνικὴν γραμματικὴν ἐκπονηθεῖσαν ὑπὸ Ἰάπωνος καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ ὁποῖος ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς μας διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ Ἀνωτέρου Ταξιάρχου.

Τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Καραβία συνώδευσε καὶ προβολὴ φωτεινῶν εἰκόνων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπεδείχθησαν διάφοροι τοποθεσίαι κτίρια, πάρκα κλπ. τῆς Ἰαπωνίας, μαρτυροῦντα τὴν καταπληκτικὴν πρόοδον τοῦ δραστηρίου αὐτοῦ λαοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Ὁ ἀκροατὴς

* * *

Αὔριον Δευτέραν 2 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. καὶ ὥραν 7 μ.μ. ὁ κ. Κ. Μέκιος θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῷ «Παρνασσῷ». Θέμα: «Μία Ἑλληνὶς αὐτοκράτειρα τῆς Δύσεως ἐν τῷ μεσαιῶνι». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Τὴν προσεχῆ Τρίτην, 3 Ἀπριλίου καὶ ὥραν 6.30' μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας δίδει τὴν ἕκτην διάλεξίν του ὁ Σύνδεσμος τῶν φοιτητῶν τῆς Νομικῆς μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Γεωργ. Κοντογιάννην καὶ θέμα: «Ἕνα ἄγνωστο ἐπεισόδιο ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ ἐκστρατεία». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Εἰς τὸ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν, τὴν 4ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. καὶ ὥραν 6ην μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κόμης ντὲ Τελεκί, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Βουδαπέστης πρώην πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Οὐγγαρίας κλπ. Θέμα: «Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Οὐγγαρίας».

— Αὔριον Δευτέραν, 2 Ἀπριλίου, καὶ ὥραν 6—7 μ.μ. ἐν τῷ μεγάλῳ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Χημείου θὰ δοθῇ ἡ 3η διάλεξις τοῦ Συλλόγου. Ὁμιλητὴς ὁ χημικὸς κ. Θ. Γ. Κουγιουμτζέλλης, βοηθὸς τοῦ α' ἐργαστηρίου φυσικῆς μὲ θέμα: «Αἱ νεώτεραι ἀτομικαὶ θεωρίαι τῆς ὕλης». Ἡ διάλεξις θὰ συνοδεύεται μὲ τὰς σχετικὰς προβολάς.

— Αὔριον Δευτέραν, καὶ ὥραν 6.30' μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Πολυχρονιάδης θὰ ὁμιλήσῃ περὶ συμβουλίου ἐπικρατείας. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Σεισμὸς

Κατ' ἰδιωτικὸν τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης, ἐσημειώθη τὴν νύκτα τῆς προχθὲς ἰσχυρὸς σεισμός, προκαλέσας ζημίας, καταρρεύσεις οἰκιῶν κλπ.

Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον ἐν τούτοις ἐστερεῖτο μέχρι τῶν πρώτων μεσημβρινῶν ὡρῶν τῆς χθὲς σχετικῆς εἰδήσεως ἐκ Σμύρνης.

Δέον ὅμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι μετὰ τὴν 2αν μεταμεσονύκτιον ἔγινε καὶ ἐνταῦθα αἰσθητὴ ἐλαφρῶς μία σεισμικὴ δόνησις. Ἡ ἰδία δὲ ἐσημειώθη ἰσχυροτέρα εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου. Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Νάξου, ὁ σεισμὸς ἔγινεν αἰσθητὸς ὡς ἀρκετὰ ἰσχυρός, ἀλλ' ἄνευ ζημιῶν, ὀλίγον μετὰ τὴν 2.30' π.μ. Εἰς τὴν Σάμον ἀσθενεῖς σεισμικαὶ δονήσεις ἀρξάμεναι περὶ τὴν ὥραν ἐκείνην διήρκεσεν ἐπ' ἀρκετόν. Αἱ αὐταὶ δὲ εἰδήσεις ὑπάρχουν καὶ ἐκ Κυθήρων.

Πρωτότυπος ἀγορὰ

Ἡ 7 καὶ 8 Ἀπριλίου, ἡμέρα Σάββατον καὶ Κυριακή, θὰ παραμείνῃ ἱστορικὴ διὰ τοὺς θέλοντας νὰ προμηθευθῶσι εἴδη χρήσιμα διὰ τὴν καθημερινὴν ζωήν. Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Ντελὶς» θὰ ἱδρυθῇ διήμερος ἀγορὰ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐκθέσουν πρὸς πώλησιν ἐμπορεύματα τὰ σπουδαιότερα καταστήματα τῆς πρωτευούσης μὲ μεγάλας ἐκπτώσεις τιμῶν. Τοῦτο γίνεται ὑπὲρ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ σκοποῦ τοῦ σωματείου τῶν κυριῶν πρὸς προστασίαν τῶν ἀνηλίκων κρατουμένων Πωλήτριαι θὰ εἶνε εἰς τὴν ποικίλην αὐτὴν ἀγορὰν κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Ὁ «Τοξότης»

Ἐκυκλοφόρησε πάλιν ἐξυπνότατος ὁ «Τοξότης» μὲ ἀτελείωτον σειρὰν καλαμπουρίων εἰς ἔμμετρον καὶ πεζὴν γλῶσσαν. Ἀμίμητοι εἶνε δύο γελοιογραφίαι του διὰ τὸ προσεχῶς ἱδρυόμενον ἐν Ἀθήναις...λιμεναρχεῖον καὶ τὴν σημερινὴν πρωταπριλιάν. Τὰ ἔμμετρα τετράστιχα τῆς «Λατέρνας» καὶ αἱ ἀφηγήσεις τῆς «Μπρελίνας» σπαρταριστά, ὅπως πάντοτε, δὲν ἀφίνουν κανένα πρόσωπον πρᾶγμα ἄθικτον.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη μὲ πλούσιον περιεχόμενον τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ νέου εἰκονογραφημένου ἐγκυκλοπαιδικοῦ περιοδικοῦ «Παρθενών».

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ πρῶτον τεῦχος τῆς μηνιαίας μουσικοκαλλιτεχνικῆς ἐπιθεωρήσεως τὰ «Μουσικὰ Χρονικά», μὲ πλουσίαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὕλην καὶ πλήρη ἐνημερότητα τῆς παγκοσμίου καὶ τοπικῆς μουσικοκαλλιτεχνικῆς μας ζωῆς.

Εἰς τὸ τεῦχος αὐτὸ ἐκτὸς τῶν ἄλλων περιλαμβάνονται μελέται, ἄρθρα καὶ κριτικαὶ τῶν κ.κ. Γ. Λαμπελέτ, Φ. Πέτυρεκ, Δημ. Μητροπούλου, Σ. Προκοπίου, Α. Τουρνάϊσεν, Ν. Βεργωτῆ, Μ. Κουνελάκη κλπ. ὡς καὶ ἐν ἀνέκδοτον μουσικὸν τεμάχιον τοῦ κ. Λαμπελέτ.

Ἀθλητισμὸς

— Οἱ σημερινοὶ ἀγῶνες

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ, θὰ γίνῃ σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἡ προαγγελθεῖσα μεγάλη ποδοσφαιρικὴ συνάντησις μεταξὺ τῶν δύο ἰσχυροτάτων ὁμάδων, τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» καὶ τῆς «Ἑνώσεως Κων)πόλεως». Τὴν διαιτησίαν τοῦ ἀγῶνος ἀνέλαβεν ὁ γνωστὸς Οὔγγρος προπονητὴς κ. Βοκεγκοῦμπεν.

Εἰς τὴν νικήτριαν ὁμάδα θὰ ἀπονεμηθῇ τὸ ὑπὸ τῆς ἑταιρείας «Μίσκο» ἀθλοθετηθὲν κύπελλον.

Ἐπίσης σήμερον, τὴν αὐτὴν ὥραν, εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Πανελληνίου» ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἀτρομήτου» θὰ συναντηθῇ μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ «Ἀθλητικοῦ ὁμίλου Παλαιοῦ Φαλήρου».

— Οἱ πρωταθληταί μας εἰς Πάτρας

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἀνεχώρησαν ἀτμοπλοϊκῶς εἰς Πάτρας, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ προπονητοῦ κ. Γκέλδελ, οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν πρωταθλητῶν μας, προκειμένου νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν ἐκεῖ τελούμενον σήμερον ἀθλητικὸν διαγωνισμόν.

Εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ ἐπιστρέψουν τὴν Δευτέραν.

— Ἀγῶνες τέννις

Τὴν 16ην Ἀπριλίου, θὰ ἀρχίσουν εἰς τὸν «Ὅμιλον ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν», οἱ ἐτήσιοι μεγάλοι ἀγῶνες τέννις, διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Μεσογείου. Εἰς τοὺς ἀγῶνας θὰ λάβουν καὶ ἐφέτος μέρος πολλοὶ ξένοι τεννίσται. Οἱ ἀγῶνες θὰ συνεχισθοῦν ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν ἀποτελεσμάτων των, θὰ συγκροτηθῇ ἡ ἑλληνικὴ ὁμάς, ἡ ὁποία θὰ λάβῃ μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ κυπέλλου Ντέϊβς.

— Διεθνῆ νέα

Ἡ Ἀμερικανὶς πρωταθλήτρια τοῦ τέννις Ἔλεν Γουΐλς, ἐπιβιβάζεται τὴν 18ην τρέχοντος, τῆς «Ἀκουϊτάνια», κατερχομένη εἰς Εὐρώπην.

Εἰς τὸ Μπουένος Ἄϋρες θὰ ἀνεγερθῇ ἕνα κολοσσιαῖον Στάδιον διὰ ποδοσφαιρικοὺς ἀποκλειστικῶς ἀγῶνας, τὸ ὁποῖον θὰ δύναται νὰ περιλάβῃ 150.000 ἄτομα. Τὸ κολοσσιαῖον τοῦτο στάδιον θὰ στοιχίσῃ 30 ἑκατ. γαλλικὰ φράγκα.

Εἰς τοὺς ἐτησίους ἀθλητικοὺς ἀγῶνας μεταξὺ τῶν ὁμάδων τῶν Πανεπιστημίων Ὀξφὸρδ καὶ Κέμπριτζ, νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ Κέμπριτζ.

Ὁ Παολίνο ἐπιστρέφει κατ' αὐτὰς εἰς τὴν πατρίδα του Ἱσπανίαν, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ προσωρινῶς. Ἀργότερον, θὰ ἐπιστρέψῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην διὰ νὰ διεκδικήσῃ τὸ παγκόσμιον πρωτάθλημα ἀπὸ τὸν Τούνεϊ.

«Νέα Ἐποχή»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀρ. 174 τεῦχος τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μὲ περιεχόμενα ἄκρως ἐνδιαφέροντα. Συνεχίζονται ἐν αὐτῷ αἱ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τῶν Ἰωαννίνων τῆς κυρίας Γκὺ ντὲ Σαντεπλέρ, ἡ μελέτη περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Βενιζέλου, καὶ τ' ἀπομνημονεύματα Μποσδάρη, ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς κρίσεως. Ἐπίσης περιέχει ἐντυπώσεις ταξειδιώτου ἀπὸ τὴν Σερβίαν, ἄρθρον διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἰσοζύγιον, τὴν προκήρυξιν τοῦ πρίγκηπος Θ. Ὑψηλάντου κλπ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀφίξεις

Ἡ Mme Arousse, Βουκουρεστίου, ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων, καὶ ἤρχισε τὰς ἐργασίας.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων ὁ κ. Π. Κ. Βραχνὸς μὲ πλοῦτον ἐμπορευμάτων θαυμάσια ΜΟΔΕΛΛΑ διὰ τὸ ἐπὶ τῆς Βουλῆς 5 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ Κυρίας Π. Βραχνοῦ Κιτσοπούλου. ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΚΛΕΚΤΩΝ Παρισινῶν Οἴκων.

Καταστήματα

Λάμπαι, Λάμπαι φὲρ φορζὲ τῶν τελευταίων μοντέλων τῶν Παρισίων. Λάμπαι ἐπιτραπέζιαι. Λάμπαι κρεμασταὶ διὰ σαλόνια, τραπεζαρίας καὶ κοριντὸρ εἰς ἑκατοντάδας σχεδίων καὶ χρωμάτων παρέλαβεν ὁ ἀνθοπώλης Φλεριανός.

ΠΟΙΑ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΖΥΜΑΡΙΚΩΝ

Περατωθείσης τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐργοστασίων κατασκευῆς ἰταλικῶν μακαρονίων καὶ ζυμαρικῶν, οἱ οἰκεῖοι ἐπιθεωρηταὶ ὑπέβαλον εἰς τὴν Διεύθυνσιν Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πρόχειρον ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐν γένει τεχνικῆς καὶ ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν ἐργοστασίων μας.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τονίζεται ὅτι οἱ κυριώτεροι παράγοντες διὰ τὴν καλυτέρευσιν τῶν ζυμαρικῶν μας εἶνε ἡ ποιότης τῶν ἀλεύρων καὶ αἱ μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις. Ἐπίσης ἐξαίρεται ἡ παραγωγὴ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασίου ζυμαρικῶν «ΜΙΣΚΟ» τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν λόγῳ ἐπιθεώρησιν θεωρεῖται ὡς τὸ τελειότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργοστασίων ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῶν μέσων, μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων, καθαριότητος καὶ τάξεως ἥτις ἐπικρατεῖ ἐν αὐτῷ, καθ' ἃ ἀναφέρει ἡ ἔκθεσις.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ κ. Ἄλκηστις Δ. Παπαγεωργίου, ἡ οἰκογένεια Γεωργίου Στ. Παπαγεωργίου, ἡ οἰκογένεια Ἰωάννου Στ. Παπαγεωργίου, ἡ οἰκογένεια Ἐλευθερίου Στ. Παπαγεωργίου, ὁ κ. Ἀπόστολος Στ. Παπαγεωργίου, ἡ οἰκογένεια Γεωργίου Βοϊβόνδα, ἡ οἰκογένεια Δημητρίου Κουκουμπάνη, ἡ οἰκογένεια Δεσύπρη, ἡ οἰκογένεια Θωμᾶ Βελλιανίτη, ἡ οἰκογένεια Ἀλεξ. Σβώλου, εὐχαριστοῦσιν ἐκ καρδίας πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας τοῦ πένθους των ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ προσφιλοῦς αὐτῶν Δημητρίου Στ. Παπαγεωργίου.

ΡΕΜΒΗ;;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
Πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ἑλληνοαμερικανούς, μέλη τοῦ Σωματείου
„ΑΧΕΠΑ„

Κύριοι,

Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι τὴν 4ην ἐλευσομένου μηνὸς Ἀπριλίου καταπλέει εἰς Πειραιᾶ τὸ Ὑπερωκεάνειον «ΣΙΝΑΪΑ» φέρον 600 ἐκδρομεῖς μέλη τοῦ σωματείου «ΑΧΕΠΑ». Εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς διοργανοῦται ἐπίσημος πανηγυρικὴ ὑποδοχὴ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετάσχῃ ἡ Κυβέρνησις, οἱ Δῆμοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, αἱ διάφοροι ὀργανώσεις καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικὴ Λεγεών.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εὑρισκομένων μελῶν τῆς «ΑΧΕΠΑ» ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς Ἀθήνας, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰς εἰδικὰς των στολάς.

Οἱ ἐκδρομεῖς θὰ παραμείνουν ἐν Ἀθήναις 5 ἡμέρας καὶ κατόπιν θὰ κατευθυνθῶσιν εἰς τοὺς διαφόρους ἀρχαιολογικοὺς τόπους καὶ τὴν ἰδιαιτέραν των πατρίδα.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ „Ο ΦΑΡΟΣ„ Α.Ε.

ΑΥΡΙΟΝ
ΓΕΛΟΙΑ
ΓΕΛΟΙΑ
ΓΕΛΟΙΑ
ΜΕΧΡΙ ΔΑΚΡΥΩΝ
μὲ τὴν ἐξωφρενικὴν ἐξάπρακτον κωμῳδίαν
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ 1928
ΔΥΟ ΝΥΦΕΣ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΓΑΜΠΡΟΙ
Καὶ συγχρόνως
Νέαι ἐμφανίσεις
Εἰς πολλὰ νέα νούμερα
ΤΟΥ ΘΙΑΣΟΥ
ΦΕΡΡΟΤΤΣΙΟ
ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ!
1-4 Μ.Μ. ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΔΡΑΧΜΑΙ 10
ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ
„ΓΚΡΕΚΑ„

Ἐπισκεφθῆτε εἰς τὸ Ζάππειον
Τὴν Γαλλικὴν Ἔκθεσιν
Ἀνοικτὴ 10 1)2—1 1)2 καὶ 4—9

ΚΑΙ Ο ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ
ΑΥΡΙΟΝ ΤΟ 6ον ΕΡΓΟΝ
ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΘΕΟΥ
Τὸ Κλοῦ τῆς ἐπιτυχίας τῆς
ΛΙΛΗ ΝΤΑΜΙΤΑ
Εἶνε ἡ τελευταία της δημιουργία
Η ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΤΗΣ ΓΡΕΝΑΔΗΣ
„LA DANSEUSE DE GRENADE"
Ἡ πλουσιωτέρα καὶ μεγαλυτέρα τῆς ἐφετεινῆς περιόδου, ἀνωτέρα τῆς ταινίας „Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΟ„
Ἐπὶ πλέον
Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ΟΡΧΗΣΤΡΑΝ ΚΡΑΣΣΑ θὰ συνοδεύσῃ τὴν προβολὴν τῆς ταινίας
ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΑΙ ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑ
Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τ. ΜΑΡΙΝΟΥ
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
Διευθ. ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Προβλήματα τῆς ἐπιστήμης

Ὑπάρχει καὶ ἕκτη αἴσθησις;

Ἑρμήνευσις παραδόξων φαινομένων

Ἄρθρον τοῦ διασήμου Γάλλου σοφοῦ κ. Σὰρλ Ρισὲ

Ἐὰν ὁρίσωμεν μὲ τὴν κοινὴν ἀντίληψιν, τὴν κυριαρχοῦσαν εἰς ὅλας μας καὶ εἰς ὅλας τὰς φάσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς μας, ὅτι δηλαδὴ γνωρίζομεν ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον μόνον ὅσα αἱ αἰσθήσεις μας μᾶς, ὅμως μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ ἀντίληψις εὑρέθη συχνὰ ἐνώπιον φαινομένων, τὰς ὁποίας δὲν κατωρθώνουν νὰ γνωρίσουν αἱ πέντε κλασσικαὶ αἰσθήσεις μας.

Σήμερον ἔχομεν τὰ πειράματα, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν ὡραίαν ἐκφρασιν τοῦ Μπερνάρ, εἶνε «προκαλούμεναι παρατηρήσεις». Διὰ τῶν πειραμάτων διαπιστώνει κανεὶς ὅτι μερικὰ προνομιοῦχα ἄτομα ἔχουν τὴν ἱκανότητα, τὴν σχεδὸν ὑπερανθρωπίνην, νὰ μαντεύουν τὸ περιεχόμενον ἐπιστολῆς ἐγκεκλεισμένης ἐντὸς σφραγισμένου φακέλλου· νὰ ἀναπαράγουν ἐπίσης, κατὰ τύχην λαμβανόμενον σχέδιον ἢ σχεδιασμάτων καὶ τὸ ὁποῖον οὐδεὶς γνωρίζει. Εἰς τὸ ἔργον μου «Ἡ ἐκκυκλοφορήσαν ἔργον» παρέθεσα πλείστας παρατηρήσεις τοῦ εἴδους αὐτοῦ, αἱ ὁποῖαι εἶνε χαρακτηριστικαί. Ὁ κατὰ τὸν τρόπον «αἰσθαντικώτερος» εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, εἶνε ὁ διακεκριμένος φίλος μου, ὁ εὐγενὴς Πολωνὸς Στέφανος Ὀσσοβιέτσκυ. Ἠμπορῶ νὰ μνημονεύσω ἐνταῦθα ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν πειράματα, τὰ ὁποῖα ἐξετέλεσε πλήρει μεσημβρίᾳ. Λοιπόν, πότε ἐντὸς στιγμῶν καὶ πότε ἐντὸς διαστήματος δύο ὡρῶν, ὁ Ὀσσοβιέτσκυ ἐμάντευε τὸ περιεχόμενον μιᾶς ἐπιστολῆς ἐπιμελῶς ἐσφραγισμένης ἐντὸς φακέλλου, τὸν ὁποῖον οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπέσπα τὰ μάτια μου. Καίτοι μοῦ ἔκαμε τὰ ἑκατὸν πειράματα, δὲν θὰ ἀναφέρω παρὰ ἕνα μόνον, ἀρκετὰ χαρακτηριστικὸν καὶ ἐνδιαφέρον.

Γνωρίζων ὅτι τὰ πειράματα τοῦ ἦσαν ἐπιτυχῆ, πρακτικά, ὁ Στέφανος μὲ μεγάλην εὐθυμίαν συγκατετίθετο πάντοτε νὰ κάμνῃ ταῦτα. Διὰ νὰ τὸν καταφέρω νὰ κάμῃ ἕνα πείραμα, τοῦ ὑπεσχέθην νὰ τοῦ χαρίσω ἕνα αὐτόγραφον τῆς ἀγαπημένης φίλης μου Σάρας Μπερνάρ. Εὑρισκόμεθα τότε εἰς τὴν Βαρσοβίαν. Ἔστειλα, λοιπόν, ἕνα τηλεγράφημα εἰς τὴν Σάραν, ἡ ὁποία μοῦ ἀπήντησε μὲ μίαν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν δὲν ἀπεσφράγισα, ἀλλὰ παρεκάλεσα τὸν Ὀσσοβιέτσκυ νὰ προσπαθήσῃ νὰ τὴν διαβάσῃ [illegible].

Μετὰ πολλοὺς δισταγμούς, ὁ Στέφανος εἶπε τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς μὴ δυνηθεὶς μόνον, καίτοι ἐγνώριζε ἄριστα τὴν γαλλικήν, νὰ ἀναγνώσῃ μίαν λέξιν πολὺ γαλλικήν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠνόει καὶ ἡ ὁποία ἀπετελεῖτο ἀπὸ ὀκτὼ γράμματα». Οὕτως, ὅταν ἀπεσφράγισα τὸν φάκελλον, παρετήρησα ὅτι ἦτο ἡ λέξις «ephemère», τὴν ὁποίαν δὲν ἠδυνήθη νὰ διαβάσῃ, ἀπετελεῖτο ἀπὸ ὀκτὼ γράμματα.

Δὲν θὰ ἐπιμείνω περισσότερον, διότι τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπανειλημμένως γενομένων πειραμάτων δίδουν θέμα δι' ἕνα βιβλίον μᾶλλον καὶ ὄχι δι' ἕνα σύντομον ἄρθρον ἐφημερίδος. Κάθε ἄνθρωπος καλῆς πίστεως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ θεωρήσῃ ἀστεῖον τὸ γεγονὸς αὐτό, οὔτε νὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς δόλον ἢ ἀπάτην. Κατὰ συνέπειαν ὀφείλει κανεὶς νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη αἴσθησις εἶνε εἰς θέσιν νὰ μάθῃ ἄνευ τῆς βοηθείας τοῦ κανονικοῦ ὁράματος τὸ περιεχόμενον μιᾶς ἐνσφραγίστου ἐπιστολῆς. Τὴν εἰδικὴν αὐτὴν αἴσθησιν, τὴν ὁποίαν ἡ ὕπαρξις πολλαπλῶς διεπιστώθη, ὀνομάζομεν ἕκτην αἴσθησιν.

Ἂς προσπαθήσωμεν τώρα νὰ ἐξαγάγωμεν ἕνα γενικὸν συμπέρασμα. Τὸ ἀπέραντον σύμπαν, ποῦ μᾶς περικυκλώνει, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀμετρήτους καὶ διαφόρους δονήσεις. Ἕνα μικρὸν ποσὸν δονήσεων ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν αἰσθήσεών μας, παρέχον εἰς ἡμᾶς τὴν μορφήν, τὸ χρῶμα, τὴν κίνησιν, τὴν θερμότητα, τὸν ἦχον τῶν πραγμάτων. Ἀλλ' ὁ ἐξωτερικὸς κόσμος εἶνε ἀπειροπλουσιώτερος. Ὑπάρχουν δονήσεις ἀνύπαρκτοι διὰ τὰς αἰσθήσεις μας, καὶ τὰς ὁποίας εἶνε ἀδύνατον νὰ μᾶς ἀποκαλύψουν τὰ μηχανήματα τῆς φυσικῆς, καθὼς λόγου χάριν ὁ μαγνητισμός, αἱ ὑπεριώδεις καὶ ὑπέρυθροι ἀκτῖνες, τὰ ρεύματα τῆς μεγάλης συχνώσεως καὶ τὰ θαυμάσια αὐτὰ κύματα, τὰ ὁποῖα διασταυροῦνται αὐτὴν τὴν στιγμὴν μέσα εἰς τὴν σιγὴν τῆς βιβλιοθήκης μου καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἠδυνάμην νὰ συλλάβω ἐὰν εἶχα ἕνα κατάλληλον δέκτην. Ἔρχονται ἀπὸ παντοῦ, ἀπὸ τὸν πύργον τοῦ Ἄϊφελ, ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἀπὸ τὸ Βερολῖνον, ἀπὸ τὴν Ρώμην, ἀπὸ τὸ Λονδῖνον καὶ ὅμως φρίσσουν ἀθέατα γύρω μου.

Ὑπάρχουν λοιπὸν δονήσεις, τὰς ὁποίας δὲν δέχονται ἀμέσως αἱ αἰσθήσεις μας — καθημερινῶς δὲ ἀνακαλύπτομεν νέας. Συνεπῶς δὲν εἶνε καθόλου ἀπίθανον ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὸν ἀπέραντον κόσμον δονήσεις τῆς πραγματικότητος, δονήσεις τὰς ὁποίας ἀγνοοῦμεν καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ ἦσαν ἱκαναὶ νὰ ἐπηρεάσουν τὸν αἰσθησιακὸν κόσμον ὡρισμένων προνομιούχων ἀτόμων. Τοῦτον θὰ ἐπρότεινα νὰ ὀνομάζωμεν τοῦ λοιποῦ κρυπτόκοσμον.

Ἡ ἀστρονομία μᾶς ἔμαθεν ὅτι ὑπάρχει ἕνας μεγάκοσμος, μυριάδες δηλαδὴ ἀστέρων, οἱ ὁποῖοι ἀπέχουν τόσον ἀπὸ τὴν γῆν, ὥστε τὸ φῶς των θὰ ἐχρειάζετο μυριάδας ἔτη, διὰ νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν. Ὁ Παινλεβὲ ὡμίλησεν ἐσχάτως περὶ τοῦ μικροκόσμου, δηλαδὴ περὶ τῶν ἀτόμων ἐκείνων τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται κατὰ μυριάδας εἰς ἓν ἑκατομμυριοστὸν γραμμαρίου ὑδρογόνου. Αἱ λοιπόν! κοντὰ εἰς τὸν μικρόκοσμον καὶ τὸν μεγάκοσμον, ὑποστηρίζω ὅτι ὑπάρχει καὶ ἕνας κρυπτόκοσμος, τὸν ὁποῖον δύναται νὰ διευρευνήσῃ ἡ ἕκτη αἴσθησίς μας εἰς μερικὰς γοργὰς καὶ φευγαλέας ἐκλάμψεις.

Βεβαίως ὁ κρυπτόκοσμος αὐτὸς (δονήσεις τῆς πραγματικότητος) εἶνε ἕνα φαινόμενον ἀσύνηθες, ἀλλὰ διότι εἶνε φαινόμενον ἀσύνηθες, ἔχομεν τάχα τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐξορίσωμεν ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην;

Ἡ ἐπιστήμη ἔχει δύο ἀδιασαλεύτους βάσεις: τὴν παρατήρησιν καὶ τὸ πείραμα. Τὸ νὰ μὴ θέλῃ κανεὶς νὰ παραδεχθῇ ὅ,τι μᾶς ἐπικυρώνει καὶ ἡ παρατήρησις καὶ τὸ πείραμα, εἶνε μία ἀτολμία ἀναξία ἑνὸς σοφοῦ.

CHARLES RICHET
μέλος τοῦ γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου

ΕΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Πρόσκλησις γενικῆς συνελεύσεως

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς ἄνω Ἑνώσεως εἰς τακτικὴν ἐτησίαν Γεν. Συνέλευσιν τὴν προσεχῆ Τετάρτην 4 Ἀπριλίου ὥραν 9 1)2 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ Ἑνώσεως Συντακτῶν.

1) Λογοδοσία Διοικ. Συμβουλίου.
2) Ἐκλογὴ ἐξελ. ἐπιτροπῆς.

(Ἐκ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου)

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Η. Ε. Διανομῆς, ἔχουσα αὐτὴ μόνη τὸ δικαίωμα νὰ θίγῃ, ἀποσυνδέῃ ἢ ν' ἀφαιρῇ τοὺς παρὰ τοῖς πελάταις τῆς ἐγκατεστημένους μετρητάς, οἵτινες τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον διαφύλαξιν καὶ εὐθύνην των, παρακαλεῖ τούτους θερμῶς ὅπως ἀποφεύγωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ θίγωσι τοὺς πρὸς τροφοδότησίν των ἐκ τοῦ παλαιοῦ δικτύου ἐγκατεστημένους παρ' αὐτοῖς μετρητάς, οἱ ὁποῖοι παραμένουσιν ἐν ἀχρηστίᾳ, λόγῳ τῆς συνδέσεως τῶν ἐγκαταστάσεών των ἐπὶ τοῦ νέου τριφασικοῦ δικτύου, ἔστω καὶ ἂν ἀκόμη ὁ μετρητὴς εἶναι ἰδιοκτησία των.

Ἡ ἄρσις τῶν μετρητῶν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται, παρὰ μόνον ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἑταιρείας, ἐφωδιασμένους μὲ δελτία ταὐτότητος, οἱ ὁποῖοι θὰ δίδουν εἰς τοὺς πελάτας ἀπόδειξιν παραλαβῆς, δι' ἧς ἀπαλλάσσονται οὗτοι τῆς εὐθύνης ἣν ἔχουσιν ἀπέναντι τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν φύλαξιν αὐτῶν.

Ὅταν ὁ μετρητὴς εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ πελάτου, ἡ εἰς τὴν ἐκτοποθέτησιν αὐτοῦ προβαίνουσα Ὑπηρεσία, θὰ παραδίδῃ τοῦτον αὐτῷ ἐπὶ τόπου, ἐπὶ ἀποδείξει. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ πελάτου ἢ ἀντιπροσώπου του, ἡ Ἑταιρεία θὰ προσκαλῇ τὸν πελάτην ἐγγράφως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ μετρητοῦ του, ἵνα παραλάβῃ αὐτὸν ἔναντι ἀποδείξεως, ἀπὸ τὰς ἐν τῇ ὁδῷ Ἀριστείδου 4 Ἀποθήκας της.

Ἡ Η. Ε. Διανομῆς, θεωρεῖ καθῆκον αὐτῆς νὰ προειδοποιήσῃ τὴν πελατείαν της, ὅτι θὰ εὑρεθῇ εἰς λίαν δυσάρεστον θέσιν, νὰ καταστήσῃ καθ' ὁλοκληρίαν ὑπεύθυνον τὸν πελάτην της ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου αἱ ἐγκαταστάσεις ἢ ὁ μετρητὴς εὑρεθῶσιν ὅτι ἔχουσιν ὁπωσδήποτε θιγῇ, ἔστω καὶ ἄν, ὡς προελέχθη, ὁ μετρητὴς τῷ ἀνήκῃ, ἐπιφυλασσομένη ν' ἀσκήσῃ κατ' αὐτοῦ πᾶν δικαίωμά της.

Arcanol
Schering
22103
Προλαμβάνει καὶ θεραπεύει τὸν ΚΑΤΑΡΡΟΥΝ καὶ τὴν ΓΡΙΠΠΗΝ!
Σωληνάρια τῶν 10 δισκίων τοῦ 1 γρ.

Ἀπὸ τὴν εἰδυλλιακὴν ἐξορίαν τοῦ Ντόορν

«Αἱ γνῶμαί μου διὰ τὸν γάμον καὶ τὸν ἔρωτα»

Τὰ τέσσερα Κ τοῦ γυναικείου προορισμοῦ.— Ἀπὸ τοῦ θρόνου εἰς τὸ πένθος καὶ τὴν ἐξορίαν.
Ἕνα γράμμα παιδιοῦ.— Ἡ πρῴην καὶ ἡ νῦν Αὐτοκράτειρα.— Ἡ Ἑρμίνη, ἰδεώδης σύντροφος.
Τὰ κοντὰ μαλλιά.— Ὁ Κάϊζερ ἱεροκῆρυξ.— Ἡ τελευταία δέησις τῆς Αὐγούστας Βικτωρίας

«Ἡ ζωή μου μὲ τὴν Ἑρμίνην διαρκὴς μὴν τοῦ μέλιτος»

Ὁ τέως Κάϊζερ περιγράφει τὴν δευτέραν εὐτυχίαν του

(Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ὁ ἐξόριστος τοῦ Ντόορν ἐδέχθη νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ δευτέρου γάμου του μὲ τὴν πριγκήπισσαν Ἑρμίνην, ὅστις τόσον ἐπροκάλεσε θόρυβον. Εἰς ἡλικίαν 67 ἐτῶν ὁ τέως Κάϊζερ πλέκει θερμὸν ὕμνον πρὸς τὸν ἔρωτα καὶ τὴν νέαν σύντροφον τοῦ βίου του, τὴν ὁποίαν κοσμεῖ δι' ὅλων τῶν προτερημάτων ἀπὸ τῆς μέχρι θυσίας καλωσύνης ἕως τὴν μαγνητικὴν ὡμορφιάν. Ἡ ζωὴ τοῦ Ντόορν παρουσιάζεται ὑπὸ μίαν ἄγνωστον, εἰδυλλιακὴν μορφήν. Μέσα εἰς τὸ πλαίσιον αὐτὸ ὁ ἐξόριστος Αὐτοκράτωρ ἐκθέτει τὰς ἀπόψεις του διὰ τὸν γάμον καὶ τὸν ἔρωτα πρὸς τὸν Ἄγγλον δημοσιογράφον κ. Τζῶρτζ Συλβέστερ Βῆρεκ.)

Ἠμπορεῖ ἕνας ἄνδρας νὰ ἀγαπᾷ δύο γυναῖκες, μιὰ πεθαμένη καὶ μιὰ ζωντανή, μὲ ἴσην ἀφοσίωσιν; Ἠμπορεῖ μιὰ σύζυγος νὰ εἶνε εὐτυχὴς ὑπὸ παρομοίας συνθήκας; Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἐρωτήματα ἐμπεριέχονται εἰς τὸν γάμον τοῦ Κάϊζερ καὶ τῆς πριγκηπίσσης Ἑρμίνης.

Ἀκόμη καὶ ἂν δεχθῶμεν ὅτι τόσον ὁ Γουλιέλμος, ὅσον καὶ ἡ Ἑρμίνη εἶνε ἐξαιρετικοὶ τύποι, καὶ ἂν δεχθῶμεν ὅτι καὶ οἱ δύο ἦσαν πορφυρογέννητοι, τὰ στοιχειώδη προβλήματα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔρωτος εἶνε τὰ ἴδια διὰ τὸν Αὐτοκράτορα καὶ διὰ τὸν κοινὸν θνητόν, διὰ τὸν πρίγκηπα καὶ διὰ τὸν ἐπαίτην. Ἡ συνήθης πεῖρα τῆς ἀνθρωπότητος ὑπαγορεύει ἀρνητικὴν ἀπάντησιν εἰς τὰς ἐρωτήσεις μας. Ἀλλὰ τὸ εἰδύλλιον τοῦ Γουλιέλμου τοῦ 2ου καὶ τῆς Ἑρμίνης, χήρας συζύγου τοῦ πρίγκηπος Σενάϊχ-Κάρολατ φαίνεται ἀψηφοῦν τὴν πεῖραν. Παρὰ τὰς προφητείας καὶ φήμας περὶ τοῦ ἐναντίου, τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι, μετὰ πέντε ἔτη συζυγικῆς ζωῆς, φαίνονται καὶ εἶνε ἐκπληκτικῶς εὐτυχισμένοι.

Ὁ δεύτερος γάμος καὶ τὰ τέσσερα Κ

Εἶνε κοινὴ καὶ συχνὰ-πυκνὰ ἐπαναλαμβανομένη ἀλήθεια, ὅτι οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἶχαν κάμει εὐτυχῆ γάμον, τείνουν νὰ ξαναπαντρευθοῦν συντόμως. Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης, ἡ ἀείμνηστος Αὐτοκράτειρα Αὐγοῦστα Βικτωρία — μοῦ λέγει ὁ Αὐτοκράτωρ — συχνὰ ἐπέμενεν ἐπὶ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, ὅταν ἐμάλωνε τὰς ἐπὶ τιμῶν κυρίας της διότι ἐσήκωναν περιφρονητικῶς τὴν μύτην των πρὸ τῶν χήρων ἢ χηρῶν ποῦ ἐζητοῦσαν τὴν εὐτυχίαν εἰς ἕνα δεύτερον γάμον. Φυσικὰ οἱ μονάρχαι δὲν διαφέρουν, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, τῶν ἄλλων τέκνων τοῦ Ἀδάμ. Οἱ Γερμανοὶ ἐξεμάνησαν, διότι οἱ νέοι γάμοι ἐτελέσθησαν πρὶν περάσουν δυὸ χρόνια μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἀειμνήστου Αὐτοκρατείρας.

Ὁ κόσμος ἀποδίδει εἰς τὸν Γουλιέλμον τὸν 2ον μίαν γνώμην περιορίζουσαν τὴν δρᾶσιν τῶν γυναικῶν εἰς τρία Κ — Kinder, Kirche καὶ Küche — παιδιά, ἐκκλησία καὶ κουζίνα. Ἡ παρατήρησις αὐτή, μεταδοθεῖσα εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τῆς Οἰκουμένης, παρουσίαζε τὸν Κάϊζερ ὡς ἐχθρὸν τῆς γυναικείας προόδου. Ἀνεφέρετο εἰς ὅλας τὰς γλώσσας ὡς χαρακτηριστικὴ τῆς στάσεως τῶν Γερμανῶν ἔναντι τῶν γυναικῶν. Ὁ ὑπὸ τοῦ Γουλιέλμου ὁρισμὸς τῆς σφαίρας ἐνεργείας τῆς γυναικός, μολονότι εὐρύς, ἐφαίνετο στενὸς ἐν σχέσει μὲ τὴν πολλαπλῆν δρᾶσιν τῆς Αὐτοκρατείρας Ἑρμίνης. Καὶ διηρωτώμην μέχρι ποίου βαθμοῦ τὰ ἔτη καὶ ἡ πεῖρα εἶχον τροποποιήσει τὴν ἀρχικὴν στάσιν τοῦ Κάϊζερ.

— Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ἐμμένει ἀκόμη εἰς τὸ ρητὸν τῶν τριῶν Κ; ἐτόλμησα νὰ ἐρωτήσω.

— Ὄχι, ἀπήντησε μειδιῶν. Προσέθεσα ἄλλο ἕνα Κ. Τὸ τέταρτον αὐτὸ Κ σημαίνει Kamerad — σύντροφος.»

Αὐτὴ ἡ συνομιλία ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν τελευταίαν μου ἐπίσκεψιν εἰς τὸ Ντόορν. Ὁ ἐξόριστος μονάρχης συγκατετέθη νὰ ὁμιλήσῃ, διὰ πρώτην φοράν, περὶ τῶν δύο γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἀφῆκαν τὸ ἀποτύπωμά των ἐπὶ τῆς καρδίας του, καὶ νὰ ἀφηγηθῇ τὴν ἱστορίαν τοῦ εἰδυλλίου του μὲ τὴν πριγκήπισσαν Ἑρμίνην. Ἡ ἀφήγησις τοῦ ἔρωτός του καὶ τοῦ γάμου του ἀποτελεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἐκπληκτικωτέρους ὕμνους ποῦ ἐτόνισε ποτὲ ἐραστής, ἐστεμμένος ἢ μή, πρὸς γυναῖκα.

Ἡμέραι πένθους καὶ μοναξιᾶς

Ἐκαθήμεθα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Αὐτοκράτορος, βλέπον πρὸς τὸ μικρόν του κτῆμα. Τὸ δωμάτιον εἶνε γεμᾶτον ἐνθύμια τῆς βασιλείας του καὶ τῶν παιδικῶν του χρόνων. Ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἡ ὑδατοπροσωπογραφία τοῦ Κάϊζερ ὡς παιδιοῦ, καμωμένη ἀπὸ τὴν γιαγιά του Βασίλισσαν Βικτωρίαν. Ὑπῆρχεν ἡ περίφημος σέλλα, τοποθετημένη ἐπὶ περιστρεφομένης βάσεως, τὴν ὁποίαν ὁ Κάϊζερ προτιμᾷ νὰ χρησιμοποιῇ ἀντὶ καθίσματος εἰς τὸ γραφεῖόν του. Ἀπὸ μιὰ γωνιὰ ἐπρόβαλε τὸ εὐγενικὸ κεφάλι μιᾶς Αἰγυπτίας Βασιλίσσης, προγενεστέρας τοῦ Τοὺτ-Ἀνκ-Ἀμμόν, δωρηθὲν εἰς τὸν Κάϊζερ ὑπὸ ἑνὸς τῶν ὑπηκόων του. Ὑπῆρχον ἐνθύμια τοῦ Γουλιέλμου τοῦ 1ου, τοῦ Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ Μεγάλου Ἐκλέκτορος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Πρωσσία ἔγινε διὰ πρώτην φορὰν Μεγάλη Δύναμις. Καὶ ὑπῆρχον παντοῦ πορτραῖτα τῶν δύο γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκυριάρχησαν τῆς ζωῆς του — τῆς Αὐγούστας Βικτωρίας καὶ τῆς Ἑρμίνης.

— Ἡ Α. Μεγαλειότης ἡ Αὐτοκράτειρα Ἑρμίνη — ἀνεφώνησεν — ἀσφαλῶς συνδυάζει καὶ τὰ τέσσαρα Κ. Εἶνε τελεία μητέρα, τελεία νοικοκυρά, εὐσεβὴς Χριστιανὴ καὶ ἀπαράμιλλος σύντροφος. Ἡ ἀγάπη της, ἡ ὁποία τὴν ἔπεισε νὰ γίνῃ σύζυγός μου, ἔσωσε τὸ λογικόν μου, ἂν ὄχι τὴν ζωήν μου. Συνηθισμένος εἰς τὴν πιστὴν συντροφιὰν τῆς Αὐγούστας Βικτωρίας, εἶχον καταβληθῆ ὑπὸ τῆς τρομερᾶς θλίψεως μου — θλίψεως διὰ τὴν σύζυγόν μου, θλίψεως διὰ τὴν χώραν μου. Ἡ μοναξιά μου ἦτο ἀπερίγραπτος. Μὲ κατέβαλλεν. Ἡ ζωή μου ἦτο κόλασις. Τώρα ποῦ ἡ Ἑρμίνη μου εἶνε μαζί μου, ἔχω πάλιν κάποιον εἰς τὸν ὁποῖον ἠμπορῶ νὰ ἀνοίξω τὴν καρδιά μου, ὁ ὁποῖος νοιώθει τὰς σκέψεις μου καὶ τὰς διαθέσεις μου».

Ὁ Κάϊζερ ἐσηκώθη καὶ ἐκύτταξε σκεπτικὸς ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρον πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ποταμοῦ Ρήνου, ὁ ὁποῖος διέρχεται εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μιλίων ἀπὸ τὸ Ντόορν, πλησίον τοῦ Ἀμερόνγκεν, καὶ εἶνε ὁρατὸς ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ πύργου τοῦ κόμητος Μπέντινκ, ὅστις τὸν ἐφιλοξένησεν ὅταν διέβῃ τὰ ὀλλανδικὰ σύνορα τῷ 1918.

— Οἱ ἄνθρωποι ποῦ ἐπέκριναν τὸν δεύτερον γάμον μου, δὲν ἠμποροῦσαν νὰ φαντασθοῦν τὴν τρομερὰν μοναξιάν, ἡ ὁποία ἐπεκρέματο ὑπεράνω τῆς ζωῆς μου σὰν ἐφιάλτης. Τί γνωρίζουν αὐτοὶ περὶ τῶν αἰσθημάτων μου; Πῶς ἠμποροῦν νὰ νοιώσουν τί σημαίνει γιὰ ἕναν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐκυβέρνα τὴν Γερμανικὴν Αὐτοκρατορίαν ἐπὶ τριάκοντα ἔτη, τὸ νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τὴν γενέτειράν του ὑπὸ ξένων συνόρων;»

Ἐβημάτισε πέρα-δῶθε εἰς τὸ μικρὸν δωμάτιον.

— Ἡ Α. Μεγαλειότης, ἡ ἀείμνηστος Αὐτοκράτειρα Αὐγοῦστα Βικτωρία, ἦτο μοναδικὴ μεταξὺ τῶν γυναικῶν. Κάθε σταγὼν τοῦ αἵματός της ἀνῆκεν εἰς ἐμέ, εἰς τὴν χώραν μου καὶ εἰς τὰ παιδιά της. Ἡ μητρικὴ στοργή της ἔφθανε μέχρι τῆς κλίνης τοῦ κάθε πληγωμένου στρατιώτου. Ὁ λαός μου τὴν ἐσέβετο ὡς ἁγίαν. Ἡ ὑγεία της ὅμως ἦτο σαθρή. Ἐπὶ ἔτη ὑπέφερεν ἐξ ἀρτηριοσκληρώσεως. Προσεβλήθη ὑπὸ ἡμιπληγίας τὸ καλοκαίρι τοῦ 1918, πολὺ πρὶν ἔλθῃ τὸ τέλος μου εἰς Ἀμερόνγκεν.

»Ἡ ἐκλιποῦσα Αὐτοκράτειρα διῆλθεν ἡμέρας ἀγωνίας λόγῳ τῆς αὐθάδους ἐκστρατείας ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεώς μου. Αὐτὴ ἐσπάραξε τὴν καρδίαν της καὶ ἐπροκάλεσε τὸν θάνατόν της, ἀποστερήσασά με τῆς συζύγου μου. Χωρὶς αὐτήν, ἡ ζωὴ ἦτο ἀσήκωτον σχεδὸν φορτίον. Δὲν θὰ εἶχα τὴν δύναμιν νὰ τὸ σηκώσω ἂν μοῦ ἔλειπεν ἡ πίστις μου πρὸς τὸν Θεόν. Τὰ παιδιά μου ἦσαν μακρυά. Εἶχαν τὶς δικές των δυσκολίες, τὶς δικές των οἰκογένειες. Ἐγὼ ἤμουν μόνος μὲ τὸν ἑαυτόν μου καὶ τὴν θλῖψίν μου. Παρεκάλουν τὸν Θεὸν νὰ μοῦ στείλῃ κάποιο τεκμήριον, κάποιο σημεῖον τῆς πατρικῆς Του ἀγάπης, κάτι ποῦ νὰ μοῦ δώσῃ νέαν δύναμιν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἀποστολῆς μου. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὰ μάτια μου ἔπεσαν σ' ἕνα γράμμα ἐπάνω στὸ γραφεῖόν μου. Τὸ γράμμα αὐτὸ προήρχετο ἀπὸ ἕνα ἀγοράκι τῆς Σιλεσίας, τὸ ὁποῖον ἐξέφραζε τὴν συμπάθειάν του διὰ τὸ πένθος μου καὶ τὴν ἐρημιά μου μὲ τὴν πλήρη ἁπλότητα καὶ τὴν ἀπόλυτον εἰλικρίνειαν ἑνὸς παιδιοῦ. Δὲν ξεύρω γιατί, τὸ γράμμα τοῦ παιδιοῦ μὲ συνεκίνησε βαθειά. Μοῦ ἐφάνη σὰν σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ. Ἡ καρδιὰ τοῦ παιδιοῦ ἐστρέφετο πρὸς τὸν ἐξόριστον καὶ πενθοῦντα αὐτοκράτορά του. Δὲν ὑπῆρχε προσποίησις. Δὲν ὑπῆρχεν ὑστεροβουλία. Ἦτο ἡ ἐντελῶς εἰλικρινὴς ἐκδήλωσις τοῦ ἐγώ του.

Ἡ ἀποθανοῦσα Αὐτοκράτειρα Αὐγοῦστα Βικτωρία

»Ἐκύτταξα τὴν ὑπογραφὴν καὶ ἀνεγνώρισα τὸ ὄνομα Σενάϊχ-Κάρολατ. Δὲν εἶχα ποτὲ γνωρίσει τὸ παιδί. Κατὰ τύχην ἐγνώρισα τὸν πατέρα του, τὸν μακαρίτην πρίγκηπα Σενάϊχ-Κάρολατ, ἕναν ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Φρουρᾶς.

»Ἔκτοτε ἡ θύελλα τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἐνέσκηψεν ἐναντίον μου. Εἶχα εὐχαρίστους, ἀλλ' ἀμυδρὰς ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν μητέρα τοῦ παιδιοῦ, τὴν πριγκήπισσαν Ἑρμίνην.

Πῶς ἦλθεν ἡ δευτέρα ἀγάπη

»Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀκολούθων μου ἐγνώριζαν καλὰ τὴν πριγκήπισσαν καὶ μὲ παρώτρυναν νὰ τὴν προσκαλέσω εἰς τὸ Ντόορν. Εἶχα τόσον εὐχαριστηθῆ μὲ τὸ γράμμα τοῦ παιδιοῦ, ὥστε παρεκάλεσα τὴν μητέρα του νὰ μὲ ἐπισκεφθῇ μὲ τὰ παιδιά της. Ἐκείνη ἠνωχλήθη νὰ φέρῃ τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα ἐπήγαιναν εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ ὑπεσχέθη νὰ ἔλθῃ ἰδία μ' ἕνα γράμμα πλῆρες θερμότητος συμπαθείας διὰ τὴν σκληρὰν μου τύχην. Ὅταν τὴν εἶδα, ἀμέσως ἐνοιώσα βαθὺν κλονισμόν. Εἶχα γοητευθῆ. Ἀμέσως ἐκατάλαβα ὅτι ἦτο ἡ σύντροφός μου. «Ἡ ἄνοιξις ἔρχεται μιὰ φορὰ τὸ χρόνο, ἡ ἀγάπη μιὰ φορὰ στὴ ζωή», ψάλλει ὁ ποιητής. Ἀλλὰ ὁ ποιητὴς ψεύδεται. Ἡ ἀγάπη ἠμπορεῖ νὰ ἔλθῃ καὶ δυὸ φορὲς στὴ ζωή. Εὐλογημένος, πράγματι, εἶνε ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἀγάπη ἔρχεται καὶ γιὰ δεύτερη φορά. Δὲν ὁμιλῶ περὶ τῶν ἁπλῶν συναισθηματικῶν συμπαθειῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν βαθειῶν ἐκ βάθρων συγκινήσεων, αἱ ὁποῖαι συγκλονίζουν αὐτὰς τὰς ρίζας τῆς ὑπάρξεώς μας.

»Μετὰ ὡρίμων σκέψιν συνεκέντρωσα τὸ θάρρος μου καὶ ἐζήτησα τὴν χεῖρά της. Ποιὸς ἄνθρωπος, ὄντας στὰ λογικά του, ἠμποροῦσε νὰ ἰδῇ μιὰ τέτοια γυναῖκα χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ τὴν κρατήσῃ καὶ νὰ τὴν κάμῃ ἰδικήν του; Ἡ πριγκήπισσα Ἑρμίνη ἀφιερωμένη ἦτο κατευθυνθῆ ἐπὶ πολὺν καιρόν. Ἀγαποῦσε τὰ παιδιά της, ἀγαποῦσε τὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἀγαποῦσε τὸ σπίτι της. Ἐκύτταξε βαθειὰ στὰ μάτια τῆς ζωῆς της καὶ προεῖδε πῶς ἡ πρᾶξις της θὰ ἡρμηνεύετο ὑπὸ τῶν σκωπτικῶν καὶ σκανδαλοθηρῶν στομάτων.

»Ἡ πάλη διήρκεσε τρεῖς ἡμέρες. Κανένα ἄλλο τριήμερον δὲν μοῦ ἐφάνη μακρότερον. Ἔτρεμα κυριολεκτικῶς. Ἐπὶ τέλους συγκατετέθη. Τὸ πρῶτόν μου φίλημα τοῦ χεριοῦ της καὶ ὁ πρῶτος μας ἀσπασμὸς ἦσαν αἱ πρῶται στιγμαὶ μου εὐτυχίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς Αὐγούστας Βικτωρίας.

Ὁ Γουλιέλμος ὁ 2ος μὲ τὴν δευτέραν σύζυγόν του Ἑρμίνην

Ἕνα ἐγκώμιον τῆς Ἑρμίνης

»Ἡ ἀπόφασις τῆς πριγκηπίσσης Ἑρμίνης νὰ πανδρευθῇ ἦτο ἡρωϊκὴ πρᾶξις. Τὴν ἔκαμε νὰ ἐπισκέπτεται, ἐξόριστον σὰν κ' ἐμένα. Ἐξεπάτριζε τὰ παιδιά της μέχρις ἑνὸς σημείου. Στοργικὴ μητέρα, εἶνε ἠναγκασμένη νὰ ἀποσπᾷ μέγα μέρος τῆς προσοχῆς της ἀπὸ τὰ παιδιά της, τὰ ὁποῖα φοιτοῦν εἰς τὸ σχολεῖον ἐν Γερμανίᾳ. Ἡ Α. Μεγαλειότης εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ παραμελῇ μέχρις ἑνὸς σημείου τὰ ἰδικά της κτήματα ἐν Σιλεσίᾳ, καθ' ὃν χρόνον φροντίζει γιὰ τὸ νοικοκυριὸ τοῦ Ντόορν. Τὸ κλῖμα τῆς Ὀλλανδίας δὲν τὴν σηκώνει. Ἡ ὑγεία της τὴν καθιστᾷ ἀναγκαίας μακρὰς διαμονὰς εἰς γερμανικὰς μητροπόλεις.

»Ποτὲ δὲν παραπονεῖται· ποτὲ δὲν μὲ κάνει νὰ σκέπτωμαι ὅτι θυσιάζεται πρὸς χάριν μου. Καὶ ὅμως αἱ θυσίαι της εἶναι πολλαί, ἐμπνέουσαι ἀγάπην καὶ σεβασμὸν καὶ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην. Δίδει στὰ παιδιά της, δίδει σ' ἐμέ· ἡ ἀγάπη της εἶνε ἀτελεύτητος. Περιλαμβάνει τὰ πάντα, κυριαρχεῖ τῶν πάντων. Ἡ ζωή μας εἶνε τελείως ἁρμονική — ἕνας μακρὸς μὴν τοῦ μέλιτος. Οὐδέποτε ἐπίστευσα ὅτι ἦτο δυνατὴ τόσον τελεία ἁρμονία μεταξὺ δύο ἀνθρωπίνων ὄντων, καθόσον ἡ ἀδάμαστος ἰδιοσυγκρασία της συμφωνεῖ μὲ τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν δύναμιν τῆς θελήσεώς μου. Ἔψαξα τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν φιλολογίαν χωρὶς νὰ εὕρω ἐφάμιλλον περίπτωσιν. Εἴμεθα πράγματι σύντροφοι εἰς τὴν σκέψιν καὶ τοὺς σκοπούς. Ἡ περὶ ζωῆς ἀντίληψίς της εἶνε ὑψηλή. Μοῦ ἐνθυμίζει μίαν ἀπὸ τὰς μεγάλης μορφώσεως πριγκηπίσσας τοῦ 18ου αἰῶνος, ὅπως π. χ. τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν Καρλότταν, τὴν φίλην τοῦ Λάϊμπνιτς.

»Δὲν γνωρίζω ἄλλην Γερμανίδα, κάτοχον τῆς διανοητικῆς λεπτότητος τῆς Αὐτοκρατείρας Ἑρμίνης. Εἶνε φίλη ποιητῶν, συγγραφέων καὶ καλλιτεχνῶν. Ἡ βιβλιοθήκη της εἶνε ἀπέραντος. Ὀλίγαι γυναῖκες ὑπάρχουν ἴσως εἰς τὸν κόσμον δυνάμεναι νὰ καυχηθοῦν διὰ μίαν βιβλιοθήκην. Πλὴν τῆς ὑπερόχου βιβλιοθήκης της εἰς τὸ Ντόορν, ἔχει πλουσίας συλλογὰς σπανίων βιβλίων εἰς τὸ Ζάαμπορ, τὸν πύργον ποῦ ἐκληρονόμησεν ἀπὸ τὸν πρῶτον της σύζυγον.»

Ἡ εἰκὼν τοῦ πρίγκηπος Σενάϊχ-Κάρολατ, τοῦ πατρὸς τῶν τέκνων τῆς Ἑρμίνης, εὑρίσκεται εἰς τὸ μπουντουάρ της, παραπλεύρως τῆς εἰκόνος τῆς ἀποθανούσης Αὐτοκρατείρας. Ἀντιθέτως πρὸς πολλοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι νυμφεύονται χήρας, ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν ζηλεύει τὸν σύζυγόν του διὰ τὰς ἀναμνήσεις της ἢ τὰ παιδιά της.

— Γνωρίζω — μοῦ εἶπεν — ὅτι τὰ ἐκ πρώτου γάμου τέκνα δημιουργοῦν ἐνίοτε σοβαρὰ προβλήματα. Τὰ παιδιά μου τρέφουν μεγάλην ἀγάπην πρὸς τὴν Αὐτοκράτειραν καὶ συχνὰ μᾶς ἐπισκέπτονται εἰς τὸ Ντόορν. Τὰ παιδιά της μὲ ἀγαποῦν. Οὐδέποτε ἐπιχειρῶ νὰ παρέμβω μεταξὺ τῆς Αὐτοκρατείρας καὶ τῶν τέκνων της. Τοὐναντίον, στέκομαι εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῶν μέχρις ὅτου αὐτὰ ἔλθουν πρὸς ἐμέ. Δὲν ἐπιχειρῶ νὰ ἐπιβάλω τὴν θέλησίν μου ἢ τὰς ἰδέας μου ἐπ' αὐτῶν. Προσπαθῶ νὰ εἶμαι ἁπλῶς ἕνας πρεσβύτερος φίλος. Ἴσως αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος ποῦ μὲ βλέπουν σὰν πατέρα. Ὅταν ἔρχωνται οἱ υἱοί της εἰς τὸ Ντόορν ἀπὸ τὸ σχολεῖον, ἐννοῶ πάντοτε ὅτι δικαιοῦνται νὰ καθέξουν τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν στοργὴν τῆς μητέρας των. Αἱ κόραι της, ἡ Ἐρριέττη καὶ ἡ Κάρμο, φέρουν τὰ νειᾶτα καὶ τὴν χαρὰν εἰς τὸ σπίτι μου».

Ἡ πριγκήπισσα Ἐρριέττη, ἡ μικροτέρα θυγάτηρ τῆς Αὐτοκρατείρας, ἕνα κοριτσάκι ἑπτὰ χρόνων, πετᾷ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Αὐτοκράτορος μὲ ὁρμητικὴν ἀγάπην. Εἶνε ἡ κυρίαρχος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου μὲ τὴν παιδικήν της ζωηρότητα. Ὁ Κάϊζερ τὴν ἐπονομάζει: «Ὁ Στρατηγός». Τὸν λατρεύει καὶ τὴν λατρεύει. Τὸ πρωΐ, εἰς τὴν λειτουργίαν τὴν τελουμένην ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ Κάϊζερ, ἡ μικρὰ πριγκήπισσα κάθεται σοβαρὰ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς μητέρας της. Μετὰ τὸ δεῖπνον, ὅταν σερβίρεται ὁ καφές, ὁ «Στρατηγὸς» αὐτοπροσώπως προσφέρει τὴ ζάχαρη. Μερικὲς φορές, εἰς ἀνταμοιβήν, παίρνει καὶ αὐτὴ μιὰ καραμέλλα ζάχαρη.

Ὁ «Στρατηγὸς» — παραδέχεται ὁ Κάϊζερ — ἔχει κληρονομήσει πολλὴν ἀπὸ τὴν γοητείαν τῆς μητέρας της.

— Ἡ γαλλικὴ λέξις «charme» — ἀναφωνεῖ — δίδει τὴν καλυτέραν παράστασιν τῆς γοητείας τῆς Αὐτοκρατείρας. Εἶνε ἕνα ἀπροσδιόριστον κάτι, ποῦ σᾶς τραβᾷ κοντά της.

»Ἡ Αὐτοκράτειρα ἔρχεται εἰς συχνὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς διανοουμένους. Δὲν διστάζει νὰ διατυπώσῃ τὴν ἄποψίν της. Εἶνε πάντοτε ἕτοιμη νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς χάριν μου καὶ νὰ συμπολεμήσῃ μαζί μου.

Τέλειος εἶνε ὁ ἔρως τῶν ὡρίμων ἀνθρώπων

»Ἡ Α. Μεγαλειότης ἡ Αὐτοκράτειρα ἀγωνίζεται ὑπὲρ ἐμοῦ σὰν ἀληθὴς σύζυγος καὶ σὰν ἀληθὴς σύντροφος, διότι μὲ νοιώθει. Ἀγωνίζεται μὲ περισσοτέραν ἀφοσίωσιν πρὸς ἐμὲ ἀπὸ πολλοὺς ἐκ τῶν ὑπηκόων μου. Ἀνταμοιβή της ὅμως — εἰς τὴν Γερμανίαν τοὐλάχιστον — ὑπῆρξεν ἡ ἀχαριστία καὶ ἡ συκοφαντία. Πάντως, τὰ ψέμματα, ὅπως λέμε ἐμεῖς οἱ Γερμανοί, ἔχουν κοντὰ πόδια. Ἡ ἀλήθεια προχωρεῖ. Ἴσως ἐν καιρῷ ὁ λαός μου θὰ ἐννοήσῃ πόσον χονδροειδῶς καὶ σκοπίμως παρεπλανήθη εἰς τὴν κρίσιν του, καθὼς καὶ εἰς τὴν γνώμην του περὶ τῆς πριγκηπίσσης Ἑρμίνης, ἡ ὁποία θυσιάζει τὴν νεότητα καὶ τὴν ἐλευθερίαν της πρὸς χάριν μου.

»Εὐτυχῶς, ὅ,τι καὶ νὰ φέρῃ ὁ χρόνος, ἔχομεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Πολὺ συχνά, εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, ἡ ἀγάπη εἶνε μονόπλευρος. Ἡ ἰδική μας εἶνε ἀμοιβαία. Εἶνε τόσον βαθειά, ὅσον καὶ διαρκής. Ἀγαπῶμεν ὅπως μόνοι οἱ ὥριμοι ἄνθρωποι ἠμποροῦν νὰ ἀγαπήσουν, ὄχι σὰν παιδιὰ διὰ τὰ ὁποῖα ἡ ζωὴ εἶνε σφραγισμένον βιβλίον.

»Μοῦ ἦλθε πολλὲς φορὲς ἡ σκέψις ὅτι ὁ Ρωμαῖος καὶ ἡ Ἰουλιέτα δὲν ἐνοιώθαν τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τῆς ἀγάπης. Ὁ «ἔρως ποῦ κινεῖ τὸν ἥλιον καὶ ὅλα τὰ ἄστρα» εἶνε ὁ ἔρως μεταξὺ ὡρίμων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ὁποίων ἡ γνῶσις δὲν ἔχει σκοτώσει τὸ αἰσθηματικὸν στοιχεῖον.

»Εἰς ἕνα πολὺ διασκεδαστικὸν ἀγγλικὸν μυθιστόρημα ποῦ διαβάζω μὲ ἀπόλαυσιν, τιτλοφορούμενον «Μπάντλ», ἕνας νεαρὸς λόρδος λέγει σὲ μιὰ βραδυνὴ συγκέντρωσι: «Γιὰ νὰ εἶνε κανεὶς πραγματικὰ εὐτυχισμένος δὲν πρέπει νὰ πάρῃ ἕνα κορίτσι ποῦ δὲν ἔχει γνωρίσει τὴ ζωή, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ νυμφευθῇ μιὰ γυναῖκα ποῦ ξεύρει, μιὰ πεπειραμένη χήρα». Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔχει δίκαιον! Διότι ἐγὼ εἶμαι πραγματικὰ εὐτυχισμένος, εὑρὼν τὴν Αὐτοκράτειραν Ἑρμίνην. Εἶνε ἀπαράμιλλος ὡς σύντροφος, ὡς σύζυγος καὶ ὡς μητέρα.»

Ὁ Κάϊζερ ὡμιλοῦσε κ' ἐκύτταζε μὲ μάτια ποῦ ἔλαμπαν, σὰν νεαρὸς ἐραστής, πλήρης λατρείας διὰ τὴν ἀκριβήν του. Καθὼς ὡμιλοῦσε, τριάντα χρόνια ἐφαίνοντο νὰ εἶχαν φύγει ἀπὸ πάνω του. Τὸ πρόσωπόν του ἦτο σκοτεινὸν καὶ ρυτιδωμένον, ἡ ὑγεία του κουρελιασμένη. Σήμερον, εἰς ἡλικίαν ἑξήντα ἑπτὰ ἐτῶν, δρέπει τὴν ἀμοιβὴν μιᾶς ζωῆς ἀπηλλαγμένης τῆς ἐπιβλαβοῦς ἐλευθεριότητος, μιᾶς ζωῆς συνεχοῦς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς δραστηριότητος. Τὸ κεφάλι του εἶνε ἀκόμη στεφανωμένον μὲ λευκοὺς βοστρύχους. Τὸ γένειόν του εἶνε ἀργυρόφαιον ἀλλὰ δι' ἐμέ, τοὐλάχιστον, εἶνε ἑλκυστικώτερον ἀπὸ τὸν περιβόητον μύστακα τὸν ἐξεγειρόμενον ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν ὑπηκόων του. Τώρα ζῇ ἐν παραιτητικῇ ἀναπαύσει. Ὑπάρχει ὀλιγωτέρα δρᾶσις εἰς τὴν ζωήν του, ἀλλὰ περισσότερος χρόνος πρὸς σκέψιν καὶ μελέτην.

Τὸ μυστικὸν τῆς διαρκοῦς νεότητος

Ὁ Γουλιέλμος ὁ 2ος, εἰς τὸ Ντόορν, εἶνε διανοητής. Ὁ νοῦς του εἶνε ἐξ ἴσου μὲ τὸ σῶμά του ἐλαστικός. Ποτὲ δὲν εἶνε κλειστὸς πρὸ νέων ἰδεῶν ἢ νέων ἐντυπώσεων. Ἂν ἡ ἱκανότης τῆς εἰσδοχῆς νέων ἰδεῶν εἶνε τὸ τεκμήριον τῆς ἡλικίας, ὁ Κάϊζερ παραμένει νέος. Ἔχει ἐκείνην τὴν ἰδιάζουσαν νεότητα, τὴν αἰωνίαν ἐκείνην παιδικότητα, ποῦ ποτὲ δὲν φαίνεται νὰ ἐγκαταλείπῃ μερικοὺς ἀνθρώπους — ὅπως ὁ Μπέρναρ Σῶ, ἐπὶ παραδείγματι, μὲ τὸν ὁποῖον ὁμοιάζει κάπως εἰς τὴν φυσιογνωμίαν. Ἡ νεότης αὐτὴ παραμένει μέχρι τέλους πιστὴ εἰς τὸν Ροῦζβελτ. Ποτὲ δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν Γουλιέλμον τὸν 2ον. Εἴτε περιπατεῖ εἰς τὸν κῆπόν του, εἴτε δίδει τροφὴν εἰς τὶς πάπιες του, εἴτε ποτίζει τὰ φυτά του, εἴτε πριονίζει τὰ ξύλα του, ὑπάρχει ζέσις εἰς τὰς πράξεις του. Ἡ ἐνεργητικότης του εἶνε τόσον τεραστία, ὥστε εὔκολα ξεπερνᾷ νεωτέρους του.

Οἱ Γερμανοὶ φαίνεται ὅτι συμπαθοῦν τοὺς μακροβίους ἄρχοντας. Ὁ Βίσμαρκ, ὁ Χολενλόε καὶ ὁ Χέρτλινγκ ἦσαν καγκελλάριοι εἰς ἡλικίαν ἑβδομήντα χρόνων. Ὁ πάππος τοῦ Κάϊζερ, ὁ Γουλιέλμος ὁ 1ος, ἦτο ὑπερενενηκοντούτης ὅταν ἀπέθανεν. Ὁ Γουλιέλμος ὁ 2ος, παρὰ τὴν ροπήν του πρὸς τὸ κρύωμα, παρὰ τὰς ἄλλας σωματικὰς ἀτελείας του, ἔχει τόσον προπονηθῆ, ὥστε ὑπὸ ἔποψιν σωματικῆς ἀντοχῆς εὔκολα ὑπερνικᾷ τοὺς νεωτέρους του. Διανοητικῶς, ἐπαναλαμβάνω, δὲν δὲν εἶνε ὀλιγώτερον εὐκίνητος. Τὰ βράδυα εἰς τὸ Ντόορν, ὅταν ὁμιλῇ περὶ τῶν βιβλίων ποῦ ἐδιάβασε καὶ συζητεῖ ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὸν νοῦν του, εἶνε τόσον ψυχαγωγικὰ καὶ μορφωτικά, ὅσον μία σειρὰ παραδόσεων ὑπὸ ὁλοκλήρου ἐπιτελείου καθηγητῶν.

Ἡ Αὐτοκράτειρα Ἑρμίνη εἶνε τριάντα ἐννέα ἐτῶν. Μία γενεὰ σχεδὸν παρεντίθεται μεταξὺ τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῆς δευτέρας συζύγου του.

— Τὰ χρόνια — παρετήρησεν ὁ Κάϊζερ — δὲν μᾶς χωρίζουν. Τοὐναντίον ἡ ἐπαφὴ καὶ ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὴν νεότητά της, μ' ἐξανάνιωσε.

»Οὐδὲν τὸ ἀνθρώπινον εἶνε ξένον πρὸς τὴν διάνοιαν τῆς Αὐτοκρατείρας. Πᾶν ὅ,τι μὲ ἐνδιαφέρει, τὴν ἐνδιαφέρει. Καταγίνεται διὰ λογαριασμόν μου μὲ θέματα ἄσχετα πρὸς τὰς κλίσεις της, ὅπως ἡ στρατιωτικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ θεολογία. Συμμερίζεται ἀκόμη καὶ τὴν μανίαν μου — τὴν μελέτην τῆς ἀρχαιολογίας καὶ τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν.»

«Τὰ κοντὰ μαλλιὰ εἶνε ἀποτρόπαια»

Ἡ Αὐτοκράτειρα συμμετέχει εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἀσχολίας. Καθισμένη πλάϊ του, ράβει, κυττάζοντάς τον, διὰ νὰ χρησιμοποιήσω τὰ λόγια τοῦ Αὐτοκράτορος, «μὲ ἀγάπην μέσα εἰς τὸ μαυροκάστανο βελοῦδο τῶν ματιῶν της». Ἀκούει καὶ ὁμιλεῖ ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κυττάζῃ μὲ στοργικὴν ἀφοσίωσιν καὶ θαυμασμὸν τὴν ὡμορφη καὶ ἑλκυστικὴν σύζυγόν του. «Ὡμορφη» εἶνε ἡ λέξις, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ὁ Κάϊζερ ἐδιάλεξε διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν τύπον τῆς καλλονῆς τῆς Αὐτοκρατείρας Ἑρμίνης.

— Εὐτυχῶς — παρετήρησεν ὁ Κάϊζερ — ἡ Αὐτοκράτειρα ἀντιτίθεται ἀπολύτως εἰς τὰ κοντὰ γυναικεῖα μαλλιά.» Ὁ Κάϊζερ ἀντιπαθεῖ τὰ παιδικὰ κτενίσματα τῶν γυναικῶν καὶ τὸ λέγει εἰς τὰς κυρίας, αἱ ὁποῖαι εἶνε ὑπέρμαχοί των. «Τὰ κοντὰ μαλλιὰ — ἐπιμένει ἡ Α. Μεγαλειότης — εἶνε ἀποτρόπαια. Οἱ ποιηταὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν ἐπὶ αἰῶνας ὕμνησαν τὴν κόμην τῆς γυναικὸς ὡς τὴν δόξαν της. Αἱ εἰκόνες τῶν καλλονῶν τῶν λουτροπόλεων καὶ τῶν κινηματογραφικῶν ἀστέρων ποῦ ἐμφανίζονται σὰν ἀγόρια, εἶνε ἀηδιαστικαί», προσέθεσεν. «Εἶμαι θανάσιμος ἐχθρὸς τῆς ἐξαλείψεως τῶν διακρίσεων μεταξὺ τῶν φύλων. Εἶνε ἀνήθικον.»

Ἡ Αὐτοκράτειρα ἐμμένει εἰς τὴν γνώμην της ἐπὶ ὡρισμένων φάσεων τῆς φιλολογίας καὶ τῆς τέχνης, ἀλλ' ἐπὶ ὅλων τῶν οὐσιωδῶν σημείων ὁ Γουλιέλμος καὶ ἡ Ἑρμίνη φαίνονται σκεπτόμενοι ὡς εἷς.

— Ἡ ἐπιδοκιμασία της — μοῦ εἶπεν ὁ Αὐτοκράτωρ — εἶναι τὸ καμάρι μου καὶ μὲ ἐνισχύει· μοῦ δίδει τὴν δύναμιν νὰ περιφρονῶ τὰς ἐχθρικὰς ἐπικρίσεις. Δὲν γράφω μίαν φράσιν περὶ θρησκείας ἢ πολιτικῆς ἢ ἐπιστήμης, δὲν λαμβάνω ἀπόφασιν ἐπὶ ἀτομικοῦ μου προβλήματος, χωρὶς τὴν συμβουλήν της. Ἡ κρίσις της εἶναι φαινόμενον. Διαχειρίζεται τὰ κτήματά της εἰς τὴν Γερμανίαν μὲ κατατσωσύνη ἀνδρός. Ἔχει περισσοτέρας οἰκονομολογικὰς γνώσεις ἀπὸ πολλοὺς ἐκ τῶν παλαιῶν ὑπουργῶν μου. Αἱ γνώσεις των ἐπὶ τῶν πρακτικῶν ζητημάτων εἶνε ἀπείρως μεγαλύτεραι ἀπὸ τὰς ἰδικάς μου. Πρὸ παντός, ὅμως, καταλαβαίνει τοὺς ἀνθρώπους. Ἔχει μάτια μὲ ἀκτῖνας Χ. Ἠμπορεῖ νὰ διαγνώσῃ ἕναν ἄνδρα ἢ μιὰ γυναῖκα ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν. Ἡ ταχύτης μὲ τὴν ὁποίαν διαβάζει τὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων εἶναι σχεδὸν ὑπερφυσική, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐποχήν μας εἶναι ἀπαραίτητος. Ἡ ἁπλῆ ἀνατροφή της ὑπῆρξε πλεονέκτημα. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη, μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν της ἐκ τῆς Αὐλῆς τοῦ πατρός της καὶ τὸν γάμον της μὲ τὸν Πρίγκηπα Σενάϊχ — Κάρολατ, διήγαγε τὴν ζωὴν μιᾶς ἁπλῆς συζύγου ἀξιωματικοῦ. Τοῦτο, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν φυσικὴν κριτικήν της δύναμιν, ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀξιοσημείωτον διεισδυτικὴν ἱκανότητά της».

Ὁ Κάϊζερ ἱεροκῆρυξ.— Μία τελευταία βούλησις

Ὡμίλησα ἀνωτέρω περὶ τῶν λειτουργιῶν, τὰς ὁποίας ὁ Κάϊζερ τελεῖ ἑκάστην πρωΐαν. Συνήθως διαβάζει κάποιο κεφάλαιον ἀπὸ τὴν Βίβλον καὶ μίαν προσευχήν. Τὰς Κυριακὰς ἢ διαβάζει ἕνα κήρυγμα γραμμένον ὑπὸ τοῦ εὐνοουμένου του ἱεροκήρυκος, τοῦ Πάστορος Ντέριγκ, ἢ ἐκφωνεῖ ὁ ἴδιος κήρυγμα. Μολονότι πρώην ἀρχηγὸς τῆς Διαμαρτυρομένης Ἐκκλησίας τῆς Πρωσσίας, ὁ Κάϊζερ οὐδέποτε εἶναι δογματικός.

— Ὁ Χριστός — λέγει — εἶναι ζωντανὴ παρουσία δι' ἐμέ, ὄχι εἰκὼν ἐπὶ ἑνὸς παραθύρου μὲ χρωματιστὰς ὑέλους».

Ὁ Κάϊζερ πάντοτε εἰσάγει εἰς τὰ κηρύγματά του κάποιαν παραβολὴν ἢ σύγκρισιν, ἡ ὁποία κάμνει ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν εἰς τὸ ἀκροατήριόν του, ἀποτελούμενον ἐκ τῆς οἰκογενείας του, τοῦ περιβάλλοντός του, τῶν θετῶν τέκνων του, τῶν ξένων του καὶ τῶν ὑπηρετῶν. Καὶ ἡ ταπεινοτέρα ὑπηρέτρια τοῦ μαγειρίου παρίσταται εἰς τὰς πρωϊνὰς ἀκολουθίας τοῦ Ντόορν. Ἡ Αὐτοκράτειρα οὐδέποτε ἀπουσιάζει. Καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως ὁμοιάζει πρὸς τὴν προκάτοχόν της, τὴν Αὐγοῦσταν Βικτωρίαν.

Μίαν ἐρώτησιν δὲν εἶχα τὸ θάρρος νὰ ὑποβάλω μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἐπισκέψεώς μου. Εἶχε γραφῇ ἀπροκαλύπτως ὅτι ἡ ἀποθανοῦσα Αὐτοκράτειρα ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ὁ Γουλιέλμος νυμφευθῇ ἐκ νέου ἐν περιπτώσει θανάτου της. Ἤμουν περίεργος νὰ μάθω ἂν ἡ Αὐτοκράτειρα εἶχε ποτὲ ἐκφράσει αὐτὴν τὴν σκέψιν πρὸς τὸν σύζυγόν της. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐνῷ περιεπατοῦμεν μὲ τὸν Αὐτοκράτορα διὰ μέσου τοῦ ροδῶνος τοῦ ἀφιερωμένου εἰς τὴν Αὐγοῦσταν Βικτωρίαν, ἔφερα τὸ ζήτημα εἰς τὸ μέσον.

— Ἡ ἀείμνηστος Αὐτοκράτειρα — ἀπήντησεν ἄνευ δισταγμοῦ ἡ Α. Μεγαλειότης — συχνὰ ἐξέφραζε τὸν φόβον ὅτι ὁ Θεὸς δὲν θὰ τῆς ἐπέτρεπε νὰ μείνῃ πλησίον μου μέχρι τέλους. Μετὰ τὴν ἡμιπληγίαν της, κατ' Αὔγουστον τοῦ 1918, ἡ μελαγχολία της ηὐξήθη. Ἐπανειλημμένως ἔθιγε τὸ ζήτημα, ἀλλὰ ἐγὼ οὐδέποτε τῆς ἐπέτρεψα νὰ προχωρήσῃ, διότι μοῦ ἔκαμνε πολὺ κακὸν νὰ σκέπτωμαι ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ τὴν χάσω. Μὲ συνεκίνει βαθειά, πέραν καὶ τῶν δακρύων, ἡ ἀλτρουϊστικὴ τῆς ἀφοσίωσις.

»Πάντως, ἡ Αὐτοκράτειρα συνεζήτησε τὸ πρᾶγμα διὰ μακρῶν, ἰδίως μὲ τὴν «κυρίαν ἐπὶ τῶν ἀμφιέσεων», τὴν κόμησσαν Μπρόκντορφ. Ὅταν ἀνήγγειλα τοὺς ἀρραβῶνάς μου μὲ τὴν πριγκήπισσαν Ἑρμίνην, ἔλαβον μερικὰς ὑβριστικὰς σχεδὸν ἐπιστολάς. Ἐπεσήμανα τὸ πολὺ-πολὺ ἕνα ψυχρὸν συγχαρητήριον σημείωμα ἐκ μέρους τῆς «κυρίας ἐπὶ τῶν ἀμφιέσεων», τῆς ἀειμνήστου συζύγου μου, κομήσσης φὸν Μπρόκντορφ. Πρὸς μεγάλην μου ἔκπληξιν, ἡ γηραιὰ κόμησσα μοῦ ἔστειλε μίαν θερμοτάτην ἐγκαρδίαν ἐπιστολήν, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ τῆς εἶμαι ἐσαεὶ εὐγνώμων. Μοῦ ἔλεγεν ὅτι ἡ Αὐγοῦστα Βικτωρία συχνὰ εἶχε συζητήσει μαζί της τὴν δυσχερῆ θέσιν μου ἐν περιπτώσει θανάτου της.

»Δύο σχεδὸν ἔτη πρὶν ἀποθάνῃ, κατ' Αὔγουστον τοῦ 1918, ἡ ἀείμνηστος Αὐτοκράτειρα τῆς εἶπεν: «Ἀγαπητή μου Κόμησσα, γνωρίζω ὅτι δὲν θὰ ζήσω πολύ. Ὁ καϋμένος ὁ Αὐτοκράτωρ θὰ μείνῃ μόνος, ὅταν κλείσω τὰ μάτια μου. Μίαν μόνον ἐπιθυμίαν ἔχω — νὰ εὕρῃ γρήγορα μίαν σύζυγον, ἡ ὁποία νὰ τὸν ἀγαπήσῃ καὶ νὰ εἶναι καλὴ πρὸς αὐτόν».

GEORGE SYLVESTER VIERECK

Μέσα εἰς τὰς περιπετείας τῆς Ρωσσικῆς Ἐπαναστάσεως

Ἡ Πριγκήπισσα Μάσσα

Μέρος δεύτερον.— Ὁ πόλεμος

Τοῦ Ρώσσου συγγραφέως Ἰβὰν Μπελοῦκιν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τότε ἡ Μάσσα ἔγραψε στὴν κοντέσσα Ρούσκι νὰ στείλῃ τὸ πρωῒ ἕνα γιατρὸ τῆς ἐμπιστοσύνης της στὸ σπίτι. Θὰ ὑπεκρίνετο τὴν ἄρρωστη. Ὁ γιατρὸς ἔπρεπε νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ Μάσσα Τσέρκοβα δὲν μποροῦσε νὰ ταξειδέψῃ. Δὲν ἤθελε παρὰ νὰ κερδίσῃ λίγον καιρὸ στὴν ἀρχή.

Ἐζήτησε ἔπειτα καὶ τῆς μετέβαλαν σὲ πρόχειρο κρεββάτι τὸν πλατὺ σοφᾶ τῆς τραπεζαρίας κι' ἔπεσε ἐκεῖ ν' ἀναπαυθῇ.

Εὑρισκόταν ἀκόμη σὲ βαθὺ ὕπνο, ὅταν τὴν ἐξύπνησε ὁ Ἀλέξης. Ἄνοιξε τὰ μάτια της ἀνήσυχα.

— Εὐγενεστάτη, τῆς εἶπε, μία γυναῖκα ζητεῖ τὸν κύριο.

— Τί γυναῖκα εἶνε αὐτή;

— Φαίνεται πολὺ μεγάλη κυρία.

— Εἶπε τ' ὄνομά της;

— Μάλιστα. Μοῦ ἔδωσε αὐτὴν τὴν κάρτα.

Ἡ Μάσσα ἐδιάβασε στὴν κάρτα «Ναταλία Λιούκοβνα».

— Ὁδηγῆστε την στὴ σάλα, εἶπε.

Κι' ἐσηκώθηκε ἀμέσως, ἐντύθηκε γρήγορα καὶ ἐπέρασε στὴ σάλα ὅπου εἶχον μπάσει τὴν Λιούκοβνα. Ὁ Ἀλέξης εἶχε δίκηο νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ γιὰ μεγάλη κυρία. Ἡ χορεύτρια, κομψή, μὲ μεγάλο σῶμα, πλουσιώτατα ντυμένη, μὲ χτυπητὴ ὡμορφιά, εἶχε τὸ ὕφος τῶν γυναικῶν ποῦ αἰσθάνονται τὸ περιβάλλον τους σὰν κράτος ὅπου κυριαρχοῦν.

Ἡ Μάσσα τὴν ἐρώτησε ἂν μποροῦσε νὰ τῆς φανῇ χρήσιμη, γιατὶ ὁ στρατηγὸς ἐκοιμόταν ἀκόμη. Ἡ Λιούκοβνα τῆς ἀπήντησεν ὅτι εἶχε ἐμπιστευτικὴ ἐντολή, ποῦ δὲν μποροῦσε νὰ τὴν ἀνακοινώσῃ παρὰ μόνον στὸν ἴδιο.

Τότε ἐκείνη ἐπῆγε στὴν κρεββατοκάμαρα καὶ ἐξύπνησε τὸν Τσερκώφ.

— Δὲν ἐκοιμήθηκες ἐδῶ; τὴν ἐρώτησε ἐκεῖνος ποῦ μόλις τώρα εἶχε ξυπνήσει ἀπὸ τὴν ὥρα ποῦ ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ, βαθὺς ἀπὸ τὸν κόπο τοῦ ταξειδιοῦ καὶ τὸ ποτό.

— Ἐγύρισα ἀργά, τοῦ εἶπε ἐκείνη, ἀφοῦ ἡ Ἄννα Βυρούμποβα μ' ἐβεβαίωσε ὅτι σήμερα θὰ ληφθῇ ἐξάπαντος ἡ ἀπόφασις νὰ φύγῃς.

— Στὸ στρατηγεῖο δυσκολεύονται, τῆς εἶπε. Εἴμουν ἐκεῖ τὴ νύχτα. Φοβοῦμαι ὅτι ἡ Βυρούμποβα ὑπερβάλλει τὰς δυνάμεις της.

Ἀλλὰ ἡ Μάσσα, ποῦ ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη τῆς Λιούκοβνα εἶχε πλέον βεβαιωθῆ ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Τσερκώφ ἦταν γεγονός, τοῦ εἶπε:

— Δὲν ξέρω... Ἔκαμα ὅτι μποροῦσα. Ἐγύρισα ἄρρωστη. Δὲν αἰσθάνομαι καθόλου καλὰ τὸν ἑαυτό μου. Γι' αὐτὸ ἐκοιμήθηκα στὸ σοφᾶ τῆς τραπεζαρίας. Γιὰ νὰ μὴ σ' ἐνοχλήσω.

Δὲν ἤθελε νὰ φανῇ ὅτι ἐγνώριζε πῶς ὁ Τσερκώφ θὰ ἔφευγε ἐντὸς τῆς ἡμέρας, οὔτε γιὰ ποιὸ λόγο εἶχε πάει στὸ σπίτι του ἡ Ναταλία Λιούκοβνα, γιὰ νὰ μὴ συνδυάσῃ ἐκεῖνος μ' αὐτὸ τὸ γεγονὸς τὴ δήλωσή της ὅτι εἶνε ἄρρωστη καὶ ὑποπτευθῇ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τεχνάσματος γιὰ νὰ μὴν πάῃ μαζί του. Τότε τοῦ εἶπε ὅτι μία κυρία, ποῦ δὲν ἤθελησε νὰ εἰπῇ σ' αὐτὴ τὴ θέλε, τὸν ἐπερίμενε στὸ σαλόνι.

Καὶ τοῦ ἔδωσε τὴν κάρτα. Ὅταν ἐκεῖνος ἐδιάβασε τὸ ὄνομα ἐσηκώθη ἀμέσως.

— Τί θέλει αὐτή; εἶπε. Εἶνε περίεργο.

— Τὴν γνωρίζεις;

Ὁ Τσερκὼφ ἐγνώριζε τὴν Ναταλία Λιούκοβνα. Ἄλλοτε τὴν εἶχε πολιορκήσει καὶ εἶχε προσπαθήσει νὰ τὴν φέρῃ στὰ δίχτυά του, ἀλλ' ἀπέτυχε. Ἡ ὡραία χορεύτρια ἦταν φίλη τοῦ μεγάλου δουκὸς Ἀλέξη Βλαδιμήροβιτς καὶ ὅταν ὁ στρατηγὸς τὸ ἀπεκάλυψε δὲν ἐτόλμησε πλέον νὰ ὑψώσῃ τὰ μάτια του στὴν ὡραία ἐκείνη γυναῖκα.

— Τὴν γνωρίζω μόνον ἀπὸ τὸ ὄνομά της, εἶπε στὴ Μάσσα. Εἶνε ἀπὸ τὶς πρῶτες τοῦ αὐτοκρατορικοῦ μπαλέττου.

Καὶ σὲ λίγο ἐπέρασε στὴ σάλα ὅπου τὸν ἐπερίμενε ἡ χορεύτρια. Ἔμεινε μισὴ ὥρα μαζί της. Ὅταν ἐκείνη ἔφυγε ὁ Τσερκὼφ ἐπῆγε στὴν κρεββατοκάμαρα, ὅπου ἡ Μάσσα βρισκόταν τώρα στὸ κρεββάτι της.

Τῆς εἶπε ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς ἀποστολῆς ἐλήφθη καὶ ὅτι ἔπρεπε ν' ἀναχωρήσῃ τὸ βράδυ μὲ τὸ τραῖνο τῆς Φιλανδίας. Θὰ τὸν ἀκολουθοῦσε μία δακτυλογράφος καὶ ἕνας ὑπάλληλος ὡς συνοδὸς διὰ νὰ τοῦ διευκολύνουν τὴν ὑπηρεσία. Δὲν τῆς εἶπε ὅτι ἡ δακτυλογράφος θὰ ἦτο ἡ Ναταλία Λιούκοβνα. Δὲν μποροῦσε νὰ μαντεύσῃ ὅτι ἡ Μάσσα τὰ ἐγνώριζε ὅλα καὶ ἐφοβεῖτο μήπως προκαλέσῃ τὴν ζηλοτυπία της γιὰ τὴν ὡμορφη ἀκόλουθο καὶ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ τὴν ἀλλάξῃ. Ὁ Τσερκὼφ θεωροῦσε τώρα τὴ συνοδεία τῆς Λιούκοβνα μιὰ καλὴ εὐκαιρία γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἐκεῖνο ποῦ δὲν εἶχε κατορθώσει ἄλλοτε. Ἡ Ναταλία Λιούκοβνα θὰ εὑρίσκετο στὴν ἄμεση ὑπηρεσία του. Δὲν θὰ τοῦ γλύτωνε αὐτὴ τὴ φορά. Δὲν μποροῦσε νὰ ὑποπτευθῇ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δολώματος.

Ἡ Μάσσα τότε τοῦ εἶπε ὅτι εἶχε παραγγείλει νὰ ἔλθῃ ὁ γιατρός, ποῦ τὴν εἶχε ἐπισκεφθῆ ἄλλες δυὸ φορὲς στὴν ἀπουσία τοῦ Τσερκώφ, ἕνας οἰκογενειακὸς φίλος τῆς κοντέσσας Ρούσκι, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν εἶχε τίποτε, καὶ νὰ μπορέσῃ νὰ ἑτοιμασθῇ γιὰ νὰ φύγουν τὸ βράδυ.

Ὁ γιατρὸς ἦρθε. Ἦταν ἕνα ἁγαθὸ γεροντάκι, ποῦ ἡ ὄψη του προκαλοῦσε τὴν ἐμπιστοσύνη.

Εἶχε καλὰ ὁδηγηθῆ ἀπὸ τὴν κοντέσσα Ρούσκι γιὰ τὸ ρόλο ποῦ ἔπρεπε νὰ παίξῃ. Δὲν τοῦ εἶχαν κρύψει ὅτι ἡ συνεργασία του στὴν ἀπάτη τῆς ψεύτικης ἀρρώστειας, θὰ ἦταν μιὰ πραγματικὴ σωτηρία γιὰ τὴν γυναῖκα τοῦ στρατηγοῦ, καὶ ἀφοῦ τὴν ἐξήτασε πολλὴ ὥρα μὲ προσποιητὴ προσοχή, εἶπε στὴ Μάσσα:

— Δὲν εἶνε τίποτε ποῦ νὰ σᾶς ἀνησυχῇ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἡσυχάστε λίγο στὸ κρεββάτι. Αὔριο θὰ σᾶς ξαναϊδῶ.

Καὶ πέρνοντας ἰδιαίτερα τὸν Τσερκὼφ στὸ ἄλλο δωμάτιο τοῦ εἶπε, κουνῶντας λυπηρὰ τὸ κεφάλι:

— Ἔκρυψα ἀπὸ τὴν ἄρρωστη τὴ σοβαρότητα τῆς καταστάσεώς της. Δυστυχῶς πρόκειται περὶ στηθικοῦ νοσήματος. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή. Ἡ σωτηρία δὲν εἶνε ἀδύνατη, ἀλλὰ θ' ἀπαιτηθῇ ὑπομονή. Ἐπὶ τοῦ παρόντος πρέπει νὰ μείνῃ ἀκίνητη στὸ κρεββάτι καὶ ἀργότερα νὰ μεταφερθῇ σὲ νοτιώτερα κλίματα. Νὰ τὴν προσέχετε.

— Ἀλλὰ γιατρέ, πρέπει νὰ φύγουμε τὸ βράδυ γιὰ τὴ Σουηδία.

— Ἀδύνατον, εἶπε ὁ γιατρός. Αὐτὸ σημαίνει νὰ πεθάνῃ ἡ γυναῖκα σας γρηγορώτατα. Δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ τὸ κάμετε.

— Ἐκτελῶ ὑπηρεσίαν. Πρέπει νὰ φύγω.

— Δὲν εἶνε ἀπαραίτητον νὰ μείνετε. εἶπε ὁ γιατρός. Ἡ πριγκήπισσα ἔχει ἀνάγκη μόνον νοσοκόμων. Ἡ ἀρρώστειά της δὲν ἔχει καμμιὰ ὀξύτητα εὐτυχῶς. Εἶνε μιὰ στηθικὴ προσβολή. Καὶ ἴσως μάλιστα ἡ ἀπουσία σας ἀποτρέψῃ κάποιον κίνδυνο. Θὰ ἔπρεπε γιὰ κάμποσο καιρό, καὶ ἂν ἀκόμη εἶσθε ἐδῶ, νὰ λησμονήσετε ὅτι εἶνε γυναῖκά σας. Μ' ἐννοεῖτε στρατηγέ;

Ὁ Τσερκώφ, ποῦ ὅλη αὐτὴ τὴν ὥρα εἶχε στὸ μυαλό του τὴν Ναταλία Λιούκοβνα, δὲν αἰσθάνθηκε καὶ ὑπερβολικὴ λύπη γιὰ τὴν ἀρρώστεια τῆς γυναίκας του. Εἶδε σ' αὐτὴ μιὰ εὐκαιρία ἀκόμη ἱκανοποιήσεως τῶν πόθων του γιὰ τὴν ὡραία χορεύτρια. (Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ

ΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Α.Π.

Τὴν προσεχῆ Τρίτην, συνέρχεται εἰς ἔκτακτον σύσκεψιν τὸ συμβούλιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων διὰ ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποβληθεισῶν ἐσχάτως ὑπηρεσιακῶν ἐκθέσεων τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῆς ΕΑΠ. Ὁ κ. Πάλλης θὰ ἐκθέσῃ τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, θὰ ληφθοῦν δὲ πιθανώτατα τελικαὶ ἀποφάσεις μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀστῶν προσφύγων ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ νέου συμπληρωματικοῦ προσφυγικοῦ δανείου. Κατὰ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντιλήψεις τῶν περισσοτέρων μελῶν τῆς ΕΑΠ οἱ ἀστοὶ πρόσφυγες, οἱ ὁποῖοι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης, ἔχουν ἴσα δικαιώματα πρὸς παραγωγικὴν ἀποκατάστασιν μὲ τοὺς καλλιεργητάς, εἶνε πλήρως ἐπιδεκτικοὶ μιᾶς τοιαύτης ἀποκαταστάσεως. Διακρίνονται εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς βιομηχανίας. Ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς των εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν ἐμπορικῶν οἴκων τοὺς ὁποίους ἵδρυσαν καὶ τῶν ἀγνώστων πρότερον βιομηχανιῶν, τὰς ὁποίας εἰσήγαγον, συνετέλεσαν μεγάλως εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παλαιῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἀτυχῶς, κατὰ τὰς αὐτὰς ἀντιλήψεις τῶν μελῶν τῆς Ε.Α.Π. δύο οὐσιώδη πράγματα ἐλλείπουν ἀπὸ τὰς ἰδιωτικὰς αὐτὰς πρωτοβουλίας: 1ον, ἐπαρκῆ κεφάλαια· 2ον δεσμός, ὅστις νὰ συγκεντρώνῃ τὰς ἀτομικὰς προσπαθείας καὶ νὰ καθιστᾷ δυνατὴν τὴν ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων εἰς μεγάλην κλίμακα. Ἡ ἔλλειψις αὕτη δέον νὰ πληρωθῇ, ἀλλὰ τὸ ζήτημα δέον νὰ παραμείνῃ ἔξω τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἐπιτροπῆς ἥτις ἐξ αὐτῆς τῆς συγκροτήσεώς της δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ δημιουργῇ ἢ νὰ ἐποπτεύῃ βιομηχανικὰς ὀργανώσεις τοῦ εἴδους τούτου. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ περιορισθῇ εἰς τὴν χορήγησιν δανείων εἰς τοὺς τεχνίτας διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐργασίαν των ἐργαλείων, πρᾶγμα σημαντικὸν βεβαίως, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι εἶνε ἔργον τῆς κυβερνήσεως, καὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἡ λύσις τοῦ μεγάλου προβλήματος τῆς ὀργανώσεως τῆς βιομηχανίας τῆς χώρας.

—Τὰ κτήματα Κρήτης

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν δημοσιευθεισῶν εἰδήσεων περὶ μεταβιβάσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῶν ἐν Κρήτῃ ἀνταλλαξίμων ἀγροτικῶν κτημάτων ἐφ' ὧν ἡ Ε.Α.Π. ἔχει ἐγκαταστήσῃ ἀγρότας ἐντοπίους καὶ πρόσφυγας, ἐδημιουργήθη ἀνησυχία μεταξὺ τῶν καλλιεργητῶν φοβουμένων μήπως διὰ τῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν παραδόσεως τῶν κτημάτων δημιουργηθῇ ζήτημα ἐξώσεως αὐτῶν ἀπὸ τοὺς κλήρους των.

Σχετικῶς ἀπετάθημεν πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ὅστις μᾶς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

— Οὐδεμία ἀνησυχία δικαιολογεῖται διὰ τοὺς ἐπὶ ἀνταλλαξίμων κτημάτων ἐγκατεστημένους ἀγρότας τῆς Κρήτης ἐκ τῆς μελετωμένης μεταβιβάσεως τῶν κτημάτων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὅπως χρησιμεύσουν ὡς καλύμματα τῶν ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου. Ὄχι μόνον δὲν ὑφίσταται οὐδεὶς κίνδυνος ἐξώσεως αὐτῶν ἀπὸ τῶν κλήρων των, ἀλλ' ἐλήφθησαν ὅλα τὰ μέτρα ὅπως ἐξασφαλισθῇ πλήρως ἡ παραμονή των.

—Διάψευσις

«Ἀνακοινοῦμεν ὅτι τὰ ἀναγραφόμενα ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων περὶ ἐλέγχου τῶν ἐκπροθέσμων περιουσιακῶν δηλώσεων τῶν ἀνταλλαξίμων προσφύγων ὡς καὶ οἱ διδόμενοι ἀριθμοὶ περὶ τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ θὰ ἀνέλθῃ τὸ ἐκ τῶν δηλώσεων αὐτῶν παθητικὸν εἶνε τελείως ἀνακριβῆ καὶ ἀβάσιμα».

—Συνοικισμὸς Νέων Σφαγείων

Αἱ κυρίαι αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν τῷ συνοικισμῷ Νέων Σφαγείων ἀρτισυστάτου Σωματείου «Φιλανθρωπικὴ Ἕνωσις Κυριῶν» ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς καθὼς καὶ τοὺς Διευθυντὰς Δημοσίας Ἀντιλήψεως καὶ Ὑγιεινῆς καὶ ἀνέπτυξαν τὰς ἀνάγκας τοῦ Συνοικισμοῦ ἀπὸ ἀπόψεως προστασίας τῶν ἐχόντων ἀπόλυτον ἀνάγκην ὑποστηρίξεως ἀναξιοπαθῶν οἰκογενειῶν καὶ τῆς λήψεως μέτρων πρὸς καταπολέμησιν τῆς νοσηρότητος ἥτις κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας παρατηρεῖται εἰς τὸν Συνοικισμόν.

Τόσον ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς ὅσον καὶ οἱ κ.κ. Διευθυνταὶ ἤκουσαν μετ' ἐνδιαφέροντος τὰ παρὰ τῶν Κυριῶν διατυπωθέντα καὶ ὑπεσχέθησαν τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων.

Ὁ Σύλλογος ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του ἐργαζόμενος συστηματικῶς κατώρθωσε νὰ περιθάλψῃ περὶ τὰς 20 ἀπόρους οἰκογενείας εἰς ἃς διένειμε περὶ τὰς 2500 δραχμάς.

Σκέπτεται δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα διὰ ἐκτάκτων συνεισφορῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ νὰ ἔλθῃ ἐπίκουρος εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν κυριολεκτικῶς ἀναξιοπαθουσῶν οἰκογενειῶν τοῦ Συνοικισμοῦ.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Ἐξηντάρης συνειργάσθη ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖόν του μὲ τοὺς πρόσφυγας κυβερνητικοὺς βουλευτὰς διὰ τὸ ζήτημα τῆς πληρωμῆς τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνεργασίαν ὁ κ. Ἐξηντάρης ἀνέπτυξε εἰς τοὺς κ. βουλευτὰς τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς Ἐθν. Τραπέζης σχέδιον συμβάσεως, ὡς καὶ τὴν μέχρι σήμερον πρόοδον τῶν σχετικῶν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συνεννοήσεων.

Ὁ κ. Ἐξηντάρης συνειργάσθη προχθὲς καὶ χθὲς ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μητρομελέτη.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνεργασίαν συνεζητήθησαν διάφορα ἄρθρα τοῦ ἀνωτέρω σχεδίου, ὡς καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀπόψεις τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς.

Οὕτω διὰ τὴν τελικὴν διατύπωσιν τῆς συμβάσεως θὰ γίνῃ σύσκεψις ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ. Εἰς τὴν σύσκεψιν θὰ μετάσχουν οἱ κ.κ. Ἐξηντάρης, Τσουδερός, Πάλλης καὶ Μητρομελέτης.

Ὁ κ. Πάλλης προσκαλεῖται ἵνα τακτοποιηθῇ ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τοῦ μέρους τῶν καλυμμάτων, δηλαδὴ τῆς κυριότητος τῶν ἀνταλλαξίμων κτημάτων Κρήτης, τὰ ὁποῖα θὰ παραχωρηθοῦν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

—Σύσκεψις εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας

Χθὲς τὴν νύκτα εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας ἐγένετο σύσκεψις μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κ. Κύρκου καὶ τῶν προσφύγων βουλευτῶν κ.κ. Δουλγερίδου, Ἀμηρᾶ, Ἀργυροπούλου, Διαμαντοπούλου καὶ Λαμπριανίδου.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην συνεζητήθησαν διάφορα ζητήματα τοῦ ὑπουργείου Προνοίας καὶ εἰδικῶς τὸ ζήτημα τῶν παραχωρητηρίων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων γηπέδων.

—Τὸ νομοσχέδιον τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων

Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν καταρτισθὲν σχέδιον νομοσχεδίου διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 1ον. — Εἶνε τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ἄρθρον 1ον τοῦ νόμου 3372.

Ἄρθρον 2ον. — Εἶνε τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ἄρθρον 2ον τοῦ νόμου 3372.

Ἄρθρον 3ον. — Αἱ ὁμολογίαι τοῦ ὡς ἄνω δανείου θὰ ἀποφέρουν τόκον 8 ο)ο ἐτησίως καταβαλλόμενον καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1927. Ἐξοφληθήσεται δὲ ἐντὸς 30ετίας, τῆς ἐνάρξεως τῆς χρεωλυτικῆς ἀποσβέσεως τοῦ δανείου ὁρισθησομένης διὰ διατάγματος.

Ἄρθρον 4ον. — Περιέχει τὰς σχετικὰς παραγράφους τῶν ἄρθρων 4ου καὶ 2ου τῶν νόμων 3372 καὶ 3389.

Ἄρθρον 5ον. — Μέχρι τῆς ὁριστικῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς κυρουμένους διὰ τοῦ παρόντος νόμου συμφωνίας ἐκτιμήσεως τῶν συμψηφισθησομένων ἀκινήτων καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως δοθῇ εἰς τοὺς δικαιούχους προκαταβολὴ ἔναντι τῆς παρ' αὐτῶν ἀξιουμένης ἀποζημιώσεως κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁριζόμενα θὰ ἐνεργηθῇ προσωρινὴ ἐκτίμησις παρὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ὁριζομένων διὰ τοῦ ἄρθρου 4ου τοῦ νόμου 3389.

Ἄρθρον 6ον. — Αἱ ἐργασίαι τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν θὰ περατωθοῦν μέχρι τῆς 6ης Μαΐου 1928.

Ἀποφάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν αἱ ἐργασίαι τῶν ἄνω ἐπιτροπῶν δύνανται νὰ παραταθοῦν ἐπὶ ἕνα εἰσέτι μῆνα περιοριζομένου ἐν ἀνάγκῃ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἐὰν κατὰ τὴν λῆξιν τῶν ἄνω προθεσμιῶν παραμένουν δηλώσεις δικαιούχων ἀνεκδίκαστοι, δύνανται αὗται νὰ ἐκδικασθοῦν τὸ βραδύτερον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὑπὸ μιᾶς ἢ πλειόνων ἐπιτροπῶν ἀποφάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 7ον.— Περιέχει τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 17ης Ἰανουαρίου 1928.

Ἄρθρον 8ον. — Αἱ ἐπιτροπαὶ προσωρινῆς ἐκτιμήσεως θὰ ἐκδίδουν τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν εἰς λίρας χρυσᾶς Τουρκίας.

Ἄρθρον 9ον. — Ἀναθεώρησις τῶν ἄνω ἐπιτροπῶν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

α') Κατόπιν αἰτήσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ προσφερομένης βασίμως νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐστηρίχθησαν ἐπὶ στοιχείων ψευδῶν ἢ ἀνυπάρκτων.

β') Κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων δικαιούχων προσφερομένων βασίμως νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις προφανῶς ἐκ παραδρομῆς ἢ πλάνης κακῶς ἐξετίμησεν ἔγγραφα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα προσαχθέντα παρ' αὐτῶν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀπαιτήσεώς των, ἢ οὐδαμῶς ἔλαβε ὑπ' ὄψει τοιαῦτα ἢ ἐὰν οἱ δικαιοῦχοι προσαγάγωσι νέα ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα.

ΕΧΕΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΑΖΥ ΣΑΣ ΕΝΑ
KODAK

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Δύο πρωτότυποι ἐκβιασταὶ

ΕΛΑΣΣΩΝ (Ταχ)κὴ ἀντ)σις).—Ἀπόπειρα ἐκβιασμοῦ μὲ ἱλαροτραγικὰς συνεπείας ἐγένετο προχθὲς εἰς βάρος τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Καρακώστα.

Τὴν 20 τ. μ. ὁ κ. Καρακώστας ἔλαβε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ λησταρχου Φορφόλια:

«Διευθυντὴν Ἐθνικῆς Τραπέζης Καρακῶτσον.

»Εἰς τὰς 21 καὶ μετὰ μεσημβρίαν μέχρις ἡ ὥρα 2 μὲ 3 νὰ στείλετε 25 χιλιάδας δραχμὰς εἰς τὴν θέσιν Ἐλαιῶνα, εἰς τὰ δύο πλατάνια, χωράφι μὲ κουκιά. Ἀπέναντι εἰς τὰ πλατάνια δεξιὰ ρίζα εἶνε μιὰ πέτρα κομμένη ἄσπρη, ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὴν πέτρα ἔχει ἕνα κλαράκι μὲ ἕνα κόκκαλο ἀπάνω, ἔχει δύο τρύπες ἡ πέτρα, ἡ μικρὴ τρύπα ἔχει τὶς πέτρες ἡ μία ἐπάνω στὴν ἄλλη καὶ ἐκεῖ θὰ βάλῃς τὰ χρήματα καὶ θὰ πετάξῃς τὶς πέτρες ἀπὸ ἐκεῖ, θὰ τὰ πλακώσῃς μὲ μιὰ πέτρα εἰς τὴν τρύπα.

»Νὰ μὴν ἀκούσω καμμιὰ κουβέντα· τὸ κεφάλι σου θὰ σοῦ τὸ πάρω μέσα στὴν πλατέα.

Χρῆστος Φορφόλιας λήσταρχος (Τ. Σ.) Χ. Φ.»

Ὁ κ. Καρακώστας, ἅμα τῇ λήψει τῆς ἐπιστολῆς ἔσπευσε νὰ καταγγείλῃ τὰ πρᾶγμα εἰς τὸν Ὑποδιοικητὴν Χωροφυλακῆς μοίραρχον κ. Κοντογιάννην, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τὸν καθησύχασε, τοῦ συνέστησε ν' ἀποστείλῃ κλητῆρα τῆς Τραπέζης, ὁ ὁποῖος νὰ ἀποθέσῃ εἰς τὸ προσδιορισθὲν μέρος δέμα περιέχον ἀντὶ χρημάτων ἐφημερίδας. Ἀκολούθως ὁ κ. Κοντογιάννης ἐκάλεσε δύο χωροφύλακας, τοὺς ὁποίους ἔστειλεν εἰς τοὺς παρακειμένους ἀγροὺς μεταμφιεσμένους τὸν μὲν ἕνα εἰς ποιμένα, τὸν δὲ ἄλλον εἰς γεωργόν, διὰ νὰ μὴ κινήσῃ τὰς ὑποψίας τοῦ ὑποτιθεμένου λῃστάρχου.

Οὕτω καὶ ἐγένετο. Οἱ χωροφύλακες προσποιούμενοι καλῶς τὸν ρόλον των, παρηκολούθησαν τὸν κλητῆρα τῆς Τραπέζης θέτοντα τὸ δέμα εἰς τὸ προσδιορισθὲν μέρος καὶ ἀπομακρυνόμενον. Μετὰ ἡμίσειαν περίπου ὥραν, μετ' ἐκπλήξεώς των παρετήρησαν ἄτομον μὲ κοινὴν πολιτικὴν περιβολήν, τὸ ὁποῖον μετὰ πολλῶν προφυλάξεων ἐπροχώρησε μέχρι τοῦ μέρους ὅπου ἐτοποθετήθη τὸ δέμα μὲ τὰ ὑποτιθέμενα χρήματα, τὸ ὁποῖον ἔσπευσε νὰ τὸ ἐνθυλακώσῃ. Ἀμέσως οἱ δύο χωροφύλακες μὲ τὰ ὅπλα προτεταμένα, ἔσπευσαν καὶ συνέλαβον τὸν ἐκβιαστήν, ἔντρομον πρὸ τῶν δύο αὐτῶν ἀγνώστων φουστανελλοφόρων. Οὗτος μετενεχθεὶς εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Χωροφυλακῆς, ἐδήλωσεν ὅτι ὀνομάζεται Νεοκλῆς Χατζηβασιλείου, πρόσφυξ, καὶ κάτοικος Ἐλασσῶνος.

Εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην λέγει ὅτι προέβη ἐν εὐθυμίᾳ διατελῶν, τῇ βοηθείᾳ καὶ τοῦ ἐκ Δελερίων Κ. Οἰκονόμου, ὅστις συνελήφθη ἐπίσης. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς οὐδόλως ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, ἀμφότεροι δὲ παρεπέμφθησαν εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Τὸ Ταμεῖον Ἐλαίας Μεσσήνης

ΜΕΣΣΗΝΗ (Ταχ)κὴ ἀντ)σις).—Πρό τινων μηνῶν ἱδρύθη ἐν Μεσσήνῃ Ταμεῖον Ἐλαίας διὰ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς. Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἱδρύσεώς του ἔσπευσε τὸ διοικητικόν του συμβούλιον νὰ ὑποβάλῃ τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἔκτοτε δὲ εἰς ἐπανειλημμένας ἀναφορὰς καὶ ἐρωτήματα τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου οὐδεμία ἐλήφθη ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργείου, ἀδιαφορήσαντος τελείως καὶ εἰς ἐπικλήσεις καὶ εἰς τὴν φωνὴν τῆς διαμαρτυρίας μας διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ἐφετεινῆς ἐλαιοπαραγωγῆς.

Κατόπιν τῆς ἀνεξηγήτου αὐτῆς στάσεως τῶν ἁρμοδίων, ὁ πρόεδρος τοῦ Ταμείου Ἐλαίας ἔσπευσε νὰ παραιτηθῇ, μὴ δυνάμενος φυσικὰ νὰ ἀνεχθῇ μίαν τοιαύτην κατάστασιν, πρόκειται δὲ νὰ παραιτηθῇ τώρα καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον. Καὶ οὕτω ἀποδεικνύεται διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν πόσην φροντίδα ἐπιδεικνύει τὸ Κράτος διὰ τοὺς ἀτυχεῖς παραγωγούς, τοὺς ὁποίους, εἰς ἐπίμετρον, ἀπηνῶς φορολογεῖ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεγοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Γ. Ζ., Φλώριναν.— Δεχόμεθα εὐχαρίστως τὴν συνεργασίαν σας. Φωτογραφίαι κλπ. μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις μᾶς ἐνδιαφέρουν.

κ. Εἰρήνην Πέτσαλα, Αἴγιον.— Ἀποστέλλομεν τὰ δικαιολογητικά σας.

κ. Σάβ. Καρασάββαν, Βόλον.—Ὁμοίως.

κ. Μιχ. Σπαθάρην, Χαλκίδα.— Ὁμοίως.

κ. Γ. Παπαδόπουλον, Βόλον.— Ὁμοίως.

κ. Κ. Μανουσάκην, Λ. Βαθέος.— Γράψατέ μας τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπήν.

κ. Ἀθαν. Ἀψάρην, Βόλον. — Ὁμοίως καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς πράξεως.

Goodrich

ΜΕ 6 ΛΙΝΑ

Εἶνε τὰ ἐνισχυμένα ἐλαστικά μας ΜΠΑΛΛΟΥΝ καὶ ἀντέχουν δι' ὅλα τὰ βάρη εἰς ὅλους τοὺς δρόμους.

Τοποθετοῦντες ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τὸ ἐνισχυμένον ἐλαστικὸν ΓΚΟΥΝΤΡΙΣ εἶσθε ἥσυχοι ὅτι ὅσον ἄσχημος καὶ ἂν εἶνε ὁ δρόμος δὲν θὰ μείνετε ἀπὸ ἐλαστικά.

Προτιμήσατε τὰ ἐνισχυμένα καὶ μὲ 6 λινὰ Μπαλλοὺν μας 29Χ4, 40 μοναδικὰ διὰ τὰ βαρέα Ford, Chevrolet, Overland & Rugby κλπ.

Ἀντιπρόσωποι ΕΤΑΙΡΕΙΑ

«ΑΡΜΑ»

ΑΘΗΝΑΙ: Πατησίων 39
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Γεωργίου Α' 20

«ΦΑΜΑ» Πανεπιστημίου 47

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ -ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ-ΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΜΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΕΙΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑ

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΜΑΣ ΕΙΝΕ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΗΡ. ΖΕΛΙΩΤΗ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 13

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 1 Ἀπριλίου 1928
«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.
Ἰταλικὸν 10 π.μ. Σμύρνην.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανείων κολοσσῶν:

«ΒΥΡΩΝ»
7ην Ἀπριλίου 6 μ. μ.

«ΕΔΙΣΣΩΝ»
12ην Μαΐου 6 μ. μ.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6.44.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 3.64.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σ. Σταυρόπουλος
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)

ΤΑΧΙΣΤΗ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜΜΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:

Τὸ θαλαμηγὸν
«ΑΝΔΡΟΣ»
τὴν 7ην Ἀπριλίου Σάββατον 2 μ.μ.

Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμηγὸν
«ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ»
τὴν 24 Μαρτίου Σάββατον 2 μ.μ.
τὴν 14ην Ἀπριλίου Σάββατον 2 μ.μ.

ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προτιθέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικὰ των εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρεσίας.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ. 2.27.

ΡΕΜΒΗ;;

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαχειοφόρον δάνειον φρ. 60.000.000.— 1880. 170η κλήρωσις

Γνωστοποιεῖται ὅτι τὴν 2αν Ἀπριλίου 1928, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 1)2 π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἡ 17ὴ κλήρωσις τοῦ ἐκ φρ. 60.000.000 3 ο)ο 1880 λαχειοφόρου Δανείου αὐτῆς.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλουσιν ἐξαχθῆ ἐκ τῆς κληρωτίδος 9 (ἐννέα) ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν μετὰ λαχνοῦ καὶ 4099 ἀριθμοὶ εἰς τὸ ἄρτιον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Μαρτίου 1928
(Ἐκ τῆς Γραμματείας)

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΣΤΡΩΤΗΡΩΝ ΔΡΥΟΣ

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διαγωνισμὸν ἡ προμήθεια μέχρις 80.000 τεμαχίων στρωτήρων κοινῶν διαστάσεων 1.80Χ0.12Χ0.1 ὡς καὶ μέχρις 150 κυβικῶν μέτρων εἰδικῶν τοιούτων διαφόρων διαστάσεων.

Σχετικοὶ ὅροι παρέχονται παρὰ τῷ Τμήματι Προμηθειῶν 11—12 καθ' ἑκάστην. Προθεσμία ὑποβολῆς προσφορῶν μέχρι καὶ τῆς μεσημβρίας τῆς 25 Ἀπριλίου ἐ. ἔ., ἡμέρας Τετάρτης.

(Ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως)

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΣΩΛΗΝΩΝ MANNESMANN

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ προμήθεια 14000 μέτρων σωλήνων τύπου MANNESMANN ἐσωτερ. διαμ. 0.30 μ. διὰ τὸ ὑδραγωγεῖον Ἡρακλείου Κρήτης. Αἱ προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 25ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ μηχανικῷ κ. Ἀλεξ. Ἐξάρχου ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Δεληγιάννη 6 καθ' ἑκάστην 3—5 μ.μ. καὶ ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης παρὰ τῷ μηχανικῷ Β. Νικολάου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Μαρτίου 1928
ΑΛ. ΕΞΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΖΕΛΑΤΙΝΑΣ ΚΑΙ ΚΟΛΛΑΣ

Ὁ κάτοχος τοῦ διπλώματος εὑρεσιτεχνίας νέου συστήματος κατασκευῆς τζελατίνας καὶ κόλλας ρευστῆς 20—40 ο)ο ἄνευ συσκευῆς βάκουουμ καὶ ἄνευ ἐξατμίσεως, εἶνε διατεθειμένος νὰ τὸ ἐκχωρήσῃ. Ἐνδιαφερόμενοι κεφαλαιοῦχοι δέον νὰ ἀπευθυνθῶσι ὑπὸ τὸ στοιχεῖον C. 446 εἰς ALA HAASENSTEIN UND VOGLER, DRESDE A Γερμανίαν

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ καφεζυθοπωλεῖον ὁδοῦ Καραϊσκάκη 21 μὲ πλήρη κατάστασιν ἠλεκτρικοῦ φωτὸς καὶ λοιπὰ χρειώδη. Τιμὴ ρουσα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ παρὰ τὴν στάσιν παυλὶς πολυτελεστάτη ἐκ 12 ρὰζ καὶ κήπου ἐκ Π. Τ. καὶ διὰ κλινικήν. Πληροφορίαι παρχιῶν τῆς «Πρωΐας» 6—8 ἀποκλείονται.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον ἵππων ἀνοικτὸν 5 θέσεων ἐν στάσει, κατάλληλον διὰ ταξὶ ὁδὸς Ρεθύμνης 9.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον λινδρον, ἀνοικτόν, 5 θέσεων Στοὰ Μελᾶ ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς συμφέρουσαν νάκι διὰ κυρίαν ἀπὸ ξύλον τερὶ ἐπενδεδυμένον μὲ ροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ φισσίας 2.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον πων, ἀνοικτόν, 7 θέσεων, ἔχον διανύσει ἐν ὅλῳ 30 Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. τσιέφκη, σωφέρ, ὁδὸς Μου

ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ πήχεων 840 τεῖαν Κάνιγγος πωλεῖται. Πλ λωμοῦ 7.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ καὶ ἐνεχυ μαντες, μπριγιά, καὶ ἐν γένει κείμενα ἀξίας ἄνω τῶν 5000 Γεωργίου Σταύρου 2, Χρυσο Μπαλῆ καὶ Σία.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ρὰζ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου τάλληλον διὰ ὀκτὼ αὐτοκίνητα στασίου 8Χ6 τ.μ. (δυναμένου καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρ Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11— καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν μέγα δωμάτιον διαδρόμου καὶ ἰδιαιτέρας εἰσόδου τον ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων αίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. κηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11— καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐντὸς τῆς σμαζόγλου ἓν ἰσόγειον δωμάτιον μενον ἀμέσως μετ' ἰδιαιτέρας 1200 δρχ. μηνιαίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11— καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια χωριστῆς εἰσόδου εἰς τὸ πρῶτον Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ μηνιαίου ματος δύο χιλιάδων πεντακοσίων δραχμῶν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. κηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11— καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα δοῦ Λυκαβηττοῦ ἐξ ἓξ δωματίων λῶς ἐπιπλωμένων μετὰ τηλεφώνου καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι κάστην 10—11 π.μ. ξενοδοχεῖον ὁδὸς Βαλαωρίτου 9, δωμάτιον

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον πλωμένον διὰ κύριον ἢ καὶ Πληροφορίαι Δ. Κουτήφαρην, ἀρ. 3α.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον εὐ ἀπαραίτητα ἔπιπλα. Ὁδὸς Ἕβρου σις Στέγη Πατρίδος, Ἀμπελόκηποι λογική.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΕΙ ἐργασίαν νυκτοφύλακος του ἢ κλητῆρος εἰς σοβαρὰς πιστοποιητικὰ ἄριστα. Πληροφορίαι βούλου 13β Κωνστ. Σακελλαρίου.

ΖΗΤΕΙ ΘΕΣΙΝ τεχνικὸς διευθυντὴς γοστασίου, εἰδικὸς ἐν τῷ κλάδῳ σκευῆς ἀλουμινίου καὶ μεταλλουργίας γαζόμενος ἀπὸ ἐτῶν ἐν Ἑλλάδι, λαμβάνει ἐνδεχομένως ἐγκαθίδρυσιν ἐργοστασίων. Γνωρίζει κάλλιστα καὶ πρακτικῶς ἐπὶ παντὸς εἴδους τὴν κατασκευὴν τῶν διαφόρων καὶ συστατικῶν αὐτῶν καὶ πάσας κὰς μὲ αὐτὰ ἐργασίας. Γράψατε: δικηγόρον, ὁδ. Βενιζέλου 14—Θεσ

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ τῶν Ἐμπορικῶν στημῶν, σπουδάσας ἐν Γερμανίᾳ, λογον θέσιν. Γράψατε Η. Μ. ΡΟΣ STANTE.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ μικρὰ ὑπηρέτρια. Πλ αι Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΖΗΤΕΙ νέαν θέσιν Γερμανὸς εἰδικὸς ἐν τῇ μεταλλουργικῇ καὶ ἀλουμινίου, ἐργαζόμενος ἀπὸ ἐτῶν ἐν δι, ἐγκαθιστᾷ ἐνδεχομένως νέα ἐργοστάσια γνωρίζει κάλλιστα θεωρητικῶς καὶ κῶς ἐπὶ παντὸς εἴδους μηχανῶν τῆς σκευὴν τῶν ἐργαλείων, ὑπολογισμῶν γένει πάσας τὰς σχετικὰς ἐργασίας. τε: Η. Κοέν, Θεσσαλονίκην, ὁδὸς λου 14.

ΡΕΜΒΗ

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ
ΕΠ. ΤΑΜΠΟΥΡΑΚΗ & ΣΠ.
Ὑδραυλικαὶ καὶ ἠλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις θερμοῦ ὕδατος καὶ ἀτμοῦ
ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΑΙΩΝ 16
Πλατεῖα Ἀλεξάνδρας
πρώην Πανελ. Γυμναστήριον

ΑΙ ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΚΙΡ
Ἀλάνθαστον φάρμακον ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Οἱ πάσχοντες ζητήσατε ἔντυπον ὁδηγίαν καὶ γνώμας τῶν χρησιμοποιησάντων ἰατρῶν. Κεντρικὴν Ἀποθήκην ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΚΟΥΠΗ 46.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Τὸ Ξαναγύρισμα

Τοῦ Μπαραντᾶ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀνέβηκε τὴ σκάλα σιγά, μὴ θέλουσα νὰ πάρῃ τὸ ἀσανσέρ, διὰ νὰ κερδίσῃ καιρόν, ξεκουραζομένη εἰς κάθε πλατύσκαλο, καὶ τέλος ἐσήμανε.

Ἐζήτησε τὴν κυρίαν Λεσκὰν καὶ εἰσῆλθεν ἀποφασιστικὰ εἰς τὸν προθάλαμον. Ὁ ὑπηρέτης ἐδίσταζε. «Δὲν ἦτο βέβαιος ἂν ἡ κυρία Λεσκὰν ἦτο ἐκεῖ. Θὰ ἐπήγαινε νὰ ἰδῇ».

—Δῶστε τὴν κάρτα μου, σᾶς παρακαλῶ, εἶπεν ἡ κυρία Βαρέζ.

Ὁ ὑπηρέτης ἀπεμακρύνθη.

Ἅμα ἔμεινε μόνη, ἡ κυρία Βαρὲζ παρετήρησε μὲ στενοχωρίαν γύρω της. Εἰς τὴν κρεμάστρα ἦσαν δύο καπέλλα καὶ ἓν παλτὸ τοῦ Λεσκάν. Ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐπιστολαὶ ἀπευθυνόμεναι εἰς αὐτόν, καὶ κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι ἕνα καρροτσάκι παιδικό... Τί δικαίωμα εἶχεν ὁ Ἀλβέρτος ἐπὶ ἐκείνης, ἡ ὁποία ἦτο σύζυγος ἄλλου, καὶ μητέρα ἑνὸς παιδιοῦ ποῦ δὲν τοῦ ἦτο τίποτε;

Ὁ ὑπηρέτης ἐξαναγύρισε. «Ἡ κυρία ἦτο πολὺ στενοχωρημένη, ἀλλὰ ἡτοιμάζετο νὰ ντυθῇ διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὰς Βερσαλλίας διὰ γεῦμα. Τῆς ἦτο ἀδύνατον νὰ δεχθῇ».

Τὸ πρῶτον ποῦ ἐδοκίμασε ἡ κυρία Βαρὲζ ἦτο αἴσθημα ἀνακουφίσεως, ἀλλὰ συνεκρατήθη. Ἂν ξαναγύριζε θὰ ἦτο χειρότερον. Ἐπλησίασε τὸ τραπέζι, ἀπέσπασε ἕνα φύλλον ἀπὸ τὸ μπλὸκ ποῦ ἦτο ἐκεῖ, ἐπῆρε ἕνα μολύβι καὶ ἤρχισε νὰ γράφῃ.

—Μπορεῖτε νὰ μοῦ δώσετε ἕνα φάκελλον;

—Ἀμέσως, κυρία.

Καὶ ἀνοίγων τὴν θύραν τοῦ γραφείου τοῦ ἰατροῦ, ὁ ὑπηρέτης τῆς ἔφερε ὅ,τι ἐζήτησε. Κατόπιν, ὅταν ἡ κυρία Βαρὲζ τοῦ ἐνεχείρισε τὸν κλειστὸν φάκελλον, ἐπροχώρησε διὰ ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν τῆς ἐξόδου.

—Φέρετε αὐτὸ εἰς τὴν κυρίαν Λεσκάν, σᾶς παρακαλῶ. Περιμένω ἀπάντησιν.

Ἐκεῖνος ὑπήκουσε, καὶ ἐκείνη ἔμεινε καὶ πάλιν μόνη, ἀλλ' ὄχι ἐπὶ πολύ.

—Ἂν θέλῃ ἡ κυρία νὰ περάσῃ ἀπ' ἐδῶ!

Καὶ δείχνων τὸν δρόμον ὁ ὑπηρέτης τὴν ὡδήγησεν εἰς μακρὸν διάδρομον, ἄνοιξε μίαν θύραν καὶ τὴν ἄφηκε νὰ περάσῃ.

Ἡ Μαργαρίτα ἦτο ὀρθὴ εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου. Ἦτο κάτωχρος, καὶ μὲ κάποιαν στενοχωρίαν ἐπροχώρησε πρὸς τὴν παλαιάν της φίλην.

—Ἔπρεπε νὰ σᾶς ἰδῶ, Μαργαρίτα, εἶπεν ἁπλῶς ἡ κυρία Βαρέζ.

Χωρὶς νὰ ὁμιλήσῃ, ἡ Μαργαρίτα τῆς προσέφερεν ἓν κάθισμα καὶ ἔλαβε ἓν ἄλλο. Ἦσαν εἰς τὸ καλλυντήριον τῆς νεαρᾶς γυναικός, μέγα δωμάτιον, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευε καὶ διὰ μπουντουάρ. Ἐκεῖ ἡ Μαργαρίτα ἡσυχάζετο, ἐδιάβαζε, ἔπαιζε μὲ τὸν υἱόν της, ὅταν ἦτο μόνη.

—Σοῦ ζητῶ συγγνώμην ποῦ σὲ δέχομαι ἐδῶ, εἶπεν, ἀλλὰ εἶχα ἀρχίσει νὰ ντύνωμαι.

Ἐφοροῦσε ἕνα φόρεμα τοῦ σπιτιοῦ, ποῦ προφανῶς εἶχε περάσει βιαστικά.

Ἔκαμεν ἐντύπωσιν εἰς τὴν κυρίαν Βαρὲζ ἡ ἔκφρασις τῆς Μαργαρίτας, κάτι τι τὸ τραχὺ καὶ τὸ ἐχθρικὸν ποῦ καθίστα ἔτι δυσκολωτέραν τὴν ἀποστολήν της. Ἔπρεπε νὰ ὁμιλήσῃ, νὰ ὁμιλήσῃ ἀμέσως, ἀλλοιῶς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τὸ κάμῃ ποτέ.

—Μαργαρίτα..., εἶπε.

Ἐσταμάτησε, καὶ ἐπρόσθεσε χαμηλότερα, διστάζουσα:

—Μήπως μᾶς ἀκούει κανείς;

—Ὄχι!... Τί τρέχει λοιπόν;

—Ἔχω μίαν ἀνακοίνωσιν νὰ σοῦ κάμω σοβαράν, πολὺ σοβαράν, καὶ δὲν τολμῶ...

—Ὤ! σὲ παρακαλῶ, εἶμαι ἕτοιμη γιὰ ὅλα, σὲ βεβαιῶ!

Ἡ κυρία Βαρὲζ τὴν παρετήρησε μὲ βαθεῖαν ἔκπληξιν.

—Πῶς; Ξεύρετε;

—Ναί, καὶ δὲν βλέπω κατὰ τί θὰ ἠμποροῦσε νὰ μ' ἐνδιαφέρει!

Ἀλληλοεκυττάχθησαν πρὸς στιγμὴν σιωπηλαί.

—Ἄκουσε, τῆς εἶπεν ἀποτόμως ἡ κυρία Βαρέζ, αἰσθανομένη κάποιαν μικρὰν ὑπόνοιαν, δὲν συνεννοούμεθα. Ἦλθα ἐδῶ διὰ νὰ σοῦ διαβιβάσω μίαν παράκλησιν τοῦ Ἀλβέρτου...

—Δὲν ἔχω τίποτε μαζί του.

—Εἶνε πολὺ ἄρρωστος, Μαργαρίτα, καὶ σὲ ἱκετεύει νὰ ὑπάγῃς νὰ τὸν ἰδῇς.

—Καὶ σοῦ ἀνέθεσε νὰ μοῦ τὸ εἰπῇς;

—Ναί.

—Ὥστε τὸν εἶδες;

—Ναί, μ' ἔκλεισε, καὶ ἤμην ἐκεῖ πρὸ ὀλίγου. Ἔχει τρομερὰ ἀλλάξει.

—Ἔχει μεγάλην ἐμπιστοσύνην σὲ σέ, ὅπως βλέπω.

—Ἔτσι φαίνεται.

Μιὰ ὀξεῖα ζηλοτυπία, τρελλή, ἐβασάνιζε τὴν καρδίαν τῆς Μαργαρίτας, ἀφ' ὅτου ἡ μητέρα της, τῆς ὡμίλησε διὰ τὸν πιθανὸν γάμον τοῦ Ἀλβέρτου καὶ τῆς κυρίας Βαρέζ. Ὥστε ἔτσι, αὐτοὶ ἐβλέποντο ἐλευθέρως. Ἡ ξένη ἐκείνη εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ πηγαίνῃ καὶ νὰ κάθεται εἰς τὸ κεφάλι τοῦ Ἀλβέρτου, ἐν ᾧ αὐτή, ποῦ ἦτο σύζυγός του, δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα οὔτε νὰ τὸ σκέπτεται. Ἡ ὀργὴ ἔπνιξε κάθε λογικήν, καὶ μὲ φωνὴν ξηρὰν εἶπε:

—Ἀπαντήσατε εἰς τὸν κ. ντ' Ἐστανζὲ ὅτι δὲν συντρέχει κανεὶς λόγος νὰ μεταβῶ κοντά του... καὶ δὲν θὰ ὑπάγω.

Ἡ κυρία Βαρὲζ εἶχεν ἐγερθῆ:

—Καλά. Θὰ τοῦ εἰπῶ ἀκριβῶς τὴν ἀπάντησίν σας. Ὀφείλω ὅμως πρὶν φύγω νὰ σᾶς εἰπῶ ὅλην τὴν παραγγελίαν του. Σᾶς ζητεῖ ἐν ὀνόματι τῆς Ὑβόννης. Ἦτο βέβαιος ὅτι ἡ Ὑβόννη θὰ σᾶς διέτασσε νὰ τὸ κάμετε.

Κατόπιν, χωρὶς ἄλλην λέξιν, στρεφομένη πρὸς τὴν κυρίαν Βαρέζ, ἐβάδισε πρὸς τὴν θύραν. Μηχανικῶς, ἡ Μαργαρίτα, τὴν ἐσυντρόφευσε, καὶ ἠκολούθησε μαζί της τὸν διάδρομον, ἀφίνουσα αὐτὴν μόνον εἰς τὸν προθάλαμον, ὅπου ἐπερίμενεν ὁ ὑπηρέτης, χωρὶς νὰ κυτταχθοῦν, χωρὶς μίαν χειρονομίαν, ἀπεχωρίσθησαν.

XXVIII

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποῦ εἶχε καθήσει κοντὰ εἰς τὸν ἀσθενῆ, μέχρι τῆς στιγμῆς ποῦ ἐπέρασε τὴν θύραν τῆς Μαργαρίτας, ἡ κυρία Βαρὲζ ἀνέπνευσε διὰ πρώτην φοράν. Ἡ ἀγωνία ποῦ τὴν εἶχε καταλάβει καὶ τὴν ἔπιεζε, κατηυνάζετο εἰς μίαν ἄπειρον ἀνακούφισιν. Διηρωτᾶτο πῶς εἶχε τολμήσει νὰ μεταβῇ εἰς τὸ σπίτι τῆς κυρίας Λεσκὰν καὶ νὰ τῆς διαβιβάσῃ τέτοιο μήνυμα. Ἂν ἡ Μαργαρίτα ἀπήντα;... Ὁ κίνδυνος ἐκεῖνος, εὐτυχῶς, εἶχεν ἀποτραπῆ. Ἐκεῖνος θὰ ὑπέφερεν ἀναμφιβόλως, ἀλλ' ἡ ἀθῶα γυναῖκα, ἡ ὁποία ἦτο σύζυγος καὶ μητέρα θὰ ἐσώζετο.

Ἡ κυρία Βαρὲζ ἐμάντευσεν ἀορίστως τὴν ἐνδόμυχον ζηλοτυπίαν τῆς Μαργαρίτας, χωρὶς δὲ νὰ ἀναζητήσῃ τὸ αἴτιον ἐχαίρετο. Ἡ ζήλεια ἐκείνη τὴν ἔσωζε... Εὕρισκεν ὅμως τὴν Μαργαρίταν ἐξαιρετικῶς σκληράν. Πῶς δὲν ἔτρεχε πρὸς τὸν ἄνθρωπον ποῦ τὴν ἤθελε, τὴν ἠγάπα πάντοτε, ποῦ τῆς τὸ εἶχεν εἰπῇ καὶ τὴν εἶχε κυττάξει μὲ τὴν τρυφερότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐκύτταζε τώρα τὸ πορτραῖτο της! Τί δυστυχία νὰ ὑπάρχουν τέτοια πράγματα! Τί τύφλωσις τὴν ἠμπόδιζε νὰ προΐδῃ τὰς βεβαίας ὀδύνας, αἱ ὁποῖαι θὰ προήρχοντο; Πῶς, ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ, ἠδύνατο ἡ Μαργαρίτα νὰ φαντασθῇ ὅτι ἕνας ἄνθρωπος ποῦ ἐχώρισε ἀπὸ ζηλοτυπία, ποῦ εἶχεν ἀγαπήσει μὲ ὅλην της τὴν ψυχήν, ἠδύνατο νὰ τῆς γίνῃ τόσον ἀδιάφορος, ὥστε νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ἑαυτόν της νὰ συνδεθῇ διὰ παντὸς μὲ ἕναν ἄλλον ἄνδρα; Ἐσκέφθη μὲ τί γοργότητα καταπληκτικὴν ἡ ταραχὴ καὶ ἡ ἀνησυχία εἰσήρχοντο εἰς τὴν ζωήν μας. Ἡ ἰδική της, ἡ ὁποία πρό τινων ἀκόμη ἑβδομάδων ἦτο ἐλευθέρα φροντίδων, τόσον εὐτυχής, εὑρίσκετο τώρα φυλακισμένη ἐντὸς ἑνὸς ἀγῶνος παθῶν καὶ ἐπιθυμιῶν, εἰς τὰ ὁποῖα τὰ ἰδικά της δὲν ἐλογαριάζοντο...

Ἐκείνη ἔπρεπε νὰ σιωπᾷ, νὰ καταπίνῃ τὰ δάκρυά της, καὶ νὰ παρακαλῇ ὥστε κανὲν ὂν εἰς τὸν κόσμον νὰ μὴ μάθῃ ποτὲ τίποτε. Ἤλπιζεν ὅτι ἡ λύτρωσις καὶ ἡ εἰρήνη θὰ ἤρχοντο ἀλλαχόθεν.

Μὲ τί χαρά, ὕστερα ἀπὸ τὰς ὀδυνηρὰς ἐκείνας ὥρας, ἔννοιωσε γύρω ἀπ' τὸν λαιμό της, τὰ χέρια τοῦ παιδιοῦ της! Ἀφέθη ὁλόκληρη εἰς τὴν χαρὰν αὐτήν, ἀκούουσα νὰ κτυπᾷ κοντά της ἡ καρδιὰ τῆς κόρης της.

—Μαμᾶ, μυρίζεις αἰθέρα!... εἶπεν ἐξαφνικὰ ἡ Ὀδέττη μὲ ἀνησυχίαν.

—Ἔδωσα στὸν ἄρρωστόν μας νὰ μυρίσῃ. Ἔχει λιποθυμίες.

—Εἶνε σοβαρά;

—Δὲν πιστεύω· μοῦ εἶπεν ὅτι εἶχε καὶ ἄλλοτε τέτοιες διαταράξεις. Δὲν πεθαίνει κανεὶς πολὺ γρήγορα ἀπὸ τῆς ἀρρώστειες τῆς καρδιᾶς.

Ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου ἔσφιξε αἴφνης τὴν καρδιὰ τῆς Ὀδέττης. Παρετήρησε τὴν μητέρα της, τὴν εὑρῆκε ὠχρὰν καὶ τῆς εἶπε μὲ παραφοράν:

—Ὑποφέρεις, μητέρα;

—Εἶμαι κουρασμένη, παιδί μου.

Καὶ ἡ κυρία Βαρὲζ ἐκάθησε μὲ κίνημα κοπώσεως.

Ἡ Ὀδέττη τὴν ἐτριγύριζεν ἀνήσυχη.

—Θ' ἀρρωστήσῃς καὶ σύ, μὲ τῆς τόσες φροντίδες σου γιὰ τοὺς ἄλλους.

Καὶ βοηθοῦσα τὴν μητέρα της νὰ ξεκουμπωθῇ, τῆς ἔβαλε ἕνα μαξιλαράκι κάτω ἀπὸ τὸ κεφάλι καὶ τῆς ἔδωσε ν' ἀναπνεύσῃ ἅλατα. Ἡ κυρία Βαρὲζ ἄφινε νὰ τὴν περιποιοῦνται μὲ μίαν εὐχαρίστησιν παράδοξον, καὶ ἠσθάνετο τὴν λύπην της νὰ σβύνῃ.

Ἡ Ὀδέττη ἐδοκίμαζε τὴν στιγμὴν ἐκείνην μίαν μνησικακίαν διὰ τὸν ντ' Ἐστανζέ. Ἐμάντευε ὅτι ὅπως δήποτε εἶχε ταράξει τὴν μητέρα της καὶ ὅτι ἦτο ἡ ἀφορμὴ τῆς συγκινήσεως, τῆς ὁποίας ἔφερε τὰ ἴχνη τὸ πρόσωπόν της. Καὶ διὰ τὴν Ὀδέττη, ἡ μητέρα της ἦτο ἀποκλειστικὰ δική της, ποῦ δὲν εἶχε κανεὶς τὸ δικαίωμα νὰ τὴν συγκινῇ... ἐκτὸς αὐτῆς!

(Ἀκολουθεῖ)

Πῶς διαπλάσσεται ἡ ἱστορία

Ἐπαναστάται καὶ ψευδοεπαναστάται

Ἄρθρον τοῦ πρίγκηπος Καρόλου Ροὰν

[Τὸ κατωτέρω ἄρθρον ἀποτελεῖ βαθεῖαν ψυχολογικὴν σκιαγραφίαν τῶν διαφόρων ἐπαναστατικῶν τύπων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ πολέμου ἰδίᾳ καὶ ἐντεῦθεν ἐπλήθυναν ὡς ἡ ἄμμος. Ἀξίζει διὰ τοῦτο τῆς προσοχῆς παντὸς ἀναγνώστου.]

Ὁ κόσμος εὑρίσκεται ἐν διαρκεῖ κινήσει καὶ ἐξελίξει. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῶν πολιτισμῶν της τὰ στοιχεῖα τὰ κινούμενα τὰ ὀνομάζομεν ἐπαναστατικά, τὰ δὲ στάσιμα καὶ ἐχθρικὰ τῆς κινήσεως ἀντιδραστικά. Πράγματι ἡ ἱστορία βαδίζει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο τούτων ὅρων, ὡς ἐξέλιξις, ἥτις ἐν στενῇ συνεχείᾳ συνενώνει τὰ ἑκάστοτε ἐμφανιζόμενα ἐπαναστατικὰ στοιχεῖα, συγχωνεύει αὐτὰ εἰς τὴν παράδοσιν καὶ οὕτω ἀπὸ μεταβολῆς εἰς μεταβολὴν προχωρεῖ. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἰσορροπίας αἱ εἰς τὴν παράδοσιν προσκείμεναι δυνάμεις εἶναι αἱ συντηρητικαί, αἱ δὲ ὑπερτοῦσαι τὸ νέον καθεστὼς προοδευτικαί. Μόνον ἐν διαταράξει τῆς εἰρηνικῆς ταύτης ἐξελίξεως ὁμιλοῦμεν περὶ ἐπαναστάσεων.

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν ποῖος εἶναι ὁ τύπος τοῦ γνησίου πολιτικοῦ ἐπαναστάτου, ὅστις πράγματι ἀποτελεῖ σπάνιον φαινόμενον ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ἐννοῶ τὸν τύπον, ὅστις ἀποβλέπει εἰς μίαν ὅλως καθωρισμένην μεταβολὴν τῶν κοινωνικῶν μορφῶν, θεωρεῖ ταύτην τοσοῦτον ἀναγκαίαν καὶ ἀξίαν τοῦ ἀγῶνος, ὥστε εἶνε ἕτοιμος, ὄχι μόνον νὰ γράψῃ βιβλία, ἀλλὰ καὶ ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς καταλύσεως τῆς ἐξουσίας, πολλάκις δὲ καὶ αὐτῆς τῆς νομιμότητος. Οὗτος δύναται ὄχι μόνον ν' ἀποθάνῃ χάριν τοῦ σκοποῦ του, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐάσῃ νὰ χύσῃ τὸ αἷμα, καθόσον φρονεῖ, ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος μόνον διὰ τῆς ἐπαναστατικῆς ὁδοῦ δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ. Διὰ τοῦτο ἀποκρούει διαρρήδην πᾶσαν προσπάθειαν, γινομένην τυχὸν ὑπὸ τῶν συντηρητικῶν, ὅπως καταπεισθῇ νὰ ἀφήσῃ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἰδεῶν του εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐξελίξεως. Ἀλλ' ἐὰν ὁ τύπος οὗτος εἶνε τόσον σπάνιος, πῶς συμβαίνει ὥστε ἡ ἱστορία νὰ εἶνε πλήρης ἐπαναστάσεων;

Ὁ σὲρ Ὤστεν Τσάμπερλαιν εἰς ἕνα τῶν καλυτέρων του λόγων εἶπε περίπου, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ ἱστορία ἀποτελεῖται ἐκ παρεξηγήσεων καὶ σφαλμάτων, ἄλλος δὲ Ἄγγλος πολιτικὸς ἐδήλωσε κάποτε, ὅτι ἡ βρεττανικὴ αὐτοκρατορία ἐδημιουργήθη ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ καὶ αὐτῶν τῶν Ἄγγλων. Παραδοξολογίαι, ἐνέχουσαι πλειστάκις μεγίστας ἀληθείας. Πράγματι—ὅ,τι ἀφορᾷ ἐν γένει τὴν ἱστορίαν, δύναται νὰ ἀναχθῇ δικαιότατα εἰς ἐπαναστάσεις—αἱ πλεῖσται τῶν ἐπαναστάσεων δὲν προῆλθον ἐξ ἐντελῶς αἰσθητῆς ἀνάγκης, ὅσον καὶ ἂν ἐκ τῶν ὑστέρων προσπαθοῦμεν νὰ ἀποδείξωμεν τοῦτο. Ὅλαι ἐπομένως αἱ ἐπαναστάσεις, αἵτινες δὲν προεκλήθησαν ἐκ τοῦ πρώτου τούτου ἐπαναστατικοῦ τύπου, γεννῶνται ἐκ παραλείψεων καὶ σφαλμάτων τῶν κυβερνώντων καὶ δὲν δύνανται λογικῶς νὰ ἐξηγηθῶσιν. Ἐκαλλιεργήθησαν καὶ διεξήχθησαν παρ' ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εἶνε περίπου τόσον ξένοι πρὸς τὸν γνήσιον ἐπαναστάτην, ὅσον ὁ μοναχός, ὅστις ἀπὸ φόβον τῆς ζωῆς καταφεύγει εἰς τὸ μοναστήριον, διαφέρων κατὰ τοῦτο τοῦ ἁγίου. Ὁ ψευδοεπαναστάτης ὠθεῖται εἰς ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ καθεστῶτος ἐξ ἰδίας μειονεκτικότητος. Καθίσταται δὲ κατόπιν δεσπόζων τύπος, ἐὰν τὰ σφάλματα τῶν κυβερνώντων εἶνε τόσον μεγάλα, ὥστε ἡ δυσαρέσκεια κατὰ τῶν κρατούντων νὰ εἶνε ἀρκούντως ἰσχυρά, ὅπως ἀφεθῇ καὶ εἰς ἕνα ἀκόμη τόσον ὀλίγον ἡρωϊκὸν ἀρχηγὸν νὰ διαμορφώσῃ τὴν κατάστασιν καὶ νὰ φέρῃ αὐτὴν εἰς ἱστορικὴν πραγματικότητα. Ἐνῷ ὁ γνήσιος ἐπαναστάτης, φορεὺς καθαρωτάτου πνεύματος, ἐπιδρᾷ ἀμέσως, ὡς τὸ φῶς, καὶ προσελκύει πάντας τοὺς εἰς τὸ ἀληθὲς ἢ τὴν κατάλληλον ἱστορικὴν στιγμὴν ὑποτασσομένους, ὁ ἐξ ἰδίας μειονεκτικότητος εἰς ἐπαναστάτην ἀναγόμενος, ὑπολογίζει πάντοτε εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ἐκ τῆς κρατούσης δυσαρεσκείας.

Ὁ ψευδοεπαναστάτης χωρίζεται λοιπὸν πάλιν δι' ἀκριβοῦς ἀναλύσεως εἰς δύο πολὺ διαφέροντα ἀλλήλων κατὰ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τύπους, οἱ ὁποῖοι ἀμφότεροι κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἔπαιξαν κάποιον ρόλον. Ὁ εἷς, σχετικῶς πολιτισμένος καὶ γνώστης τοῦ κόσμου, εἶνε ἕτοιμος νὰ ἀφεθῇ εἰς τὰ παραδεδομένα, ὅταν ἀποκτήσῃ ἐξουσίαν καὶ ἀξιώματα. Ἡ εἴσοδός του εἰς τὴν παλαιάν, τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατακρινομένην κοινωνίαν, τὸν ἀναγκάζει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ ἀνατρεπτικά του σχέδια ἢ τοὐλάχιστον νὰ τὰ χαλαρώσῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δύνανται νὰ προσαρμοσθοῦν εἰς τὴν ἰσχύουσαν παράδοσιν, ἂν καὶ πολλάκι ὄχι μὲν κατὰ τὸ φαινόμενον καὶ τοὺς λόγους, ἀλλ' εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ τὴν πρᾶξιν χάνουν ἐντελῶς τὴν ἀνατρεπτικήν των ἐπίδρασιν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ γνησίου ἐπαναστάτου κρινόμενοι οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι, εἶνε προδόται. Σχεδὸν ὅμως πάντοτε ἡ ἱστορία, ἥτις προτιμᾷ τὴν συνέχειαν καὶ ὄχι τὸ χάσμα, ἐδικαίωσεν αὐτούς· τοῦτο δὲ τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον, ὡς γνωστόν, πρὸς ἐξωτερίκευσιν ἐλλείψεως χαρακτῆρος εἶνε ἀναγκαία σχεδὸν πάντοτε περισσότερα πραγματικὴ εἰλικρίνεια χαρακτῆρος, παρὰ προκειμένου περὶ σταθερᾶς ἐμμονῆς εἰς μίαν ἀρχήν. Εἰς τοιοῦτον ὑπολογισμὸν τῆς ἀποτυχίας, τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ρεύματος κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς, ὀφείλεται ὅλον τὸ θάρρος καὶ ὁ ἡρωϊσμός, ὅστις κατόπιν εἶνε ἀναγκαῖος, ὅταν τις ἐξ ὑψηλοτέρων βλέψεων ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ ἀντιλαϊκῶς καὶ νὰ ἀναιρέσῃ τὰς προηγουμένας πεποιθήσεις του.

Ὁ ἄλλος τύπος εἶνε ὁ φανατικὸς ψευδοεπαναστάτης. Φαίνεται ὅμοιος μὲ τὸν γνήσιον, καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς δράσεως συμβαίνει σχεδὸν πολλάκις νὰ μὴ διακρίνεται καθ' ὅλου ἀπὸ αὐτόν. Ἀπὸ τοὺς καρποὺς των ὀφείλετε νὰ τοὺς ἀναγνωρίσετε. Δὲν εἶναι ἡ ἐλευθέρα πίστις, ὁ ἐνθουσιασμὸς τῆς αὐτοθυσίας καὶ τὸ καθαρὸν πνεῦμα, ἀλλ' ὁ σκοτεινὸς φανατισμὸς τῆς κατωτερότητός του, τὸ μῖσος καὶ ἡ δίψα ἐκδικήσεως, τὰ ὁποῖα κρατοῦν αὐτὸν μακρὰν τῆς ἰδέας τοῦ συμβιβασμοῦ μὲ τὸ καθεστώς. Ἡ συναίσθησις τῆς ἰδίας μειονεκτικότητος κυριαρχεῖ αὐτοῦ τόσον, ὥστε νὰ προτιμᾷ νὰ θυσιάσῃ τὴν ἐνδεχομένην ἐπιτυχίαν διὰ νὰ μὴ ὑποπέσῃ εἰς τὴν χλεύην, ὅτι δὲν ἐφάνη πιστὸς εἰς τὰς ἀρχάς του. Συχνὰ ἐνυπάρχει εἰς τὴν στάσιν αὐτὴν καὶ δόσις δειλίας ἀπέναντι τῆς ἐξουσίας.

Διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τὴν μελέτην μας, πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν καὶ ἕνα ἄλλον ἀκόμη τύπον, εἰς τὸν ὁποῖον πολλαὶ ἐπαναστάσεις ὀφείλονται καὶ ὅστις ἀφ' ἑνὸς ἀποδεικνύεται ζωτικώτερος τῶν καθαρῶς ἐπαναστατῶν, ἀφ' ἑτέρου ὅμως παριστᾷ μίαν ἀνάμικτον μορφὴν καὶ ἐκ τῶν τριῶν τύπων: τὸν σφετεριστὴν τῆς ἐξουσίας, τὸν δικτάτορα. Ὁ «οὐζουρπάτορ» αὐτὸς εἶνε κυρίως πολιτικός, ὅστις θαυμάζει ἑαυτὸν καὶ ὄχι τὴν ἰδέαν. Ἐκ προσωπικῶν λόγων, συχνὰ ἐκ τῆς καταγωγῆς, εἶνε εἶνε δι' αὐτὸν αἱ θύραι τῆς νομίμου ἀνόδου εἰς τὴν ἀρχὴν κεκλεισμέναι, ἤ, ὡς τοῦτο συνέβη ἐπὶ τοῦ Ναπολέοντος, οὗτος ζῇ εἰς ἐποχὴν χάους, ὅτε δὲν ὑπάρχει κανεὶς [illegible] νόμιμος κυβερνήτης. Οὗτος ἐμφανίζεται ὡς κῆρυξ μιᾶς ἐπαναστατικῆς ἰδέας καὶ φαίνεται κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνόδου του ἐντελῶς ὅμοιος πρὸς τὸν γνήσιον ἐπαναστάτην. Μόνον εἰς τὸ κορύφωμα τῆς δυνάμεως, εἰς τὴν λάμψιν τῆς ἐπιτυχίας χωρίζονται σαφῶς αἱ κατευθύνσεις των. Ὁ δικτάτωρ λησμονεῖ ὁλοὲν τὴν ἰδέαν, ἥτις τὸν ὤθησε. Αὐτὴ ἦτο δι' αὐτὸν μόνον μέσον, ὄχι σκοπός. Ἐπίσης ἐγκαταλείπει καὶ τὰ ἐπαναστατικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα συνήγειρε. Εὐθὺς ὡς ἰδέας καὶ πιστοὺς δὲν χρειάζεται πλέον, ἀλλάζει τοὺς ἵππους. Ἡ ὅλη του προσπάθεια βαίνει μόνον πρὸς στερέωσιν τῆς δυνάμεώς του. Ἀπὸ τὴν προτέραν ἀκολουθίαν του προσπαθεῖ νὰ ἀπαλλαγῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον. Ἐπιδιώκει νὰ εὕρῃ γέφυραν πρὸς συμβιβασμόν, νὰ νομιμοποιήσῃ τὴν ἐξουσίαν του, καί, ὑπὸ ὡρισμένας περιστάσεις, ἐνεργεῖ ἀνεπιφυλάκτως ἐν ὀνόματι τῆς νέας νομίμου τάξεως καὶ κατ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὀπαδῶν του. Εἰς τοῦτο ὁμοιάζει μὲ τὸν ἀφομοιώσιμον ψευδοεπαναστάτης.

Ὁ Ναπολέων, ὅστις πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ Πάπα χάριν τῆς στέψεώς του σπεύσαντος εἰς τὴν Παναγίαν τῶν Παρισίων ἐπιθέτει ὁ ἴδιος τὸ στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, θέλει παραμείνει διὰ τῆς συμβολικῆς ταύτης πράξεως ἐσαεὶ ὁ καθαρώτερος τύπος δικτάτορος. Ἡ ἀντίθετος εἰκὼν αὐτοῦ εἶνε ὁ Λένιν, ὁ μέγας ἐπαναστάτης. Ἡ ἀρχὴ δὲν παρασύρει αὐτόν. Παραμένει πιστὸς εἰς τὴν ἰδέαν του καὶ τοὺς ὀπαδούς του. Ἡ ἐξουσία ἔχει δι' αὐτὸν μόνον ἔννοιαν, διότι δι' αὐτῆς δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἰδέαν. Ἀσκητικῶς, ἁπλῶς, ξένος πρὸς πᾶσαν ματαιοδοξίαν καὶ ἀνθρώπινος τοὺς τρόπους, διαπλάσσει, ὄχι ὀλιγώτερον πολιτικὸς τοῦ φιλοδόξου δικτάτορος, τὴν ζωὴν κατὰ τὰς ἰδέας του. Εἶνε ἡ ἀρχὴ ἑνὸς κόσμου καὶ ὄχι κορύφωμα λάμψεως. Ἕνεκα τούτου καθίσταται μετὰ τὸν θάνατόν του θρῦλος ὅστις ἐξακολουθεῖ ἐπιδρῶν καὶ διαμορφώνων τὴν ἐποχήν.

KARL ANTON
Πρίγκηψ ROHAN

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Στὶς ἀρχὲς τοῦ Ἀπρίλη ἐκδίδεται καὶ κυκλοφορεῖ τὸ μεγαλύτερο Λογοτεχνικὸ Περιοδικὸ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΖΩΗ

Μὲ λογοτεχνικὴ Διεύθυνση τῶν κ. κ.
ΜΙΧ. Π. ΠΑΥΛΟΥ
Θ. Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Συνεργασία τῶν διαπρεπεστέρων Ἑλλήνων καὶ ξένων λογίων: ΠΑΛΑΜΑ—ΦΙΛΗΝΤΑ—ΒΑΡΝΑΛΗ—ΘΕΟΤΟΚΗ—ΠΑΠΑΔΗΜΑ—ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ—ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ—SECUR—VILDRAC—DELENDA—VIOLETOF καὶ ἄλλων.

Ζητήσατέ το:
Ἀπ' ὅλα τὰ περίπτερα καὶ Βιβλιοπωλεῖα

AI ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ

ΕΝ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΓΕΓΟΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΕΠΙΔΙΩΚΟΜΕΝΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

Τῷ 1930 θὰ συντελεσθῇ γεγονός, ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ἀνευρίσκομεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου, ὁσονδήποτε μακράν, πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ ἂν ἀνατρέξωμεν. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ γίνῃ λεπτομερὴς ἀπογραφὴ τοῦ ἀγροτικοῦ ἢ γεωργικοῦ πλούτου ταὐτοχρόνως καὶ καθ' ὅμοιον ἀκριβῶς τρόπον εἰς ὑπερεξήκοντα κράτη τῆς Οἰκουμένης. Ἡ πρωτοβουλία τῆς ἀπογραφῆς ταύτης ὀφείλεται εἰς τὸ Διεθνὲς Γεωργικὸν Ἰνστιτοῦτον, ἀποτελεῖ δὲ γεγονὸς ὑψίστης οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς σημασίας, ἡ ὁποία πιθανὸν νὰ μὴν εἶνε ἀντιληπτὴ ἐκ πρώτης ὄψεως ἐν πάσῃ αὐτῆς τῇ ἐκτάσει εἰς τὸ πολὺ κοινόν.

Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη ἐνθυμίζει κάπως τὰς ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ἐνεργηθείσας ἀπογραφὰς καὶ ἰδίως τὴν ἐπὶ Αὐγούστου, καθ' ἣν, ὡς λέγεται, ἀπεγράφη καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἥτις περιέλαβε πάσας τὰς ὑπὸ τὴν Ρώμην ὑποτεταγμένας χώρας, δηλαδὴ σχεδὸν ὁλόκληρον τὴν τότε γνωστὴν Οἰκουμένην. Σχέσις ὅμως μεταξὺ τῶν ρωμαϊκῶν ἀπογραφῶν καὶ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1930 ὑπάρχει μόνον κατὰ τὴν ἔκτασιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κατὰ τοὺς σκοπούς. Διότι οἱ μὲν Ρωμαῖοι διέτασσον ἀπογραφὰς διὰ στρατιωτικοὺς καὶ φορολογικοὺς σκοπούς, ἐνῷ ἡ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Διεθνοῦς Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου ἐνεργηθησομένη ἀπογραφὴ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ γεωργικοῦ πλούτου τῶν κρατῶν. Αἱ ἀπογραφαὶ τῶν Ρωμαίων ἐπεβάλλοντο ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἐπὶ τῶν ὑποτελῶν αὐτῷ λαῶν, ἐνῷ ἡ ἀπογραφὴ τοῦ 1930 γίνεται κατόπιν κοινῆς συμφωνίας τῶν κρατῶν τὰ ὁποῖα θὰ μετάσχουν αὐτῆς καὶ κατόπιν πλήρους ἀναγνωρίσεως τῶν ὠφελημάτων τὰ ὁποῖα θὰ προκύψουν ἐκ μιᾶς τοιαύτης ὁμαδικῆς ἐνεργείας.

Τὰ ἐκ τῆς χρήσεως καὶ καλλιεργείας τῆς γῆς προϊόντα ἀποτελοῦν, μετὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, τὰς τρεῖς μεγάλας πηγάς, ἐξ ὧν ἀναβρύει ὁ πλοῦτος τῶν κρατῶν καὶ τῶν ἀτόμων. Ἡ ἀκριβὴς δὲ ἐπίγνωσις τῶν πηγῶν τούτων καὶ τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν καὶ ἡ μελέτη τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας λειτουργοῦσιν, ἀποτελοῦσι τὸν καλύτερον τρόπον ὅπως ἐξευρεθοῦν τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ αὔξησις τῆς ἀποδόσεως καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ μεγαλύτερον κέρδος καὶ ἡ ἐκ τούτου πληρεστέρα θεραπεία τῶν ὁλοὲν αὐξανομένων ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὰ πεπολιτισμένα κράτη προσπαθοῦσι δι' ὅσον ἔνεστι τελειοτέρων, ἀκριβεστέρων καὶ λεπτομερεστέρων στατιστικῶν νὰ μελετῶσι τὰ ποικίλα στοιχεῖα τῶν κοινωνικῶν, κρατικῶν καὶ οἰκονομικῶν φαινομένων. Δυστυχῶς, ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀνάγκη αὐτὴ δὲν ἔχει ἐπαρκῶς κατανοηθῇ καὶ ἓν τῶν ἀσφαλεστέρων δειγμάτων τῆς ὀπισθοδρομικότητος εἰς ἣν διατελοῦμεν ἀπὸ κρατικῆς ἀπόψεως, τῆς ἐλαττωματικῆς λειτουργίας τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν μας καὶ τῆς ἐλλείψεως οἱασδήποτε λελογισμένης μερίμνης ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἀποτελεῖ ἡ μὴ τήρησις στατιστικῶν. Αἱ δὲ τηρούμεναι στατιστικαὶ ὀφείλονται περισσότερον εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν τῶν ἐντεταλμένων ὑπαλλήλων καὶ ὀλιγώτερον εἰς τὴν κρατικὴν μέριμναν. Πρό τινος μάλιστα ἡ στατιστικὴ ἐκρίθη ὅλως περιττὴ ἐν Ἑλλάδι καὶ χάριν οἰκονομιῶν κατηργήθησαν αἱ ἐντεταλμέναι πρὸς τήρησιν αὐτῆς ὑπηρεσίαι, ἐνῷ ταὐτοχρόνως δεκάδες ἑκατομμυρίων δραχμῶν διετίθεντο χάριν τῶν δημοκρατικῶν ταγμάτων. Ὁπωσδήποτε εἶνε ἐπιβεβλημένον ὅπως καὶ ἡ Ἑλλὰς μετάσχῃ τῆς διεθνοῦς ταύτης γεωργικῆς ἀπογραφῆς, ἔστω καὶ ἂν τὰ ἐκ ταύτης ἀποτελέσματα δὲν πρόκειται νὰ εἶνε ἱκανοποιητικὰ δι' ἡμᾶς, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς δυσαναλογίας μεταξὺ καλλιεργουμένων καὶ χέρσων ἐν Ἑλλάδι γαιῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως πάσης ὠργανωμένης γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ μεγάλη διεθνὴς γεωργικὴ ἀπογραφὴ τοῦ 1930 θὰ συντελεσθῇ ἐπὶ τῇ βάσει ἑνιαίων δι' ὅλα τὰ κράτη καὶ καλῶς μελετηθεισῶν μεθόδων εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἰσχύσῃ τὸ αὐτὸ μέτρον ἐκτιμήσεως καὶ ὑπολογισμοῦ τῶν διαφόρων ἀξιῶν, διότι ναὶ μὲν μέχρι σήμερον πολλὰ κράτη προέβησαν εἰς παρομοίας ἀπογραφάς, ἀλλ' ἕκαστον κράτος ἀνεχώρησεν ἐξ ὡρισμένης ἀρχῆς καὶ ἀπέβλεπεν εἰς ὡρισμένον σκοπόν. Οὕτω τὰ ἀποτελέσματα διέφερον κατὰ κράτη καὶ οὐδὲν κοινὸν μέτρον πρὸς ὁμοιόμορφον ἐκτίμησιν τοῦ καθολικοῦ γεωργικοῦ πλούτου ἠδύνατο νὰ εὑρεθῇ καὶ πολλὰ κενὰ καὶ χάσματα ἐσημειοῦντο δυσχεραίνοντα τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ. Τὸ Διεθνὲς Γεωργικὸν Ἰνστιτοῦτον θὰ διανείμῃ τὰ ὑποδείγματα τοῦ ἐρωτηματολογίου, τὸ ὁποῖον δέον νὰ συμπληρωθῇ κατὰ τὴν ἀπογραφήν. Τὸ ἐρωτηματολόγιον τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, τὸ γενικὸν καὶ τὸ εἰδικόν. Εἰς τὸ γενικὸν μέρος δέον νὰ σημειωθῇ ἡ καλλιεργουμένη ἐπιφάνεια γῆς, τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς καλλιέργειαν αὐτῆς ἡμερομίσθια, τὰ ἐκ τῆς καλλιεργείας προϊόντα, τὰ καρποφόρα δένδρα καὶ τὰ ἀνατρεφόμενα κατοικίδια ζῷα παντὸς γένους καὶ εἴδους. Τὸ εἰδικὸν μέρος περιλαμβάνει σειρὰν ὁλόκληρον ἐρωτήσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἀπάντησις ἐπειδὴ δὲν εἶνε εὔκολος, διὰ τοῦτο ἀφέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀπογραφομένου, ὅστις ἂν κατέχῃ τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα θὰ ἀπαντᾷ, εἰ δ' ἄλλως θὰ ἀφίνῃ κενόν. Τὸ εἰδικὸν τοῦτο ἐρωτηματολόγιον ἀφορᾷ εἰς τὸ κόστος τῶν προϊόντων, τὴν τιμήν, εἰς τὴν ὁποίαν πωλοῦνται ταῦτα, εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως, τὰς μεθόδους τῆς λιπάνσεως τῶν ἀγρῶν καὶ τὴν ἀπόδοσιν ταύτης κατ' εἶδος, χρησιμοποιουμένου λιπάσματος, εἰς τὴν μέσην ἀπόδοσιν τῶν κτηνῶν εἰς ἐργασίαν καὶ εἰς χρῆμα ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν, εἰς λεπτομερείας περὶ τῶν μισθοδοτικῶν συνθηκῶν καὶ εἰς ἄλλας πληροφορίας.

Τὸ ἐρωτηματολόγιον τοῦτο κατηρτίσθη κατόπιν μακρῶν μελετῶν τῶν μετεχόντων τοῦ Διεθνοῦς Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου καθηγητῶν τῆς Ἀγρονομίας, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον ὑπ' ὄψει των τὰ ἀποτελέσματα τῆς πείρας πολυετῶν παρατηρήσεων ἀνὰ τὰ διάφορα κράτη τοῦ κόσμου. Κατὰ τὴν προσεχῆ συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Ἰνστιτούτου τούτου θὰ ἐγκριθῇ τελικῶς τὸ ἐρωτηματολόγιον τοῦτο καὶ θὰ διανεμηθῇ εἰς ὅλα τὰ κράτη, τὰ ὁποῖα θὰ μετάσχουν τῆς ἀπογραφῆς.

Ἡ ὁλοὲν συχνοτέρα καθισταμένη ἐπικαταλλαγὴ τῶν γεωργικῶν προϊόντων μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν τοῦ κόσμου, ἡ ἀλληλοεξάρτησις αὐτῶν καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀκριβοῦς γνώσεως τοῦ γεωργικοῦ πλούτου τῶν διαφόρων χωρῶν καὶ τῆς ἐξευρέσεως μεθόδων πρὸς αὔξησιν αὐτοῦ καθιστῶσιν ἀπαραίτητον τὴν ἐνέργειαν τῆς μεγάλης ταύτης ἀπογραφῆς, ἥτις εἶνε πρωτοφανὴς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου. Δὲν πρέπει δὲ ἡ Ἑλλὰς κατ' οὐδένα ἀπολύτως λόγον νὰ ὑπολειφθῇ τῆς διεθνοῦς ταύτης προσπαθείας, εἰς ἣν θὰ συμβάλουν ὑπερεξήκοντα πεπολιτισμένα κράτη τῆς Οἰκουμένης.

Ν. Κ. ΒΕΡΡΟΣ

Μία ἱστορικὴ ἔκθεσις

Αἱ γυναῖκες καὶ ἡ μεγάλη ἐπανάστασις

Δικαία ἀποκατάστασις

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάρτιος.— Τὰς γυναῖκες αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν ἐνεργὸν μέρος εἰς μίαν ἐπαναστατικὴν κίνησιν, τὰς φαντάζεται συνήθως κανεὶς ὡς Ἐριννύας, ὡς μεγαίρας, ὡς ἀπαίσια τέλος πάντων ὄντα, πολὺ ὀλίγον ὁμοιάζοντα μὲ γυναῖκας. Πόσον ἐσφαλμένη εἶνε ἡ ἀντίληψις αὐτὴ ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐγγράφων τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ἡ ὁποία ἤνοιξεν ἐσχάτως εἰς τὴν ἐδῶ Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην. Τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι πολλαὶ πνευματικῶς προηγμέναι γυναῖκες ἔπαιξαν ἕνα σημαίνοντα ρόλον κατὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἱστορικὴν περίοδον. Ἡ Μαρία Βερόν, ἡ διακεκριμένη πρόεδρος τῆς γαλλικῆς ἑνώσεως ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός, λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ἔκαμε μίαν διάλεξιν, διὰ νὰ ἀναστυλώσῃ τὸ γόητρον τῶν ὁμοφύλων της, αἱ ὁποῖαι ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν κοσμοϊστορικὴν ἐπανάστασιν, ποὺ συνεκλόνισεν, ὄχι μόνον τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν κόσμον ὁλόκληρον καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπλήρωσαν μὲ τὴν ζωήν των τὴν τόλμην των, νὰ ἀναμιχθοῦν εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν τοῦ ἔθνους.

Εἰς παλαιοτέρας ἐποχάς εἰς τὰς ἐρωμένας τῶν βασιλέων καὶ εἰς τὰς μεγάλας κυρίας τῶν αὐλῶν ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ ἀναμιγνύωνται εἰς τὴν πολιτικήν. Οἱ ἄνδρες δὲν τὸ ἔβλεπαν αὐτὸ εὐχαρίστως, ἀλλ' ἐναντίον τῶν γυναικῶν ἐκείνων δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ κάμουν τίποτε. Ὅταν ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις, ἐσχηματίσθη ἡ γενικὴ πεποίθησις, ὅτι καὶ αἱ γυναῖκες ἐπίσης ἐπέδειξαν μοναδικὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ πίστιν πρὸς τὰς νέας ἰδέας, ἀλλὰ δὲν ἐπετράπη εἰς αὐτὰς νὰ ἀγωνισθοῦν εἰς τὴν πρωτοπορείαν. Τὸ γεγονὸς αὐτό, ἡ Βερὸν ἀποδίδει ὄχι τόσον εἰς τὴν δυσπιστίαν, τὴν ὁποίαν ἔτρεφον οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἐπαναστάσεως πρὸς τὰς γυναῖκας, ὅσον εἰς τὴν κενοδοξίαν τῶν ἀνδρῶν.

Πάντως ἡ ἔκθεσις, περὶ τῆς ὁποίας ὡμιλήσαμεν, εἶνε πολὺ ἐνδιαφέρουσα, πολλὰ δὲ ἔγγραφά της ἀποκαθιστοῦν τελείως μερικὰ πράγματα. Αἴφνης διὰ τὴν κυρίαν Ρολὰν πόσα ἐλέχθησαν καὶ πόσα ἐγράφησαν! Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ της ἀνεγνώριζαν τὴν νομιμοφροσύνην καὶ τὴν δημοκρατικὴν πίστιν της. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εὗρε τίποτε τὸ ἐκμεταλλεύσιμον εἰς τὸν χαρακτῆρά της, ὁ κόσμος τῶν ἐπιγόνων, ἠθέλησε νὰ τὴν μειώσῃ ὡς γυναῖκα, εἶνε δὲ ἀπορίας ἄξιον πῶς ἕνας κεκηρυγμένος φεμινιστής, καθὼς ὁ Ζὼρζ Λεκόντ, βασιζόμενος ἐπὶ ἀνυποστάτων φημῶν, ἔγραψε τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο κεφάλαιον εἰς τὴν «Ἐρωτικὴν ζωὴν τοῦ Δαντών». Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἔκθεσιν ἡ κυρία Ρολὰν ἀντιπροσωπεύεται διὰ τῶν ἀπομνημονευμάτων της, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀνοιγμένα εἰς τὴν σελίδα ἐκείνην ἀκριβῶς, εἰς τὴν ὁποίαν περιγράφει τί αἰσθάνεται ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι δὲν θὰ ζήσῃ παρὰ δι' ὀλίγας ἡμέρας ἀκόμη. Ἐπίσης ὑπάρχει μία ἐπιστολή της πρὸς τὸν Μπυζὼ καὶ μία μινιατοῦρα τοῦ τελευταίου κοντὰ εἰς μίαν εἰκόνα τῆς κυρίας Ρολάν. Μία ἐπισκέπτις μάλιστα τῆς ἐκθέσεως, μόλις εἶδε τὰς δυὸ μεντάγιες κοντὰ-κοντά, ἐφώναξεν: «Ἄ! αὐτὸς εἶνε ὁ Μπυζώ, ὁ ἐρωμένος τῆς Ρολάν!»

Ἡ Βερόν, ἀναφερομένη εἰς τὰς σχέσεις τῆς Ρολὰν μετὰ τοῦ Μπυζώ, εἶπε τὰ ἑξῆς εἰς τὴν διάλεξίν της: «Ἐὰν ἐπέμενε κανεὶς ὅτι ὁ Μπυζὼ δὲν ἦτο ἐρωμένος, ἀλλὰ ἕνας πιστός, καλὸς φίλος τῆς Ρολάν, θὰ ἔκαμνε μερικοὺς νὰ κινήσουν μὲ δυσπιστίαν τὸ κεφάλι των, διότι ὀλίγοι μόνον παραδέχονται ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἁγνὴ φιλία μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν ἱστορικὰ τεκμήρια πείθοντα, ὅτι ἡ διάσημος γιρονδινὴ ὑπῆρξε μία πιστὴ σύζυγος καὶ μία τρυφερὰ μητέρα, ἡ ὁποία, κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν της, ἔκλαυσε πολὺ δι' ὅσους ἠγάπα. Ἀλλὰ τὰ δάκρυα αὐτὰ δὲν ἐλύγισαν τὴν ἰσχυράν της θέλησιν. Ὅποιος ἴδῃ τὰς σταθερὰς γραμμὰς καὶ τὸν ἁδρὸν χαρακτῆρα τῆς σελίδος ἐκείνης τῶν χειρογράφων της, θὰ ἐξηγήσῃ καὶ τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ γενναίαν στάσιν της ἐπὶ τοῦ ἰκριώματος».

Καὶ χωρὶς νὰ εἶνε κανεὶς φεμινιστής, δοκιμάζει ἕνα τέτοιο περίπου αἴσθημα, διαβάζων μίαν ἄλλην ἐπιστολὴν τῆς Σαρλόττας Κορνταὶ πρὸς τὸν πατέρα της, ἡ ὁποία καταλήγει ὡς ἑξῆς: «Μὲ τὸ ἔγκλημά μου πηγαίνω νὰ ἀνέβω εἰς τὸ ἰκρίωμα, πάντως ὅμως δὲν θὰ γνωρίσω τὴν καταισχύνην».

Ἡ Βερὸν ὑπέμνησεν ὡσαύτως εἰς τὴν διάλεξίν της τὴν αὐτοθυσίαν τῶν γυναικῶν ὅλων τῶν λαϊκῶν τάξεων, αἱ ὁποῖαι προσέφερον τὰ κοσμήματά των διὰ τὴν ἐξακολούθησιν καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῆς ἐπαναστάσεως. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Γκαλερὶ Μαζαρὲν ὑπάρχει ἕνας πίναξ τοῦ Πριέρ, ποῦ παριστάνει μίαν σκηνὴν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1783, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ καλλιτέχνιδες, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν κυρίαν Μουάτ, προσῆλθον νὰ προσφέρουν εἰς τὸν πρόεδρον τὰ κοσμήματά των.

Μεταξὺ τῶν πολυαρίθμων ντοκουμέντων τῆς ἐνδιαφερούσης αὐτῆς ἐκθέσεως δὲν ὑπάρχει τίποτε ποῦ νὰ ἐνθυμίζῃ δύο συμπαθεῖς γυναικείας μορφὰς τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, τὴν Μερικοὺρ καὶ τὴν Ρόζαν Λακόμπ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ὀλυμπίαν ντὲ Γκούζ, πληροφορούμεθα διὰ τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς, ὅτι ἡ περίεργος αὐτὴ ἐπαναστάτις, ἐκτὸς ἄλλων λογοτεχνικῶν ἔργων της, ἔγραψε καὶ ἀρκετὰ δράματα, ἕνα μάλιστα ἐκ τῶν ὁποίων ἐπαίχθη τῷ 1790 εἰς τὸ Τεάτρ Φρανσαί.

Καθὼς βλέπει κανείς, ἡ ἔκθεσις τῶν ἐγγράφων τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην ἀποδεικνύει, ὅτι πολλαί, πάρα πολλαὶ γυναῖκες, χωρὶς νὰ εἶνε οὔτε ἐριννύες, οὔτε μέγαιραι, ἔπαιξαν ἕνα σπουδαῖον ρόλον κατὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἱστορικὴν περίοδον. Κρῖμα μόνον ποῦ ἐλησμονήθη ἡ μικρὴ ἐκείνη Παριζιάνα, ἡ ὁποία ἐβγῆκεν εἰς τοὺς δρόμους τοῦ Παρισιοῦ νὰ διακηρύξῃ μὲ ἕνα ἠχηρὸν τύμπανον τὸν ἐρχομὸν τῆς νέας ἐποχῆς!

V.

Μακεδονικὰ Γράμματα

Αἱ τάσεις τοῦ Γ' Ἀγροτικοῦ Συνεδρίου

Πολιτικὴ προσφυγοκαπηλία.—Ταξισμός.—Αἱ ἀντίπαλοι παρατάξεις.— Παπαναστασιακοὶ καὶ Φιλελεύθεροι

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦ κ. Ἀργυροῦ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἶνε ἀναντίρρητον ὅτι τῶν συνεδρίων σκοπὸς ἀποκλειστικὸς εἶνε ἡ προαγωγὴ καὶ ἐξυπηρέτησις τῶν γενικωτέρων τοῦ τόπου ζητημάτων, ἐπιτυγχανομένη διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως ἐκείνων οἱ ὁποῖοι συγκροτοῦν τὰ συνέδρια. Καὶ εἶνε ἀκόμη γεγονὸς ὅτι ὁ πολιτισμὸς τῶν δύο τελευταίων ἑκατονταετηρίδων ὀφείλει πολλά, πλεῖστα εἰς τὰ κατὰ καιροὺς συγκληθέντα συνέδρια ἢ συνόδους. Τὰς θεμελιώδεις ταύτας ἀρχὰς καὶ διδάγματα ἐκ τοῦ παρελθόντος δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐτήρησε τὸ συνελθὸν ἐνταῦθα Ἀγροτικὸν Συνέδριον τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὴν πομπώδη προσωνυμίαν τοῦ «Γ' Πανελληνίου».

***

Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας παριστάμεθα μάρτυρες μιᾶς πάλης ἥτις διεξάγεται μεταξὺ τῶν συνέδρων καὶ τοῦ προεδρείου πρὸς ἐπικράτησιν τῶν ἑκατέρωθεν ἀπόψεων. Διότι πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι οἱ κ.κ. Σύνεδροι ἀντὶ νὰ ἐγκαταλείψουν εἰς τὸ κατώφλιον τῆς αἰθούσης τοῦ Λευκοῦ Πύργου καὶ τὰς κομματικὰς καὶ τὰς κοινωνικὰς καὶ τὰς πολιτειακὰς καὶ τὰς προσφυγικὰς ἀκόμη πεποιθήσεις, εἰσῆλθον εἰς τὸ συνέδριον καὶ μετέσχον αὐτοῦ ὄχι διὰ νὰ προαγάγουν τὰ καθαρῶς ἀγροτικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιβάλουν τὰς ἰδίας αὐτῶν πεποιθήσεις. Εἴδομεν τοιουτοτρόπως κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἡμέρας τοῦ συνεδρίου τούτου τρεῖς διαφόρους ἀποπείρας, μὲ ἐπιστέγασμα τὴν γενομένην, διὰ τῆς ἀποπομπῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος προσβολὴν κατὰ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἐγένετο ἀπόπειρα ἐπιβολῆς τῶν ἀπόψεων ἑνὸς πολιτικοῦ κόμματος—τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως—διὰ τῆς διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ὑπὸ τοῦ κ. Παπαναστασίου καὶ τοῦ φιλικοῦ του προεδρείου. Ἐγένετο μάλιστα καὶ τοῦτο τὸ ἄτοπον: Ἐνῷ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὡς πρῶτον θέμα ἀνεγράφετο τὸ ζήτημα τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης μὲ εἰσηγητὰς τοὺς κ.κ. Καραμᾶνον καὶ Σεβῶλον, ὁ κ. πρόεδρος τοῦ συνεδρίου ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Παπαναστασίου, τὸν ὁποῖον μάλιστα μετεβάπτισεν εἰς «Ἀρχηγὸν τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος τῆς Ἑλλάδος». Ἔδωκεν ἑπτάκις (ἀρ. 7) τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Παπαναστασίου, ἐνῷ εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ εἶχον ὁμιλήσει τρεῖς (ἀρ. 3) μόνον σύνεδροι συνεχῶς διακοπτόμενοι ὑπὸ τοῦ κ. ἡγέτου τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Ἦτο τόσον ἔκδηλος ἡ τάσις τοῦ προεδρείου καὶ τῆς πλειοψηφίας τοῦ συνεδρίου κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν, ὥστε, παρὰ τοὺς διπλωματικοὺς διαξιφισμοὺς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀποκαλέσαντος κατ' ἐπανάληψιν τὸν κ. Παπαναστασίου «ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως», ὁ κ. πρόεδρος ἐπέμενε νὰ τὸν προσαγορεύῃ «Ἀρχηγὸν τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος», χωρὶς νὰ τολμοῦν οὐδὲ οἱ ἀφώνως παρακολουθοῦντες τὸ συνέδριον ἀγροτικοὶ βουλευταὶ νὰ διαμαρτυρηθοῦν. Οὕτω ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ συνεδρίου ἔδυσε μὲ τὴν νίκην τοῦ κ. Παπαναστασίου διὰ τῆς διατυπωθείσης ἀξιώσεως τῶν συνέδρων ὅπως ἱδρυθῇ ἀμέσως ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα σύμφωνα μὲ τὸ ὑπάρχον ἤδη σχέδιον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπεδέχθη καὶ ὁ κ. Ἐξηντάρης.

***

Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν κατεβλήθη μία νέα προσπάθεια: ἡ προσπάθεια τῆς προσφυγοποιήσεως τοῦ συνεδρίου καὶ τῆς διαιρέσεως γηγενῶν καὶ προσφύγων. Ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου ὁ ἀγορεύων ὑπὸ τὴν προστασίαν δύο ὑπουργῶν καὶ ἑνὸς ἀρχηγοῦ κόμματος, νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ Μακεδονία θὰ ἦτο βουλγαρικὴ ἐὰν δὲν ἤρχοντο οἱ πρόσφυγες. Ἐπρόκειτο περὶ ζητήματος ἐξόχως λεπτῆς ἐθνικῆς ἐννοίας. Καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ παρέμβῃ, κατὰ παρέκβασιν, ὁ κ. Ἀργυρός, διὰ νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τὸν ρήτορα καὶ τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας τῶν Μακεδόνων. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ βεβαίως ἀπέτυχεν. Ἀλλὰ παρέμεινεν ἔκδηλος ἡ ὑφισταμένη διάστασις μεταξὺ προσφύγων καὶ γηγενῶν, διάστασις ἡ ὁποία μετὰ δυσκολίας θὰ γεφυρωθῇ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἔχοντες συμφέρον νὰ καλλιεργοῦν ὄχι ἀγρούς, ἀλλὰ τὴν διάστασιν ταύτην διὰ νὰ καρποῦνται αὐτοὶ τοὺς καρποὺς τοὺς ὁποίους δημιουργεῖ ἡ τοιαύτη ἔχθρότης. Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἀπέτυχεν ἡ προσπάθεια αὐτή, ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν τοῦτο: ὅτι ἐνῷ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἀνεγράφετο ὅτι θὰ συζητηθῇ «ὁ ἐποικισμὸς ἐντοπίων καὶ προσφύγων», συνεζητήθη μόνον ὁ ἐποικισμὸς τῶν προσφύγων, τῶν γηγενῶν θεωρηθέντων ὡς πλέον ἢ πολυτελῶς ἐγκατεστημένων.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλη ἀπόπειρα—τρίτη κατὰ σειρὰν—ἐγένετο κατὰ τὴν ἡμέραν· ἀπόπειρα ἐμφανίσεως κοινωνικοῦ ζητήματος, ἀπόπειρα δημιουργίας ταξισμοῦ. Ὑπεστηρίχθη ἡ ἀνάγκη φορολογίας τῶν κεφαλαίων, ἀναδασμοῦ τῆς γῆς, κηρύξεως τοῦ πολέμου κατὰ τῶν ἀστῶν καὶ δὲν γνωρίζω τί ἄλλο. Ἀλλ' οἱ ὑποστηρίξαντες τὰς ἀπόψεις ταύτας, χωρὶς κανεὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν κοινωνιστικῶν ἰδεῶν εἰς ἕνα συνέδριον καθαρῶς ἀγροτικόν, ἔμειναν εὐτυχῶς χωρὶς ὀπαδούς. Ἤστραψε καὶ ἐβρόντησεν ὁ ταξισμός, χωρὶς ὅμως νὰ ἐκσπάσῃ ἡ θύελλα. Παρῆλθεν οὕτω καὶ ἡ δευτέρα ἡμέρα μὲ μίαν ἀποσαφηνισμένην ἀπόφασιν: τὴν ἀλλαγὴν τῆς «δεκάτης» διὰ τῆς στρεμματικῆς φορολογίας καὶ τὴν δασμολογικὴν προστασίαν τῆς παραγωγῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐτῶν ζητεῖται χωρὶς ὅπως καὶ νὰ ἐπιτυγχάνεται.

***

Ἐφθάσαμεν οὕτω εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν, ὁπότε ἐξερράγη ὡς βόμβα ἡ ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ κ. Ἀργυροῦ. Τί προηγήθη ὅμως καὶ τί ἐμεσολάβησεν ὥστε νὰ ἐκσπάσῃ ἡ θύελλα ἐναντίον ἑνὸς πολιτικοῦ, ἀντιπροσωπεύοντος προσκληθὲν κόμμα, ὁ ὁποῖος μίαν μόνον παρέμβασιν εἶχε κάμει ἐπὶ ζητήματος ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας; Τὰ γεγονότα λέγουν, ὅτι τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς, φίλοι τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκ τῶν ἰθυνόντων τὸ συνέδριον, συνῆλθον καὶ ἀπεφάσισαν ν' ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς πολιτικοὺς νὰ ἀγορεύουν, καὶ τοῦτο ὅπως ἀποκλείσουν τὸν κ. Παπαναστασίου, τείνοντα νὰ ὑφαρπάσῃ καὶ αὐτὰ τὰ ψηφίσματα τοῦ συνεδρίου. Κατὰ σύμπτωσιν τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ὁ κ. Ἀργυρὸς μοῦ ἔλεγε: «θὰ ζητήσω αὔριον τὸν λόγον διὰ νὰ κακίσω τὴν συχνὴν διακοπὴν εἰς τὴν ὁποίαν προβαίνουν οἱ πολιτευταί, οἱ ὁποῖοι δὲν περιορίζονται εἰς τὴν διαφώτισιν τοῦ συνεδρίου, ἀλλὰ προβαίνουν καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰδίων αὐτῶν πολιτικῶν προγραμμάτων». Μὲ τοιαύτην ἀτμοσφαῖραν ἐπανελήφθη τὴν ἐπομένην ἡ συνεδρίασις. Ὁ κ. Ἀργυρὸς πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐζήτησε τὸν λόγον διὰ νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς κοινοβουλευτικῆς τάξεως τοῦ συνεδρίου καὶ εὑρέθη ἀμέσως πρὸ ἀποδοκιμασίας τοῦ προέδρου, διότι ἐπέτρεπεν εἰς πολιτευτὰς νὰ ὁμιλοῦν. Ὁ κ. πρόεδρος, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ὀργήν, προεκάλεσε, λίαν εὐστρόφως, ἀπόφασιν τοῦ συνεδρίου ὅπως μὴ ἀγορεύουν οἱ πολιτευταί. Τὴν ἀπόφασιν ἐπηκολούθησαν ἀποδοκιμασίαι τοῦ κ. Ἀργυροῦ. Ἐπηκολούθησε πραγματικὸν πανδαιμόνιον καὶ ὁ κ. Ἀργυρὸς ἠναγκάσθη νὰ ἀποχωρήσῃ. Ὁ σκοπός, βέβαια, τῆς θορυβούσης μερίδος δὲν ἦτο νὰ ἀποδοκιμασθῇ ὁ κ. Ἀργυρός. Καὶ διὰ τοῦτο ἀργότερον τὸ προεδρεῖον καὶ οἱ σύνεδροι ἐξέφρασαν τὴν λύπην των. Ἀπέτυχεν οὕτω καὶ ἡ νέα αὐτὴ ἀπόπειρα καὶ ὁ κ. Παπαναστασίου, θεωρῶν ὡς ἰδιοκτησίαν του τὸ συνέδριον, ὡμίλησε δὶς κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ μετὰ τὸ ἐπεισόδιον ἑσπέραν.

Αὐτὰ ὅσον ἀφορᾷ τὰς τάσεις καὶ κομματικὰς προσπαθείας τοῦ συνεδρίου. Περὶ τῶν καθαρῶς ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων θ' ἀσχοληθῶ εἰς ἄλλην μου ἐπιστολήν.

Α. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

ΤΑ ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Τὰ ὁποῖα δύνασθε ν' ἀποκτήσητε μ' ἐλάχιστα μόνον χρήματα

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
GENERAL AMERICAN MOTOR CARS CO

ΒΟΥΤΣΑΡΑ ΒΟΥΛΗΣ 3 ΑΘΗΝΑΙ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 67
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΜΠΗΤΥ & ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
ΚΑΛΑΜΑΙ ΟΔΟΣ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ
ΣΕΡΡΑΙ
ΚΟΖΑΝΗ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΣΤΗΝ
ΚΥΨΕΛΗ
Αἰόλου 102, τηλ. Νέον 6.40
ΤΗΝ ΕΚΛΕΚΤΗΝ
ΡΟΔΟΖΑΧΑΡΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

Ἡ Ροδοζάχαρη τῆς μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν κατασκευάζεται ἀπὸ ρόδα σπάνια, καλλιεργούμενα ἐν τῇ Μονῇ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ἡ ροδοζάχαρη εἶνε λίαν ὠφέλιμος εἰς πάντας, εἰς τοὺς στομαχικοὺς ἰδίως καὶ τὰ παιδιά. Εἶνε τὸ ἐκλεκτότερον γλυκὸ τοῦ κουταλιοῦ. Εἰς τοὺς πάσχοντας ἀπὸ δυσπεψίαν, δύο κουταλιὲς τοῦ γλυκοῦ μετὰ τὸ φαγητὸν εἶνε ἀρκεταὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἀρίστην φυσιολογικὴν πέψιν.

Τὸ Νέον Στάδιον ποῦ γίνεται στὴ
ΓΛΥΦΑΔΑ

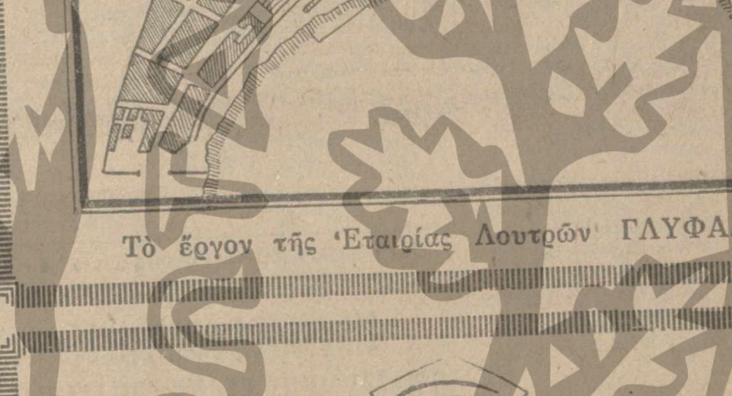

Τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρίας Λουτρῶν ΓΛΥΦΑΔΟΣ

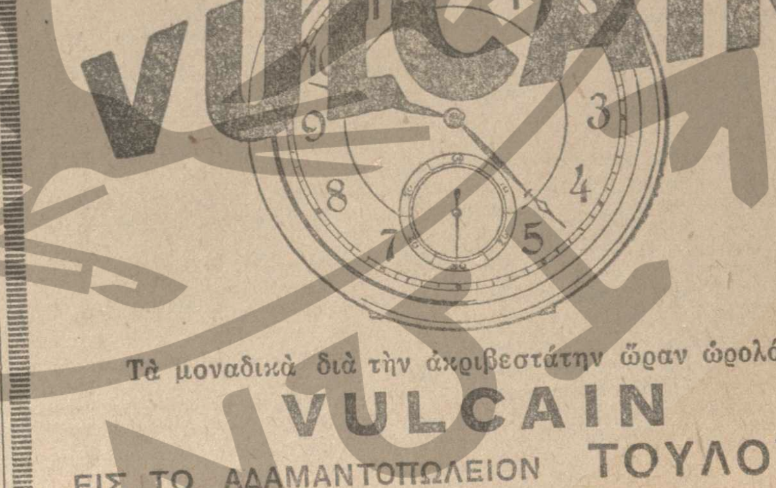

Τὰ μοναδικὰ διὰ τὴν ἀκριβεστάτην ὥραν ὡρολόγια
VULCAIN
ΕΙΣ ΤΟ ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟΥΛΟΥΠΑ
Γωνία Ἑρμοῦ—Αἰόλου

ΜΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΒΑΓΚΟΝ-ΛΙ

ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

ΒΙΕΝΝΗ, Μάρτιος.— Ἡ κλινάμαξα, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν πειὸ μοντέρνον τύπον ὀχήματος, εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, δὲν εἶναι πλέον τόσον νέα, ὅσον θὰ φαντάζωνται ἴσως μερικοί. Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἑωρτάσθη ἡ εἰκοσιπεντηκονταετηρὶς τῆς ὑπάρξεώς της. Αἱ πρῶται κλινάμαξαι κατεσκευάσθησαν ἐν ἔτει 1873, ἀλλ' ἡ φόρμα τῶν ὀχημάτων ἐκείνων ἦτο ἐντελῶς πρωτόγονος. Τὰ ὀχήματα τοῦ πρώτου τύπου περιελάμβανον δέκα κλίνας, χωριζομένας ἀπ' ἀλλήλων διά... παραπετασμάτων. Μόλις ἐν ἔτει 1890 ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν αἱ κλινάμαξαι τοῦ σημερινοῦ τύπου, ποῦ διασχίζουν τὴν Εὐρώπην, τὴν Ἀσίαν καὶ αὐτὴν τὴν Ἀφρικὴν ἀκόμη.

Ὁ Ἕρμαν Χοῦσερλ, ἕνας ἀπὸ τοὺς παλαιοτέρους Αὐστριακοὺς ὑπαλλήλους τῶν βαγκὸν λί, ὁ ὁποῖος ἑώρτασε πρὸ τινων ἡμερῶν τὴν ἑβδομηκοστὴν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του, ἔζησεν, ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ κανείς, καὶ εἶδεν ὅλας τὰς φάσεις τῆς ἐξελίξεως τῆς κλιναμάξης. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ θεωρήσετε τὸ πρᾶγμα ὡς ἀστεῖον. Ὁ φίλος μας Ἕρμαν Χοῦσερλ, ἐπὶ τριάκοντα καὶ πλέον ἔτη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἑταιρίας τῶν κλιναμαξῶν, διήνυσε κατὰ τὰ ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ταξείδιά του τόσες χιλιάδες χιλιόμετρα, ὥστε νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ διηγηθῇ καὶ αὐτὸς μερικὰ πράγματα. Οἱ νεαρώτατοι τῶν ἀστέρων τοῦ κινηματογράφου καὶ τοῦ μιοῦζικ χὼλ ἔχουν ἐκδώσει τὰ ἀπομνημονεύματά των. Διατί τάχα νὰ μὴν ἔχῃ καὶ ὁ Χοῦσερλ ἀπομνημονεύματα;

Πρὶν ὅμως σᾶς διηγηθῶ μερικὰ ἀνέκδοτα ἀπὸ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Χοῦσερλ, ἀνάγκη νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸν συγγραφέα των. Περιέργως, ὁ Χοῦσερλ ἤρχισε τὴν σταδιοδρομίαν του ὡς «παιδὶ τοῦ θαύματος», διότι εἰς ἡλικίαν ὀκτὼ ἐτῶν κατεῖχε μίαν ὡραιοτάτην φωνήν, γεμάτην αἴσθημα καὶ χρῶμα. Μὲ τὴν φωνὴν αὐτὴν ὁ Χοῦσερλ ἐντεμπούταρεν ὡς σολίστας εἰς τὸ Σταττεάτερ τοῦ Μπρούν. Ἀλλ' ὁ χρόνος, ποῦ δὲν ἀφήνει τίποτε εἰς τὴν θέσιν του, δὲν ἐφείσθη, φυσικά, οὔτε τῆς φωνῆς τοῦ Χοῦσερλ, ἡ ὁποία ἐξηφανίσθη μετ' ὀλίγα ἔτη. Καὶ ἔτσι, ὁ μικροσκοπικὸς τενόρος, τὸ παιδὶ τοῦ θαύματος, ἐγκατεστάθη ἀργότερον εἰς τὴν Βιέννην, διὰ νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σκηνογράφου. Ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν ἦτο γραφτὸ νὰ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὸ νέον του στάδιον. Ὁ καλός μας Χοῦσερλ, μὴ εὑρίσκων ἄλλο μέσον διὰ νὰ κερδίσῃ τὸ ψωμί του, ἐπῆγεν ὁδηγὸς εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῶν Κλιναμαξῶν. Πρέπει νὰ ὁμολογήσετε ὅτι ἡ τύχη εἶνε κάπως ἰδιότροπη. Ὁ Χοῦσερλ, ποῦ εἶχε πιστευθῇ ὅτι θὰ ἐγίνετο μίαν ἡμέραν ἕνας δεύτερος Καροῦζο, δὲν ἔγραψεν ἀπομνημονεύματα διὰ νὰ ἱστορήσῃ τοὺς βασιλικούς του ἔρωτας, ὅπως οἱ περισσότεροι τῶν... παρ' ὀλίγον συναδέλφων του. Ἔγραψεν ἀπομνημονεύματα ὡς προϊστάμενος τῶν trains de luxe, διότι ἔγινε προϊστάμενος μὲ τὸν καιρὸν καὶ ἡ τύχη, ἡ ὁποία δὲν τοῦ ἐχαμογέλασεν εἰς τὸ θέατρον, τοῦ ἐχαμογέλασεν εἰς ἕνα τῶν πεζοτέρων ἐπαγγελμάτων.

Ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του αὐτὴν ὁ Χοῦσερλ συνώδευσεν ἐπανειλημμένως ἐστεμμένους κατὰ τὰ ταξείδιά των ἀνὰ τὴν Εὐρώπην. Τοὐλάχιστον δύο φορὰς συνώδευσε τὸν τέως Γερμανὸν Αὐτοκράτορα. Ἀπὸ τὰ ταξείδια τοῦ Γουλιέλμου Β' ὁ Χοῦσερλ διηγεῖται μερικὰ χαριτωμένα ἀνέκδοτα.

Ὁ Κάϊζερ ἐπεχείρησε τὸ πρῶτον ταξεῖδι του εἰς τὴν Ρώμην τῷ 1889. Ὁ Χοῦσερλ ἐκλήθη τότε εἰς τὸ Βερολῖνον, μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ συνοδεύσῃ τὸν βασιλικὸν συρμόν. Μεταξὺ τοῦ Μονάχου καὶ τοῦ Σίμπαχ ὁ Γουλιέλμος Β' ἐξεδήλωσεν αἰφνιδίως τὴν ἐπιθυμίαν νὰ πιῇ βαυαρικὴν μπύραν. Ὁ γραμματεύς του, ὑπουργὸς Ἔμπερτ φὸν Βίσμαρκ, διεβίβασεν εἰς τοὺς ἁρμοδίους τὴν αὐτοκρατορικὴν ἐντολήν, ἀλλά, δυστυχῶς, εἰς τὴν ἁμαξοστοιχίαν ὅλην δὲν ὑπῆρχον παρὰ φιάλαι μπύρας, ἐνῷ ὁ Κάϊζερ ἤθελε σῶνει καὶ καλὰ μπύρα τοῦ βαρελιοῦ. Τότε ὁ Χοῦσερλ ἔδωκε σημεῖον νὰ σταματήσῃ ἡ ἁμαξοστοιχία εἰς τὸν πρῶτον σταθμόν, ἕνα μικρὸ χωριουδάκι, τὸ ὁποῖον ἔμεινεν ἄναυδον μὲ τὴν ἀπροσδόκητον στάθμευσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ συρμοῦ. Ἕνας ὁδηγὸς ἔτρεξε σὰν ἀστραπὴ εἰς τὸ χωριό, διὰ νὰ προμηθευθῇ ἕνα βαρέλι μπύρα. Ἀλλὰ μόνον εἰς ἕνα μικρὸν ρεστωρὰν εὑρέθη ἕνα βαρελάκι, τὸ ὁποῖον μάλιστα δὲν εἶχε μέσα παρὰ τά... κατακάθια. Αὐτὰ τὰ κατακάθια ἐστραγγίσθησαν εἰς ἕνα δοχεῖον, τὸ ὁποῖον ἔφερε θριαμβευτικῶς ὁ ὁδηγὸς εἰς τὸν σταθμόν. Τὸ τραῖνον ἐτέθη ἀμέσως εἰς κίνησιν, ὁ δὲ ὁδηγὸς ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ τὴν μπύραν εἰς τὸν Κάϊζερ. Τὴν ἡμέραν ὅμως ἐκείνην ὁ Γουλιέλμος ἐφοροῦσε μίαν ἁπλῆν στάτι φοιτητικὴν στολήν, ὁ δὲ ὁδηγός, ποῦ δὲν τὸν ἀνεγνώρισε, μόλις εἶδε τὸν Ἔμπερτ φὸν Βίσμαρκ νὰ τοῦ δίδῃ τὴν μπύραν, τὴν ὁποίαν ὁ Γουλιέλμος ἤρχισε νὰ πίνῃ μὲ ἀπληστίαν, ἀνέκραξε:

—Μὰ τί κάνετε αὐτοῦ! Ἡ μπύρα αὐτὴ ἦτο διὰ τὸν Κάϊζερ!

Ὁ Γουλιέλμος Β', ὁ ὁποῖος, ἐν τῷ μεταξύ, εἶχε κορέσει τὴν δίψαν του, δὲν ἤκουσεν εὐτυχῶς τίποτε, ὁ δὲ Βίσμαρκ, ἀφοῦ ἐπληροφόρησε χαμηλοφώνως τὸν ἀνύποπτον ὁδηγὸν περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ Κάϊζερ, τοῦ συνέστησε νὰ ἐξαφανισθῇ ἀμέσως. Καὶ ἔπρεπε νὰ ἐξαφανισθῇ, διότι ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν φαίνεται νὰ ἔμεινε καὶ πολὺ ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὰ κατακάθια τῆς μπύρας ἐκείνης, ἡ ὁποία δὲν ἦτο καθόλου... ἐν τάξει. Ὀλίγας ὥρας ἀργότερον συνέβη εἰς τὴν ἁμαξοστοιχίαν κάποιο ἄλλο ἐπεισόδιον, τοῦ ὁποίου συνέπεια ὑπῆρξεν ἡ ἀπόλυσις ἑνὸς Ἀλσατοῦ ὁδηγοῦ. Ὁ Βίσμαρκ, παραξενευθεὶς ἀπὸ τὴν ἰδιάζουσαν προφορὰν τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ, τὸν ἠρώτησε ποίας ἐθνικότητος εἶνε. Ὁ ὁδηγὸς ἀπήντησε τότε ὑπερηφάνως εἰς τὸν ὑπουργόν, ὅτι εἶνε Γάλλος. Εἰς δευτέραν ἐρώτησιν τοῦ Βίσμαρκ, ἀπὸ ποῖον τόπον κατάγεται, ὁ ἄνθρωπος ἀπήντησεν ὅτι κατάγεται ἀπὸ τὸ Στρασβοῦργον. Ὡς γνωστόν, ἡ Ἀλσατία καὶ Λωρραίνη ἦσαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην γερμανικαί, ὅταν δὲ ὁ Βίσμαρκ ὑπέμνησε τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἰς τὸν ὁδηγόν, ὁ τελευταῖος αὐτὸς τοῦ ἀπήντησε:

—Δὲν θὰ γίνω jamais de la vie Γερμανός!

Αἱ ἀπαντήσεις αὐταὶ ἐξώργισαν τὸν Βίσμαρκ, ὁ ὁποῖος διέταξεν ὅπως ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀπολυθῇ καὶ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἁμαξοστοιχίαν εἰς τὸν πρῶτον σταθμόν. Τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ διεδόθη ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, ἐντὸς ὀλίγου δὲ ὁ Βίσμαρκ ἐπληροφορήθη, ὅτι καὶ ὁ μάγειρος τοῦ βαγκὸν ρεστωρὰν ἦτο Γάλλος. Τότε ὁ ὑπουργὸς ἐθεώρησε καλὸν νὰ ἀνακοινώσῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν Κάϊζερ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔφαγεν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τίποτε ἀπὸ τὸ βαγκὸν ρεστωράν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ Κάϊζερ δὲν ἠθέλησε νὰ ἐγγίσῃ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὰ φαγητὰ τοῦ Γάλλου μαγείρου, ἐκ φόβου μήπως ὁ τελευταῖος αὐτός, διὰ νά... πάρῃ πίσω τὸ αἷμα τοῦ συναδέλφου του, ρίψῃ μέσα κανὲν δηλητήριον.

Καὶ ἔτσι, μέχρι τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ μαγείρου αὐτοῦ, ὁ Κάϊζερ καὶ ἡ ἀκολουθία του ἠρκέσθησαν εἰς κρύα φαγητά, τὰ ὁποῖα ἐπρομηθεύθησαν ἀπὸ τὸν πρῶτον μεγάλον σταθμόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐστάθμευσεν ἡ ἁμαξοστοιχία.

Ἐπίσης κατὰ τὸ δεύτερον ταξεῖδι τοῦ Γουλιέλμου Β' εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὁ Χοῦσερλ ὑπῆρξε προϊστάμενος τοῦ βασιλικοῦ συρμοῦ. Εἰς τὸ ταξεῖδι αὐτὸ εἶχε λάβει μέρος καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα. Ὁ Χοῦσερλ περιγράφει τὸν ἀφάνταστον ἐνθουσιασμὸν μὲ τὸν ὁποῖον ἐπεδέχθη ὁ τουρκικὸς πληθυσμὸς τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος, τὸ ὁποῖον μετέβη ἀμέσως μετὰ τῆς ἀκολουθίας του εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Γιλδίζ. Ἐκεῖ ὁ Σουλτᾶνος Ἀβδοὺλ Χαμὴτ παρουσίασεν εἰς τὸν Κάϊζερ τὰς 365 (τόσας, ὅσαι καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ ἔτους) γυναῖκας τοῦ χαρεμιοῦ του, αἱ ὁποῖαι, εἰς ἔνδειξιν ἐξαιρετικοῦ θαυμασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν ὑψηλὸν ἐπισκέπτην, ἀνέσυρον τοὺς φερετζέδες των. Καθ' ἣν στιγμὴν παρήλαυνον ἀκόμη πρὸ τοῦ Κάϊζερ τὰ θεσπέσια πλάσματα τοῦ παραδείσου, ὁ Σουλτᾶνος, ὑπερευγενικώτατος, τὸν παρεκάλεσε νὰ ἐκλέξῃ μίαν ἀπὸ τὰς κυρίας, διὰ νὰ τοῦ τὴν... κάμῃ δῶρον! Ὁ Γουλιέλμος Β' ἀπήντησεν εἰς τὸν Σουλτᾶνον χιουμοριστικώτατα:

—Θὰ ἐρωτήσω προηγουμένως τὴν Αὐτοκράτειραν, ποίαν θέλει νὰ ἐκλέξω!

Ἡ Αὐτοκράτειρα ἐγέλασε μὲ τὴν καρδιά της καὶ ἀνέλαβε νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὸν Ἀβδοὺλ Χαμήτ, ὅτι τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθιμα ἀπαγορεύουν τὴν ἀποδοχὴν ἑνὸς τοιούτου δώρου.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα μᾶς ἀφηγεῖται εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του ὁ Χοῦσερλ. Δὲν γνωρίζω ἂν εἶνε ἀπολύτως ἐνδιαφέροντα, πάντως ὅμως δὲν εἶνε χειρότερα ἀπ' ὅσα μᾶς ἀφηγοῦνται ἄλλοι ἀπομνημονευματογράφοι—καὶ ὑπάρχουν τόσοι σήμερον, πολλοὶ μάλιστα ὄχι καὶ σπουδαιότεροι ἀπὸ τὸν καλόν μας Χοῦσερλ!

Α. Γ—δης

Σήμερον κυκλοφορεῖ τὸ 1ον τεῦχος τῆς

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΣ

Φιλοσοφικῆς καὶ κοινωνιολογικῆς

Περιεχόμενα:

α') ΛΕΞΙΚΟΥ: Ἀβαιλάρδος, Ἀβακούμοβιτς, Ἀβανέσωφ, Ἀβάντι, Ἀβάρ, Ἀβδὲλ Κρίμ, Ἀβελιγκς, Ἀβενάριος, Ἀβεντῖνος, Ἀβερέσκου, Ἀβερρόης, Ἀβικέννας, Ἀβίλωφ, Ἄβλιχος, Ἀβράκωτοι, Ἀβράμοβιτς, Ἀβριόλ, Ἀβρόρα, Ἀβυσσία, Ἀγγαρεία Ἀγγλικὴ ἑβδομάς, Ἀγγλικὸν ἐργατικὸν κίνημα.

β') ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: 1) Ν. Λένιν. —Ὑλισμὸς καὶ ἐμπειριοκριτισμὸς (πρόλογος Α. Ντεμπόριν).

2) Γ. Πλεχάνωφ. — Τὰ θεμελιώδη προβλήματα τοῦ Μαρξισμοῦ (πρόλογος Δ. Ριαζάνωφ).

3) Ι. Ζωρές. — Τὸ φιλοσοφικὸ πνεῦμα τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως.

4) Κ. Ραπποπόρ. — Ἡ φιλοσοφία τοῦ Μάρξ.

5) Π. Λαφάργκ. — Τὸ δικαίωμα τῆς ἀναπαύσεως.

32 σελίδες μεγάλου σχήματος μὲ πολλὰς εἰκόνας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁλοσέλιδον εἰκόνα τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ ἀγγλικοῦ σοσιαλισμοῦ Κεὰρ. Χάρντυ.

Τιμὴ τεύχους 6 δρχ. — Συνδρομὴ διὰ 20 τεύχη δρχ. 100. Πωλεῖται εἰς τὸ «Ἀκαδημαϊκὸν» (Ὁμήρου 8) καὶ εἰς τὰ κεντρικὰ κιόσκια καὶ βιβλιοπωλεῖα. Εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ τοῦ Πρακτορείου Τσαγκάρη.

ΑΓΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1927

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμεῖον Τράπεζαι τόπου καὶ ξένα τραπεζογραμμάτ.		7.384.880.45
Ἀνταποκριταὶ Ἐξωτερικοῦ		4.689.075.40
Χρεώγραφα ἰδιοκτησίας Τραπέζης ἤτοι Ὁμολογ. Ἐθνικῶν Δανείων, Μετοχαὶ Τραπεζῶν καὶ ἄλλων Ἑταιριῶν		8.864.333 65
Προεξοφλήσεις καὶ Προκαταβολαὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν γραμματίων		7.821.570.05
Δάνεια καὶ Προκαταβολαὶ ἐπὶ Χρεωγράφων		22.186.129.05
Δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων		1.645.465.70
Δάνεια καὶ Προκαταβολαὶ ἐπὶ ἐμπορ)των καὶ φορ)κῶν		3.647.860.85
Ἠγγυημένοι τρέχοντες λ)σμοί		17.376.820.95
Ἀκίνητα Τραπέζης		115.630.—
Συμμετοχὴ μας εἰς Ἐπιχειρήσεις		
Εἰς Τράπεζαν Σάμου	2.600.000	
Εἰς ἄλλας Ἐπιχειρήσεις	559 400	3.159.400.—
Τράπεζα Σάμου (τρεχούμ. λ)σμός)		5.710.073.05
Ἀξίαι πρὸς εἴσπραξιν		3.955 754.90
Τράπεζαι καὶ Τραπεζῖται Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ Ἀξίαι πρὸς εἴσπραξιν		2.621.317.45
Ὑποκαταστήματα		1.424.954.40
Διάφοροι Λ)σμοὶ Χρεωστικοί		2.976 870.50
Ἔπιπλα Κεντρικοῦ καὶ ὑπ)των Δρ.	1.646.395.45	
Ἐγκαταστάσεις » »	1.428.151.05	
	3,074.546 50	
μεῖον ἀποσβεννύμενα	307.454 65	2.767.091.85
Λ)σμοὶ Τάξεως Χρεῶσται		77.232.614.85
		173.579.843.10

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον μετοχικὸν Καταβεβλημένον	28.595 800—
» Ἀποθεματικὸν Τακτικὸν	264.055.—
» » Ἔκτακτον	651.026.15.
	29.510 881.15
Καταθέσεις ὄψεως καὶ προθεσμίας	14.427.319.85
Ταμιευτήριον	29.012.821.90
Τρέχοντες λ)σμοὶ Πιστωτικοὶ	14.749.955.95
Ἐπιταγαὶ Πληρωτέαι	291.231.50
Λ)σμοὶ Εἰσπράξεων τρίτων	6.680.465.30
Μερίσματα πληρωτέα	390.750.—
Διάφοροι λ)σμοὶ Πιστωτικοὶ	1.136.867.25
Κέρδη καὶ Ζημίαι (Ὑπόλ. εἰς Νέον)	146 935.35
Λ)σμοὶ τάξεως Πιστωταί	77.232.614.85
	173.579.843.10

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

Μισθοδοσία Προσωπικοῦ, Ἀποζημίωσις Διευθύνσεως καὶ ἔξοδα διαχειρίσεως		4.101.422.21
Φόροι Διάφοροι		194,441.40
Τόκοι πληρωθέντες		5.473.432.08
Ἀποσβέσεις		
Διαφορὰ ἐξ ἐκποιήσεως ὁμολογιῶν Β' Ἀναγκ. δανείου προερχομένων ἐξ ἀποδοχῆς καταθέσεων εἰς παλαιὰ χαρτονομίσματα εἰς τὸ ἄρτιον	2.046.806.90	
Ἐπίπλων καὶ ἐγκαταστάσεων	307.454.65	
Διάφοροι	200.000.—	2.554.261.55
Ὑπόλοιπον εἰς Νέον		146.935 35
		12.470.492 59

Ὑπόλοιπον παρελ. χρήσεως	48.812.79
Προβλέψεις » »	1.500.000.—
Τόκοι, Προμήθειαι, Ἐπικαταλλαγὴ καὶ Διάφορα Κέρδη	10.921.679.80
	12.470.492. 59

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Θ. ΜΑΝΤΑΦΟΥΝΗΣ

Ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς
ΣΠΥΡΟΣ Π. ΔΑΝΔΟΥΡΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΣΑΜΟΥ Α. Ε.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1927

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμεῖον Τράπεζαι Τόπου, ἀνταποκριταὶ Ἐξωτερικοῦ καὶ ξένα τραπεζογραμμάτια		1.540 724.65
Χρεώγραφα ἰδιοκτησίας Τραπέζης		2.112.865.30
Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν Γραμματίων		2.862.351.75
Προκαταβολαὶ ἐπὶ χρεωγράφων, ἐμπορευμάτων φορ)κῶν κλπ. ἐγγυήσεων		10.471.922.—
Ἠγγυημένοι τρέχοντες λ)σμοί		6.704.213.26
Ἀκίνητα Τραπέζης		55.000.—
Ἀξίαι πρὸς εἴσπραξιν		1.496.732.95
Τράπεζαι καὶ Τραπεζῖται Ἐξωτερικοῦ καὶ Ἐσωτερικοῦ, ἀξίαι πρὸς εἴσπραξιν		786.255.85
Ὑποκαταστήματα		537.791.95
Ἀποθήκη ὑλικοῦ		151.080.77
Διάφοροι λ)σμοὶ χρεωστικοί		502.253.03
Ἔπιπλα	Δρ. 361.966.09	
Ἐγκαταστάσεις	» 369.869.48	
	» 731.835.57	
Μεῖον ἀποσβεννύμενα	» 73.183.55	658.652.02
		27.879.843.53
Λ)σμοὶ Τάξεως Χρεῶσται		5.187.678.40
		33.067.521.93

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Καταβεβλημένον		5.000.000.—
» Ἀποθεματικὸν τακτικὸν		57.827.95
Προβλέψεις		350.000.—
Καταθέσεις ὄψεως καὶ προθεσμίας		3.646.361.58
Ταμιευτήριον		7.105.614.31
Ἀγγλο-Ἀμερικανικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος		6.935.599.30
Τρέχοντες λ)σμοὶ πιστωτικοί		2.024.675.40
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι		10.212.—
Λ)σμοὶ εἰσπράξεων τρίτων		2.320.885.70
Μερίσματα παρελθ. χρήσεως μὴ ζητηθέντα	Δρ. 5.688.—	
Μερίσματα τρεχ. χρήσεως	» 400 000.—	405.688.—
Κέρδη καὶ ζημίαι (ὑπόλ. εἰς Νέον)		22.979.29
		27.879.843.53
Λ)σμοὶ Τάξεως, Πιστωταί		5.187.678.40
		33.067.521.93

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

Μισθοδοσίαι προσωπικοῦ, ἀποζημιώσεις Δ)σεως καὶ ἔξοδα διαχειρίσεως		1.064.199.47
Τόκοι πληρωθέντες		1.224.095.81
Φόροι διάφοροι		21.213.20
Ἀποσβέσεις ἐπίπλων καὶ ἐγκαταστάσεων	Δρ. 73.183.55	
Διάφοροι	» 75.000.—	148.183.55
Καθαρὰ Κέρδη διατιθέμενα		568.990.20
Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς Νέον		22.979.29
		Δραχμ. 3.049.661.52

Ὑπόλοιπον παρελθ. χρήσεως	192.079.48
Τόκοι, προμήθειαι, ἐπικαταλλαγή, καὶ διάφορα κέρδη	2.857.582.04
	Δραχμ. 3.049.661.52

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΔΡΑΧΜ. 568.990.20

Κράτησις διὰ τακτικὸν ἀποθεματικὸν 5 ο)ο ἐπὶ	Δρ. 568.990.20	Δρ. 28.449.65	
Μέρισμα τακτικὸν πρὸς Δρ. 6 κατὰ μετοχὴν	» 300.000.—		
» ἔκτακτον πρὸς Δρ. 4.81 κατὰ μετοχὴν	» 240.540.50		
	» 540.540.50		
Μεῖον φόρου	» 140.540.50	» 400.000.—	
Φόρος μερίσματος 26 ο)ο ἐπὶ Δραχμ. 540.540.50		» 140.540 50	
		» 568.990.15	

Τὸ μέρισμα ἐκ Δραχμ. 10.81 κατὰ μετοχὴν μεῖον φόρου ἤτοι καθαρὸν Δρχ. 8 εἶνε πληρωτέον μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων εἰς ἡμέραν ὁρισθησομένην παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
ΣΤΥΛ. Θ. ΜΑΝΤΑΦΟΥΝΗΣ

Ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς
ΣΠΥΡΟΣ Π. ΔΑΝΔΟΥΡΑΣ

Δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προκηρύξεις πλειστηριασμῶν ἐκποιήσεως κτημάτων ἐξ Ἀνταλλαγῆς.

Αἱ τιμαὶ εἰς δραχμὰς ἐμφαίνουν τὴν πρώτην προσφοράν.

Ὑποκατάστημα Λαγκαδᾶ

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 17 Ἀπριλίου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	380	οἰκία	Δρχ. 111.600
» »	381	»	» 53.000
» »	383	»	» 18.000
» »	386	»	» 19.500
» »	387	»	» 23.000
» »	388	»	» 20.500
» »	390	»	» 49.500
» »	391	»	» 43.500
» »	434	οἰκία μὲ οἰκόπεδ.	» 50.500
» »	424	οἰκόπεδον	» 12.000

Ὑποκατάστημα Ἐλασσῶνος

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 24 Ἀπριλίου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	39	οἰκία	Δρχ. 84.000
» »	56	μαγαζεῖον	» 60.000
» »	65	οἰκία	» 18.000
» »	83	»	» 36.000
» »	88	»	» 18.000

Ὑποκατάστημα Χανίων

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 29 Ἀπριλίου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	371	μαγαζεῖον	Δρχ. 30.000
»	2201	οἰκία	» 10.000
» »	2214	μαγαζεῖον	» 10.000
» »	2238	οἰκία	» 10.000
» »	2255	»	» 30.000
» »	2269	»	» 14.500
» »	2271	»	» 15.600
» »	2370	οἰκόπεδον	» 12.000

Ὑποκατάστημα Φλωρίνης

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 6 Μαΐου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	797	οἰκία	Δρχ. 40.000
» »	408 καὶ 538	οἰκία μετ' οἰκοπέδου	» 14.000
» »	623	οἰκία	» 60.000
» »	523, 1126 καὶ 524	οἰκία μετ' οἰκοπέδων	» 40.000
» »	382	οἰκία	» 18.000
» »	903	»	» 70.000
» »	904	»	» 70.000
» »	1600	ἄμπελος	» 15.000

Ὑποκατάστημα Καβάλλας

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 28 Ἀπριλίου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	501	οἰκία	Δρχ. 40.800
» »	502	»	» 64.800
» »	503	»	» 57.000
» »	506	»	» 104.400
» »	508	»	» 30.000
» »	511	»	» 20.400
» »	513	»	» 42.000
» »	514	»	» 36.000
» »	518	»	» 20.400
» »	520	»	» 45.396
» »	521	»	» 46.926
» »	525	»	» 54.330
» »	526	μαγαζεῖον	» 16.464
» »	527	οἰκία	» 78.000
» »	529	»	» 52.800
» »	533	»	» 56.400
» »	534	»	» 42.000
» »	536	»	» 36.000
» »	537	»	» 72.000
» »	538	»	» 49.200
» »	539	»	» 56.400
» »	540	»	» 50.400
» »	542	»	» 39.600
» »	547	»	» 93.600
» »	1721)1,2	κλίβανος καὶ οἰκία	» 169.380
» »	1721)3	οἰκόπεδον	» 44.040
» »	548	οἰκία	» 34.800
» »	549	»	» 72.000
» »	551	»	» 44.400
» »	552	»	» 87.600
» »	554	»	» 63.600
» »	556	»	» 42.000
» »	558	»	» 42.000
» »	560	»	» 48.000
» »	638)2	οἰκία (τμῆμα)	» 20.160
» »	876	οἰκία	» 282.000
» »	999	»	» 38.400
» »	1010	»	» 52.000
» »	1011	»	» 57.600
» »	1174	»	» 38.400
» »	1414	»	» 95.880
» »	1725	»	» 138.900
» »	1782)2	οἰκία (τμῆμα)	» 65.220
» »	1987	οἰκία	» 36.600
» »	2085	οἰκία καὶ οἰκόπεδ.	» 47.040
» »	2119	»	» 55.800
» »	2195)2,3,4 καὶ 5	τμήματα οἰκοδομῆς	» 122.400
» »	2226		» 101.520

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΚΟΦΑΝΤΟΥΝΤΩΝ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ

ΕΠΙΒΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μέσῳ τῆς μεγαλυτέρας ὀργανώσεως τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς ἐπιχειρήσεως ταξειδίων ἀνεχώρησαν ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς ἐργασίας των οἱ ἐκεῖ ἐγκατεστημένοι Ὁμογενεῖς μας.

Ἡ προθυμία καὶ αἱ εὐκολίαι τῆς ἐξυπηρετήσεως συγκεντρώνουν τοὺς Ἕλληνας ταξειδιώτας εἰς τὰ μεγαλύτερα Ἑλληνικὰ Γραφεῖα τὰ καθιστῶντα ἄκοπον, ἄνετον καὶ εὐχάριστον τὸ ταξείδιον τῶν Ὁμογενῶν μας τῆς Ἀμερικῆς κλπ. χωρῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἀμαραντίδης Κωνστ. ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἀμαραντίδου Ἀναστασία ἐξ Ἀθηνῶν
Ἀρμένης Γεώργιος ἐκ Καλαμῶν.
Ἀξαμπανόπουλος Ἰωάν. ἐκ Θεσσαλονίκης
Ἀξαμπανοπούλου Ἄννα ἐκ Θεσσαλονίκης
Ἀγγέλου Ἑλένη ἐκ Μυτιλήνης
Ἀναγνωστόπουλος Ἀνδρ. ἐκ Καλαβρύτων
Ἀναγνωστοπούλου Ἀγγελικ. ἐκ Καλαβρύτων
Ἀλέξης Κώστας ἐκ Ροδέστου
Ἀλέξη Παρασκευοῦλα ἐκ Ροδέστου
Ἀνδρακίδης Ἑλλ. ἐκ Πατρῶν
Ἀκαμάκος Χάρρυ ἐκ Σαμοθράκης
Ἀποστολίδης Νικόλαος ἐκ Κύμης
Ἀποστολίδου Εἰρήνη ἐκ Κύμης
Ἀπέργης Σωκράτης ἐκ Κορινθίας
Ἀπέργη Ἐλευθερία ἐκ Κορινθίας
Ἀντώνιαν Κ. ἐκ Κορώνης
Ἄγουρος Γεώργιος ἐκ Λέρου
Ἀπόστολ Ἰωάννης ἐκ Πάτμου
Ἄγγελ Σεβαστὴ ἐκ Ρωσσίας
Ἀσπρέα Ἐρασμία ἐκ Λακωνίας
Ἀσπρέας Σπῦρος ἐκ Λακωνίας
Ἀγγελόπουλος Σπῦρος ἐκ Καστορίας
Ἀρβανίτης Γεώργιος ἐκ Μυτιλήνης
Βασιλικοπούλου Ἀδαμαντία ἐκ Πύργου
Βακαβασούλης Εὐάγγελος ἐκ Παρνασσίδος
Βελιώτης Εὐστάθ. ἐξ Ἁγ. Νικολάου Βοιῶν
Βούτσου Μαρία ἐκ Κυνουρίας
Βερβερίδης Μόσχος ἐκ Πάρου
Βαννέτος Δημήτριος ἐκ Θεσσαλονίκης
Βλάχος Πολυχρόνης ἐκ Θεσσαλονίκης
Γεώργας Μιχαὴλ ἐκ Κεφαλληνίας
Γκάτσης Κωνστ. ἐκ Φλωρίνης
Γκάτσου Ζαχαρία ἐκ Φλωρίνης
Γασσάνης Γ. ἐκ Θράκης
Γκίγκης Μ. ἐκ Χίου
Γυαταγάνας Ἀθ. ἐκ Κροκυλίου
Γκανάλης Εὐάγγελος ἐκ Κιάτου
Γεώργας Οὐΐλλιαμ ἐκ Καστορίας
Γεώργα Ἑλένη ἐκ Καστορίας
Γαβρίλης Θεόδωρος ἐκ Τριφυλλίας
Γκούλιος Γ. ἐκ Μεθώνης
Γκρίμπος Γ. ἐκ Καστορίας
Δόριγας Σπυρίδων ἐκ Κεφαλληνίας
Δόριγα Μαριάννα ἐκ Κεφαλληνίας
Δρεμμίσης Στεφ. ἐκ Μεσσηνίας
Δροσόπουλος Ἰωάννης ἐκ Παρνασσίδος
Δεναξᾶς Ἰωάννης ἐξ Ἀθηνῶν
Δημητρακόπουλος Π. ἐκ Μεσσηνίας
Δημητρακοπούλου Ἑλένη ἐκ Μεσσηνίας
Δάλλας Εὐάγγελος ἐκ Λειβαδιᾶς
Δάλλα Ἀναστασία ἐκ Λειβαδιᾶς
Δόβας Σπυρίδων ἐκ Κεφαλληνίας
Δόβα Ἀθηνᾶ ἐκ Κεφαλληνίας
Δεβόπουλος Νικ. ἐκ Ζακύνθου
Δέδες Ἀθανάσιος ἐκ Κυθήρων
Εὐαγγελινὸς Ἀλέξ. ἐκ Μυτιλήνης
Ἐξαρχόπουλος Δημ. ἐκ Κορινθίας
Ἑρμίδης Θεόφιλος ἐκ Τριπόλεως
Ζυγούρας Νικόλαος ἐκ Φαρσάλων
Ζορμπᾶς Ἀχιλλεὺς ἐκ Μυτιλήνης
Ζάνιας Δημήτριος ἐκ Τρικκάλων
Ζέρβος Σωτήρ. ἐκ Γαργαλιάνων
Ζωγράφος Νικόλαος ἐκ Μαδύτου
Ζόρντος Ἰωάννης ἐκ Τριπόλεως
Ζολφάκος Βασίλειος ἐκ Σπάρτης
Ἡλιοπούλου Ἀγγελικὴ ἐκ Παξῶν
Ἡλιόπουλος Θεόφιλος ἐκ Παξῶν
Θαλασσινὸς Γόχ. ἐκ Κεφαλληνίας
Θυμιανὸς Θ. ἐκ Τριφυλλίας
Ἰορδάνου Ἐμμ. ἐκ Μολάων
Ἰορδανόγλου Μ. ἐκ Μ. Ἀσίας
Κλεισσούρας Δημήτριος ἐκ Τρικκάλων
Κλεισσούρα Δάφνη ἐκ Τρικκάλων
Κατέλλος Κωνστ. ἐκ Θεσσαλίας
Κοκόλας Ἐμμ. ἐκ Σπάρτης
Κολλάρος Χρ. ἐξ Ἰκαρίας
Κοκκινοπούλου Φωτεινὴ ἐκ Τριπόλεως
Κυριακόπουλος Λάμπρος ἐκ Θεσσαλονίκης
Κωνσταντινίδης Νικόλαος ἐκ Θεσσαλονίκης
Κωνσταντίνου Γ. ἐκ Θεσσαλονίκης
Καραγιάννης Δημήτριος ἐξ Ἀθηνῶν
Καββαδίας Γεράσιμος ἐκ Κεφαλληνίας
Κιρκιτέλος Ἀπόστολος ἐκ Μαδύτου
Κιρκιτέλου Ἄννα ἐκ Μαδύτου
Κοντούλας Δημήτριος ἐξ Ἀθηνῶν
Κασβίκης Γεώργιος ἐκ Μυτιλήνης
Καραμπουρμῆς Πῆτερ ἐκ Τριφυλλίας
Κρητικὸς Ζαχαρίας ἐκ Κυνουρίας
Κατσούλης Πῆτερ ἐκ Σπάρτης
Κατσούλη Ἀδαμαντία ἐκ Σπάρτης
Κωνσταντάρακος Ν. ἐκ Σπάρτης
Κωνσταντάκος Π. ἐκ Σπάρτης
Κυριακίδης Δημ. ἐκ Κύπρου
Κυριακίδου Ἑλένη ἐκ Κύπρου
Καμαρινὸς Δημ. ἐκ Μολάων
Καμαρινοῦ Μαρία ἐκ Μολάων
Καρβέλης Πῆτερ ἐκ Πατρῶν
Καρβέλη Εὐαγγελία ἐκ Πατρῶν
Καρατζάλης Σαρ. ἐκ Σπάρτης
Καρρᾶ Ἑλένη ἐκ Σπάρτης
Καρρᾶς Σαράντης ἐκ Σπάρτης
Κιρκιλέσης Χάρρυ ἐξ Εὐρυτανίας
Κυρίτσης Γεώργιος ἐκ Ναυπακτίας
Κουλᾶκος Λάζαρος ἐκ Γυθείου
Κυριάκου Δημ. ἐξ Ἀλβανίας
Κόρσος Ἐμμ. ἐκ Νάξου
Καλλιανὸς Εὐάγγελος ἐκ Πύργου
Κυριατζόγλου Β. ἐκ Μ. Ἀσίας
Καζατζῆ Περσεφόνη ἐκ Πόντου
Καμενίδου Ἀντιγόνη ἐκ Πόντου
Καραγιάννης Καμαρινὸς ἐκ Πατρῶν
Κατσαμάνης Ἰωάννης ἐκ Μεσοχωρίου
Κατζιᾶ Κωνστ. ἐκ Καρύστου
Καλλιέρης Δημήτριος ἐκ Μυτιλήνης
Κουτούδης Παντελῆς ἐκ Θράκης
Κανέλλος Θεοφάνης ἐξ Ἀρκαδίας
Λαζαρίδης Γεώργιος ἐκ Βλατσίου
Λαζαρίδου Ἑλένη ἐκ Βλατσίου
Λιόλιος Δημήτριος ἐκ Κολινδρὸ
Λαλιώτης Ἐλευθέριος ἐκ Τριπόλεως
Λιβανὸς Νικόλαος ἐκ Βατσίκων
Λογοθέτης Δημ. ἐκ Πατρῶν
Λεοντίδης Ἀπόστολος ἐκ Τριφυλλίας
Λάγκης Γεώργιος ἐκ Μεσσηνίας
Λάγκη Βασιλικὴ ἐκ Μεσσηνίας
Λιόσης Πῆτερ ἐκ Κρανιδίου
Λιόση Μαρία ἐκ Κρανιδίου
Λυμπέρη Μαρία ἐκ Μ. Ἀσίας
Λυμπέρη Ἀναστασία ἐκ Μ. Ἀσίας
Λέσσερ Χάρρυ ἐξ Εὐρυτανίας
Λιάκος Κυριάκος ἐκ Φλωρίνης
Μοσχονᾶς Γεώργιος ἐκ Κεφαλληνίας
Μιχαλᾶκος Φίλιππος ἐκ Σπάρτης
Μπάσιος Σπῦρος ἐκ Παρνασσίδος
Μπάτσικας Γρηγόριος ἐκ Πατρῶν
Μαντίδης Χρῆστος ἐκ Πειραιῶς
Μπρίνης Στέφανος ἐξ Ἀθηνῶν
Μπρίνη Ἑλένη ἐξ Ἀθηνῶν
Μπαλταδοῦρος Ἀλέξ. ἐκ Μυτιλήνης
Μαντελλίνα Μ. ἐκ Γαλλίας
Μπαρμπάτση Εὐαγγελία ἐκ Σπετσῶν
Μανιατέας Ἀντώνιος ἐκ Μ. Ἀσίας
Μητρολιᾶ Καλιδωνία ἐξ Ἀθηνῶν
Μαλιούκης Ἠλίας ἐκ Πατρῶν
Μουλόπουλος Γεώργιος ἐκ Τριπόλεως
Μαυρίδης Λύσσανδρος ἐκ Προύσσης
Μαυρίδου Δήμητρα ἐκ Προύσσης
Μπαγικάκας Ι. ἐκ Κεφαλληνίας
Μπατζιάκου Ἀνδριανὸς ἐκ Κεφαλληνίας
Μαυρομιχάλης Κ. ἐκ Θηβῶν
Μπεκιάδης Ἀνδρέας ἐκ Μήλου
Μπούρνελλ Τ. ἐκ Μυτιλήνης
Μονὸλ Χρῆστος ἐκ Φοινικίου
Μεταξᾶς Γεράσιμος ἐκ Κεφαλληνίας
Μεταξᾶς Γεράσιμος ἐκ Κεφαλληνίας
Μεταξᾶς Γεώργιος ἐκ Κεφαλληνίας
Μελᾶς Γεώργιος ἐκ Κυνουρίας
Μελᾶ Μαρ. ἐκ Κυνουρίας
Μαρκαντώνης Ἀντώνιος ἐκ Μήλου
Μαρκετζῆς Δημήτριος ἐκ Μεθώνης
Μίχος Νικόλαος ἐκ Καρδίτσης
Μπομπόλης Μιχ. ἐξ Ἀργυροκάστρου
Μπαρκούκης Μ. ἐκ Κορίνθου
Μαντζαβῖνος Κωνστ. ἐκ Καστορίας
Μπούφης Πέτρος ἐκ Σύρου
Μαλάμης Τζαίημς ἐκ Γορτυνίας
Μίδχας Ἀθανάσιος ἐκ Καρδίτσης
Μπαρούτας Ἀθαν. ἐκ Θεσσαλίας
Μπλέσσης Δημήτριος ἐκ Τριφυλλίας
Μουστάκας Γεώργιος ἐκ Μονεμβασίας
Μανδούλης Πέτρος ἐκ Κυθήρων
Νικόλης Ἀθαν. ἐκ Κονίστρας
Νικολακάκος Λούης ἐκ Σπάρτης
Νιγδέλης Βασίλειος ἐκ Γιαννιτσῶν
Νιγδέλη Βικτωρία ἐκ Γιαννιτσῶν
Νικολαΐδης Ἰωάννης ἐκ Τριπόλεως
Νικητέας Χρῆστος ἐκ Λακωνίας
Νερατζᾶς Ἠλίας ἐκ Γορτυνίας
Νικολάου Χαράλαμπος ἐκ Θεσσαλονίκης
Ὄττο Χένζ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
Οὐσταμπασίδου Ἀν. ἐκ Τριπόλεως
Οἰκονόμου Ἑλένη ἐκ Μυτιλήνης
Οἰκονόμου Εὐάγγελος ἐκ Μυτιλήνης
Οἰκονόμου Πῆτερ ἐξ Ἀθηνῶν
Παπαθανασίου Γρηγόριος ἐκ Καστορίας
Παπαθανασίου Ἀναστασία ἐκ Καστορίας
Πετρόπουλος Παναγ. ἐκ Γορτυνίας
Πάνου Νικόλαος ἐξ Ἠπείρου
Παυλίδης Χαρ. ἐκ Πύργου
Παργιανὸς Δημήτρ. ἐκ Πατρῶν
Παπαδόπουλος Γεώργ. ἐκ Γορτυνίας
Παμφύλλα Ἀλέξ. ἐξ Ἰκαρίας
Παμφύλλα Ἰσαβέλλα ἐξ Ἰκαρίας
Παπαδημητρίου Σαράντης ἐκ Κριμινίου
Παπαδιᾶ Ἄννα ἐξ Ἀθηνῶν
Παραρᾶς Ἰωάννης ἐκ Τριπόλεως
Παπαθεοδώρου Νικόλαος ἐκ Καλαμπάκας
Παπαδόπουλος Ἰωάννης ἐκ Καλαμῶν
Πετσόπουλος Μιχαὴλ ἐκ Φλωρίνης
Πετρογιάννης Δημήτρ. ἐκ Γορτυνίας
Πετραίνας Χαράλαμπος ἐκ Καλαμῶν
Παπαφράγκος Σιδέρης ἐκ Κορίνθου
Παπαστάμος Χρῆστος ἐκ Κυθήρων
Πανάγος Θεόδωρος ἐκ Κυνουρίας
Πῆτερς Ἠλίας ἐκ Θεσσαλονίκης
Πῆτερς Στυλιανὴ ἐκ Θεσσαλονίκης
Παπαδόπουλος Γεώργιος ἐκ Καβασίλων
Παππᾶς Παναγιώτης ἐκ Σασιόβου
Πετσιγκουδάκης Παναγ., ἐκ Κισσάμου
Πετσιγκουδάκη Κατίνα, ἐκ Κισσάμου
Παπαδοπούλου Κλειὼ ἐξ Αἰγύπτου
Παπαδόπουλος Μιχαὴλ ἐξ Αἰγύπτου
Παπαδοπούλου Ἄννα ἐξ Αἰγύπτου
Παπαδοπούλου Δημητρία ἐξ Αἰγύπτου
Παπαδοπούλου Κωνστ. ἐξ Αἰγύπτου
Παπαδοπούλου Πανωραία ἐξ Αἰγύπτου
Πλαϊνὸ Νικόλαος ἐκ Καρδίτσης
Παππάλλα Κυριακοῦλα ἐξ Ἰκαρίας
Πετρόπουλος Κ. ἐκ Καρπενησίου
Παππᾶς Κ. ἐκ Καρπενησίου
Πατσάλης Σπῦρος ἐκ Ναούσσης
Πατσάλη Μαρία ἐκ Ναούσσης
Παπαγεωργίου Ἀρ. ἐκ Καρπάθου
Παπαγεωργίου Μαρία ἐκ Καρπάθου
Ρούσσου Λοῦλα ἐκ Μεσσήνης
Ρέκκας Ἀπόστολος ἐκ Νεαπόλεως
Ριστάνης Βασίλειος ἐκ Μεθώνης
Σουβεροῦ Μαρία ἐκ Ρωσσίας
Σιᾶκος Κωνστ. ἐκ Τριπόλεως
Σκάρτος Π. ἐκ Πειραιῶς
Σοῦρχολτ Οὐΐλλιαμ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
Σοῦρσος Ἀθανάσιος ἐκ Κυνουρίας
Σοῦλος Παναγ. ἐξ Ἀθηνῶν
Στεφανόπουλος Δημ. ἐκ Τεγέας
Σατωνᾶς Κωνστ. ἐκ Κιμώλου
Σιαφάκας Κωνστ. ἐκ Καλαμῶν
Σκουλαριώτης Στέργιος ἐκ Ναούσσης
Συρκέμης Γεώργιος ἐξ Ἀνασελίτσης
Σολωμίδης Νικόλαος ἐκ Δράμας
Σολωμίδου Ζωὴ ἐκ Δράμας
Σαμουὲλ Σολομὼν ἐκ Πατρῶν
Σκυρόπουλος Γεώργιος ἐκ Καλαβρύτων
Σταμόγιαννης ἐκ Πόρου
Σύρμης Νικόλαος ἐξ Ἰθάκης
Σουλεμετζῆς Ναοὺμ ἐκ Δενδροχωρίου
Σπυρόπουλος Σωτ. ἐκ Κορινθίας
Σπυροπούλου Ἀρετὴ ἐκ Κορινθίας
Σαΐτα Εὐθαλία ἐκ Μεσσηνίας
Τετόρος Παναγιώτης ἐκ Κυνουρίας
Τσίμη Σταματία ἐκ Κορινθίας
Τσιγκράνης Ἐμμ. ἐξ Ἠπείρου
Τσεμπέλης Παναγ. ἐκ Μακεδονίας
Τσατσαρώνης Ἠλίας ἐκ Φαρσάλων
Τζορτζᾶκος Κίμων ἐκ Θεσσαλονίκης
Τζαίκης Μικὲς ἐκ Κρήτης
Τζαίκη Σμαράγ. ἐκ Κρήτης
Τζαμπουράκης Ἀντώνιος ἐκ Κρήτης
Τσελέντης Χρίστωφ ἐκ Κεφαλληνίας
Τσικέτικος Ἀν. ἐκ Χίου
Τσομπάνου Ἐμμ. ἐκ Μυτιλήνης
Τσάμης Δημήτριος ἐκ Τρικκάλων
Τσιμίσης Κοσμᾶς ἐκ Κωνστάντζας
Τζαίμης Μικρὸς ἐκ Καρύστου
Τίγκλιας Τριαντάφυλλος ἐκ Κυνουρίας
Τσιρογιάννης Γεώργιος ἐκ Γυθείου
Τσιρτσιβῆς Παναγ. ἐκ Μεθώνης
Τσιτσάνης Σωτήριος ἐκ Μεσσηνίας
Τσομπόλης Πέτρος ἐκ Καλαμῶν
Τσορβᾶς Μ. ἐκ Μυτιλήνης
Τριαντοπούλου Βασ. ἐκ Γορτυνίας
Τσούγκας Νικόλ. ἐκ Πειραιῶς
Τσώτρας Νικόλαος ἐκ Πύργου
Τσιλομᾶνος Ναοὺμ ἐκ Φλωρίνης
Φασουλῆς Ἰωάννης ἐκ Πατρῶν
Φαρκιώτης Κωνστ. ἐκ Λαρίσης
Φαρκιώτου Ἰφιγένεια ἐκ Λαρίσης
Φασελῆς Ἀντώνιος ἐκ Κρανιδίου
Χρίττης Χάρρυ ἐκ Χίου
Χατζηδημητρίου Φωτεινὴ ἐκ Μυτιλήνης
Χρήστου Γρηγόριος ἐκ Καστορίας
Χατζιᾶκος Εὐάγγελος ἐξ Ἀθηνῶν
Χανιώτης Βασίλειος ἐξ Ἠπείρου
Χριστολοβὰν Δαμιανὸς ἐκ Ρουμανίας
Χαμὲτς Ἰσδραὴλ ἐξ Ἰωαννίνων
Χαμὲτς Περοῦλα ἐξ Ἰωαννίνων
Χαμὲτς Ἔσθερ ἐξ Ἰωαννίνων
Χαμὲτς Χάϊμ ἐξ Ἰωαννίνων
Χαμὲτς Κουάντ ἐξ Ἰωαννίνων
Χαμὲτς Ἄλμπερτ ἐξ Ἰωαννίνων
Χαμὲτς Ἰσαὰκ ἐξ Ἰωαννίνων
Χαμὲτς Εὐτυχία ἐξ Ἰωαννίνων
Χαμὲτς Λίνολ ἐξ Ἰωαννίνων
Χαρίτος Πῆτερ ἐκ Χίου
Χρανόπουλος Σταῦρος ἐκ Καλαμῶν
Χατζηγεωργίου Ἐμμ. ἐκ Μυτιλήνης
Ψωμᾶς Σπῦρος ἐκ Λαμίας
Ψαρὸς Σταῦρος ἐκ Σπάρτης
Ψαράκης Ἰωάννης ἐκ Μυτιλήνης

Πάντες οὗτοι ἐτακτοποίησαν τὰς διατυπώσεις τῆς ἀναχωρήσεώς των μὲ τὰ μεγαλύτερα Ὑπερωκεάνεια «ΛΕΒΙΑΘΑΝ» «ΟΛΥΜΠΙΚ», «ΠΡΙΓΚ. ΟΥΝΤΙΝΑ», ΣΙΝΑ·Ι·Α», «ΝΤΕ ΓΚΡΑΣΣ», «ΜΑΖΕΣΤΙΚ», «ΣΟΥΦΡΕΝ», «ΑΟΥΖΟΝΙΑ», «ΝΙΑΓΑΡΑ», «SATURNIA», «ΠΡ. ΟΥ·Ι·ΛΣΩΝ», «ΚΟΝΤΕ ΜΠΙΑΝΚΑΜΑΝΟ», «ΝΙΤΖΚΕΡΚ», «ΠΡ. ΧΡΙΣΤΙΝΑ», «ΙΛΛ ΝΤΕ ΦΡΑΝΣ», ΑΚΟΥ·Ι·ΤΑΝΙΑ», «ΠΑΡΙΣ», «ΑΣΚΑΝΙΑ»«ΚΟΜΙΣΕΡ ΡΑΜΕΛ», «ΡΟΣΑΜΠΟ», «ΜΠΕΡΕΓΚΑΡΙΑ», «ΟΡΑΜΑ», «ΕΔΙΣΣΩΝ», «ΚΟΝΤΕ ΒΕΡΔΕ», «ΜΠΟΥΡΔΟΝΑΙ», «ΒΑΑΝΤΙΒΙΑ» μέσῳ τῶν Γραφείων τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ NEW YORK ATHENS EXPRESS COMPANY INC, ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου Νο 70. Πλατεῖα Ὁμονοίας.

Ἐκ τῶν ἐν Ἀθήνησι Γραφείων
ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ
70 Σταδίου

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΤΩΝ ΑΡΤΙ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΑΦΙΧΘΕΝΤΩΝ ΕΙΝΕ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΤΩΘΙ

Ἀθήνιος Τζὼν διὰ Χίον
Ἀθήνιος Χ. διὰ Χίον
Ἀλιφέρης Θεόδωρος διὰ Νεάπολιν
Βλάχος Ἀστέριος διὰ Μακεδονίαν
Βαρβαρῖγκος Θεόδωρος διὰ Χίον
Βάθος Παναγιώτης δι' Ἀθήνας
Γραμμένος Κωνστ. διὰ Μακεδονίαν
Γιουσοὺφ Μεχμὲτ διὰ Κύπρον
Γαρδίκης Δημήτριος διὰ Θεσσαλίαν
Γαλάνης Ἠλίας διὰ Κορινθίαν
Γελέκης Σαμ. διὰ Τρίκκαλα
Δούνιας Μᾶρκος διὰ Πόρον
Δρόσος Σπυρίδων διὰ Κεφαλληνίαν
Δίρβας Προκόπιος δι' Ἀθήνας
Δουρβενάκης Γεώργιος δι' Ἀνδραβίδα
Εὐαγγελινὸς Μανώλης διὰ Χίον
Ζαμπῖκος Νικόλαος δι' Ἀθήνας
Ζαχαρίου Ζαχαρίας διὰ Βόλον
Ζέρβας Βασίλειος διὰ Τριφυλλίαν
Θεοδωρόπουλος Γεώργιος διὰ Σπάρτην
Θωμᾶς Σαμ. διὰ Κρήτην
Κριτσιδήμας Νικόλαος διὰ Κυνουρίαν
Κάλλης Δημήτριος δι' Ἀλβανίαν
Κολιόπουλος Χάρρυ διὰ Κυπαρισσίαν
Καρακούσης Δημ. διὰ Καλλιάνους
Καμβίσσης Δημήτριος διὰ Λεωνίδιον
Κρητικὸς Σπῦρος διὰ Κεφαλληνίαν
Καμβίσσης Γεώργιος διὰ Καλάβρυτα
Κάλλας Ἰωάννης διὰ Σπάρτην
Κοπόλος Ἀθανάσιος δι' Εὔβοιαν
Καπατσούλας Νικολ. δι' Ἠλείαν
Καστουράνης Νικ. διὰ Κυνουρίαν
Κουσβελάρης Στάθης διὰ Στυλίδα
Κουσβελάρης Ἀλέξ. διὰ Στυλίδα
Καρνάβας Γεώργιος δι' Ἰκαρίαν
Κωνσταντάρακος Κωνστ. διὰ Σπάρτην
Λυκούδης Σπῦρος διὰ Κεφαλληνίαν
Λουΐζης Γεώργιος διὰ Κυνουρίαν
Λατσούδης Παναγιώτης διὰ Παρνασσίδα
Μανιάτης Σταῦρος διὰ Κόρινθον
Μεργκούλη Ἑλένη δι' Ἀθήνας
Μᾶρκος Γεώργιος δι' Ἄργος
Μέξης Δημήτριος δι' Ἀλιβέριον
Μαργκούκης Βασίλειος διὰ Παρνασσίδα
Μιχαηλίδης Δημήτριος διὰ Μακεδονίαν
Νικολαΐδης Ἰωάννης διὰ Φλώριναν
Νικόλσον Κωνστ. διὰ Κροκόβιον
Ξίκης Παντελῆς διὰ Σαμοθράκην
Ὀβέιγκαν Ἰωάννης διὰ Μεσσηνίαν
Ὀρφανίδης Ἀναστάσιος διὰ Χίον
Παρσίνιος Γεώργιος διὰ Πειραιᾶ
Πανταζόπουλος Κωνστ. διὰ Ἠλείαν
Παπαϊωάννου Χρῆστος διὰ Μέθανα
Πολυμᾶς Νικ. διὰ Κέρκυραν
Ρασμπάνη Μέλπος διὰ Μυτιλήνην
Ρασμπάνη Ρόζα διὰ Μυτιλήνην
Ρασμπάνης Εὐάγ. διὰ Μυτιλήνην
Ρασμπάνης Παναγ. διὰ Μυτιλήνην
Ράπτης Στέφανος διὰ Ζάκυνθον
Σαρακατσιᾶνος Ἀθανάσιος διὰ Λάρισαν
Σταυρόπουλος Ἀθανάσιος δι' Ἀθήνας
Σατράπης Γεώργιος διὰ Πειραιᾶ
Σεκλεζιώτης Λάμπρος διὰ Καρδίτσαν
Σκουλίκας Ἐμμανουὴλ διὰ Κρήτην
Τσούλου Ἀθηνᾶ διὰ Πύργον
Τζαβάρας Γεώργιος δι' Ἀθήνας
Τζαβάρα Πῆτερ δι' Ἀθήνας
Τσακουμῆς Ἀλέξανδρος διὰ Δωρίδα
Τουμπουλάκης Πῆτερ διὰ Σπάρτην
Τσέπας Ἐλευθέριος διὰ Κάρυστον
Φέτσης Χαράλαμπος διὰ Λευκάδα
Φαρμάκης Ἀθανάσιος διὰ Μασσαλίαν
Φέτσης Σάμ. διὰ Λευκάδα
Χαραλάμπους Πῆτερ δι' Ἀθήνας
Χαρμαδίας Κώνστας δι' Ἀθήνας
Χαρμαδιά Ἀθην. δι' Ἀθήνας
Χόνδρος Βασίλειος διὰ Καρπενήσιον
Χόνδρος Ἀθανάσιος διὰ Καρπενήσιον
Χαρακλῆς Χρῆστος διὰ Κύπρον
Χαρμανδᾶς Νικόλαος δι' Ἀλιβέριον
Ψυχογυιὸς Ἀπόστολος διὰ Λαμίαν

Πάντες οὗτοι ἐτακτοποίησαν τὰς διατυπώσεις τῆς ἐξ Ἀμερικῆς ἀναχωρήσεώς των μὲ τὰ S/S «ΕΔΙΣΩΝ», «ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΥ·Ι·ΛΣΩΝ», ΜΑΤΖΕΣΤΙΚ», «ΚΑΝΑΔΑ», «ΠΑΡΙΣ», «ΑΚΟΥΙΤΑΝΙΑ», «ΠΡ. ΡΟΥΣΒΕΛΤ», «ΑΛΒΑΝΙΑ», «ΠΡΟΒΙΝΤΕΝΣ», «ΜΠΕΡΕΓΚΑΡΙΑ», «ΣΟΥΦΡΕΝ», «ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ», «ΣΑΤΟΥΡΝΙΑ», μέσῳ τῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ΒΟΣΤΩΝΗ, ΜΟΝΤΡΕΑΛ τοῦ NEW YORK ATHENS EXPRESS COMPANY INC, τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ.

Ἐκ τῶν ἐν Ἀθήνησι Γραφείων τῶν
ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ
Πλατεῖα Ὁμονοίας
Τηλ. Νέον 11)54

ΥΠΕΡΕΧΟΜΕΝ ΠΑΝΤΟΤΕ
Εἰς ὡραιότητα σχεδίων καὶ συνδυασμοὺς χρωμάτων
Ι. ΑΗΔΟΝΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΙ
ΓΩΝΙΑ ΑΙΟΛΟΥ ΚΑΙ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
ΠΑΡΕΛΗΦΘΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
DEMI-SAISON ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΩΝ
ΜΟΝΟΝ ΚΑΛΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ - ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ & ΛΙΑΝΙΚΗ

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

ΜΕΤΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ Πιστεύομεν, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δὲν θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν σκέψιν τῆς συστάσεως μονίμου Ἐπιτροπῆς Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους διὰ τὴν εἰδικὴν παρακολούθησιν τῶν ξένων προπαγανδῶν καθ' ὅλην τὴν χώραν. Αἱ τοιαῦται εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ δὲν ἐκπληροῦν τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν καὶ ἀποδεικνύουν μᾶλλον κρατικὴν ἀδυναμίαν. Διότι ἓν καλῶς συγκεκροτημένον Κράτος ἔχει τὸ Σῶμα τῆς Ἀσφαλείας του, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου συμπεριλαμβάνονται καὶ ὅσα θὰ ἀνετίθεντο εἰς μίαν τοιαύτην εἰδικὴν ἐπιτροπήν. Ἐνῷ αἱ εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐκφυλίζονται ἁπλῶς εἰς φυτώρια καταδοτῶν, ἐχόντων κάθε συμφέρον ν' ἀποπλανοῦν τὴν ὑπηρεσίαν μὲ ἐξωγκωμένας πληροφορίας διὰ νὰ δικαιολογοῦν τοὺς μισθούς των καὶ τὰ ἐλαστικώτατα εἰδικὰ κονδύλια, χωρὶς πράγματι νὰ ἐξασφαλίζεται τὸ κράτος ἀπὸ τοὺς ἐκ τῶν ξένων ὑπονομευτικῶν προπαγανδῶν κινδύνους. Ἔχομεν, ἄλλωστε, σχετικὴν πεῖραν τούτων ἐν Ἀθήναις καὶ εἶναι περιττὸν νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ πείραμα. Τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ λάβῃ ἀποφασιστικὴν στάσιν ἔναντι τοῦ κομμουνισμοῦ φανερῶς καὶ ἀπροκαλύπτως, μὲ τὰ τακτικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο διαθέτει καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀρκετά. Τὰ ἔκτακτα μέσα — ὅπως τὰ οἱαδήποτε εἰδικὰ σώματα, ἔνοπλα, τμήματα ἢ ἁπλαῖ εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ —εἶναι ὄχι μόνον ἀσύμφορα, ἀλλὰ καὶ καθ' ἑαυτὰ ἐπικίνδυνα.

Ο κ. ΓΙΟΡΓΚΑ Εἰς τὴν Ρουμανίαν ἡ πολιτικὴ κατάστασις ἔλαβε μίαν νέαν ἐξέλιξιν. Μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰβηρικὴν Χερσόνησον ταξειδίου του, ὁ ἡγέτης τοῦ Ἐθνικοῦ κόμματος καὶ διαπρεπὴς καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας κ. Γιόργκα, συναντηθεὶς μετὰ τοῦ κ. Βρατιάνο, προέβη εἰς τὴν Βουλὴν προχθὲς εἰς δηλώσεις ἰσοδυναμούσας πρὸς ἀποκήρυξιν τῶν μεθόδων τοῦ ἀγῶνος τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν, οἱ ὁποῖοι, ἀποχωρήσαντες τοῦ κοινοβουλίου, ἑτοιμάζουν τὴν μεγάλην συνέλευσιν τῆς εἰς τὴν Ἄλμπα Γιούλια τῆς Τρανσυλβανίας. Οὕτως ὁ κ. Βρατιάνο ἐπέτυχε τὸν χωρισμὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς νομιμόφρονα καὶ κοινοβουλευτικὴν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἀβερέσκο καὶ τὸν κ. Γιόργκα, καὶ εἰς ἐξωκοινοβουλευτικὴν ὑπὸ τὸν κ. Ἰούλιον Μανίου. Κατ' οὐσίαν τοῦτο οὐδόλως μεταβάλλει τὴν κατάστασιν. Ὁ κ. Γιόργκα καὶ ὁ στρατηγὸς Ἀβερέσκο ἡγοῦνται πολιτικῶν ὁμάδων ἐλαχίστους ἀριθμουσῶν ὀπαδοὺς ἐὰν δὲν βοηθήσῃ αὐτοὺς ἐκλογικῶς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ἐνῷ οἱ Ἐθνικοαγροτικοὶ ἔχουν ὄπισθέν των τὴν μεγάλην μᾶζαν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Ἀλλ' ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως ἔχει ἀρκετὴν σημασίαν τὸ γεγονός, ὅτι ὁ κ. Βρατιάνο δύναται νὰ ὑπολογίζῃ καὶ ἐπὶ τοῦ Γιόργκα ὡς προσωρινοῦ ἀντικαταστάτου τῶν Φιλελευθέρων εἰς τὴν ἀρχήν, ἐὰν τὰ πράγματα τοὺς ἐξηνάγκαζον εἰς βραχεῖαν ἀπ' αὐτῆς ἀπομάκρυνσιν. Πλὴν τούτου, ἐὰν ἀντετίθετο ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν κ. Γιόργκα, ὁ κ. Βρατιάνο ὑπολογίζει ὅτι θὰ περιεστοίχιζεν αὐτὸν ἔστω καὶ μικρὸς ἀριθμὸς ἐκ τῶν σήμερον ἀκολουθούντων τοὺς Ἐθνικοαγροτικούς, καὶ θὰ ἐξησθένιζεν ἡ ἰσχὺς τῶν πραγματικῶς ἐπικινδύνων τούτων ἀντιπάλων του.

ΠΕΡΙ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ *Ὁ ἀνταποκριτὴς διαφόρων ἰταλικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἐν Ἀθήναις κ. Τσερεζόλε ἐχαρακτήρισεν εἰς σημείωμά του, δημοσιευθὲν εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἠχὼ καὶ Σχόλια» ὡς ὑπερβολικὰς καὶ ἀσυνέτους τὰς διαμαρτυρίας, τὰς δημοσιευθείσας εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην διὰ τὰς ἐν Δωδεκανήσῳ πιέσεις ἐκ μέρους τῶν ἰταλικῶν ἀρχῶν. Ὁ κ. Τσερεζόλε, χαρακτηρίζων τὰ γραφέντα ὡς ὑπερβολικά, ὁμολογεῖ ὅτι πάντως αἱ πιέσεις ὑφίστανται. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν χαρακτηρισμόν των, ὡς ἀσυνέτων, ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τὸ σιγᾶν ἐνώπιον καταπατήσεως ἐθνικῶν δικαίων δὲν ἀποτελεῖ σύνεσιν ἀλλ' ἐπαίσχυντον μικροψυχίαν, ἡ ὁποία ἐν Ἑλλάδι τοὐλάχιστον οὐδέποτε ἐκαλλιεργήθη. Τὸ ζήτημα εἶνε ἁπλοῦν: ἡ Ἰταλία κατέχει νήσους ἀπολύτως ἑλληνικάς, παρὰ τὰς ἐκ διεθνῶν συνθηκῶν ὑποχρεώσεις της καὶ παρὰ τὸν ἄγραφον ἀλλ' ἱερώτατον νόμον τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν θέλησιν ἑνὸς λαοῦ. Τὸ νὰ προσπαθοῦν αἱ ἐπιτόπιαι ἀρχαὶ νὰ πιέζουν παντοιοτρόπως τὸν πληθυσμὸν τοῦτον εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων του, καθιστᾷ ἁπλῶς δεινότερον τὸ ἀδίκημα. Καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὁ ὁποῖος ὁρμεμφύτως πάντοτε συνεπάθησε τοὺς μακροὺς καὶ ἐνδόξους ἀγῶνας τῆς Ἰταλίας διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν της καὶ τὴν ἑνότητά της, δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀδιαφορήσῃ διὰ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἰδικῆς του ἐθνικῆς ἑνότητος.*

ΑΠΑΤΗΛΗ ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ Ὅταν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἐβεβαίου τὴν Βουλήν, ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων θὰ ἐβάρυνε τὴν Πάουερ καὶ ὄχι τοὺς πελάτας της, παρέλειψε νὰ προσθέσῃ μίαν μικρὰν λεπτομέρειαν, ἀνατρέπουσαν ἄρδην, εἰς τὴν πραγματικότητα, τὴν βεβαίωσιν ταύτην: ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὰς δαπάνας τῆς ἀντικαταστάσεως ἐφ' ὅσον αἱ ἐγκαταστάσεις αὗται ἀνταποκρίνονται πρὸς τοὺς ὅρους μιᾶς διατάξεως τοῦ 1911, αἱ τοιαῦται δὲ δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 5 τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνόλου. Κατὰ συνέπειαν, ἡ ἀντικατάστασις ἐπιβαρύνει κατὰ 95 ο)ο τοὺς καταναλωτὰς τοῦ ρεύματος. Ἀλλ' ὅταν ἐξεδηλώθη ἡ ἐναντίον τῆς Πάουερ ἐξέγερσις καὶ διὰ τοῦτο, ὁ κόσμος δὲν ἐγνώριζε τὰ περὶ διατάξεως τοῦ 1911. Πρὸ πάντων δὲν ἐγνώριζεν, ὅτι ἡ ὑπουργικὴ καθησυχαστικὴ δήλωσις ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ κάμνῃ τοὺς τῆς ἑταιρείας νὰ γελοῦν εἰς βάρος τῆς ἀφελείας ἑνὸς πολὺ εὐπίστου καὶ πολὺ μακροθύμου κοινοῦ.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ηὔξησεν ἐσχάτως τὸ μέρισμα κατὰ 50 ο)ο, θὰ ἦτο δὲ ἡ αὔξησις μεγαλυτέρα ἐὰν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπέβαλλεν εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ Ἰδιαίτερον γραφεῖον του εὑρισκόμενον νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου βελτιοῦται οὐσιωδῶς καὶ ἡ τύχη τῶν περιθαλψιούχων καὶ αὐτοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου, χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς δι' ἑνὸς λεπτοῦ. Καὶ ἐφόσον ὁ δημόσιος προϋπολογισμὸς δὲν πρόκειται νὰ θιχθῇ, ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, δὲν βλέπομεν διατὶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον.

ΤΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ Ἀπὸ δώδεκα ἤδη ἡμερῶν συνεχίζεται μία κατάστασις ἀφόρητος πλέον διὰ πλῆθη λαοῦ: ἡ ἔλλειψις ξυλανθράκων. Αἱ κομιζόμεναι ποσότητες εἶνε τόσον ἀνεπαρκεῖς, ὥστε ἡ ἐξασφάλισις ὀλίγων ὀκάδων ἀνθράκων ν' ἀποτελῇ ἀληθινὴν τραγῳδίαν διὰ μίαν οἰκογένειαν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν μία τοιαύτη κατάστασις καὶ ἡ διὰ αὐτὴν ἀδιαφορία τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν θὰ εἶχε προκαλέσει ἐξανάστασιν ἱκανὴν νὰ ρίψῃ μίαν κυβέρνησιν. Ἐδῶ ἡ κυβέρνησις ἐμφορεῖται ἀπὸ μίαν μακαρίαν ἀναισθησίαν προκειμένου διὰ τὸν δύστηνον αὐτὸν λαόν, δραματιζομένη χρυσοῦν αἰῶνα οἰκονομικῆς ἀναγεννήσεως ὅταν ὁ τιμάριθμος ὑψοῦται σταθερῶς. Ἡ κυβέρνησις θὰ ἔπρεπεν ἤδη νὰ εἶχεν ἐξακριβώσῃ τὰ αἴτια τῆς ἐλλείψεως τῶν ξυλανθράκων καί, κατὰ συνέπειαν, θὰ εἶχε φροντίσῃ διὰ τὴν ἄρσιν. Εἶνε γνωστὸν πόθεν φθάνουν κάρβουνα εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἐὰν δὲν ἐπαρκοῦν αἱ ἐγχώριαι πηγαί, ὑπάρχει ἡ Ἀλβανία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἠμποροῦν νὰ κομισθοῦν ἄφθονα φορτία. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ληφθῇ μία φροντίς, τάχιστα [illegible]

ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ

Προσκαλοῦμεν ἅπαντας τοὺς κτηματίας Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων σήμερον Κυριακὴν 1 Ἀπριλίου καὶ ὥραν 3 μ.μ. ὅπως παρευρεθῶσι σύσσωμοι εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» ἔναντι ἀγάλματος Κολοκοτρώνη, ἵνα λάβωσιν ἀποφάσεις ἀφορώσας αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τῆς Ἰδιοκτησίας καὶ ζητήσωσι τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Ἐνοικιοστασίου καὶ τόσων ἄλλων ἐπιβουλῶν.

Κάμνομεν ἔκκλησιν εἰς σύμπαντα τὸν κτηματικὸν κόσμον, ὅπως μὴ λείψῃ οὐδείς, καθ' ὅσον οἱ ἐπαπειλοῦντες τὴν Ἰδιοκτησίαν κίνδυνοι εἶνε ἄπειροι, μόνον δὲ συντονισμένη δρᾶσις τοῦ κτηματικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀποσοβήσῃ αὐτούς.

ΕΜΠΡΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ;

Ἡ Διοικοῦσα Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀθηνῶν-Πειραιῶς μετὰ τῶν Προέδρων τῶν 60 Συνοικιακῶν Ὀργανώσεων.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ “Ο ΠΑΝΑΓΙΟΣ ΤΑΦΟΣ„

Τὰ Σοβιὲτ οὐδὲν σεβόμενα ἐξακολουθοῦν διὰ τῶν ἐνταῦθα κομμουνιστῶν πρακτόρων των νὰ καλοῦν μὲ ἑλκυστικὰ ἀλλὰ καὶ ψευδῆ δημοσιεύματα τοὺς προσκυνητὰς ἐπὶ τοῦ σοβιετικοῦ των ἀτμοπλοίου «Ἤλιτς» —«Ἠλίας Λένιν», διὰ νὰ τοὺς πᾶν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

Ὁ κατ' ἔτος ἐκτελῶν ἐκδρομὴν Σύλλογος ὁ «ΠΑΝΑΓΙΟΣ ΤΑΦΟΣ», ὁ καὶ ἐπιθυμῶν νὰ μεταβῶσιν εἰς τοὺς Ἁγ. Τόπους ὅσον τὸ δυνατὸν πλειότεροι Χριστιανοί, ἀλλ' εὐλαβῶς καὶ ἀξιοπρεπῶς, κανεὶς ὅμως Μπολσεβῖκος, ἐφιστᾷ καὶ πάλιν τὴν προσοχὴν τῶν πιστῶν ἐπὶ τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς ἐνταῦθα Ἐξαρχίας καὶ τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ Πατριάρχου διὰ νὰ μὴ μείνωσιν εἰς τοὺς δρόμους σὲ ξένη χώρα χωρὶς γνωστοὺς καὶ χωρὶς γλῶσσα.

Δηλώσεις συμμετοχῆς εἰς τὰ «Ἡνωμένα Βουστάσια» ὁδὸς Πανεπιστημίου 48, καὶ ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸν Σύλλογον ἡ «ΑΓΑΠΗ».

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

Ἀξιότιμον Διεύθυνσιν Ἐφημερίδος «Πρωΐα»,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀνακοινώσωμεν τινὰς ἐκ τῶν δηλώσεων, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν παρὰ προσώπων, τῶν ὁποίων ἡ ἐφημερὶς «Πατρὶς» δημοσιεύει συνεντεύξεις καὶ τὰ ὁποῖα πρόσωπα διαμαρτύρονται διὰ τὰ τιθέμενα εἰς τὰ χείλη αὐτῶν. Αἱ δηλώσεις αὗται ἔχουσι οὕτω:

Πρὸς τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρείαν Διανομῆς
Παπαρρηγοπούλου 9 Ἀθήνας

Κύριοι,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωστοποιήσω, ὅτι τὰ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς σημερινῆς ἐφημερίδος «Πατρὶς» περὶ Πάουερ, ἀναγραφόμενα ὡς λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ εἰς δημοσιογράφον αὐτῆς, ὅτι δῆθεν προσῆλθον εἰς τὰ γραφεῖα σας καὶ διεμαρτυρήθην, διότι μοῦ ὑπεδείξατε νὰ διορθώσω τὴν ἐσωτερικὴν ἐγκατάστασιν τοῦ καταστήματός μου, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἠθέλησε νὰ μὲ ἀκούσῃ, ἀπειληθεὶς ἅμα μὲ ἄμεσον διακοπὴν τοῦ ρεύματός μου, ὡς ἐπίσης ὅτι ἠναγκάσθην νὰ ὑποβληθῶ εἰς ἔξοδα δραχμῶν 1500 διὰ νὰ καλύψω τὰ σύρματα τῆς ἐγκαταστάσεώς μου, καθὼς καὶ ὅτι μοῦ ἀντικατεστήσατε τὸ ὡρολόγιον ἠλεκτρικοῦ κλπ. ἀναγραφόμενα εἶναι ἀναληθῆ. Οὐδέποτε καὶ εἰς οἱονδήποτε εἶπον τοιαῦτα ψεύδη. Ἡ ἐγκατάστασίς μου εἶναι κεκαλυμμένη ἀπὸ ἐτῶν, ἐδαπάνησα δὲ μόνον περὶ τὰς 350 δραχμάς, διὰ τινὰς μικρὰς ἐπιδιορθώσεις της, τὸ δὲ ὡρολόγιόν μου εὑρίσκεται καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν στιγμὴν εἰς τὴν θέσιν του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαρτίου 1928

Μεθ' ὑπολήψεως
Κ. Π. ΚΟΜΝΗΝΟΣ
Ἰδιοκτήτης καπνοπωλείου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

***

«Διὰ τῆς παρούσης γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι τὰ ἐν τῇ ἐφημερίδι «Πατρὶς» καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ τυραννία τῆς Πάουερ» ἀναγραφόμενα ὡς δῆθεν λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ ὅτι «ἡ Ἑταιρεία ἐκτὸς τῶν ἄλλων μᾶς παίρνει χρήματα τὰ ὁποῖα οὐδαμόθεν τῆς ἀνήκουν» ΕΙΝΕ ΨΕΥΔΟΣ, ΚΑΘΟΣΟΝ ΟΥΤΕ ΕΓΩ, ΟΥΤΕ ΟΙΟΣΔΗΠΟΤΕ ΑΛΛΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΟΥ ΕΙΠΕ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΤΙ ΕΙΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΝ ΤΗΣ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ», ΟΥΤΕ ΕΙΣ ΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΑΛΛΟΝ.

Μεθ' ὑπολήψεως
Γ. ΒΙΝΤΖΗΛΑΙΟΣ
Ἀνθοπώλης, γωνία ὁδῶν Σταδίου καὶ Κοραῆ

***

«Διὰ τῆς παρούσης μου δηλῶ ὑμῖν, ὅτι ἅπαντα τὰ ἐν τῇ ἐφημερίδι «Πατρὶς» τῆς 28 Μαρτίου ἀναγραφόμενα περὶ δῆθεν ἐκβιασμοῦ ἐμοῦ ἐκ μέρους τῆς ὑμετέρας Ἑταιρείας, ΕΙΝΕ ΟΛΑ ΨΕΥΔΗ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΑ, ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΔΕ ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΝ Η ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΝ ἔδωσα εἰς οἱονδήποτε δημοσιογράφον ἐκ μέρους τῆς ἐφημερίδος «Πατρίς», οὔτε ἔχω κανὲν παράπονον κατὰ τῆς Ἑταιρείας.

Μεθ' ὑπολήψεως
Θ. ΓΙΑΝΙΤΣΑΡΗΣ
Πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Γαλλικῆς, Ἑλληνικῆς, Litterature Λογιστικῆς, Correspondance, Ἐμπορικαὶ Ἐπιστῆμαι, Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστί. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ διδασκομένων. Cours διάφορα. Groupe de Conversation. Diversité de Sujets. Μέθοδος τελεία. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. Παρὰ καθηγητρίας Ἀνωτάτης Παρισινῆς Σχολῆς Μεταφράσεις παντὸς εἴδους Παιδικὰ τμήματα. Προσοχή. Στοὰ Φέξη ἀριθμὸς 87-

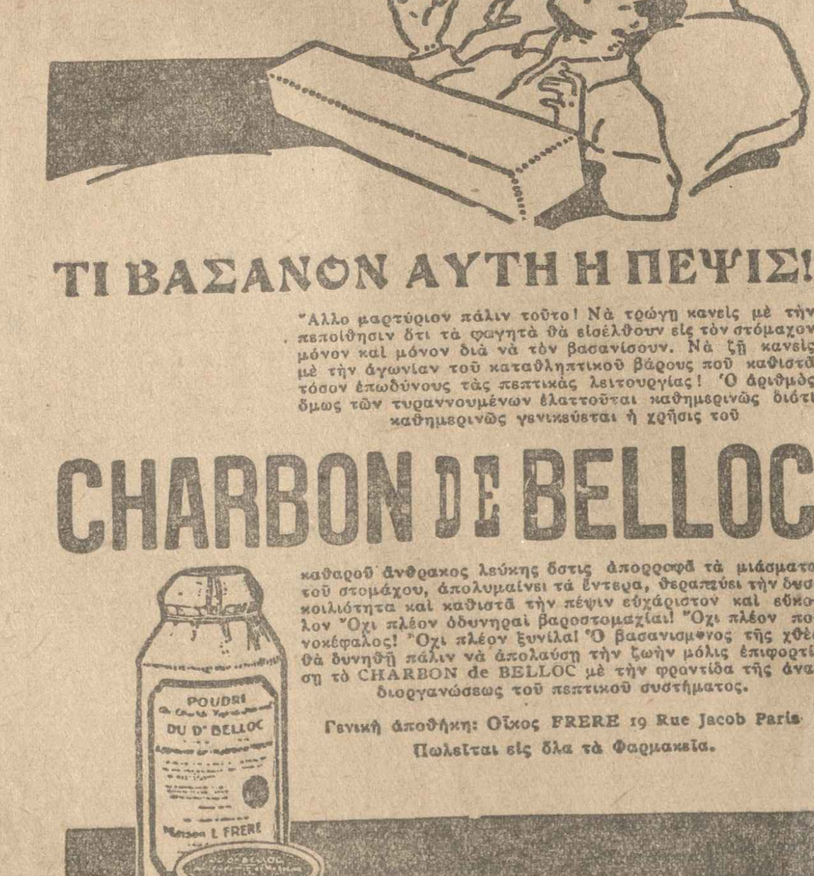

ΤΙ ΒΑΣΑΝΟΝ ΑΥΤΗ Η ΠΕΨΙΣ!

Ἄλλο μαρτύριον πάλιν τοῦτο! Νὰ τρώγῃ κανεὶς μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ φαγητὰ θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν στόμαχον μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ τὸν βασανίσουν. Νὰ ζῇ κανεὶς μὲ τὴν ἀγωνίαν τοῦ καταθλιπτικοῦ βάρους ποὺ καθιστᾷ τόσον ἐπωδύνους τὰς πεπτικὰς λειτουργίας! Ὁ ἀριθμὸς ὅμως τῶν τυραννουμένων ἐλαττοῦται καθημερινῶς διότι καθημερινῶς γενικεύεται ἡ χρῆσις τοῦ

CHARBON DE BELLOC

καθαροῦ ἄνθρακος λεύκης ὅστις ἀπορροφᾷ τὰ μιάσματα τοῦ στομάχου, ἀπολυμαίνει τὰ ἔντερα, θεραπεύει τὴν δυσκοιλιότητα καὶ καθιστᾷ τὴν πέψιν εὐχάριστον καὶ εὐκολον. Ὄχι πλέον ὀδυνηραὶ βαροστομαχίαι! Ὄχι πλέον πονοκέφαλος! Ὄχι πλέον ξυνίλαι! Ὁ βασανισμένος τῆς χθὲς θὰ δυνηθῇ πάλιν νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ζωὴν μόλις ἐπιφορτίσῃ τὸ CHARBON de BELLOC μὲ τὴν φροντίδα τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ πεπτικοῦ συστήματος.

Γενικὴ ἀποθήκη: Οἶκος FRERE 19 Rue Jacob Paris
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι ἰδιοκτῆται καὶ Διευθυνταὶ τῶν μόνων ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ μακροῦ καὶ ἀνελλιπῶς ἐκδιδομένων περιοδικῶν Μόδας καὶ ἐργοχείρων: «ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ ΣΙΚ», «ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ» καὶ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΑΣΤΗΡ» πρὸ τῆς ἀθρόας ἐξαπατήσεως τοῦ κοινοῦ παρὰ διαφόρων ἀπατεώνων εἰσπραττόντων συνδρομὰς διὰ τὰ περιοδικά μας μὲ πλαστὰς ἀποδείξεις καὶ ἐν ἀγνοίᾳ μας δηλοῦμεν ὅτι οἱ πραγματικοὶ ἀντιπρόσωποί μας εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ δελτία ταυτότητος ἔντυπα καὶ δεόντως σφραγισμένα καὶ ὑπογεγραμμένα. Διπλοτύπους ἀποδείξεις ἐντύπους καὶ φύλλα τῶν περιοδικῶν μας μὲ τὴν εἰκόνα των.

Οἱ Ἰωάννης Σιδέρης καὶ Β. Νικολόπουλος ἔχοντες εἰς χεῖρας των πιστοποιητικά, ἔχουν ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας μας ὡς καταχρασταὶ καὶ συνεπῶς δὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ ἐγγράφουν συνδρομητάς. Ἂν μέχρις ὥρας δὲν τοῖς κατεσχέθησαν τὰ πιστοποιητικὰ τοῦτο συμβαίνει διότι ἔχουν ἐξαφανισθῇ.

ΕΦΙΣΤΩΝΤΕΣ τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῆς δηλώσεως μας παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας της νὰ τὴν κοινοποιήσουν πρὸς τὰς οἰκογενείας των καὶ πάντα γνωστὸν των. Ἰδιαιτέρως παρακαλοῦμεν τὰς ἑκασταχοῦ ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ὅπως παρακολουθοῦν καὶ ἐλέγχουν τοὺς ὡς ἀντιπροσώπους μας ἐμφανιζομένους ἂν ὄντως εἶναι τοιοῦτοι ἢ πρόκειται περὶ λωποδυτῶν ὑποκρινομένων τοὺς ἐντίμους βιοπαλαιστάς.

Ε. Κ. ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ — Δ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
καὶ Γ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ—Π. Γ. ΚΑΨΙΩΤΗΣ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ κ. ΑΛΕΞ. ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ

Ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1928

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ καταχωρήσητε τὰ κατωτέρω εἰς ἀπάντησιν τῶν δημοσιευομένων ἐν τῇ ἐφημερίδι «Πατρὶς» τῆς σήμερον:

Τὸ δικαίωμα τοῦ Τύπου νὰ ἐπικρίνῃ τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως ἢ καὶ προσώπων διοικούντων ἱδρύματα δημοσίου χαρακτῆρος εἶνε ἀπεριόριστον. Ἡ κριτικὴ ὅμως αὐτὴ πρέπει νὰ βασίζεται ἐπὶ πραγματικῶν γεγονότων ἀναμφισβητήτου ἀληθείας. Πρὸς ἀποκατάστασιν ταύτης εἶνε ἀνάγκη νὰ δηλωθοῦν τὰ ἑπόμενα:

1) Οὐδέποτε καὶ παρ' οὐδενὸς ἐσχετίσθη ἡ σύναψις τοῦ πρώτου προσφυγικοῦ δανείου μὲ τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν σύμβασιν περὶ παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ μεταφορῶν διαπραγματεύσεις. Οὐδεμία σχέσις ἢ ἐπαφὴ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν προσώπων μεθ' ὧν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος συνῆψε τὸ προσφυγικὸν δάνειον καὶ τῶν οἴκων μεθ' ὧν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ἑλληνικῶν Τραπεζῶν διεπραγματεύθη τὴν ὡς ἄνω σύμβασιν.

2) Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κωπαΐδος ἀνεκοίνωσα ἁπλῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀντίληψιν τῶν ἐν Λονδίνῳ κύκλων, ἥτις μετεδόθη εἰς ἐμὲ ὡς καὶ εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως τὸ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐκκρεμὲς τοῦτο ζήτημα τύχῃ λύσεως. Οὐδὲν πλέον. Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, μόνη διαχειρισθεῖσα τὸ ζήτημα ἐπρότεινεν ὅπως τοῦτο κριθῇ διὰ διαιτησίας.

Ἡ πρότασις αὐτὴ ἐγένετο δεκτή, ὑποβληθεῖσα δὲ εἰς τὴν Βουλὴν ἐψηφίσθη παρὰ ταύτης.

3) Εἰς οὐδένα ποτὲ οἶκον ἐδήλωσα γραπτῶς εἴτε προφορικῶς, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀναγνωρίζει εἰς αὐτὸν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα προτιμήσεως διὰ τὴν σύναψιν τῶν ἑλληνικῶν δανείων. Οὐδέποτε ἄλλως τε καὶ παρ' οὐδενὸς ἐζητήθη τοιαύτη δήλωσις εἴτε ἀπὸ ἄλλους εἴτε ἀπὸ ἄλλον τινά. Τὸ θέμα τοῦτο ἐγένετο ἐπίσης ἀντικείμενον ἐρωτήσεως ἐν τῇ Βουλῇ, κατηγορηματικὴ δὲ ἐδόθη ἀπάντησις ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ ὅτι ἡ φήμη αὐτὴ εἶνε ἀπολύτως ἀνακριβής.

4) Τὸ δικαίωμα ἀνωτέρας ἐποπτείας τῶν Ἑταιρειῶν Ἠλεκτρικῆς καὶ Μεταφορῶν ὅπερ ἐπέτυχα καὶ διατηρηθῇ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶνε, κατὰ τὴν κρίσιν μου, τὸ μᾶλλον ἀποτελεσματικὸν μέσον διαλλακτικῆς ρυθμίσεως τῶν ἑκάστοτε προκυπτουσῶν διαφορῶν.

Μετὰ τιμῆς
Ἀλέξ. Ν. Διομήδης

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἀφίκοντο χθὲς καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς κ. Διαλέτην οἱ ἀνώτεροι διοικηταὶ χωροφυλακῆς Νήσων Αἰγαίου κ. Γκισερλῆς, Κρήτης κ. Μπαρμπάτσης καὶ Καργάκος Ἠπείρου.

Ἐντὸς τῆς σήμερον θὰ συγκεντρωθοῦν ἐνταῦθα ὅλοι οἱ ἀνώτεροι διοικηταὶ τῆς Χωροφυλακῆς τοῦ Κράτους, προκειμένου νὰ μετάσχουν τῆς μεγάλης συσκέψεως ἥτις θὰ γίνῃ αὔριον εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Διαλέτη διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῶν προαγωγῶν τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ σώματος.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν θὰ ἐξετασθοῦν ἐπίσης καὶ τὰ ζητήματα τῆς δημοσίας ἀσφαλείας τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ. Οἱ ἀνώτεροι διοικηταὶ θὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ τὸ πέρας τῶν συσκέψεων τὰς ἀποφάσεις των, μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ περιλαμβάνωνται καὶ μέτρα πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ πρὸς δίωξιν τοῦ κομμουνισμοῦ.

Οἱ ἀνώτεροι διοικηταὶ τῆς Χωροφυλακῆς θὰ μελετήσουν καὶ τὸ καταρτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου νομοσχέδιον «περὶ ἐμπεδώσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας».

Εἶνε πιθανὸν κατὰ τὴν πρώτην σύσκεψιν τῆς αὔριον νὰ παραστῇ καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἵνα κατευθύνῃ τὰς ἐργασίας τῆς συσκέψεως.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΛΕΣΒῼ

Εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ὑπεβλήθη μακρὰ ἔκθεσις τοῦ ἀνωτέρου διοικητοῦ χωροφυλακῆς νήσων Αἰγαίου κ. Γκισερλῆ περὶ τῆς ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ καταστάσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Ὁ κ. Γκισερλῆς ἀναφέρει ἐν τῇ ἐκθέσει του ὅτι ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἐν τῇ νήσῳ εὑρίσκεται εἰς κακὴν κατάστασιν, τὰ δὲ κακοποιὰ στοιχεῖα ἔχουν ἀποθρασυνθῇ μέχρι τοῦ σημείου ὥστε οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων νὰ μὴ δύνανται νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τοὺς δρόμους κατὰ τὴν νύκτα. Εἰς τὴν ὕπαιθρον λαμβάνουν χώραν καθημερινῶς λῃστεῖαι, τοὺς δράστας τῶν ὁποίων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνακαλύψουν τὰ ὄργανα τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Ὁ ἀνώτερος διοικητὴς χωροφυλακῆς Κρήτης κ. Μπαρμπάτσης ἀνέφερεν εἰς τὸν κ. Διαλέτην τὰ περὶ τῆς καταστάσεως ἐν Κρήτῃ. Ὁ κ. συνταγματάρχης ἐτόνισεν ὅτι ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἐν τῇ νήσῳ δὲν εὑρίσκεται εἰς εὐχάριστον σημεῖον, παρίσταται δὲ ἀνάγκη ἐνισχύσεως τῶν δυνάμεων τῆς χωροφυλακῆς. Ὁ κ. Μπαρμπάτσης δὲν παρέλειψε νὰ ἀναφέρῃ τὴν δυσφορίαν τοῦ κρητικοῦ λαοῦ ἐξ αἰτίας τῆς μὴ ἐκπληρώσεως εἰσέτι τῶν κυβερνητικῶν ὑποσχέσεων, προσθέσας ὅτι ἡ κυβερνητικὴ ἀργοπορία εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποσχέσεων τούτων δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν δημιουργίαν νέων σκηνῶν ἀντικυβερνητικῶν χειροτέρων ἀπὸ τὰς πρώτας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταδίωξιν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Κουνδούρου ὁ κ. Μπαρμπάτσης ἀνέφερεν ὅτι τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα ἐνετάθησαν ἐσχάτως, ὥστε νὰ ὑπάρχουν βάσιμοι ἐλπίδες ἐκτελέσεως τῶν ἐνταλμάτων τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς.

ΕΝ ΗΠΕΙΡῼ

Ἐπίσης ὁ ἀνώτερος διοικητὴς χωροφυλακῆς Ἠπείρου συνταγματάρχης κ. Καργάκος ἀνέφερεν εἰς τὸν κ. Διαλέτην ὅτι ἡ δημοσία ἀσφάλεια εἰς τὴν Ἤπειρον εὑρίσκεται εἰς σχετικῶς εὐχάριστον σημεῖον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῆς Κερκύρας διὰ τοὺς ἐνόχους τῆς λῃστείας τῆς Πέτρας καὶ μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῶν Ρεντζαίων.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΩΝ

Αἱ σημεριναὶ ἱπποδρομίαι εἶνε ἐξαιρετικῶς πλούσιαι ἀπὸ ἀπόψεως προγράμματος καὶ ἵππων. Ἀσφαλῶς δὲ θὰ ἔχουν ληφθῇ τὰ κατάλληλα μέτρα ὥστε αἱ ἀφέσεις νὰ εἶνε κανονικαὶ καὶ νὰ μὴν συμβοῦν τὰ λυπηρὰ ἐπεισόδια τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Ἀφ' ἑτέρου πληροφορούμεθα ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται δρομώνων ἵππων, συνέπηξαν ἕνωσιν καὶ ἐξέλεξαν τὸ κάτωθι διοικητικὸν συμβούλιον. Πρόεδρος ὁ κ. Α. Καμπάς, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Μ. Ἀβέρωφ, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Α. Γιαννούκος, ταμίας ὁ κ. Δ. Ζαγοραῖος, εἰδ. γραμματεὺς ὁ κ. Φωκ. Κουντουριώτης, σύμβουλοι οἱ κ.κ. Κ. Μπότασης, Α. Χίλλ, Α. Λούβαρης, Μπουρσάνωφ, Ε. Μπονισέλ, Λ. Δούβαρης, ἐπίτιμος πρόεδρος ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας σὲρ Πέρσυ Λόρραιν καὶ ἐπίτιμα μέλη τοῦ συμβουλίου οἱ κ.κ. Θ. Γιοκαλᾶς καὶ Οὐΐλλιαμ Ρῆς.

Τὸ πρόγραμμα εἰς τὰς λεπτομερείας του ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρώτη ἱπποδρομία. Ὥρα 2.35' μ.μ. — Ἔπαθλον ἀξιωματικῶν δρχ. 7.000. Ἀπόστ. 1600 μ. Μετ' ἐμποδίων. 1) Σ. Χονδρόπουλος Δούναβις, 2) Δ. Πατεράκης, Ἄλκη, 3) Κρ. Κυανίδης, Λόρδος, 4) Μ. Σκουλούδης, Ζέφυρος, 5) Δ. Βοσνιάδης, Κίρκη, 6) Θ. Γαρουφαλιᾶς, Θεανώ, 7) Ι. Ἀναστασιάδης, Ἠσαΐας, 8) Σ. Τζαβέλλας, Σκύλλα, 9) Κ. Οὐζούνης, Ζαρκάδι.

Δευτέρα ἱπποδρομία. Ὥρα 3.15' μ.μ.— Ἔπαθλον Πύργου δρ. 12.500. Ἀπόστασις 1200 μ. Ἵπποι ἑλληνικοὶ β' κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Μ. Νομικοῦ, Βλάμης, 61 κ. 2) Γ. Κοκλανάκης, Μαρίτσα 57 κ. 3) Α. Βεζίρογλου, Ἄξιος 53 κ. 4) Ἀδελφῶν Ἀράπη, Ροζίτα 52 κ. 5) Φ. Σαχελλαρίδη, Τριτσιμπίδας 51 κ. 6) Κ. Μπότασση, Κατεργαράκος 48 κ. 7) Α. Ζαρίφη, Φάληρον 48 κ. 8) Α. Μπουρσανώφ, Βοιωτὸς 47 κ.

Τρίτη ἱπποδρομία. Ὥρα 3.45' μ.μ.—Ἔπαθλον Πυραμίδων δρ. 15.000. Ἀπόστασις 2200 μ. Ἀραβικοὶ α' καὶ β' κλ. 1) Α. Λούβαρη, Σάμιος 63 κ. 2) Θ. Γιοκαλᾶ καὶ Β. Κουγιουτζόγλου, Μασχοὺχ 55 κ. 3) Ε. Μπλέσσα, Ἄριον 53 1)2 κ. 4) Ι. Κολλανδρή, Μάντζ 48 1)2 κ. 5) Θ. Γιοκαλᾶ καὶ Β. Κουγιουτζόγλου, Βουκέφαλος 46 1)2 κ. 6) Α. Λούβαρη, Κρανάς 45 κ. 7) Γ. Ἀπαλοδήμου καὶ Α. Κολοβοῦ, Ἀτρόμητος 45 κ.

Τετάρτη ἱπποδρομία. Ὥρα 4.30' μ.μ. — Ἔπαθλον Σούμπρας δρ. 12.500. Ἀπόστασις 1100 μ. Ἵπποι ἀραβικοὶ β' κλ. 1) Α. Καμπᾶ, Ἀρκάδι 60 κ. 2) Α. Λούβαρη, Κρανάς 59 1)2 κ. 3) Δ. Εὐσταθίου, Μπέϊος (πρώην Κάδμελλο) 58 κ. 4) Μ. Λεφέβρ, Καπρὶς 56 1)2 κ. 5) Η. Ἐφεσσίου, Νίκη 56 κ. 6) Θ. Γιοκαλᾶ, Πρὶνς Ρουαγιὰλ 54 κ. 7) Ι. Βορριᾶ, Ντυλιχὰν 49 κ. 8) Γ. Ἀπαλοδήμου καὶ Α. Κολοβοῦ, Ἀτρόμητος 48 1)2 κ. 9) Μ. Λεφέβρ, Σαχὶν 46 κ. 10) Α. Μεταξᾶ, Ψαρὰ 45 κ. 11) Ἀδελφ. Ἀράπη, Μπαχτιὰρ 45.

Πέμπτη ἱπποδρομία. Ὥρα 5 μ.μ.—Ἔπαθλον Κνωσσοῦ δρ. 20.000. Ἀπόστασις 1200 μ. Ἵπποι ἀγγλικοὶ β' κλ. 1) Ι. Καλαμάρη, Σ.Α.Ν. 60 κ. 2) Ε. Μπονισέλ, Μὰξ 60 κ. 3) Η. Ἐφεσσίου, Ἀλμεΐδα 58 1)2 κ. 4) Οὐΐλλιαμ Ρῆς, Τρομπὲτ 58 κ. 5) Γ. Ἀπαλοδήμου, Σὰς 57 1)2 κ. 6) Β. Βαμβόγλου, Ζέφυρος 56 κ. 7) Θ. Γιοκαλᾶ καὶ Β. Κουγιουτζόγλου, Φρὲς Μὶντ 52 κ. 8) Α. Χίλλ, Βιέϊγ Μενὴς 52 κ. 9) Α. Χίλλ, Μοῦτον 48 κ. 10) Ι. Καλαμάρη, Ποσειδῶν 45 κ. 11) Α. Καμπᾶ, Ἄννιας 45 κ.

Ἕκτη ἱπποδρομία. Ὥρα 5.45' μ.μ.—Ἔπαθλον Ἀρτεμίδος δρ. 30.000. Ἀπόστασις 1600 μ. Ἵπποι ἀγγλικοὶ β' κλ. 1) Μ. Νομικοῦ, Ὀφάλμο 61 κ. 2) Ε. Μπονισέλ, Στραδιβάριους 59 κ. 3) Σὲρ Πέρσυ Λόρραιν, Χάτζαρ 57 κ. 4) Τ. Μ. Ρῆς, Σμιτέρου 55 1)2 κ. 5) Μ. Πυλαλη, Χὸτ Φλὶτ 55 κ. 6) Σὲρ Πέρσυ Λόρραιν, Ντάρμιτ Μητ 54 1)2 κ. 7) Α. Λούβαρη, Ἔρως 53 κ. 8) Οὐΐλ. Ρῆς, Φαΐρ Φλάϊ 50 κ. 9) Ι. Καλαμάρη, Ποσειδῶν 46 κ.

Ἑβδόμη ἱπποδρομία. Ὥρα 6.15' μ.μ. — Ἔπαθλον Ἔαρος δρ. 25.000. Ἀπόστ. 1600 μ. Ἵπποι ἀγγλικοὶ α' καὶ β' κλ. 1) Α. Καμπᾶ, Ἴρις 61 κ. 2) Μ. Λεφέβρ, Περιανικὲλ 57 1)2 κ. 3) Ε. Μπονισέλ, Μπανγιὰ 51 1)2 κ. 4) Α. Καμπᾶ, Λίδα 51 1)2 κ. 5) Σταῦλοι Ἀττικῆς, Μαντούρα 51 κ. 6) Α. Γιαννούκου, Μορσὼ νὲτ Ρὲν 46 1)2 κ. 7) Μ. Λεφέβρ, Λὲ Λὶντ 45 κ. 8) Φ. Μαρτέν, Ποῦ Ναὶν 45 κ.

Τὸ σύνθετον στοίχημα ὁρίσθη μεταξὺ τῶν ἱπποδρομιῶν τετάρτης καὶ πέμπτης.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Συνελήφθησαν οἱ Α. Παπακοσμᾶς ἢ Παπαθωμᾶς, Κ. Βούλγαρης καὶ Λ. Κόγκας ἢ Κόγκακης ἢ Μπόμπης, διότι ἀποτελοῦντες σπεῖραν ἀφῄρουν καθ' ὁδὸν αὐτοκίνητα ἐπωφελούμενοι προσωρινῆς ἀπουσίας τῶν ὁδηγῶν των καὶ τὰ ἐγκατέλειπον κατόπιν εἰς ἀπομεμακρυσμένα σημεῖα τῆς πόλεως, ἀφοῦ τὰ ἀπεγύμνωναν ἀπὸ τὰ ἐξαρτήματά των.

—Ὑπὸ λεωφορείου αὐτοκινήτου τῆς γραμμῆς Πατησίων παρεσύρθη χθὲς καὶ ἐφονεύθη παρὰ τὸ ἐργοστάσιον Κλωναρίδου ὁ 45έτης Δ. Τηνιακός.

—Αὐτοκίνητον τῆς γραμμῆς Ὁμονοίας — Μακρυγιάννη παρέσυρε καὶ ἐτραυμάτισε χθὲς τὸν Τηλ. Ἀναστασίου, μεταφερθέντα εἰς τὴν Πολυκλινικήν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐνέκρινε τὴν διανομὴν τακτικοῦ μερίσματος διὰ τὴν χρῆσιν 1927 ἐκ δραχ. 22, ὡς καὶ ἐκτάκτου τοιούτου ἐξ 1 σελλινίου καὶ 6 πεννῶν.

Τὸ μέρισμα τοῦτο εἶνε πληρωτέον ἀπὸ τῆς 2ας Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐπὶ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 55 μερισματαποδείξεως παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπέζης ἐν Ἀθήναις, τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ, Κύπρῳ, Λονδίνῳ καὶ Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ τῇ ἐν Παρισίοις.

Η ΣΕΙΡΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΞΗΡΑΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς συνεδρίασιν ἡ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἠσχολήθη μὲ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ σχεδίου νόμου περὶ καθορισμοῦ τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος τῶν ἀξιωματικῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε κατ' ἀρχὴν τὴν πρότασιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἥτις διετυπώθη εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ νομοσχεδίου, ὅπως ἡ ἀρχαιότης καθορισθῇ ὑπὸ εἰδικοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου.

Κατὰ τὴν προσεχῆ τῆς συνεδρίασιν ἡ ἐπιτροπὴ θὰ διατυπώσῃ ἴδιον σχέδιον νόμου. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου εἰς τὸ ὁποῖον θὰ μετέχουν πιθανὸν καὶ δικαστικοὶ λειτουργοί, θὰ εἶνε ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΑΛΛΑΓΩΝ

Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ στρατοῦ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. Ι. Λάφα, γενικοῦ ἀρχιάτρου, ὡς προέδρου καὶ Ε. Μπραβάκου καὶ Α. Κανδρεβιώτη ἀρχιάτρων ὡς μελῶν. Χρέη γραμματέως θὰ ἐκτελῇ ὁ ἰατρὸς κ. Α. Μαντζουρανῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Παθολογικὸν Νοσοκομεῖον, ἐκτὸς τῆς Πέμπτης.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλαγῶν τοῦ Α' Σώματος στρατοῦ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. Γ. Ἀντωνοπούλου, γενικοῦ ἀρχιάτρου ὡς προέδρου καὶ Α. Κιτάνου καὶ Στ. Δάβαρη ἀρχιάτρων ὡς τακτικῶν μελῶν, Χ. Φλώκου, γεν. ἀρχιάτρου, Δ. Ἀναγνωστοπούλου καὶ Ι. Στουπάθη ἀρχιάτρων καὶ Ἐμμ. Ἀμπελᾶ καὶ Ἐλευθ. Σαράφη ὡς ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ ὑπίατρος κ. Ζαχ. Καβαλλιώτης. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἑκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν μ.μ. εἰς τὸ Παθολογικὸν στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ ΡΟΔΑ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΤΤΙΚΟΥ
Σήμερον ὥραν 10 3)4 π. μ.
Ὁ παγκοσμίου φήμης καλλιτέχνης
EMILE VON SAUER
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΗΝ ΣΥΝΑΥΛΙΑΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Τρίτη 3 Ἀπριλίου ὥρα 6 1)2 μ. μ.
3ον ΡΕΣΙΤΑΛ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
Εἰς τὸ πρόγραμμα: Beethoven: Rondo op. 51, Polonaise op. 87, Schumann: Carnaval, Brahms: Intermezzo, Mendelssohn: Scherzo op. 16, Chopin: Sonate en Si bem. καὶ συνθέσεις Sgambati, Sauer, Liszt.
Τὰ εἰσιτήρια τῆς Συμφωνικῆς πρὸς Δρχ. 50, 75, 100, 150, 160 πωλοῦνται εἰς τὸ ΑΤΤΙΚΟΝ.
Τὰ εἰσιτήρια τοῦ Ρεσιτὰλ πρὸς Δρχ. 60, 90, 100, 125, 160 πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ θεάτρου ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ.

ΟΥΦΑ-ΠΑΛΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ
ΑΥΡΙΟΝ
Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΦΕΤΕΙΝΗΝ ΣΑΙΖΟΝ
ΤΗΣ ΣΟΥΖΥ ΒΕΡΝΟΝ
ΤΣΕΚΑ
Τὸ περιώνυμο μυθιστόρημα τοῦ LUTGE γιὰ τὸ ὁποῖον ἔγραψε τόσα ὁ παγκόσμιος Τύπος.
—Ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐπίχαιρα ἔργα, σκηνοθετημένο ἀπὸ τὴν μεγαλυτέρα σκηνοθέτιδα τῆς ΟΥΦΑ.
—Τὸ ἔργο τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἡ ΟΥΦΑ [illegible]
—Τὸ ἔργο ποῦ συγκεντρώνει σὲ ἕνα ἀριστοτεχνικὸ συνδυασμὸ ὅλας τὰς [illegible] τῆς σημερινῆς ζωῆς [illegible]
—Τὸ ἔργο τὸ ὁποῖον [illegible]
ΡΕΜΒΗ;;
ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΟΥΖΥ ΒΕΡΝΟΝ

5
ΗΜΕΡΕΣ 3-7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΜΕΧΡΙ 40 %
ΣΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΔΙ' ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΚΑΙ ΦΟΡΕΜΑΤΑ
Demi-Saison
Εὐκαιρία πραγματική
Ἐπωφεληθῆτε
Ι. Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ & Σια
ΕΡΜΟΥ 62 (ΝΕΟΝ 24)

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ. 106.830.089.50
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Πειραιεῖ, Ἄργει, Πύργῳ, Πάτραις, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Ναυπλίῳ, Αἰγίῳ, Καλάμαις, Σύρῳ, Χίῳ, Ἡρακλείῳ, Βόλῳ, Θεσσαλονίκῃ, Λαρίσσῃ, Τρικκάλοις, Μυτιλήνῃ, Χανίοις, Ζακύνθῳ, Πλωμαρίῳ, Ρεθύμνῃ, Τριπόλει, Καρδίτσῃ καὶ Καβάλλᾳ.
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Ἠπείρου, παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἀγάμων.
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῼ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EST Ltd
4 LONDON WALL BUILDINGS EC 2
Μεθ' Ὑποκαταστημάτων ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙᾼ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέας εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ. 75.000 5 0)0 ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟΝ ΦΟΡΟΥ

“Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ„
ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΠΟΥΔΗΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ
κατὰ νέον πρωτότυπον σύστημα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. ΘΕΟΔ. Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ
Ὁλόκληρος Γαλλικὴ ἐγκυκλοπαιδεία. Διδάσκει τὴν Γαλλικὴν εἰς τοὺς ἀρχαρίους, τελειοποιεῖ τοὺς ἔχοντας ὀλίγας γνώσεις Γαλλικῆς. Περιέχει γραμματικὴν ἐφηρμοσμένην ἐπὶ Ἀσκήσεων καὶ Θεμάτων, Γαλλισμούς, Ἀνέκδοτα, Διαλόγους, Ἀποσπάσματα Παρισινῶν ἐφημερίδων κλπ. ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ εἰς τεύχη δεκαπενθήμερα. Ἕκαστον τεῦχος ἐκ σελ. 48 τιμᾶται δραχ. 7.50. Εὑρίσκεται εἰς τὰ περίπτερα καὶ τὰ Ὑποπρακτορεῖα ἐφημερίδων.
Τὸ πρῶτον τεῦχος θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν 15ην Μαρτίου
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΖΑΚΑ-ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ
ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΝΩΜΑΛΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΗ ΕΚ ΝΕΟΥ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ

ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΣ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΤΣ

ΠΡΟΚΑΛΕΙΤΑΙ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΚΡΟΑΤΩΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ ἐν Σερβίᾳ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ κατάστασις παραμένει λίαν ἀσταθὴς ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιθέσεως τῆν ἀντιπολιτεύσεως, ἀσκουμένης τόσον ἐκ μέρους τῶν δημοκρατικῶν ὅσον καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἡγέτου τῶν Κροατῶν ἀγροτῶν κ. Στέπαν Ράδιτς, ὅστις καὶ πάλιν ἐστράφη πρὸς ἀριστερὰς καὶ ἀδιαλλάκτους κατευθύνσεις.

Ὁ κ. Βουκίτσεβιτς συνηντήθη μὲ τὸν κ. Δαβίδοβιτς, ὅστις ἐπέμεινε ζητῶν τὸν καταρτισμὸν κυβερνήσεως εὐρυτέρου συνασπισμοῦ. Ὁ κ. Βουκίτσεβιτς ὅμως φαίνεται ὁπωσδήποτε διατεθειμένος νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν διακόπτων ἀπόψε τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς.

Ἡ ἐφημερὶς «Πράβδα», ὄργανον τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς, συνιστᾷ συνεννόησιν τοῦ κόμματος τῶν ριζοσπαστῶν μετὰ τῶν δημοκρατικῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐλπίζει ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς, ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν τόσον αἱ ἐξωτερικαὶ ὅσον καὶ αἱ ἐσωτερικαὶ ἀνωμαλίαι.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι αἱ δημεγερτικαὶ κινήσεις τοῦ κ. Ράδιτς εὑρίσκουν ἀπήχησιν μεταξὺ τῶν Κροατῶν ἰδίᾳ ἀγροτῶν, οἱ ὁποῖοι παραπονοῦνται ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Βελιγραδίου φροντίζει περισσότερον διὰ τὴν Παλαιὰν Σερβίαν ἀδιαφοροῦσα διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν νέων χωρῶν, τὰς ὁποίας ὅμως δὲν παύει νὰ φορολογῇ βαρύτερον.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΠΩΣ ΕΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΟ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ

Εἰς πρωϊνὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθησαν χθὲς δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, τονίζοντος ὅτι «ἔπαυσε νὰ εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1920», καὶ ὅτι ἐπανελθὼν προσωρινῶς εἰς τὴν πολιτικὴν κατὰ τὸ 1924 δὲν ἐπέτυχε τὸν ἐπιδιωκόμενον τότε σκοπὸν «κυρίως ἐκ τοῦ λόγου ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων εἶχεν ἀπὸ τοῦ 1920 διχασθῇ».

«Ὁ διχασμὸς οὗτος — προσθέτει ὁ κ. Βενιζέλος — ἦτο φυσικὸς μὲ τὴν κρατοῦσαν παρ' ἡμῖν ἀντίληψιν τῶν κομματικῶν ὀργανώσεων. Ἕνα μέρος τοῦ κόμματος, τὸ μικρότερον, ἐπροτίμησε τὴν διατήρησιν αὐτοῦ, ἔστω καὶ προσωρινῶς ἀκεφάλου. Τὸ πολὺ μεγαλύτερον μέρος ὅμως, μετὰ τὴν δημιουργίαν τῆς «δημοκρατικῆς ἑνώσεως», ὑποδιῃρέθη πάλιν εἰς δύο, καὶ οἱ μὲν ριζοσπαστικώτεροι ἠκολούθησαν τὸν κ. Καφαντάρην, ἱδρύσαντες τὸ κόμμα τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων, οἱ δὲ συντηρητικώτεροι ἠκολούθησαν τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, ἱδρύσαντες, διὰ τῆς προσθήκης καὶ ἄλλων τινῶν στοιχείων, τὸ κόμμα τῶν «Συντηρητικῶν Δημοκρατικῶν», ἐνῷ ἄλλο τμῆμα συνέπραξεν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος ὑπὸ τὸν κ. Κονδύλην.

»Μέγα μέρος, ἄλλωστε, τῆς δυνάμεως τῶν κομμάτων τούτων ἀπετελέσθη ἀπὸ πρόσφυγας, οἱ ὁποῖοι δὲν μετεῖχον τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας πρὸ τοῦ 1920, ὅτε ἐγὼ ἀπεχώρησα τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, καὶ συνεπῶς τῆς ἡγεσίας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων».

Καὶ «ἐφόσον οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα», ἐπιλέγει ὁ κ. Βενιζέλος, «δὲν εἶναι δικαιολογημένη ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Μιχαλακοπούλου, διότι οὗτοι ἡγοῦνται κομμάτων τὰ ὁποῖα ἐὰν ἀπετελέσθησαν κατὰ μέγα μέρος ἐκ μελῶν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων εἶναι ἐν τούτοις κόμματα αὐτοτελῆ σήμερον».

Αἱ ἀναφερόμεναι δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, προκληθεῖσαι σκοπίμως ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐναντίον τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Μιχαλακοπούλου ἐπιθέσεως, ἐσχολιάζοντο ζωηρῶς εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς κύκλους. Ἡ γνώμη τῶν ἐξ αὐτῶν δυναμένων νὰ γνωρίζουν τὰς πραγματικὰς προθέσεις τοῦ κ. Βενιζέλου εἶνε ὅτι οὗτος διὰ τῶν ἐν λόγῳ δηλώσεών του ἐπεδίωξε νὰ ἐπισημοποιήσῃ δημοσίᾳ τὴν ἀπὸ μέρους του ἄρσιν τοῦ «χρίσματος» ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦ κ. Καφαντάρη κυρίως. Ἐπὶ πλέον δὲ νὰ θέσῃ τοὺς τρεῖς ἀρχικῶς φιλελευθέρους ἡγέτας κ.κ. Καφαντάρην, Μιχαλακόπουλον, Κονδύλην, εἰς ἴσην ἀπέναντι ἑαυτοῦ καὶ ἀλλήλων μοῖραν, προάγων τὸν τελευταῖον εἰς ἀρχηγὸν ἐπίσης κόμματος αὐτοτελοῦς εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον μὲ τοὺς δύο ἄλλους.

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν ἰδίων κύκλων, ὁ κ. Βενιζέλος, ἐκτὸς τούτων, ὑποδηλοῖ ἐπισήμως πλέον διὰ τῶν ἀναφερομένων ἀνακοινώσεών του καὶ τὴν πρόθεσιν ὅπως, αναμιγνυόμενος ἀργότερον εἰς τὴν πολιτικήν, δημιουργήσῃ ἴδιον κόμμα αὐτοτελὲς καὶ ἀνεξάρτητον τῶν ἐκ τοῦ παλαιοῦ φιλελευθέρου κόμματος ἀπορρεόντων τοιούτων, τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἰς προσεχεῖς ἐκλογὰς θ' ἀπογυμνωθοῦν τῶν κυρίων στελεχῶν των, μὴ δυνάμενα ἐφεξῆς νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ὄνομά του πρὸς ἐπικράτησιν.

Κατὰ νυκτερινὰς πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέβαλε τὴν προαγγελθεῖσαν διὰ Κρήτην ἀναχώρησίν του λόγῳ νέων ἐνοχλήσεων ἐκ τῆς φλεβίτιδος ἐξ ἧς ὑποφέρει.

ΠΩΣ ΕΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΩΝ

Η ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν της συνεδρίασιν, ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, συζητήσασα ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παροχῆς διευκολύνσεων εἰς τοὺς καθυστεροῦντας φόρους ἐκ παλαιῶν χρήσεων, ἐπέφερεν εἰς αὐτὸ τὰς κάτωθι τροποποιήσεις: Ὥρισεν ὅπως οἱ καθυστεροῦντες καταβάλουν τὰς ὀφειλάς των εἰς 10 ἑξαμηνιαίας δόσεις καὶ οὐχὶ εἰς 10 τετραμηνιαίας, ὡς ὥριζε τὸ νομοσχέδιον. Ἐπίσης δὲ ὅπως αἱ καταβολαὶ αὗται ἀρχίσουν νὰ καταβάλλωνται ἐντὸς προθεσμίας μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, καὶ οὐχὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, ὡς ὡρίζετο.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου παρείχετο ἡ εὐκολία εἰς τοὺς καθυστεροῦντας ὅτι, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν καταβάλουν τὰς ὀφειλάς των ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας, θὰ ἐδικαιοῦντο ἐκπτώσεως 20 ο)ο ἐκ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ παρέτεινε τὴν ἀναφερομένην ταύτην προθεσμίαν καὶ ηὔξησε τὴν ἔκπτωσιν εἰς 25 ο)ο.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὥρισεν ἐπίσης εὐκολίας πληρωμῆς καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς φόρων, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται ἐν καθυστερήσει ἔναντι τοῦ Δημοσίου, καθ' ὅσον καὶ οὗτοι ἀντιμετωπίζουν καθυστερήσεις εἰσπράξεως τῶν παρ' αὐτῶν ἐνοικιασθέντων φόρων.

Ἐν τέλει ἡ ἐπιτροπὴ ἠσχολήθη μὲ τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς κρατικῶν προμηθειῶν, τὸ ὁποῖον καὶ ἐτροποποίησε εἰς διάφορα σημεῖα, περιορίσασα τὰς περιπτώσεις ἐκείνας κατὰ τὰς ὁποίας τὸ νομοσχέδιον ἐπιτρέπει εἰς διάφορα ὑπουργεῖα τὴν ἐνέργειαν προμηθειῶν χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἐν προκειμένῳ ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τούτῳ ἄλλως τε ἱδρυομένης ἐπιτροπῆς κρατικῶν προμηθειῶν.

Ἡ σημαντικωτέρα τῶν τροποποιήσεων ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον περὶ προμηθειῶν πολεμικοῦ ὑλικοῦ, ὅπλων, πολεμικῶν πλοίων, ἀεροπλάνων, ἀσυρμάτων κλπ.. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐξῃροῦντο ἅπασαι αἱ ἐν λόγῳ προμήθειαι ἀπὸ τὴν ἐπιτροπήν. Ἤδη δὲ διὰ τῆς τροποποιήσεως, αἱ προμήθειαι αὗται ἐφεξῆς θὰ ὑπάγωνται μετὰ εἰδικὴν διαδικασίαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπιτροπῆς κρατικῶν προμηθειῶν.

ΑΙ ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΥΡΚΑΪΑΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἡ μεγάλη πυρκαϊὰ τῶν καπναποθηκῶν τοῦ Πειραιῶς κατεσβέσθη μόλις τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς χθές. Αἱ προανακρίσεις συνεχίζονται. Μέχρι τῆς χθὲς ἐξητάσθησαν περὶ τοὺς 30 μάρτυρες. Σύλληψις οὐδεμία ἐνηργήθη. Ἐκ τῶν ληφθεισῶν καταθέσεων διαπιστοῦται ὅτι τὸ πῦρ ἐξεδηλώθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν ΝΑ πλευρὰν τοῦ ξυλουργείου Βουτσινᾶ καὶ ἀκριβῶς εἰς τὸ τμῆμα τῆς κιβωτιοποιΐας τὸ κείμενον παραπλεύρως τοῦ ὑποστέγου καπνῶν τῆς ἀποθήκης Παπαστράτου.

Ἡ ἀστυνομία ἔχει σχηματίσει τὴν γνώμην ὅτι τὸ πῦρ ἦτο μᾶλλον τυχαῖον καὶ ὅτι προῆλθεν ἢ ἐξ ἀπορριφθέντος ἄνθρακος ἐκ τοῦ πυραύνου τοῦ ξυλουργείου τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν σφράγισιν τῶν κιβωτίων ἢ ἐκ σπινθήρων τοῦ λέβητος τῆς γκαζομηχανῆς πλησίον τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε σωρὸς ἀπὸ ξύλα, πριονίδια καὶ ροκανίδια.

Τακτικὰς ἀνακρίσεις θὰ ἐνεργήσῃ ὁ ἀνακριτὴς τοῦ Γ' τμήματος τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς κ. Καραγιαννάκης.

Ὁ εἰσαγγελεὺς Πειραιῶς κ. Παπαδημητρόπουλος κατέκρινε δριμέως τὰς τεραστίας ἐλλείψεις τοῦ πυροσβεστείου Πειραιῶς. Ἐὰν ὑπῆρχον ἐπαρκεῖς ἀντλίαι καὶ νερὸ θὰ ἐκαίετο μόνον τμῆμά τι τοῦ ξυλουργείου Βουτσινᾶ καὶ τὸ ὑπόστεγον καπνῶν Παπαστράτου. Διὰ τὴν προέλευσιν τοῦ πυρὸς ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἐφάνη λίαν ἐπιφυλακτικὸς ἀρκεσθεὶς νὰ δηλώσῃ μόνον ὅτι δὲν ἀποκλείεται καὶ ἡ ἐκδοχὴ τοῦ ἐμπρησμοῦ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΚΥΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ

ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΠΑΡΑ ΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Συνῆλθε χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπή, προκειμένου νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παροχῆς διευκολύνσεων εἰς τοὺς καθυστεροῦντας φόρους παλαιῶν χρήσεων μέχρι τοῦ 1925—1926.

Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, ὁ κ. Καφαντάρης παρεκάλεσε τηλεφωνικῶς τὸν εἰσηγητὴν τῆς ἐπιτροπῆς κ. Στρίγκον ὅπως διακοπῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀναφερομένου νομοσχεδίου, ἵνα ἐξετασθῇ τὸ σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν μεταξὺ των δοσοληψιῶν. Ἡ ἐπιτροπή, συζητήσασα ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Καφαντάρη, ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὸ σχέδιον νόμου πρὸς ἐξέτασιν, ἐφόσον δὲν περιελαμβάνετο εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Τοῦτο διεμηνύθη εἰς τὸν κ. Καφαντάρην, ὅστις καὶ ἔσπευσε τότε νὰ προσέλθῃ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, ὑποστηρίξας αὐτοπροσώπως τὴν παράκλησιν ὅπως συζητηθῇ τὸ ἐν λόγῳ σχέδιον νόμου, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ διανομὴ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως καὶ ἡ ἔναρξις τῆς σχετικῆς συζητήσεως εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τρίτης, ὅπως ψηφισθῇ μέχρι τῶν διακοπῶν, ἤτοι τῆς Παρασκευῆς. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἠρνήθη καὶ πάλιν, ὥρισε δὲ ἐν τέλει τὴν αὔριον Δευτέραν πρὸς συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως διακανονισμοῦ τῶν δοσοληψιῶν Κράτους καὶ Ἐθνικῆς.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς κύκλους ἡ ἀναφερομένη ἐπέμβασις τοῦ κ. Καφαντάρη, γνωσθεῖσα τὴν νύκτα, ἐκρίνετο γενικῶς ὡς ἐκδηλωτικὴ τῶν προθέσεών του ὅπως, προκαταλαμβάνων τὴν ἐπιτροπήν, ἐξασφαλίσῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὡς ἄνω σχεδίου νόμου ὑπ' αὐτῆς, δημιουργῶν οὕτως ἀμέσως ἀτμόσφαιραν εὐνοϊκὴν ἐπὶ τούτου καὶ εἰς τὴν Βουλήν, ἐπισπευδομένης τῆς σχετικῆς συζητήσεως ἐν αὐτῇ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν εἶναι διατεθειμένα νὰ ἀνεχθοῦν τὴν τακτικὴν ταύτην τοῦ κ. Καφαντάρη ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου νόμου, θὰ ἐπιμείνουν δὲ εἰς τὴν διονυχιστικὴν τούτου συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ, ἐφόσον εἰς τὸ θέμα περιλαμβάνεται καὶ τὸ κεφαλαιῶδες ζήτημα τῆς διαθέσεως τῶν καλυμμάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐκδοτικοῦ αὐτῆς προνομίου, τὸ ὁποῖον ζήτημα, ὡς γνωστόν, προεκάλεσε τὴν ρῆξιν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ ΘΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΗ ΖΩΗΡΑΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων ἀπόψεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς:

Τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐμμένει ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάθεσιν τῶν καλυμμάτων εἰς τὴν ἄποψιν τὴν ὁποίαν καὶ ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Κυβερνήσει εἶχεν ὑποστηρίξει ὁ ἡγέτης αὐτοῦ κ. Τσαλδάρης: ὅτι δηλαδὴ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐκδοτικοῦ της προνομίου ὀφείλει νὰ λάβῃ μόνον τὸ εἰς σημερινὰς δραχμὰς ἀντίτιμον τῶν ἀρχικῶν καλυμμάτων, ἀνερχομένων εἰς 95 ἑκατομμύρια, ἡ δὲ ἐκ τῆς ἐπικαταλλαγῆς διαφορὰ ἀνερχομένη εἰς 1.115.000 ἑκατομμύρια νὰ παραμείνῃ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον θὰ τὴν μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν ἵνα παρακολουθήσῃ τὴν ἔκδοσιν τῶν τραπεζογραμματίων. Διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς σχετικῆς προθεσμίας ὁ κ. Τσαλδάρης δέχεται νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἡ νόμιμος ἀποζημίωσις.

Ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ ἀναπτύξῃ διὰ μακρῶν ἐν τῇ Βουλῇ, κατὰ τὴν σχετικὴν συζήτησιν τὴν ἄποψίν του ταύτην, ἐπεκτεινόμενος καὶ εἰς ἄλλας τινὰς «χαριστικὰς» λεπτομερείας τῆς συμβάσεως περὶ διακανονισμοῦ τῶν δοσοληψιῶν Κράτους καὶ Ἐθνικῆς. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ προεκτεθεῖσα ἄποψις τοῦ κ. Τσαλδάρη ἔχει δικαιωθῇ καὶ ἐκ τῆς γνώμης διασήμων ξένων οἰκονομολόγων ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κρίσιν ζητήματος τῆς διαθέσεως τῶν καλυμμάτων, τὰ δὲ σχετικὰ ἐπιχειρήματα τούτων, διατυπωθέντα καὶ τελευταίως, θὰ προσκομίσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜ. ΕΝΩΣΕΩΣ

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος ἄποψις τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» συνίσταται εἰς τὴν γνώμην τὴν ὁποίαν καὶ ἄλλοτε κατὰ τὴν ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Κυβερνήσει σχετικὴν συζήτησιν εἶχεν ὑποστηρίξει ὁ ἡγέτης αὐτῆς κ. Παπαναστασίου: ὅτι δηλαδή, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκ τῆς ἐπικαταλλαγῆς διαφορὰ τῶν ἀρχικῶν καλυμμάτων, ἀνερχομένη σήμερον, ὡς προανεφέρθη, εἰς 1.115.000 ἑκατομμύρια ἀποτελεῖ διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν κέρδος (ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου), πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν προκειμένῳ ἡ διάταξις τῆς σχετικῆς ἱδρυτικῆς συμβάσεως καθ' ἣν τὸ ἥμισυ τῶν τοιούτων κερδῶν περιέρχεται εἰς τὸ Κράτος. Ἤτοι, κατὰ τὸν κ. Παπαναστασίου, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου πρέπει νὰ λάβῃ μόνον τὸ ἥμισυ τῶν σημερινῶν καλυμμάτων, περὶ τὰ 570.000.000 δραχμῶν.

ΘΑ ΔΙΑΤΥΠΩΘΗ ΕΝΙΑΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Εἶνε πιθανόν, ὅτι κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς σχετικῆς συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ, τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ συμφωνήσουν εἰς τὴν τελικὴν ὑποστήριξιν κοινῆς προτάσεως, διὰ τὴν διατύπωσιν τῆς ὁποίας θὰ διεξαχθοῦν συνεννοήσεις. Τοῦτο καθίσταται ἔτι πιθανώτερον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν ἀχθῇ εἰς τὸ νὰ θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς συμβάσεως διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν δοσοληψιῶν Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἡ πρόθεσις τοῦ κ. Καφαντάρη εἶνε ὅπως ἡ σύμβασις αὕτη ψηφισθῇ ὁπωσδήποτε πρὸ τῶν διακοπῶν τῆς Βουλῆς διὰ τὸ Πάσχα, αἵτινες ὡρίσθησαν χθὲς διὰ τὴν Παρασκευήν. Τοῦτο ὅμως ἐμφανίζεται δυσχερές, δεδομένου ὅτι, ἂν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ κυρωτικοῦ τῆς συμβάσεως σχεδίου νόμου ἀρχίσῃ τὴν Τρίτην, θ' ἀπαιτηθοῦν ἀρκεταὶ συνεδριάσεις μέχρι τῆς εἰς τὸ σύνολον ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ. Ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις δὲν εἶνε διατεθειμένη, κατὰ νυκτερινὴν δήλωσιν τοῦ κ. Τσαλδάρη, νὰ θυσιάσῃ τὸν κατὰ Παρασκευὴν κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον.

ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗ Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΕΙΞΙΝ ΑΥΣΤΗΡΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΠΡΟΣ ΔΙΩΞΙΝ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐν συνεννοήσει μὲ τὰ ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Παιδείας καὶ Ναυτικῶν κατήρτισε τὴν ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, θὰ προβῇ εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ σχεδίου νόμου διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κομμουνισμὸς χαρακτηριζόμενος ὡς ἰδιώνυμον ἀδίκημα διώκεται. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μετέχουν ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης οἱ κ.κ. Μ. Ἀγαθόνικος ἀρεοπαγίτης, Ι. Χοϊδᾶς ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, Γ. Μαλοῦχος εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν, Α. Κουμάντος καὶ Α. Παπαντωνίου νομικοὶ σύμβουλοι, Α. Μπακόπουλος δικηγόρος πρώην γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου, Σ. Τριαντάκης διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου καὶ Σ. Σολιώτης ἐπιθεωρητὴς τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ γενικὸς γραμματεὺς κ. Γαρουφαλιᾶς, τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ὁ γενικὸς γραμματεὺς κ. Λούβαρης, τοῦ ὑπουργείου Ναυτικῶν ὁ γενικὸς διευθυντὴς ὑποναύαρχος κ. Λοπρέστης καὶ τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὁ διευθυντὴς κ. Λιανόπουλος.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ εἰς πρώτην συνεδρίαν τὴν 3 μ.μ. σήμερον, εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης θὰ μετάσχουν δὲ αὐτῆς πιθανῶς καὶ οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Τουρκοβασίλης καὶ Μαρῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιληφθῇ ἀμέσως τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ νομοσχεδίου, ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῶν γενικῶν γραμμῶν τῶν κυβερνητικῶν ἀπόψεων, τὰς ὁποίας θ' ἀναπτύξουν οἱ κ.κ. ὑπουργοί.

Εἰς τὸ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἀναφέρεται ὅτι αἱ κυβερνητικαὶ ἀντιλήψεις εἶνε ὅτι «τὸ καταρτισθησόμενον νομοσχέδιον πρέπει νὰ προβλέπῃ περὶ καταδιώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ ἐφόσον αὐτὸς ἐκδηλοῦται διὰ πράξεων, οὐ μόνων ἐκ τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀξιοποίνων, ἀλλὰ καὶ ἄλλων τεινουσῶν ὁπωσδήποτε εἰς τὸ νὰ θέσουν ἐν κινδύνῳ τὸ κρατικὸν ἢ κοινωνικὸν καθεστώς». Ἡ ἐπιτροπὴ παρακαλεῖται διὰ τοῦ ἐγγράφου ὅπως ἐπισπεύσῃ τὸν καταρτισμὸν τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἡ κατάστασις εἶνε ἐξαιρετικῶς σοβαρά, ἐπιβάλλεται δὲ νὰ δοθῇ εὐχέρεια εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὅπως ἐπιβάλλῃ τὸ κράτος τοῦ νόμου.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΧΕΣΘΑΙ

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν καταρτισμὸν τοῦ ὡς ἄνω νομοσχεδίου θὰ ἐπεξεργασθῇ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καταρτισθὲν σχέδιον νόμου «περὶ τοῦ συνταγματικοῦ δικαιώματος τοῦ συνέρχεσθαι», εὐρεῖαν περίληψιν τοῦ ὁποίου ἐδημοσιεύσαμεν χθές, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἔκθεσιν τὴν ὁποίαν κατήρτισεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία εἶχε συγκροτηθῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πέτσα, ὡρισμένα μέλη τῆς ὁποίας ὡς οἱ κ.κ. Γαρουφαλιᾶς καὶ Τριαντάκης, μετέχουν καὶ εἰς τὴν ἤδη ἐπιτροπήν. Ὡς γνωστὸν μεταξὺ τῶν ἀπόψεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐκείνης ἦτο καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται μονίμου ἐπιτροπῆς πρὸς παρακολούθησιν τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ὑπόδειξιν ἑκάστοτε προληπτικῶν ἢ κατασταλτικῶν κάθε ἐκδηλώσεως μέτρων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΗ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἰς νυκτερινάς του ἀνακοινώσεις πρὸς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἐτόνισεν ὅτι τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ληφθοῦν ἤδη διὰ τοῦ ὑπὸ κατάρτισιν νομοσχεδίου, θὰ εἶνε δραστικὰ καὶ θὰ ἐπιτρέπουν εἰς τὸ Κράτος νὰ ἐπιβληθῇ κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἡσυχίαν τῶν πολιτῶν.

Ἐκ παραλλήλου ὁ κ. Μαρῆς ἐτόνισεν ὅτι ἡ κυβέρνησις προῆλθεν εἰς ὁριστικὴν καὶ ἀμετάκλητον ἀπόφασιν νὰ πατάξῃ «τὸν ταραχοποιὸν κομμουνισμόν.»

ΠΩΣ ΘΑ ΛΥΘΗ ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ.—Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Ἡ ἐντολῇ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καταρτισθεῖσα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην τοῦ Ἀστυνομικοῦ ζητήματος, περατώσασα τὰς ἐργασίας της, κατήρτισε τὸ πόρισμα τῆς μελέτης της τὸ ὁποῖον ἐν ἐκθέσει ὑπέβαλε πρὸς τὸν κ. Μαρῆν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη θὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ εἰς τὸ πρῶτον ὑπουργικὸν συμβούλιον, θὰ χρησιμεύσῃ δὲ εἰς περίπτωσιν ἀποδοχῆς της ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὡς βάσις διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ σχετικοῦ σχεδίου Νόμου, τὸ ὁποῖον θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ἡ καθόλου δημοσία ἀσφάλεια τοῦ Κράτους ἀνατίθεται εἰς δημοσίαν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη θέλει διαιρεῖσθαι εἰς δύο χωριστοὺς κλάδους: τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἀστικῶν κέντρων καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὑπαίθρου χώρας. Ἡ ἀνωτέρω τιθεμένη τροπολογία θὰ καθορισθῇ ἐν καιρῷ ἀκριβέστερον, πάντως ὅμως τηρουμένης τῆς θεμελιώδους διακρίσεως, ἀσφαλείας ἀστικῶν κέντρων καὶ ἀσφαλείας ὑπαίθρου χώρας. Διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἀστικῶν κέντρων ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: Εἰς πᾶσαν πόλιν πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων ἡ ὑπηρεσία τῆς ἀσφαλείας θέλει λειτουργήσει κατὰ τὸ διδαχθὲν καὶ ἐφαρμοσθὲν ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς ἀποστολῆς σύστημα, διατηρούμενον ἀκέραιον μὲν εἰς τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης Πατρῶν καὶ Κερκύρας, ἐφαρμοζόμενον δὲ ἁπλοποιούμενον εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις. Τὸ μέτρον τῆς ἁπλοποιήσεως, δυνατὸν κατ' ἀρχήν, θέλει καθορισθῇ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἀγγλικῆς Ἀποστολῆς.

Ὡς ἀστικὰ κέντρα δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν καὶ πόλεις ἔχουσαι μὲν πληθυσμὸν κατώτερον τῶν 10000 εἰς ἃς ὅμως λόγῳ τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν ἐν αὐταῖς ἐπιβάλλεται ἡ λειτουργία τοῦ συστήματος τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἀστικῶν κέντρων (π.χ. λουτροπόλεις, ἀρχαιολογικοὶ τόποι ἢ διαμονῆς ξένων κλπ.).

Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ συστήματος τῆς ἀσφαλείας τῶν ἀστικῶν κέντρων εἰς ἃς πόλεις σήμερον δὲν ἔχει ἐπεκταθῇ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, θέλει ἀκολουθήσει τὸ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς ἀποστολῆς καθιερωθὲν σύστημα τῆς βαθμιαίας ἐπεκτάσεως καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν στελεχῶν τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τόπου. Ἡ βαθμιαία ἐπέκτασις προϋποθέτει ἄμεσον τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῶν ἀστικῶν κέντρων.

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὑπαίθρου ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει: Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἀσφαλείας ταύτης δέον νὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἀποστολῆς ἐνισχυομένης δι' ἁρμοδίου προσώπου. Κατάλληλος διὰ τὴν θέσιν ταύτην κρίνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὁ ταγματάρχης κ. Ρίγκ. Ἡ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἀποστολῆς ὀργάνωσις καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν κλάδων τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, δηλαδὴ τῆς ὑπαίθρου χώρας —συνεχίζει ἡ ἔκθεσις —πλὴν τῆς ἐγγυήσεως τὴν ὁποίαν παρέχει, διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν τὴν ἐνδεικνυομένην ἀπὸ τὰς μεταπολεμικὰς ἀνάγκας τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἐν γένει, θὰ παρουσιάσῃ καὶ τὸ πλεονέκτημα τῆς ὀργανωτικῆς ὁμοιομορφίας τῶν δύο κλάδων τῆς δημοσίας ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα διοικήσεως τοῦ κλάδου τούτου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἐν τῇ ὀργανώσει τῆς δημοσίας ἀσφαλείας τῆς ὑπαίθρου χώρας, θὰ ληφθῇ φροντὶς ὅπως συνδεθῇ αὕτη καὶ πρὸς τὴν σήμερον ὑφισταμένην ὑπηρεσίαν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατὰ τρόπον ἐξυπηρετικὸν μὲν καὶ ταύτης, συνεπαγόμενον ὅμως μείωσιν τῶν δαπανῶν, αἱ ὁποῖαι καταβάλλονται ἤδη διὰ τὰς ὑφισταμένας ὑπηρεσίας.

Ἡ ὑπηρεσία τῆς δημοσίας ἀσφαλείας τοῦ Κράτους θὰ τελῇ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην Διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἄνευ τῶν διαμέσων ὀργανισμῶν τῶν Ἀρχηγείων Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων. Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν λειτουργοῦν δύο Διευθύνσεις, ἀνάλογοι πρὸς τοὺς δύο κλάδους τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Ἡ ἀγγλικὴ ἀποστολὴ διατηρεῖται παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ πλήρη τὴν ὀργανωτικὴν καὶ διοικητικὴν αὐτῆς ἁρμοδιότητα, ὡς νῦν αὕτη ἀσκεῖται, ἐπεκτεινομένη φυσικὰ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλάδων τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας.

Εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀποστολὴν θέλει ἀνατεθῇ ἐπιπροσθέτως, κατὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς ὑποδειχθησόμενον σύστημα, ἡ ὀργάνωσις σχολῶν ἐκπαιδεύσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν δύο κλάδων τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ ὑπάρχοντος ὑλικοῦ, ἐξ οὗ θέλουσι ληφθῇ τὰ ὄργανα τῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ ὄργανα (βαθμοφόροι, ἄνδρες κλπ.) τῆς νέας ὑπηρεσίας θέλουσιν ἐκλεγῇ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀστυνομίας πόλεων καὶ τῆς χωροφυλακῆς, ἑνούμενα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ εἰς ἓν ἑνιαῖον σύνολον. Ἐκ τοῦ συνόλου τούτου θέλουσι καταρτισθῇ δύο κατάλογοι: εἷς περιλαμβάνων τοὺς κριθησομένους καταλλήλους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀσφαλείας τῶν ἀστικῶν κέντρων καὶ ἕτερος περιλαμβάνων τοὺς κριθησομένους καταλλήλους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὑπαίθρου χώρας. Ἐναλλαγὴ τῶν ὀργάνων τῶν δύο κλάδων, δὲν θὰ ἐπιτρέπεται, ἐπιδιωκομένης διὰ τοῦ τρόπου τούτου τῆς εἰδικεύσεως τοῦ προσωπικοῦ ἑκατέρου τούτων. Τὴν εἰς δύο χωριστοὺς καταλόγους κατάταξιν τοῦ προσωπικοῦ χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας πόλεων, θέλει ἐνεργήσει ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐξ ἁρμοδίων μὲν προσώπων, ἀλλὰ παρεχόντων ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις ἀμεροληπτου καὶ ἀνεπηρεάστου κρίσεως. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν δέον νὰ μετάσχῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ ἡ ἀγγλικὴ ἀποστολὴ ὑπὸ τὴν παροῦσαν αὐτῆς σύνθεσιν.

Ἡ Διοίκησις ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τῶν δύο κλάδων τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας θέλει καταχωρηθῇ διὰ συμβουλίων, οὕτως ὥστε αἱ προαγωγαί, μεταθέσεις, πειθαρχικαὶ διώξεις κλπ. νὰ τελῶσιν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν ἠτιολογημένης ὑπηρεσιακῆς ρυθμίσεως αὐτῶν.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΠΡΟΕΚΑΛΕΣΕ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΣΕΡΒΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 31 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ κ. Πριμπίτσεβιτς, ἀσχολούμενον μὲ τὸ ὑπογραφὲν Ἑλληνορουμανικὸν σύμφωνον περὶ μὴ ἐπιθέσεως, ἔγραψεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρὸ τοῦ νὰ συνάψῃ τὴν ἐν λόγῳ συμφωνίαν ἔπρεπε νὰ στραφῇ προηγουμένως πρὸς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν. Μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, Σερβίας καὶ Ἑλλάδος, γράφει, ὑπάρχουν πλεῖστα ἐκκρεμῆ ζητήματα, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ὁποίων ὅμως οὐδεμία ἐγένετο ἐξ Ἀθηνῶν πρότασις.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶνε ἐνδεικτικὸν τῆς δυσαρεσκείας ὡρισμένων σερβικῶν κύκλων.

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΤΡΙΑΝΟΝ

ΑΙ ΣΕΡΒΙΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ὁ σερβικὸς τύπος ἀπέφυγε νὰ σχολιάσῃ τὰς τελευταίας πρὸς τὸν λόρδον Ρούδερμερ, διευθυντὴν τοῦ «Νταίλυ Μαίηλ» δηλώσεις τοῦ Μουσσολίνι, ὁ ὁποῖος ἀνεγνώρισεν ὡς δικαίας τὰς ἀξιώσεις τῆς Οὐγγαρίας περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης τοῦ Τριανόν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε ἀνεξήγητον ἀφοῦ εἶνε γνωστόν, ὅτι ἀναθεώρησις τῆς συνθήκης τοῦ Τριανὸν σημαίνει ἐκτὸς τῆς τροποποιήσεως τῶν πρὸς τὴν Ρουμανίαν συνόρων τῆς Οὐγγαρίας καὶ τροποποίησιν τῶν συνόρων πρὸς τὴν Γιουκοσλαυΐαν, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ὁποίας, ὡς γνωστόν, ὑπάρχει καὶ σήμερον οὐγγρικὴ μειονότης.

Η ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Θ' ΑΝΑΒΛΗΘΗ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θεωρεῖται ἀμφίβολον ἂν θὰ διεξαχθῇ ἡ προκληθεῖσα διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Παπαναστασίου κατατεθείσης ἐπερωτήσεως συζήτησις διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐνοικιοστασίου, τῆς Κυβερνήσεως προτιθεμένης νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν συνέχισιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν τορπιλλῶν συζητήσεως, ἵνα δοθῇ ἡ εὐκαιρία ν' ἀπαντήσῃ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ γενομένην ἐπίθεσιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐνοικιοστασίου συζήτησιν, αὕτη, κατὰ τὸν ἡγέτην τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, δὲν παρίσταται ἀναγκαία διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν ὑπὸ τῶν ἐπαγγελματιῶν αἰτουμένην ἀναστολὴν τῆς 6' δόσεως τῶν αὐξήσεων τῶν ἐνοικίων, ἐὰν ἀναγνωρίζῃ ὡς δικαίαν τὴν ἀξίωσιν ταύτην. Παρέχεται συναφῶς ἡ ἐξήγησις ὅτι τὸ ἰσχῦον διάταγμα τοῦ ἐνοικιοστασίου δὲν ἔχει τὸν χαρακτῆρα νομοθετικοῦ τοιούτου, ὥστε μόνον διὰ νόμου νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ τροποποίησίς του.

Η ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ ΕΙΣ ΙΤΖΕΔΔΙΝ

ΠΙΕΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗ

Ἐγνώσθη χθὲς ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Τουρκοβασίλης, πιεζόμενος ὑπὸ τοῦ ἡγέτου τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Μεταξᾶ, προσπαθεῖ νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν κοινοβουλευτικὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὸν κ. Πάγκαλον ὅπως συντομεύσῃ τὰς ἀνακρίσεις της ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἄμεσος ἐπαναφορὰ τοῦ τέως δικτάτορος εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Ἰτζεδδίν. Ὁ κ. Τουρκοβασίλης εἰσηγήθη ἤδη τὰς γνώμας του ταύτας καὶ πρὸς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων. Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν εἶνε διατεθειμένη, κατὰ πλειονότητα, νὰ ἀνεχθῇ τὰς εἰσηγήσεις ταύτας τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἀντιθέτως δέ, ὡς ἀνεκοινώθη τὴν νύκτα ὑπὸ μελῶν της, θὰ προχωρήσῃ κανονικῶς εἰς τὸ ἔργον της ἄνευ οὐδενὸς οἱουδήποτε περιορισμοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν ἐντολὴν τῆς Βουλῆς.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΟΝ

ΠΟΙΑ ΛΥΣΙΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ

Ἡ ἐπὶ τοῦ ὑπαλληλικοῦ ζητήματος ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ὅπως συνέλθῃ εἰς τελικὴν συνεδρίασιν τὴν προσεχῆ Τρίτην ἵνα διατυπώσῃ τροποποιηθεῖσαν πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐμμέσων φόρων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τῆς ὁποίας ὑποδεικνύεται ἡ αὔξησις κατὰ δύο μονάδας τοῦ συντελεστοῦ τοῦ μισθολογικοῦ τιμαρίθμου. Διὰ τῆς αὐξήσεως ταύτης ὁ συντελεστὴς ὅστις ἰσχύει ἤδη ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων γίνεται 13 διὰ τοὺς ἀνωτέρους καὶ 14 διὰ τοὺς κατωτέρους.

Διὰ τῆς αὐτῆς προτάσεως ὑποδεικνύεται ἡ κατάργησις τῶν ἐπιδομάτων τῶν 3)16 καὶ ἡ διατήρησις τῶν ἐπιδομάτων λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας. Ὡσαύτως προτείνεται ἡ παροχὴ εἰς τοὺς οἰκογενειάρχας ὑπαλλήλους ἐπιδόματος 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ μισθοῦ διὰ τὰ τέκνα.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΥ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὁ Ἀνδρ. Δονότης ἐκ Κεφαλληνίας συναντήσας εἰς τὴν Στοὰν Ὀρφανίδου τὸν πρώην ἰδιαίτερον γραμματέα τοῦ κ. Ι. Μεταξᾶ, κ. Γ. Κουράτον, ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ καὶ τοῦ κατέφερεν ἀλλεπάλληλα γρονθοκοπήματα λέγων συγχρόνως πρὸς αὐτόν:

—Νά, γιὰ νὰ μάθῃς νὰ τὰ βάζῃς μὲ τὸν Μεταξᾶ».

Ὁ δράστης συλληφθεὶς προσήχθη τὸ ἀπόγευμα ἐνώπιον τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ πλημμελειοδικείου τὸ ὁποῖον τὸν κατεδίκασεν εἰς 40θήμερον φυλάκισιν.

Κατὰ τὴν διαδικασίαν διεπιστώθη, ὅτι ὁ δράστης τυγχάνει πολιτικὸς φίλος τοῦ κ. Μεταξᾶ, καὶ προέβη εἰς τὴν ἐπίθεσιν λόγῳ τῶν ἀποκαλύψεων εἰς ἃς προέβη τελευταίως ὁ κ. Κουράτος εἰς βάρος τοῦ κ. Μεταξᾶ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων, ἤνοιξε χθὲς τὴν πρωίαν κατὰ τρόπον ἀνώμαλον, καθ' ὅσον ἐνῷ πολλαὶ μετοχαὶ ἦσαν ζητημέναι, ἄλλαι τοὐναντίον προσεφέροντο. Κυρίως προσεφέρθησαν αἱ μετοχαὶ τῶν τραπεζικῶν ἑταιρειῶν, αἱ μεταλλευτικαὶ καί τινες ὑφαντουργικαί, πλὴν τῶν τῆς Ἐριουργίας. Ἐζητήθησαν δὲ ζωηρῶς αἱ μετοχαὶ Οἰνοποιΐας γενικῶς, αἱ Σιδηροδρομικαί, Λιπασμάτων, Τέκτων, Χρωμάτων καὶ Ὑπεγγύων Προσόδων. Ἡ γενικὴ δὲ ἐντύπωσις εἶνε ὅτι ἡ ἀγορὰ ἦτο μᾶλλον καλή.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ συναλλαγματικὴ ἀγορὰ ἦτο χθὲς σταθερά.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἀνῆλθεν ἐλαφρῶς εἰς τὰ 369,50 μετρητοῖς, ὅπου καὶ παρέμεινε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 30 Μαρτίου 1928

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	60.—	5 ο)ο 1914 . . .	1775
5 ο)ο 1884	60.—	Τράπ. Ἀθηνῶν .	
4 ο)ο 1887	50.—	» Ἀνατολῆς	
4 ο)ο 1889	50.—	Οἴνων	735
5 ο)ο 1890	60.—	Λαυρίου	31
5 ο)ο 1893	60.—	Ἠλεκτρικῆς . .	136
4 ο)ο 1902	58.—	Σ.Π.Α.Π.	232
5 ο)ο 1907	85.—	Σιδ. Θεσσαλίας	440
4 ο)ο 1910	59.50		
5 ο)ο 1914	72.50		
7 ο)ο 1924	101		
6 ο)ο 1928	91.75		
Κτηματικῆς	98.—		

ΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ

Ἐνηργήθησαν πρὸ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως αἱ προσυμβάσεις διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τίτλων εἰς τὸ α' δεκαπενθήμερον τοῦ Ἀπριλίου. Οἱ τόκοι μεταφορᾶς (προρεπὸρ) ἦσαν μικροί, διακυμανθέντες μεταξὺ 4—12 ο)ο. Ἐπὶ τινων μάλιστα ἀξιῶν, ἐπληρώθη ντεπόρ. Οὕτω, ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἐπληρώθη ντεπὸρ δρ. 5-10 Οἴνων 6-14, Σιδηρ. Θεσσαλίας 5-8, Ἐθνικῆς Τραπέζης 200-250, Ἐμπορικῆς 3-350, [illegible]ας 3-[illegible], Λιπασμάτων 5-8, Πυριτιδοποιείου 8-19, Ἐριουργίας 2-3, Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας 1.50-2.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή		369.25	—.—	—.—	—.—	0.33	0.24	0.449	0.75	—.—	—.—	263
Στερλίνα	369.25		4.881	25.341	12.125	124.01	92.40	164.65	277.—	34961	775	965
Δολλάριον	75.65	4.881	—.—	—.—	—.—	25.406	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.60	25.342	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὁλλαν. φρ.	30.50	12.118	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.88	124.02	3.932	20.41	—.—	—.—	0.642	1.30	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.—	92.40	5.286	27.466	—.—	1.349	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.25	164.76	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.34	277.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ φρ.	2.11	34.961	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	308	—.—
Λέϊ	0.47	775.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	38.40	9.65	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 31ης Μαρτίου 1928

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1881	4450	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4450	5 ο)ο	1898	74.—
4 ο)ο	1887	3730	5 ο)ο	1900	72.—
4 ο)ο	1889	3670	1 ο)ο	1906	53.—
5 ο)ο	1890	4375	6 ο)ο	1917	80.—
5 ο)ο	1893	4350	6 ο)ο	1918	80.—
2 1)2 ο)ο	1898	32000	8 ο)ο ΑΒ	1919	79.—
4 ο)ο	1902	4275	» Γ.ΣΤ.	1925	76.—
5 ο)ο	1907	1250	5 ο)ο	1920)π.	188.—
4 ο)ο	1910	4310		)μ.	190.—
5 ο)ο	1914	5380	6 1)2 ο)ο	1922	94.50
7 ο)ο	1924	7450	6 ο)ο	1926	78.—
8 ο)ο	1925	80200	8 ο)ο	1926	97.75

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1600	1500	2.50 ο)ο 1912	72.—
2.50 ο)ο 1904	72.—	8.— ο)ο 1926	720.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	
Ἐθνικῆς	69100
Ἀθηνῶν	975
Ἀνατολῆς	1035
Λαϊκῆς	6000
Ἐμπορικῆς	737
Πειραιῶς	370
Βιομηχαν.	654
Οἰκονομίας	175
Γενικῆς	2000
Κεντρικῆς	365
Κοσμ)πουλ.	750
Θεσσαλίας	130
Χίου	700
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	230
Ἀγγλοαμ.	61.—
Καραβασίλ.	5000
Σάμου	130

ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ	
Κάππαρη	15
Ἀχαϊκῆς	128
Ἐθνικῆς	520
Παληοῦ	10.—
Μιχαληνοῦ	550
Χιακῆς	370
Γιαννουλάτ.	440
Κροκόδειλ.	330

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἑρμῆς	260
Καπνοῦ	153
Ἀπόλλων	220
Βασιλειάδη	100
Πυριτιδοπ.	2125
Λιπασμάτ.	1910
Χρωμάτ.	395
Ἄγκυρα	47
ΒΙΟ	340
Παλλὰς	350
Ἀβεζὰπ	65
Κιλινδρομ.	140
Ἥλιος	50
Ψυγεῖα Θεσ.	240
Ἀθηνᾶ .	270
Παγ. Πατησ.	85
Σάνιτας	82
Βέλος	92
Ἀλεξόπουλ.	330
Κονσέρβαι	200
Ψυγ. Πειρ.	290
Ἀνατολή	150
Χημ. Βιομηχ.	115
Μακρῆ	1290
Ἄλατος	229
. . . .	

ΟΙΝΟΠΟΙΪΤΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	1115
Οἴνων	2190
Καμπᾶ	423
Ἡσαΐα	183
Ἕνωσις	340
Γεωρ. Βιομ.	355
. . . .	

ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Ἠλεκτρικ.	377
Ἑνιαίας	580
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	4850
Κορίνθου	900
Γεν. Ἀποθηκ.	645
. . . .	

ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.	
Ἀλιβερίου	140
Ἀνθρακωρ.	45
Ἐπ.)Κοιναί	150
)Προν.	192
Λαυρίου	47
Ὠρωποῦ	213
. . . .	

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἡρακλῆς	865
Τιτὰν	1700
Σέκερης	190
Τέκτων	368
Ἄτλας	202
Ἔργων	450
Κέκρωψ	260
Κύκλωψ	230
Ἐργοληπτ.	372
Ὄλυμπος	200
ΑΚΤΕ	240
ΠρώτηΟἰκοδ.	300
Καψαμπέλη	200

ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
Πειρ. Ἐπιχ.	310
Ἐριουργίας	479
Βερμίου	525
Ἔρια	198
Ἑλλ. Ταπητ.	310
Χρυσαλλὶς	128
Ὑφαντουργ.	120
. . . .	

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ	
Θεσσαλίας	1240
ΣΠΑΠ	690
Ἠλεκ. Σιδ.	745

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων ἐσημειώθησαν χθὲς αἱ ἑξῆς τιμαί, κατωτέρω 719, ἀνωτάτη 725 καὶ κλείσιμον 720.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου, ἐγένετο πρᾶξις τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ 3 ὁμολογιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ δανείου 1884 πρὸς δρ. 4465.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ. 31. — Σταφιδαγορὰ ἤρεμος. Πύργου 4140, Ἀμαλιάδος 4200, Γαργαλιάνων ἐκλεκτὰ 4250. Δελτία Ἀπρίλιος 4865, Μάϊος 3885.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Αἱ ὁμολογίαι τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων τῶν 20 λιρῶν, 15 λίραι, καὶ τῶν 100 λιρῶν, 75 λίραι.

Αἱ ὁμολογίαι τῆς Κτηματικῆς Πίστεως (λαχειοφόροι) α' καὶ β' σειρᾶς δρ. 248.

Μετοχαὶ Ἐκδοτικῆς Τραπέζης 10500 δρ.

Μετοχαὶ Κτηματικῆς Τραπέζης 2.050 δρ.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ὁλόκληρος ἡ κίνησις τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ κλεισίματος αὐτῆς καὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 31)3	30)3
Ἐθνικῆς	69.100	68 600	69.100	69.400
Ἀθηνῶν	975	973	975	972
Οἰνοπνευματ.	1020	1055	1115	1060
Ἐμπορικῆς	742	737	737	741
Τράπ. Θεσ.	130	127	130	130
Λαυρίου	47	46	47	48
Οἴνων	2190	2120	2190	2[illegible]20
Βιομηχανίας	656	649	654	657
Ἐθν. Ἀτμοπ.	522	515	520	525
Βιὸ	340	334	340	341
Πυριτιδοπ.	2145	2120	2125	2120
Λιπασμάτων	1915	1890	1910	1890
Κεντρικῆς	365	360	365	360
Σ.Π.Α.Π.	700	687	69[illegible]	685
Χρωματουργ.	395	392	395	392
Ἐριουργίας	479	465	479	471
Τέκτων	368	358	368	355
Μακρῆ	1290	1285	1290	1295
Διαμαντοπ.	375	370	372	375
Ἠλεκτρικῆς	385	375	377	375
Ἀκτὲ	240	238	240	235
Ἡσαΐα	184	182	183	184
Καπνοῦ	155	148	153	151
Πειρ. Ἐπιχ.	310	308	310	310
Ἀνταλλάξιμα	725.—	719.—	720.—	727.—